

T.C.
YILDIZ TEKNİK ÜNİVERSİTESİ
SOSYAL BİLİMLER ENSTİTÜSÜ
TÜRKÇE VE SOSYAL BİLİMLER EĞİTİMİ ANA BİLİM DALI
TÜRKÇE EĞİTİMİ TEZLİ YÜKSEK LİSANS PROGRAMI

YÜKSEK LİSANS TEZİ

TÜRK VE ALMAN MASALLARININ DOĞU-BATI SENTEZİ
KAPSAMINDA TOPLUMA GÖNDERDİĞİ İLETİLER YÖNÜNDEN
İNCELENMESİ VE KARŞILAŞTIRILMASI

BUSE DENİZ
17746010

TEZ DANIŞMANI
Doç. Dr. NESLİHAN KARAKUŞ

İSTANBUL
2019

T.C.
YILDIZ TEKNİK ÜNİVERSİTESİ
SOSYAL BİLİMLER ENSTİTÜSÜ
TÜRKÇE VE SOSYAL BİLİMLER EĞİTİMİ ANA BİLİM DALI
TÜRKÇE EĞİTİMİ TEZLİ YÜKSEK LİSANS PROGRAMI
YÜKSEK LİSANS TEZİ

TÜRK VE ALMAN MASALLARININ DOĞU-BATI SENTEZİ
KAPSAMINDA TOPLUMA GÖNDERDİĞİ İLETİLER YÖNÜNDEN
İNCELENMESİ VE KARŞILAŞTIRILMASI

BUSE DENİZ
17746010

Tezin Enstitüye Verildiği Tarih:

Tezin Savunulduğu Tarih: 25.06.2019

Tez Oy Birliği ile Başarılı Bulunmuştur

Unvan Ad Soyad	İmza
Tez Danışmanı	: Doç.Dr. Neşlihan Karakul
Jüri Üyeleri	: Doç.Dr. Balat TIRAN Doç.Dr. Esra Nur TIRYAKI

İSTANBUL
HAZİRAN, 2019

ÖZ

TÜRK VE ALMAN MASALLARININ DOĞU-BATI SENTEZİ KAPSAMINDA TOPLUMA GÖNDERDİĞİ İLETİLER YÖNÜNDEN İNCELENMESİ VE KARŞILAŞTIRILMASI

**Buse Deniz
Haziran, 2019**

Masallar, çocuğun hayal âlemini besleyen, ona yeni ufuklar açan büyülü bir dünyadır. Türk masallarındaki konuların benzerleri Avrupa, İran ve Arap masallarında da vardır. Araştırmada bu benzerlik ve farklılıklar çerçevesinden Türk ve Alman masallarında topluma gönderilen mesajların/iletilerin tespiti yapılacaktır. Masallardan elde edilen iletiler Muhsine Helimoğlu Yavuz'un "Masallar ve Eğitimsel İşlevleri" başlıklı kitabından yararlanılarak beş başlık altında sınıflandırılmıştır. Bu başlıklar; etik iletiler, psikolojik iletiler, sosyolojik iletiler, ekonomik iletiler ve öteki iletilerden oluşmaktadır. Kişisel gelişimi destekleyen ve desteklemeyen iletilerin masallarda yer aldığı görülmüş, bu iletilerin yüzde ve frekans analizi ile karşılaştırılması hedeflenmiştir. Çalışmada, nitel araştırma yöntemlerinden "doküman incelemesi" yöntemi kullanılmıştır. Verilerin analizinde ise "betimsel analiz" yapılmıştır. Bu amaçla Pertev Naili Boratav'ın Türk Masallarını derlediği "Zaman Zaman İçinde" ve "Az Gittik Uz Gittik" kitapları ile Grimm Kardeşlerin Alman masallarını derledikleri iki ciltlik "Grimm Masalları" incelenmiş ve çeşitli tespitlerde bulunulmuştur. Türk ve Alman masallarının iletiler yönünden incelendiği bu çalışmada, iki farklı kültüre ait olan bu eserlerin ortak noktalarının bulunduğu görülmüştür. Bu ortak noktalar kişisel gelişimi destekleyen iletiler ve desteklemeyen iletiler olmak üzere iki grupta incelenmiş ve ekler kısmında yer verilmiştir. İyiliğin her zaman kazanması, alçak gönüllülüğün büyük bir erdem olduğu gibi kişisel gelişimi destekleyen iletilerin her iki kültüre ait masallarda da yer aldığı görülmüştür. Kişisel gelişimi desteklemeyen iletiler açısından bakıldığında ise Alman masallarında yer alan kişisel gelişimi desteklemeyen iletilerin oranının Türk masallarından daha fazla olduğu görülmüştür.

Anahtar Kelimeler: Masallar, iletiler, kişisel gelişim, Doğu-Batı karşılaştırması.

ABSTRACT

ANALYSIS AND COMPARISON OF TURKISH AND GERMAN TALES DUE TO MESSAGES COMMUNICATED IN THE CONTEXT OF EAST-WEST SYNTHESIS

Buse Deniz
July, 2019

Tales are a magical world that nurtures the child's imagination and opens new horizons for him. The similarities of the subjects in the Turkish Tales are also found in European, Iranian and Arabic tales. These similarities and differences will be used in the research to determine the messages sent to the Turkish and German tales. Messages obtained from fairy tales were classified under five headings by using Muhsine Helimoğlu Yavuz's "Masallar ve Eğitimsel İşlevleri". These titles; ethical messages, psychological messages, sociological messages, economic messages and other messages. It is seen that messages supporting and supporting personal development are included in fairy tales and it is aimed to compare these messages with percentage and frequency analysis. In this study, "document analysis method" which is one of the qualitative research methods is used. In the analysis of the data, descriptive analysis was performed. For this purpose, two books; "Grimm Tales" by Grimm Brothers who compiled German Tales in it and "Zaman Zaman İçinde" and "Az Gittik Uz Gittik" by Pertev Naili Boratav who compiled Turkish Tales in these two-volume books were analyzed and various determinations were identified. In this study which examined the tales of Turkish and German tales, it is seen that these works belonging to two different cultures have common points. These common points are examined in two groups, including messages that support personal development and messages that do not support, and are included in the annexes. It is seen that goodness always wins, humility is a great virtue and messages supporting personal development take place in fairy tales of both cultures. In terms of messages that do not support personal development, it is seen that the rate of messages that do not support personal development in German tales is higher than Turkish tales.

Key Words: Tales, messages, personal development, East-West comparison.

ÖN SÖZ

Masallar bilinçaltının şekillendiği çocukluk yıllarında ilgiyle okunan bir edebi türdür. Çocukların yetişkin olduklarında sahip olacağı düşünce dünyası bu yıllarda oluşur. Bu nedenle bu yıllarda çocuğun okuduğu ya da bir yetişkin tarafından çocuğa okunan masallar konusunda seçici olmak gerekmektedir. Masalın okuyucuya vermek istediği mesajlar bu noktada önem kazanmaktadır.

Bu çalışmada Grimm Kardeşler'in derlediği iki ciltlik "Grimm Masalları" ve Pertev Naili Boratav'ın derlediği "Az Gittik Uz Gittik" ve "Zaman Zaman İçinde" adlı masal kitaplarında yer alan iletiler incelenmiştir. Helimoğlu Yavuz'un "Masallar ve Eğitimsel İşlevleri" kitabından yararlanılarak masallar kişisel gelişime katkı sağlayıcılık yönünden 5 kategoride sınıflandırılmıştır. Bu kategoriler; etik, psikolojik, sosyolojik, ekonomik ve öteki iletilerdir.

Çalışma 5 bölümden oluşmaktadır. Birinci bölümde kavramsal çerçeveye sunulmuş, Grimm Kardeşler ve Pertev Naili Boratav'ın yaşamı ve eserleri hakkında bilgilere değinilmiştir. Masal ve ileti kavramları incelenmiş ardından incelenen masalların özetine yer verilmiştir. Ardından, problem durumu, araştırmanın amacı ve önemi ve sınırlılıklar yer almaktadır. İkinci bölümde çalışmanın yöntemi açıklanmıştır. Üçüncü bölümde, masalarda tespit edilen iletiler 5 kategoride sınıflandırılmış ve masallardan örneklerle desteklenmiştir. Dördüncü bölüm ise tartışma ve sonuçtan oluşmaktadır. Beşinci bölümde öneriler yer almaktadır. Son olarak ekler bölümünde masallar, kişisel gelişimi destekleyen ve desteklemeyen olarak iki kategoride tablolandırılmıştır.

Üniversite hayatımın lisans ve yüksek lisans sürecinde, bilgi ve deneyimlerini benimle paylaşan, bana her zaman destek olan değerli danışman hocam Doç. Dr. Neslihan Karakuş'a çok teşekkür ederim. Eğitim hayatımda emekleri olan tüm hocalarıma minnettarım. Yıldız Teknik Üniversitesi BAP birimine, tezimi Bilimsel Araştırma Projesi kapsamında destekledikleri için çok teşekkür ederim. Beni yetiştiren ve her daim beni destekleyen aileme en içten teşekkürlerimi sunarım.

İstanbul; Haziran, 2019

Buse Deniz

İÇİNDEKİLER

ÖZ	iii
ABSTRACT	iv
ÖN SÖZ	v
TABLolar LİSTESİ	iii
KISALTMALAR	iv
1. GİRİŞ	1
1.1. Pertev Naili Boratav	3
1.2. Jacob& Wilhelm Grimm	5
1.3. Çocuk Edebiyatı ve Masallar	6
1.4. İleti	9
1.5. Masallarda Kişisel Gelişimi Destekleyen ve Desteklemeyen İletiler	10
1.6. Araştırmanın Amacı ve Önemi	11
1.7. Problem Durumu.....	12
1.7.1. Alt Problemler	12
1.8. Sınırlılıklar	12
1.9. İlgili Araştırmalar.....	13
1.9.1. Türk Masalları	13
1.9.2. Grimm Masalları	15
1.9.3. İletiler	15
1.10. Masalların Özetleri.....	20
1.10.1. Türk Masalları	20
1.10.2. Grimm Masalları	40
2. YÖNTEM	79
2.1. Araştırmanın Yöntemi	79
2.2. Araştırma İnceleme Nesneleri.....	79
2.3. Verilerin Toplanması	80
2.4. Verilerin Analizi	80
2.5. Araştırmanın Güvenirliği	81
3. BULGULAR VE YORUM	82

3.1. Birinci Araştırma sorusuna yönelik elde edilen bulgular (Alman ve Türk masallarında geçen etik, sosyolojik, psikolojik, ekonomik ve öteki iletiler):.....	82
Türk Masallarındaki Etik İletiler:.....	82
Alman Masallarındaki Etik İletiler:.....	83
Türk Masallarındaki Psikolojik İletiler:	85
Alman Masallarındaki Psikolojik İletiler:	86
Türk Masallarındaki Sosyolojik İletiler:	86
Alman Masallarındaki Sosyolojik İletiler:	87
Türk Masallarındaki Ekonomik İletiler:.....	89
Alman Masallarındaki Ekonomik İletiler:.....	89
Türk Masallarındaki Öteki İletiler:	89
Alman Masallarındaki Öteki İletiler:.....	89
3.2. İkinci araştırma sorusuna yönelik elde edilen bulgular (Alman ve Türk masallarında sıklıkla geçen kişisel gelişimi destekleyen iletiler):.....	90
3.3. Üçüncü araştırma sorusuna yönelik elde edilen bulgular (Alman ve Türk masallarında sıklıkla geçen ve kişisel gelişimi desteklemeyen iletiler).....	109
4. TARTIŞMA ve SONUÇ.....	115
5. ÖNERİLER.....	120
KAYNAKÇA	121
EKLER.....	130
Ek 1. Türk Masalları	130
Ek 2. Grimm Kardeşler Alman Masalları	137
Ek 3. Grimm Masalları Orijinal Dildeki Farklı İletiler.....	152
ÖZ GEÇMİŞ.....	157

TABLULAR LİSTESİ

Tablo 1. Türk ve Alman Masallarında Sıklıkla Geçen Kişisel Gelişimi Destekleyen İletiler	90
Tablo 2. Türk ve Alman Masallarında Sıklıkla Geçen Kişisel Gelişimi Desteklemeyen İletiler	109
Tablo 3. Alman ve Türk Masallarında Tespit Edilen Kişisel Gelişimi Destekleyen ve Desteklemeyen İletilerin Frekans ve Yüzde Değerleri	113

KISALTMALAR

AGUG: *Az Gittik Uz Gittik*

ZZİ: *Zaman Zaman İçinde*

GM: *Grimm Masalları*

1. GİRİŞ

Masallar, insanları buldukları ortamdan alıp, başka diyarlara götüren büyülü bir dünyadır. İnsanlar, gerçekte yaşayamayacağı güzellikleri, iyilikleri ve kötülükleri masallar dünyasında yaşama imkânı bulur (Boratav, 1969, 80; Güney, 1971, 87; Gökbakar, 2018, 39).

Masallar, insanlara açtığı büyülü dünyada, onları eğlendirerek yeni şeyler keşfetmesini sağlamanın yanında iletisini okuyucusuna ya da dinleyicisine fark ettirmeden onların bilinçaltına işler (Karatay, 2007, 468; Sayar, 2009, 23; Bakırcı, 2014, 37; Bahar, 2016, 75; Karakuş ve Ökten, 2018, 681). Çocukların masallarla aynı uzunluktaki diğer yazı türlerini okurken ya da dinlerken dikkatleri dağıldığı halde masal türünde bu durum farklılık göstermektedir (Tok, 2012, 43). Çünkü masallar kendine özgü anlatımı, büyülü dünyası, olağanüstü kahramanları ve olayları ile çocukları kendi büyülü dünyasına kolay bir şekilde çekebilmektedir.

Masallar kurmaca olmasının yanında iyi-kötü, güzel-çirkin, mutlu-mutsuz gibi kavramları ayırt etme yetilerinin gelişmesine imkân sağlaması açısından oldukça önemlidir (Öztürk, 2008, 494). Masalların, çocukların bilinç düzeylerini yükseltmek, duygu ve düşünce dünyalarını zenginleştirmek gibi işlevleri vardır. Çocuklar gelişim çağında özgür ve yaratıcı olmak isterler ve bu özgürlük ve yaratıcılık çocuğun doğasında vardır (Erdal, 2016, 1806). Çocuğun doğasında olan bu güdü, masallarla desteklendiğinde çocuksu duyarlılık hayata geçirilmiş olur. Masallar, çocuğun hayal dünyasını zenginleştirirken, bir yandan da onları hayata hazırlar.

Çocuğun eğitimi ailede başlar. Çocuklar anne-babasından dinlediği masallarla dil ve kültürünü öğrenir. Okul çağına kadar çocuğun eğitimi dinleme ve konuşma üzerineyken okul çağında okuma ve yazma kavramları hayatlarına girer (Özler, 2006, 1). Çocuk artık anne ve babasının ona okumaya uygun gördüğü masal ve hikâyelerle yetinmekle kalmaz, kendisinin ilgi ve istekleri doğrultusunda yeni kitaplarla da tanışır. Masallar, birbirinden renkli inceliklerle süslü halk dili söylemlerini barındırır ve bireye yalnızca dilinin tadını vermekle kalmaz sanatçıların yazarların gelecekte o dilin geliştirip edebî sanatsal ürünler vermelerine de katkıda bulunur (Helimoğlu Yavuz, 2013, 158). Bu durumda anne-babanın yanında öğretmen rehberliği de önem kazanır. Öğretmenlerin, çocukların ilgi, istek ve tutumlarının

farkında olarak onların kişisel gelişimine katkı sağlayacak kitaplar konusunda onlara rehberlik etmesi gerekmektedir. Çocukluk çağında, çocukların düşünce dünyasını zenginleştiren en önemli türlerden birisi de masallardır.

Masallar sahip oldukları olağanüstü öğelerle en çok çocukların ilgisini çeker ve onların bilinçaltını şekillendirir. Bu dönemde kazanılan yaşantılar, okunan kitaplar hayatta kalıcı izler oluşturmakta ve çocuğun geleceğini düşünsel olarak belirlemede oldukça etkili olmaktadır. (Arıcı, 2016, 1018). Masallarda sınırsız hayal gücü ve bu hayal gücüyle oluşturulan olağanüstü bir dünya onların karakterini geliştirmekte önemli bir görev alır.

Masallarda insanları iyi ahlaka, dürüstlüğe ve iyiliğe yönlendiren pek çok kavram, söz ve ileti yer alır (Aslan, 2008, 270). Çocukların dinlediği ya da okuduğu masallar, çocuğun eğitimine katkıda bulunur ve onları eğlendirirken öğrenmelerini sağlar.

Masalların çoğu üç bölümden oluşur. Gerçekçi başlar, fantastik gelişir ve idealistçe sona erer (Buch, 2006, 225). Ancak masallar tamamıyla gerçekten bağımsız eserler değildir. Masallardaki insanüstü gibi görünen birçok imge belli bir gerçekliği temsil etmektedir.

Max Lüthi Avrupa masallarını üslup özellikleri bakımından beş bölüme ayırmıştır: (Aktaran: Oruç, 2014)

a. Tekboyutluluk

Masalların efsane ve menkıbelerden farkı gerçek ile gerçek üstü dünyanın birbirinden ayrılmamış olmasıdır (Oruç, 2014, 251). Bu duruma masalda insanların doğüstü varlıklarla normal insanlarla kurduğu iletişimle aynı şekilde doğal ilişkiler kurması örnek olarak verilebilir.

b. Yüzeysellik

Masallarda mekân, zaman gibi unsurlarda bir derinlik yoktur (Oruç, 2014, 252). Masaldaki isimler genellikle olay örgüsü içinde önem kazanır ve yüzeysel olarak ele alınırlar.

c. Soyut Üslup

Masalda sadece olay örgüsü için önem taşıyan konulara yer verilir (Oruç, 2014, 253).

ç. Tecrit ve Her Şeye Bağlılık

Masaldaki figürler hiçbir şeyle bağlantılı değildir (Oruç, 2014, 254). Masal kahramanlarının iç dünyaları bulunmaz ve zaman kavramıyla bağlantıları yoktur.

d. Yüceltme ve Dünyayı İçine Alma

Masaldaki motifler metafizik, ilahi veya mitlere ait motiflerdir (Oruç, 2014, 255). Bu motifler gerçeklikten uzaklaştırılarak yüceltilip masallardaki yerini alırlar.

1.1. Pertev Naili Boratav

Prof. Dr. Pertev Naili Boratav, 1907'de Bulgaristan'da doğdu. 1930'da İstanbul Üniversitesi Edebiyat Fakültesi Türk Dili ve Edebiyatı bölümünü bitirdi. 1931-1935'te Konya'da edebiyat öğretmenliği yaptı. Bir sene Almanya'da kaldı, 1938-1948'de AÜ DTCF Halk Edebiyatı ve Folklor kürsüsünde doçent ve profesör olarak çalıştı; 1948'de açığa alınarak ders verdiği kürsüsünün kaldırılması üzerine 1952'de Fransa'ya gitti. Çalışmalarını oradaki üniversite ve bilim kurullarında sürdürdü. Centre national de la recherche scientifique'te (Ulusal Bilimsel Araştırmalar Merkezi) uzman ve fahri araştırma uzmanı olarak çalıştı. 1976'ya kadar Ecole pratique des hautes études'de Türk folkloru seminerleri verdi. École des hautes études en sciences sociales'te Osmanlı arşiv belgeleri üzerine seminerler yönetti. Türk halk edebiyatı ve folkloru alanında dünyanın sayılı bilim adamlarından biri olan Boratav, 16 Mart 1998'de Paris'te öldü (Zaman Zaman İçinde, Boratav, 2009, 1). Araştırmada incelenen kitaplarda bu şekilde tanıtılan Pertev Naili Boratav, Türk kültürünü inceleyen ve sözlü kültür unsurları konusunda birçok çalışması olan bir yazardır. Oğuz (2010, 42-43), Boratav'ın Türk kültürü için önemini şu şekilde açıklamaktadır:

“Uluslaşma hareketinde ve folklor tarihinde mitoloji ve ümmet öncesi tarih kadar kent dışı ve sözlü alan da önemliydi. Türk folklor çalışmalarında bu boşluk en başarılı şekilde Pertev Naili Boratav tarafından doldurulmuştur. Grimm Kardeşlerin -özellikle Wilhelm Grimm'in- masalcılık rolü Türkiye'de Pertev Naili Boratav tarafından yerine getirilmiştir. Kendisi de Nihal Atsız gibi Fuad Köprülü'nün öğrencisi ve asistanı olan Boratav, Dil ve Tarih-Coğrafya Fakültesi'nde öğretim üyesi olarak göreve başladığı 1938 yılından üniversitedeki işine son verildiği 1948 yılına kadar, gerek bizzat giderek gerekse -başta geleceğin önemli folkloristlerinden biri olacak olan İlhan Başgöz olmak üzere- öğrencileri eliyle Anadolu'nun halk edebiyatını daha çok da masallarını toplamaya başladı. Kurduğu ve yönettiği Halk Edebiyatı Kürsüsünde, kentleşme, göç ve sanayileşme gibi etkenlerle gündem

güne yok olan, unutulmuş, değişen folklor ürünlerini derleyerek hem yayına dönüştürdü hem de arşive kazandırdı. Onun daha sonra yayımlanan Zaman Zaman İçinde (1992, ilk baskı 1958), Le Tekerleme (2000, ilk baskı 1963) Az Gittik Uz Gittik (1992, ilk baskı 1969) ve Uçar Leyli (2001) gibi masal ve tekerleme kitaplarında yer alan Türk masallarını bugün artık ne derlemek mümkün ne anlatacak kaynak kişi bulmak. Boratav'ın bu dönemde derlediği 2500'ü aşkın Türk masalından bugün kaçınıyor, kaçınıyor diye bir soru sorsak alacağımız cevabın vahameti, aynı zamanda Boratav'ın bu koleksiyonunun önemini ortaya koyar. Boratav, bu çalışmaları ile Grimm Kardeşlerin masal çalışmalarının benzerlerini Türkiye'de yapmıştır. Boratav'ı bütün bu yönleriyle -ağabeyi zaman içinde Mitoloji'ye merak sararken- masal dünyasında kalmayı seçen Wilhelm Grimm'e benzetebiliriz”

Boratav'ın Eserleri:

Köroğlu Destanı (1931)

Folklor ve Edebiyat I (1939)

Bey Börek Hikâyesi'ne Ait Metinler (1939)

Halk Edebiyatı Dersleri (DTCF Türk Dili ve Edebiyatı Enstitüsü Neşriyatı, 1942)

İzahlı Halk Şiiri Antolojisi (Halil Vedat Fıratlı ile birlikte, 1943)

Pir Sultan Abdal (Abdülbâki Gölpınarlı ile birlikte, 1943)

Folklor ve Edebiyat II (1945)

Halk Hikâyeleri ve Halk Hikâyeciliği (Millî Eğitim Basımevi, 1946)

Typen Türkischer Volksmärchen (WolframEberhard ile birlikte, “Türk Halk Masalları Tipleri”, 1953)

Zaman Zaman içinde (1958; İmge Kitabevi Yayınları, 2007, 2009)

Le Tekerleme: Contribution à l'étude typologique et stylistique du conte populaire turc (“Tekerleme-Türk Halk Masallarının Stilistik ve Tipolojik İncelemesine katkı”, 1963)

Az Gittik Uz Gittik (1969; İmge Kitabevi Yayınları, 2006, 2007-2 baskı, 2008, 2009)

100 Soruda Türk Halk Edebiyatı (Gerçek Yayınevi, 1969)

100 Soruda Türk Folkloru (Gerçek Yayınevi, 1973)

Nasrettin Hoca (Edebiyatçılar Derneği, 1996; Kırmızı Yayınları, 2006)

1.2. Jacob& Wilhelm Grimm

Modern dil ve edebiyat biliminin öncüleri Jacob Grimm 1785, Wilhelm Grimm ise 1786 yılında doğmuştur (Buch, 2006, 223).

Grimm Kardeşler olarak da bilinen Jacob Ludwig Grimm (1785-1863) ve Wilhelm Karl Grimm (1786-1859) Frankfurt yakınlarındaki Hanau şehrinde dünyaya geldiler. İki kardeş Marburg Üniversitesi'nde hukuk eğitimi gördükleri sırada romantikleri ve Minnesang'ları keşfeder. Üniversiteden başarıyla mezun olurlar ve beraber ailelerinin yaşadıkları Kassel'e dönerler. Bir süre sonra Jacob dönemin Vestfalya kralı Jérôme Napoleon'un özel kütüphanesinde çalışmaya başlar. Bu görev ona vaktinin çoğunu araştırmalarına ayırma fırsatı verir. Wilhelm ise 1809'da Berlin'e taşınır. Bu dönemde Goethe de dahil olmak üzere birçok önemli yazar ve sanatçıyla tanışır. 1830'da Göttingen Üniversitesi'nde görev yapan kardeşler 1841'de Berlin'e dönüp hayatlarının sonuna kadar da orada kalırlar. Wilhelm Grimm 1859'da, Jacob Grimm ise 1863'te hayata gözlerini yumar. 1806-1810 yılları arasında Alman halk masallarını ve hikâyelerini derleyip iki cilt halinde *Kinderund Hausmärchen* adıyla yayımlarlar. 1857'de bu eser günümüzde Grimm Masalları diye bilinen haliyle yeniden basılır. Wilhelm Grimm'in *Altdänische Heldenlieder* (1811), *Die deutschen Heldensage* (1829), *Rolandslied* (1838) ve *Altdeutsche Gespräche* (1851) adlı eserleri ile Jacob Grimm'in *Über den altdeutschen Meistergesang* (1811), *Deutsche Mythologie* (1835) ve *Geschichte der deutschen Sprache* (1848) adlı eserleri yine Alman halk edebiyatını ve geleneğini konu edinen önemli eserler arasında yer alır (Grimm Masalları Cilt 1, Grimm Kardeşler, 2018, 1). Araştırmada incelenen kitaplarında Grimm kardeşler bu şekilde tanıtılmıştır. Grimm kardeşlerin Alman halk kültürüne ait çalışmalarının Batı toplumuna ışık tuttuğu görülmektedir. Grimm Kardeşler'in masalları derleme yöntemiyle ilgili farklı yorumlar vardır. Önceleri Grimm Kardeşler'in masalları köylüler ve gündelik işçilerden derlediklerine ve anlama sadık kalarak sadece bazı değişiklikler yaptığına inanılıyordu. Ancak bu iki kanının da yanlış olduğu ortaya çıkmıştır (Zipes, 2018, 137b). Kardeşler, masalları küçük burjuva ve orta sınıftan derleyerek masallarda eklemeler gerçekleştirmiştir. Bu durum da toplumun alt sınıflarının burjuvalaşmasına katkıda bulunmuştur.

Grimm Kardeşlerin edebî kişiliği hakkında farklı yorumlar vardır. Halkbilimciler tarafından ya kahraman ya da sahtekâr olarak yorumlanan Grimm Kardeşleri, bazı araştırmacılar masal çalışmalarının miladı olarak görmekte, bazıları da onların fakelore yani sahte folklor yaptıklarını iddia etmektedir (Ölçer Özünel, 2011, 61).

Zipes (2018b, 140), masalların kaynağının Avrupalı, eski Germen ve burjuva kesimin olduğunu belirtir. Okuyucu kitlesiyse büyümekte olan orta sınıftır. Grimm Kardeşler, masalların bir görevinin olduğunu görürler ve burjuva misyonerliği yaparlar. Masalları çok fazla değiştirirler. Kendi yaşam sürelerince kitaplar genişletilerek yedi kez basılır. Revizyonların çoğunu Wilhelm Grimm yapar. Wilhelm Grimm, masalları temizler ve burjuva çocuklar için daha saygın bir hale getirmeye çalışır.

“Grimm Kardeşlerin yaptığı işleri sembolleştirerek anlatacak olursak iki konunun altını çizmek gerekir: Birincisi iki kardeşin derlemeleriyle ve Wilhelm Grimm’in yazarlık yeteneğiyle oluşan *Kinderund Hausmarchen/ Çocuklara ve Ev Halkına Masallar* (1812) adlı külliyat, ikincisi ise Jacop Grimm’in yazdığı *Deutsche Mythologie/Alman Mitolojisi* (1835) kitabıdır. Alman milletinin ümmet çağı dışındaki halk kültürünü Herder’in yol göstericiliği ile yazısız alanda bir diğer deyişle köyde arayan Grimmler, Homeros anlatılarının Avrupa’da yarattığı dinler öncesinin tarih, mitoloji ve sanatına duyulan romantizmin etkisiyle aramaya başladıkları tarihsel kökenlerini de Hindistan’da buldular. Bugün diller ve kültürler alanında sıkça konuşulan Hint-Avrupa terimi, 18. yüzyılın sonlarında Avrupa’da önem kazanan Hindistan’dan Göç Kuramının mirasıdır. Grimmlerle hız kazanan Hristiyan ümmetinin kentli ve yazılı alanının dışına çıkarak, kendi milletinin köylü ve sözlü alanına yöneliş, bu tarihten sonra özellikle Kuzey Avrupa’da etkin ve güçlü olmak üzere, bütün Orta ve Doğu Avrupa’da görülen bir uluslaşma modası ve akımı yarattı” (Oğuz, 2010, 38). Masallar ile başlayan kültür arayışının bütün Avrupa’yı sardığı ve ulus devletlerin kuruluşunu hızlandırdığı görülür. Bu nedenle masal sadece bir edebî tür olmakla kalmaz ve bir toplumu şekillendiren güçlü bir birikimin ürünü olduğu ortaya çıkar.

1.3. Çocuk Edebiyatı ve Masallar

Çocuklar, hayatlarının ilk yıllarından itibaren kitaplarla karşılaşmaya başlarlar. Çocukluk çağının ilk dönemlerinde olağanüstü olayların ve varlıkların yer aldığı masallar çocukların ilgisini daha çok çeker. Bu nedenle bu yıllarda masal kitapları çocuğu kitaba çekmek için oldukça önemlidir.

“Okul öncesi dönemde bir yetişkin tarafından okunan, çocuk tarafından da resimlerine bakılan kitaplar yetişkin ile çocuk arasında fiziksel ve duyuşsal bir yakınlık oluşturur” (Sever, 2007, 13). Çocuk, anne babasıyla birlikte vakit geçirirken kitaplarla yeni bir dünyanın kapısını

aralar. Çocuğun ilerleyen yıllarda okuma alışkanlığı kazanması için bu yıllar oldukça önemlidir.

“Çocuk edebiyatı, erken çocukluk döneminden başlayıp ergenlik dönemini de kapsayan bir yaşam evresinde, çocukların dil gelişimi ve anlama düzeylerine uygun olarak duygu ve düşünce dünyalarını sanatsal niteliği olan dilsel ve görsel iletilerle zenginleştiren, beğeni düzeylerini yükselten ürünlerin genel adıdır” (Sever, 2007, 9). Çocuk edebiyatı çocuklara yönelik ve değeri olan eserlerden oluşur. Bu eserler çocukların ilgi, ihtiyaç ve okuma tercihlerine hitap eder ve çocukları temel dinleyicisi olarak ele alır.

Çocuk edebiyatının en temel işlevlerinden biri çocuklara okuma sevgisi ve alışkanlığı kazandırmaktır (Sever, 2007, 11). Çocuklar ne kadar çok nitelikli eserlerle karşılaşır okuma alışkanlığı ve kültürü de aynı oranda artacaktır.

Çocuklar, kitaplar sayesinde hayal gücünü ve kelime hazinesini geliştirme imkânı bulur. Çocuğun zihinsel gelişiminde kitabın rolü büyüktür. Bu nedenle çocuk edebiyatı, yetişkinler edebiyatından daha büyük ustalık ve titizlik gerektirir (Şirin, 2007, 41). Çocukluk döneminde, çocuğun okuması için seçilecek kitaplar büyük önem taşımaktadır.

Aytaş (2003, 156-157), çocukluk çağında kitap okumanın faydalarını şu şekilde açıklar:

“1. Öğrencilerin okuduklarını doğru ve çabuk anlama, doğal ve anlamlı okuma alışkanlıklarını geliştirerek sesli ve sessiz okumayı iyileştirmek,

2. Çeşitli konularda okuma ilgisini geliştirerek öğrencinin kelime hazinesini zenginleştirmek ve okuma zevkini yükseltmek,

3. Öğrencileri iyi bir karakter ve ülküye sahip etmek,

4. Öğrencilere eserlerin güzelliğini duyurmak yoluyla onları estetik değerler üzerinde düşündürmek,

5. Öğrencilerde ilk gençlik devresinin duyarlılığına yararlı bir akım vermek ve bu duyguları değerli ve yararlı isteklere yöneltmek,

6. Öğrencilere türlü konularda bilgi kazandırmak, türlü bilim ve inceleme çalışmalarının gerektirdiği okumalarla edinilen yetenekleri geliştirmek,

7. Öğrencileri iyi eserlere istekli ve onlardan hoşlanır duruma getirmek, onlara boş zamanlarını okumakla geçirme alışkanlığını kazandırmak,

8. Çocuklarda kitap sevgisini ve kitap sahibi olma isteklerini yaratmak ve geliştirmek,”

Yukarıda belirtilen faydaların gerçekleşebilmesi için çocukların nitelikli eserlerle karşılaşması gerekmektedir. Okumanın bir alışkanlık olduğu düşünüldüğünde çocukları kitaba bağlayacak eserler bu noktada önem kazanır.

Masalın tanımı, Türkçe Sözlük'te (2005, 1349) “Genellikle halkın yarattığı, hayale dayanan, sözlü gelenekte yaşayan, çoğunlukla insanlar, hayvanlar ile cadı, cin, dev, peri vb. varlıkların başından geçen olağanüstü olayları anlatan edebî tür” olarak geçmektedir.

Pertev Naili Boratav (1969, 80) masalı şöyle tanımlamıştır: “Nesirle söylenmiş, dinlik ve büyüklük inanışlardan ve törelerden bağımsız, tamamen hayal ürünü, gerçekle ilgisiz ve anlattıklarına inandırmak iddiası olmayan kısa bir anlatı.”

Eflatun Cem Güney (1971, 87) masalı, “Masallar, toplumun hayal gücüyle yaratılmış sözlü verimlerdir. Masallarda "gerçek üstü" başta gelir gerçekler arka planda kalır. Masallara "Bir varmış, bir yokmuş" diye başlanması ve tekerlemelerle örülmüş (döşeme) si, bu gerçek üstü olaylara hazırlamak içindir.” olarak tanımlar.

Helimoğlu Yavuz (2013, 10) masalı, yaratıcısı belli olmayan hayal yaratısı olarak açıklar.

Ziya Gökalp masalı, “perileri ve devleri muhtevi olsun olmasın, zamanı ve mekânı olmayan, esrarengiz bir muhitte cereyan eden hikâyeler” olarak tanımlamıştır (Akt. Filizok, 1991: 94).

LutzRöhrich masalı; “kısa, gerçekliğin şartlarından bağımsız, fantastik bir hikâyeye” şeklinde açıklar (Buch, 2006, 223).

Tanımlardan anlaşıldığı üzere masallar, insanların gerçek hayatta sahip olamayacağı güzellikleri, olağanüstülükleri içeren büyümlü bir dünyadır. Özellikle çocukluk çağında, sahip olduğu fantastik öğeler nedeniyle çocukların ilgisini daha çok çeker. Masallar sadece çocuğun hayal gücünü geliştirmekle kalmaz, aynı zamanda okuma kültürünün temellerinin atılmasını sağlar.

Masalların güzelliği ve önemi anlatılışlarına bağlıdır (Temizyürek, 2003, 164). Masal anlatıcısı, vurgu, tonlama ve telaffuza dikkat ederek ilgiyi masala çeker. Bu nedenle masalların söyleyiş bakımından çocuklar üzerinde büyük etkisi vardır.

Masallar sadece çocukların eğlenmesi amacıyla oluşturulan bir edebi tür değildir (Sakaoğlu, 2017, 16). Masalların okuyucularını eğlendirirken aynı zamanda onları eğitimle işlevi vardır.

1.4. İleti

İleti kavramı Türkçe Sözlük'te(2005, 954) “Yazı veya sözle verilen, gönderilen bilgi, mesaj” olarak geçmektedir.

Sever (2007, 131) iletiyi “yazarın okurla paylaşmak istediği asıl düşünce” olarak tanımlar.

Vardar (1998, 46) ise “ Dilsel bildirişim eyleminde konuşucunun belli bir düzğüye uygun olarak oluşturulup dinleyiciye yönelttiği göstergesel bütün.” olarak tanımlamaktadır.

Akbayır, (2007, 223) iletiyi, yazının birliğini sağlayan temel öge olarak açıklar.

İletiler kimi zaman doğrudan aktarılırken kimi zaman da dolaylı yoldan aktarılmaktadır. İletilerin dolaylı yoldan aktarılması örtük ileti olarak geçer (Özdemir, 1983, 16).

Özdemir (2011, 71)'e göre yazar konuyu bir araç olarak kullanarak iletisini okuyucuya aktarır. Çocuk edebiyatı yazarları, vermek istedikleri iletilerle onların değerler dünyasını oluşturmaya çalışırlar (Yurt ve Şimşek, 2016: 475)

Tüm bu tanımlardan iletinin yazarın okuyucuya vermek istediği asıl mesaj olduğu anlaşılmaktadır. Ancak iletiyi okuyucuya aktarırken yaptırımcı bir tutum olmamasına özen gösterilmelidir (Sever, 2013, 22). Çocuk metni okuyup verilmek istenen mesajı kendi bulmalıdır. Bu sayede çocuğun düşünce dünyası gelişecektir. Metinler, çocuklara duyarlılık kazandırmalı, kişilik gelişime katkı sağlamalıdır.

1.5. Masallarda Kişisel Gelişimi Destekleyen ve Desteklemeyen İletiler

Masalların bir diğer önemli katkısı da kişisel gelişim üzerinedir. Bugüne kadar yapılan çalışmalarda kendi benliğini tanıyan, psikolojik doyuma ulaşan bireylerin kişisel gelişimine olumlu katkı sağladığı tespit edilmiştir (İlhan ve Özbay, 2010, 110). Masallarda karşılaşılan olaylar, karakterler ve olay örgüsü belirli mesajlar içermektedir. Özellikle çocukluk çağında bu mesajlar bilinçaltını şekillendirir ve karakterin oluşmasına etkiler. Çocukların karşılaştıkları iletiler olumlu olduğunda bu durum karakterinin gelişimine de olumlu yönden katkı sağlayacaktır. Şiddet, korku gibi iletiler içeren masallar ise çocukların karakter gelişimini olumsuz yönde etkileyecektir. Bireylerin ileriki yıllardaki yaşamlarını mutlu ve huzurlu geçirmelerinde onların çocukluklarında karşılaştıkları güzelliklerin rolü büyüktür (Arıcı, 2016: 1017). Bu nedenle masal seçimi konusunda oldukça seçici olmak gerekmektedir.

Kişisel gelişim kavramı Türkçe Öğretim Programı'nda (2018, 3) şu şekilde ifade edilmiştir:

“İlkokulu tamamlayan öğrencilerin gelişim düzeyine ve kendi bireyselliğine uygun olarak ahlaki bütünlük ve öz farkındalık çerçevesinde, öz güven ve öz disipline sahip, gündelik hayatta ihtiyaç duyacağı temel düzeyde sözel, sayısal ve bilimsel akıl yürütme ile sosyal becerileri ve estetik duyarlılığı kazanmış, bunları etkin bir şekilde kullanarak sağlıklı hayat yönelimli bireyler olmalarını sağlamak”

Buradan hareketle çocuğun kişisel gelişiminin kendini tanımasıyla başlayan ve ömür boyu devam eden bir süreç olduğu görülmektedir. Kişisel gelişim kavramının içinde ahlaki değerler de yer almaktadır. Masallardaki iyi-kötü, doğru-yanlış olgularının çocuğa doğru bir şekilde aktarılmasıyla çocuğun ahlaki gelişiminin de olumlu yönde etkilenmesi beklenmektedir.

Masallar sahip olduğu iletilerin yanında ait olduğu toplumun gelenek ve göreneklerini de yansıtır. Aynı zamanda ortaya çıktığı dönemin zihniyetini de içinde barındırır. Pertev Naili Boratav'ın derlediği masallar, onun tabiriyle 'hiç dokunmadan' masalın içeriği değiştirilmeden, 'halk sanatçısının çeşnisi bırakılarak' yayımlanmıştır. Grimm Kardeşler'in masalları derleme yöntemiyle ilgili genel kanı ise kardeşlerin sokaklarda dolaşp karşılaştıkları köylülerle sohbet ettikleri ve kendilerine anlatılan hikâyeleri daha sonra not ettikleri yönündedir. Kültürlerin kaynaklarının ortaya çıkması, yayılması konusunda masallar

bir kılavuzdur ve bu nedenle masallar okuyucusuna ortaya çıktığı dönemin zihniyeti hakkında birçok yönden bilgi vermektedir (Ölçer Özünel, 2017, 7).

Masallar, ait olduğu toplumun dil, duygu ve düşüncelerini insanlara aktaran bir vasıta olduğu için insan topluluklarını bir kitle veya yığın olmaktan kurtararak, aralarında “duygu düşünce birliği” olan bir “millet” haline getirir (Kaplan,1996, 35). Masallarda kullanılan dil bir araç olarak milletlerin düşünce dünyasının temellerini atmış olur. İnsanlar masallar aracılığıyla ortak bir iletişim kurma fırsatı bulur ve bu birleşim sonucunda oluşan ortak değerler bütünü olan kültürü de kendilerinden sonra gelen kuşaklara aktarır (Helimoğlu Yavuz, 2013, 16; Sever ve Karagül, 2014, 175).

Masaldaki olaylar incelendiğinde, bu olayların genellikle toplumsal bir gerçeğe dayandığı görülür. (Helimoğlu Yavuz, 2013: 2). Bu nedenle masallarla birlikte birçok toplumsal gelişme, yaşantı, kültür ve medeniyet hakkında bilgi edinilir.

Masallar bir kültür taşıyıcısıdır. Sahip olduğu toplumun gelenek ve göreneklerini içinde barındırır. Türk ve Alman masallarının ele alındığı bu çalışmada iki kültür arasında benzer ve farklı niteliklerin yer aldığı görülmüştür. İki farklı kültür de zaman içinde etkileşime geçerek birbirlerine yön vermişlerdir. (Aslan ve Koçal, 2018). Batı medeniyeti daha çok maddiyatı temel alırken, Doğu medeniyeti ise ruha ve ahlaka yönelmiştir. İncelenen masallarda da bu durum tespit edilmiştir. Masallar önce sözlü kültürde ortaya çıkmış, yazılı kültürde dönüşüm geçirmiştir. Masallar keşfedildiği dönemden başlayarak uzunca bir süre kendi dışındaki konuların aydınlatılmasında bir araç olarak kullanılmıştır ve dünyada 19. yüzyıldan itibaren sistemli bir biçimde ele alınmıştır (Ölçer Özünel, 2017, 7-18).

Helimoğlu Yavuz (2013), çalışmasında incelediği masallardaki iletileri 5 ana başlık altında toplamıştır. Bu başlıklar şöyledir: etik, psikolojik, sosyolojik, ekonomik ve öteki iletiler. Bu çalışma için Helimoğlu Yavuz’un sınıflandırması kullanılmış ve incelenen masal kitaplarındaki masallar bu iletiler yönünden sınıflandırılmıştır.

1.6. Araştırmanın Amacı ve Önemi

Bu çalışmanın amacı, Türk ve Alman masallarını sahip oldukları kültür unsurları kapsamında iletiler yönünden incelemek ve “Doğu-Batı” medeniyeti olarak adlandırılan iki farklı kültür arasındaki benzer ve farklılıkları ortaya çıkarmaktır.

1.7. Problem Durumu

Masallar bir toplumun kültürünü geleceğe aktaran en önemli sözlü kültür unsurlarındandır. Bu kültür unsurları arasında değerler, toplumsal roller, gelenekler ve alışkanlıklar vardır. Toplumun şekillendiren değerler, toplumsal roller, gelenekler ve alışkanlıklar gibi kültür unsurları masallar aracılığıyla nesilden nesile aktarılır.

Toplumsal bütünlüğün önemli bir parçası olan ileti kavramının önemi, günümüzde teknolojinin ilerlemesiyle birlikte daha fazla önem kazanmıştır. Bireyin bakış açısı, duygu ve düşünceleri sahip olduğu, bilinçaltına işlenen iletiler üzerinden şekillenir. Günümüzde bireyin maruz kaldığı uyaran sayısı düşünüldüğünde “ileti” kavramının önemi de aynı ölçüde artmaktadır. Kültürler arasındaki etkileşimi artırmak, farklı kültürlerle saygı duyan bireyler ile gerçekleşir. Bu doğrultuda “ileti” kavramı önem kazanır.

Bu kapsamda araştırmanın problem cümlesi şudur:

Alman ve Türk masallarında yer alan iletiler nelerdir?

1.7.1. Alt Problemler

1. Alman ve Türk masallarında yer alan etik, psikolojik, sosyolojik, ekonomik ve öteki iletiler nelerdir?
2. Alman ve Türk masallarında sıklıkla geçen kişisel gelişimi destekleyen iletiler nelerdir?
3. Alman ve Türk masallarında sıklıkla geçen kişisel gelişimi desteklemeyen iletiler nelerdir?

1.8. Sınırlılıklar

Bu çalışma Pertev Naili Boratav'ın “Az Gittik Uz Gittik” ve “Zaman Zaman İçinde” adlı derleme niteliğinde olan kitapları ve Grimm Kardeşlerin Alman masallarını derlediği iki ciltlik “Grimm Masalları” kitapları ile sınırlıdır. “Az Gittik Uz Gittik” kitabının başında bulunan “Tekerleme” ve kitabın sonunda bulunan “Karatepeli Hikâyeleri” araştırma kapsamına alınmamıştır.

1.9. İlgili Araştırmalar

1.9.1. Türk Masalları

Türk Masalları ile ilgili alanyazın tarandığında araştırmaların daha çok masallarda yer alan kavramlar üzerinden yapıldığı görülmüştür. Çelik (2000), “Türk Masallarında Ölüm ve Yas” başlıklı yüksek lisans tezinde masallardan halkın ölüme bakış açısını, ölüm olgusu etrafında gerçekleşen gelenek ve göreneklerini ortaya çıkarmayı amaçlamıştır.

Çorbacı (2000) ise masalarda yardımcı ihtiyar motifini işleyerek, masalların, halk edebiyatı, etnolojik ve sosyolojik açılardan son derece önemli olduğunu belirtmiştir.

Sarıkaya (2004), Türk Masalları üzerinden aile yapısını inceleyerek, Türklerde son derece sağlam temeller üzerine oturtulmuş bir aile yapısı bulunduğu sonucuna ulaşmıştır.

Özokutan (2005), “Kıbrıs Türk Masalları” başlıklı yüksek lisans tezinde, altı köy, iki kasaba toplam sekiz yerleşim yerinde derlenen kırk dokuz masal metnini çeşitli yönlerden incelemiştir.

Akar (2006), “Türk Masallarında Kadın Figürü Üzerine Bir İnceleme” başlıklı yüksek lisans tezinde, masallardaki kadın figürlerini ve bu kadın tiplerinin kimliğini oluştururken etkilendiği kaynakları incelemiş, masalların ait olduğu dönemdeki kadın figürleriyle günümüzdeki kadın figürlerini karşılaştırmalı olarak ele almıştır.

Işık (2009), Türk Masallarını sembolik açıdan dört bölümde inceleyerek halkın masallara yansıttığı bilinçaltı unsurlarına dikkat çekmiştir. “Rüya ile İlgili İnanış ve Görüşler” adını taşıyan Birinci Bölüm’de “Freud ve Jung’un Rüya Kuramlarının İncelenmesi” alt başlığına yer verilmiştir. “Kahramanların Yolculuğu ve Geçirdiği Aşamalar” adını taşıyan İkinci Bölüm’de, masal kahramanlarının bireyleşme süreci içinde geçirdiği aşamaların izi sürmüştür. “Arketipsel Sembolizm Açısından Türk Masallarının İncelenmesi” başlığını taşıyan Üçüncü Bölüm; “Gölge Arketipi”, “Anima-Animus Arketipleri”, “Yüce Birey Arketipi” ve “Persona Arketipi” adlı dört alt başlıktan oluşmaktadır. Bu arketiplerin kişilik üzerindeki etkileri vurgulanmış ve arketiplerle ilgili bilgilere yer verilmiştir. “Masalarda Sembolik Dilin Çözümlemesi” adını taşıyan Dördüncü Bölüm’de ise; “Formülistik Sayılar”, “Kalıp İfadeler”, “Masalarda Renk Dilinin Çözümlemesi” ve “Masalarda Dört Element” alt başlıkları yer almaktadır.

Gökbulut (2010), “Kıbrıs Türk Masalları İle Uygur Türk Masalları Üzerinde Karşılaştırmalı Bir Araştırma”, başlıklı doktora tezinde, Uygur ve Kıbrıs Türk halk masalları yapı, içerik, işlev vb. yönlerden incelemiştir.

Kaplan (2010), yaptığı çalışmada, Türk masallarında geçen kılık değiştirme motiflerini ele almıştır. Bunu yaparken bir bölgede masalın aynısına veya değişik biçimlerine başka bir bölgenin masalları arasında farklı başlıklarda rastlamış, bu masalarda geçen kılık değiştirme motifleri hemen hemen aynı olurken, gerçekleşme biçimlerinde farklılıklar tespit etmiştir.

Harmancı (2010), “Türk Masallarında Keloğlan Tipi” başlıklı doktora tezinde, sözlü folklor yaratmalarından biri olan Keloğlan masalları, taşıdığı zengin malzeme açısından değerlendirilirken Keloğlan’ın tipolojik özelliklerini de ortaya koymaya çalışmıştır.

Saforova (2010), “Eğitsel Bir Bakış Açısıyla Anadolu ve Özbek Türk Masallarında Ortak ve Farklı Motifler” başlıklı yüksek lisans tezinde, Özbekçe ve Türkçe ders kitaplarında yer alan masal metinlerini, her sınıfa göre masal sayısı ve konusunu ele alarak incelemiştir.

Orçan (2011), “Türk Masallarında Renk İmgesi” başlıklı yüksek lisans tezinde, bine yakın masalı tarayıp renklerin anlamlarını ve kodlarını analiz etmiştir.

Arsoy (2011), “Türk Masallarında Ataerkillik, Toplumsal Cinsiyet Ayrımcılığı ve Kadın” başlıklı yüksek lisans tezinde, Türk masallarında toplumsal cinsiyet ayrımcılığı, ataerkil düzen, erkek egemenliği karşısında kadının tutumu ele almıştır. Çalışmada, daha önce yapılan incelemelerden farklı olarak masal metinlerinde kadına yönelik toplumsal cinsiyet ayrımcılığı ve erkek egemenliğinin izleri sürülmüştür. Ataerkil düzen ve toplumsal cinsiyet ayrımcılığı masallarla desteklenerek açıklanmaya çalışılmıştır.

Nazlı (2011), “Binbir Gece Masallarının Anadolu Türk Masallarına Etkileri Üzerine Bir Araştırma” başlıklı doktora tezinde, Binbir Gece Masalları’nın Türkçeye çevirileri arasında bulunan farklılıkları belirleyip Anadolu Türk masalları ile ortak ya da benzer masalları üzerine karşılaştırma yapmış, Binbir Gece Masalları’ndan etkilenen Anadolu Türk masallarının tanıtılmasını amaçlamıştır.

Bayraktar (2016), “Yabancı Dil Olarak Türkçenin Öğretiminde Türk Masallarından Yararlanılması” başlıklı yüksek lisans tezinde, Pertev Naili Boratav’ın “Az Gittik Uz Gittik” adlı masal kitabından seçilen 25 masalı, dil ve kültür öğeleri bakımından incelemiştir.

Ardından 5 masal seçilerek, bu 5 masalın her biri bir öğrenme alanında (okuma, dinleme, konuşma, yazma, dilbilgisi) kullanılarak etkinlik örnekleri hazırlanmıştır.

1.9.2. Grimm Masalları

Alanyazın tarandığında, Grimm masallarının içerik yönünden incelendiği ve ailelerin masal seçme konusunda bilinçli olmalarını amaçlayan çalışmaların yapıldığı görülmüştür. Bu çalışmalardan birisi Güneş (2006) tarafından yapılan, “Grimm Masalları’nın Çocuklar Üzerindeki Etkileri” başlıklı doktora tezidir. Bu çalışmada, Grimm Masalları’nda çocuk açısından olumsuz olabilecek şiddet, kötü örnek ve korku gibi unsurların yer aldığı tespit edilip, ailelerin masal konusunda seçici davranmalarını amaçlanmıştır.

Şahin (2014) ise, Grimm Masalları’nda kadın figürünü ele alarak, seçilmiş Grimm Masallarında kadın figürlerinin ataerkil sistem altında birer birey olarak çoğu zaman kendilerini gerçekleştiremediklerini ve az da olsa zaman zaman bunun için çaba gösterdikleri sonucuna ulaşmıştır.

Grimm masallarının, farklı milletlerin kültür unsurlarıyla karşılaştırıldığı çalışmalar da yapılmıştır. Ulukan (2012), Dede Korkut Hikâyeleri ve Grimm Masallarından yola çıkarak, dünyanın farklı yerlerinde yaşayan, farklı düşünce sistemlerine sahip insanları, yazılı eserlerin yardımı ile insan olmanın getirdiği ortak paydada, bir yaşantı içerisinde yer alan noktaların ortak çıkış noktası olup olmadığını, insana aslında birbirlerinden o kadar da farklı olmadıklarını göstermeyi amaçlamıştır.

1.9.3. İletiler

Küçük (2005), “İlköğretim 6., 7. ve 8. Sınıflarda Okutulan Türkçe Kitaplarındaki Düz Yazı Metinlerinin Çocuğa Görelik İlkesine ve Metinlerin İçerdiği Eğitsel İletilere Göre İncelenmesi” başlıklı yüksek lisans tezinde, çocuğa görelik ilkesini dil, anlatım ve konu temel olarak incelemiştir. Ardından eğitsel iletiler tespit edilmiş, iletilerin içerik ve amaçlarına göre dağılımları gösterilmiştir. Dil ve anlatım bulguları sınıflar açısından sırasıyla; eğitsel iletiler ise türler doğrultusunda yorumlanmıştır.

Arpacı (2006), “Çocuk Kitaplarında İletiler ve İletilerin Aktarım Biçimi (Sevim Ak Örneği)”, başlıklı yüksek lisans tezinde, Sevim Ak’ın on yedi kitabında yer alan altı roman ve doksan beş hikâyesindeki iletiler ve iletilerin aktarılma biçimlerinden toplanan verileri incelemiştir. Yapılan çalışmada Sevim Ak’ın kitaplarındaki iletiler ve iletilerin aktarılma

biçimi betimlenmiştir. Kitaplardaki iletiler belirlenmiş ve konularına göre gruplandırılarak sunulmuştur. İletiler, aktarılma biçimi yönünden de incelenmiş ve özelliklerine göre örtük, dolaysız ve dolaylı olarak tasnif edilmiştir.

Yılmaz (2007), “Muzaffer İzgü’nün Çocuk Romanlarının Tema, Eğitsel İletiler ve Dil Yönünden 10-12 Yaş Grubu Çocuklarına Uygunluğu” başlıklı yüksek lisans tezinde, Muzaffer İzgü’nün romanlarının tema, eğitsel iletiler ve dil yönünden 10-12 yaş grubu çocuklarına uygun olup olmadığını ve 10-12 yaş grubu çocuklara tavsiye edilebilirliğinin cevabını aramıştır.

Akkaya (2008), “Mustafa Kutlu’nun Hikâyelerindeki İletiler ve Bu İletilerin Çocuğa Görelik İlkesi Açısından İncelenmesi” başlıklı yüksek lisans tezinde, Mustafa Kutlu’nun hikâyelerinde kişisel gelişimi destekleyen iletilerin, diğer iletilere oranla daha fazla kullanıldığını tespit etmiş ve Kutlu’nun hikâyelerindeki iletilerin dil-üslup, konu-tema, şahıs kadrosu-kahramanlar ve bakış açısı/anlatıcı açısından incelediğinde bazı iletilerin çocuğa göre olduğu, bazılarının da çocuğa göre olmadığı sonucuna ulaşmıştır.

Özdemir (2008), “Sevim Ak’ın Hikâye ve Romanlarında Yer Alan Eğitsel İletiler” başlıklı yüksek lisans tezinde, Sevim Ak’ın hikâye ve romanlarındaki eğitsel iletileri belirlemiş, bu iletilerin aktarılmasına araçlık eden kişi, olay ve durumları betimlemiştir. Ardından iletiler, yönelik oldukları yaşantı alanlarına göre sınıflandırılmıştır.

Erdi (2008), “Türkiye’de 1980-1985 ve 2000-2005 Yılları Arasındaki Çocuk Kitaplarında Eğitsel İletiler (Karşılaştırmalı Bir Çalışma)”, başlıklı doktora tezinde, dönemlere ait iletilerin daha nitelikli yorumlanabilmesi için, her iki dönemin siyasal, ekonomik, sosyal yapısını detaylı şekilde araştırıp zaman içinde iletilerdeki değişimin ne yönde olduğunu ortaya koymuştur.

Bayraktar (2008), “Muzaffer İzgü’nün “İçimde Çiçekler Açınca”, “Kaçak Kız” Ve “Bütün Sabahlarım Senin Olsun” Adlı Romanlarında Soyut İşlemler Dönemi Çocuklarına Yönelik Eğitim Amaçlı İletiler”, başlıklı yüksek lisans tezinde, bu eserlerde soyut işlemler dönemine (11–15 yaş) yönelik ne gibi iletiler olduğunu görme, eğitimsel yanlarının derecesini araştırma ve bunların işlevlerini değerlendirmeyi amaçlamıştır.

Kılıç (2010), “Çeviri Çocuk Klasiklerinde Eğitici İletiler (MEB’in 2005 Yılında İlköğretim Öğrencilerine Önerdiği 100 Temel Eser Örneğinde)”, başlıklı yüksek lisans tezinde, eğitici iletilerin tespiti için 2005 yılında MEB’in ilköğretim öğrencilerine tavsiye

ettiği 100 Temel Eser içerisindeki çeviri çocuk klasiklerinden yola çıkmıştır. Veri toplama aracı olarak öğrencilerin çeviri çocuk klasiklerine yönelik okuma ve beğeni düzeylerini tespit etmek amacıyla bir anket uygulamıştır. Anket verileri ile ilköğretim 8. sınıf öğrencilerinin çeviri çocuk klasiklerine yönelik beğeni düzeyleri ve okuma oranları ortaya koyulmuştur.

Çınar (2010), “Gülten Dayıoğlu’nun Eserlerindeki Ebeveyn Çocuk İlişkisinin İletiler Açısından Değerlendirilmesi”, başlıklı yüksek lisans tezinde, Gülten Dayıoğlu’nun on eseri iletiler yönünden incelemiştir.

Yurtseven (2011), “MEB Onaylı 100 Temel Eserde Yer Alan Çeviri Kitaplardaki İletilerin İlköğretim İkinci Kademe Öğrencilerine Uygunluğunun Türkçe Öğretmenlerinin Görüşleri Doğrultusunda İncelenmesi”, başlıklı yüksek lisans tezinde, bu kitapları öğrencilere tavsiye edecek olan öğretmenlere, kitapları satın alacak olan velilere ve öğrencilere yol göstermeyi amaçlamış, 100 Temel Eser listesinde yer alan 29 çeviri eserden 20 tanesinin ilköğretim ikinci kademe öğrencilerine uygun olduğu, dokuz tanesinin ise uygun olmadığı sonucuna ulaşmıştır.

Köse (2011), “Muzaffer İzgü’nün “Anneannemin Akıl Almaz Maceraları” Serisindeki Eğitsel İletiler”, başlıklı yüksek lisans tezinde, beş ana başlık, elli dokuz ara başlık oluşturmuştur. Sevgi, saygı, fedakârlık, çalışkanlık, okuma sevgisi, hayvan ve doğa sevgisi, aile sevgisi, gelenek ve göreneklere bağlılık, etrafa duyarlılık gibi pek çok eğitsel iletinin, “Anneannemin Akıl Almaz Maceraları” serisinde mevcut olduğu görülmüştür. Öykülerin eğitsel iletiler bakımından 7 – 11 yaş grubu çocuklarına uygun olduğu belirlenmiştir.

Barış (2011), “Gülten Dayıoğlu’nun Çocuk Romanlarındaki Eğitsel İletiler”, başlıklı yüksek lisans tezinde, yazarın okurlara hangi millî ve insani değerleri vermek istediği belirlemeye çalışmış; bu iletilerin ne içerdiği, hangi amaca yönelik olduğu ve çocuk edebiyatı metni açısından nasıl işlendiği üzerinde durmuştur.

Özaslan (2012), “Muzaffer İzgü’nün Çocuklara Yönelik Hikâye ve Romanlarındaki Eğitsel İletiler”, başlıklı yüksek lisans tezinde, Muzaffer İzgü’nün 20 çocuk kitabı incelemiş hikâye ve romanlarındaki eğitsel iletileri saptamaya yönelik betimsel bir çalışma ortaya konmuştur. Elde edilen bulgular sonucunda, incelenen çocuk kitaplarının çocuklara tavsiye edilebilir nitelikte olduğu saptanmıştır.

Kaplan (2013), “Hidayet Karakuş’un Roman ve Hikâyelerinde Yer Alan Eğitsel İletiler”, başlıklı yüksek lisans tezinde, Hidayet Karakuş’un çocuklar için yazdığı hikâye ve

romanları incelemiştir. Çocuk edebiyatı alanındaki bu eserlerde bulunan ahlaki, manevi ve karakter geliştirici iletilerin tespit edilmesi çalışmanın temelini oluşturmaktadır.

Kılınç (2014), “Mevlâna İdris Zengin’in Hikâye ve Masallarındaki İletiler ve Bu İletilerin Türkçe Eğitimi Açısından İncelenmesi”, başlıklı yüksek lisans tezinde, Mevlâna İdris’in masal ve hikâyelerindeki pek çok iletinin çocuğa uygun olduğunu, bazılarının da çocuğa göre olmadığını görmüştür. Bunun yanında yazarın hikâye ve masalları dışında kalan bazı eserlerindeki iletileri de incelemiştir. Mevlâna İdris’in eserlerinin Türkçe dersi temaları ve kazanımlarına elverişli olduğu sonucuna ulaşmış ancak MEB tarafından basılan yazarın, Türkçe ders kitaplarındaki masalları, düzenlenerek aslından uzaklaştığı ve iletiler bakımından zayıfladığını tespit etmiştir.

Gülgönül (2014), “Bilgin Adalı’nın Hikâye ve Romanlarında Yer Alan Eğitsel İletiler”, başlıklı yüksek lisans tezinde, Bilgin Adalı’nın hikâye ve romanlarındaki eğitsel iletiler belirlemiş, bu iletilerin aktarılmasına araçlık eden kişi, olay ve durumlar betimlemiştir. İletiler, yönelik oldukları yaşantı alanlarına göre sınıflandırılmıştır.

Sert (2014), “Mustafa Ruhi Şirin’in Şiirlerinin Türkçe Öğretimi Bağlamında Tema ve İletiler Açısından İncelenmesi”, başlıklı yüksek lisans tezinde, günümüz çocuk edebiyatı sanatçılarından Mustafa Ruhi Şirin’e ait sekiz şiir kitabında yer alan şiirlerin ortaokul 6,7,8. sınıflar Türkçe Dersi Öğretim Programı gözetilerek Türkçe öğretimi bağlamında tema ve iletiler açısından incelemiştir.

Akçay (2015), “Samed Behrengi’nin Hikâyelerindeki Eğitsel İletiler Üzerine Bir Araştırma”, başlıklı yüksek lisans tezinde, Samed Behrengi’nin 17 hikâyesi özellikle eğitsel iletiler bakımından incelemiş ve bu iletilerin çocuk eğitimi açısından katkıları vurgulamıştır.

Cesur (2015), “Mavisel Yener’in Çocuklara Yönelik Öykülerindeki Eğitsel İletiler Üzerine Bir Araştırma”, başlıklı yüksek lisans tezinde, Mavisel Yener’in çocuklara yönelik yazdığı hikâyelerde eğitsel iletileri tespit etmiş ve bu eğitsel iletilerin sunuluş biçimlerini ortaya koymayı amaçlamıştır. Yazarın incelenen 72 hikâyesinde yer alan eğitsel iletiler nitel araştırma kapsamında doküman incelemesi yöntemiyle saptanmış ve yorumlanmıştır.

Taşkıran (2015), “Mustafa Ruhi Şirin’in Masallarında ve Öykülerinde Eğitsel İletiler”, başlıklı yüksek lisans tezinde, Mustafa Ruhi Şirin’in masal ve öykü türündeki eserlerini değerler aracılığıyla verilmek istenen eğitsel iletiler açısından incelemiştir.

Işık (2017), “Karakter Eğitimi Açısından Mevlâna İdris Zengin’in Hikâye ve Masallarında Eğitsel İletiler”, başlıklı yüksek lisans tezinde, karakter eğitimi açısından Mevlâna İdris Zengin’in masal ve hikâyelerindeki eğitsel iletilerin incelenmesini amaçlamıştır. Bu amaçla, yazarın masal ve hikâye türünde yazmış olduğu tüm eserler iki boyutta incelenmiştir. Birinci boyutta, çocuk edebiyatında karakter ve özdeşim arasındaki ilişkiden hareketle yazarın eserlerindeki karakterlerin özellikleri betimlenmiş; ikinci boyutta ise eserlerde yer alan eğitsel iletiler tespit edilmiştir. İnceleme sonucunda, eserlerde yer alan birçok karakterin olumlu özellikler barındırdığı ve bu açıdan karakterlerin çoğunun çocukların özdeşim kurabileceği nitelikte olduğu ve yazarın bu eserlerinin karakter eğitimi açısından zengin iletiler barındırdığı tespit edilmiştir. Ayrıca bu iletilerin çocuğa görelilik ilkesine de uygun olduğu tespit edilmiştir.

Yılmaz (2017), “Koray Avcı Çakman’ın Eserlerinde Çocuklara Yönelik Ekoeleştirel İletiler”, başlıklı yüksek lisans tezinde, Koray Avcı Çakman’a ait 35 adet eser, doküman incelemesi modeliyle incelemiştir. Koray Avcı Çakman’ın eserlerinde ekoeleştirel kuram bağlamında ele alınacak pek çok iletiye ulaşıldığı, ayrıca canlı varlığı açısından da eserlerinde oldukça zengin bir çeşitliliğin olduğu sonucuna ulaşılmıştır.

Kılıç (2017), “Beyazbulut Dergisindeki Kurgusal Metinlerde Karakterler Aracılığıyla Verilen İletiler”, başlıklı yüksek lisans tezinde, ilk on üç sayıyı doküman analizi deseniyle incelenmiş, iletiler başlıklar altında toplamıştır. Sonuç olarak incelenen dergilerdeki kurgusal metinlerde verilen iletilerin bazılarının, olumlu yani çocuk gerçeğine uygun özellikler gösterdiğini bazı karakterler aracılığıyla verilen iletilerin ise çocuk gerçekliğine uymayan, kalıplaştırıcı, idealize karakter özellikler gibi olumsuz mesajlar verdiği tespit edilmiştir.

Çölgeçen (2018), “Millî Edebiyat Dönemi Çocuk Dergilerinde Geçen İletilerin Sınıflandırılması (1911-1923)”, başlıklı yüksek lisans tezinde, Alaettin Gövsa, Ali Ulvi Elöve, Ali Ekrem Bolayır, Ziya Gökalp, Tevfik Fikret, Mehmet Akif Ersoy, Aka Gündüz ve Mehmet Emin Yurdakul’un çocuklar için kaleme aldığı şiirleri incelemiştir. İnceleme sonucunda şiirler; kişisel, toplumsal, ulusal, dini, ahlaki, evrensel, ekonomik ve diğer iletiler yönünden sınıflandırılmıştır.

1.10. Masalların Özetleri

1.10.1. Türk Masalları

“Bacı Bacı, Can Bacı...”: Bir zamanlar bir adamın bir kızıyla bir oğlu varmış. Bir de çocukların üvey annesi varmış. Çocukları öldürmek istemiş. Çocuklar bunu duymuş ve annelerinin mezarına gitmiş. Anneleri bir fırça, bir tarak, bir sabun alarak kaçmalarını istemiş. Çocuklar bu eşyaları almışlar ve üvey anneden kurtulmuşlar. Oğlan yolda çok susamış ve geyik izinde birikmiş sudan içmiş ve geyiğe dönüşmüş. Kızla birlikte ormanda yaşamaya başlamışlar. Bir Bey-oğlu kızı görmüş ve ona âşık olmuş. Kız evlenmeyi zor da olsa kabul etmiş. Bir zaman sonra kızın bir çocuğu olacakmış. Arap halayık onu suya itmiş ve kızın yerine geçmiş. Bey-oğluna da güneşten karardığını söylemiş. Halayık bir gün kızın kardeşi geyiği yemek istemiş. Geyik suyun başına geçip balığa dönüşen kız kardeşiyle dertleşmeye başlamış. Orada bulunanlar bunu Bey-oğluna söylemiş. Bey-oğlu durumu anlamış. Balığı sudan çıkarıp karnını yarmışlar. İçinden şehzadesiyle kız çıkmış. Başına gelenleri Bey-oğluna anlatmış. Bey-oğlu da Arap kızını kırk katırın kuyruğuna bağlamış.

Yedi Kardeşler: Bir zamanlar bir kadının yedi oğlu varmış. Bir çocuk daha doğuracakmış. Yedi kardeş, çocuk bu sefer de oğlan olursa çekip gideceklerini söylemişler. Ebe nineye kız doğarsa kırmızı, erkek doğarsa kara bayrak asmalarını söylemişler. Ebe nine çocuklara düşmanmış ve kadının bir kızının olmasına rağmen kara bayrak aşmış. Oğlanlar da oradan gitmişler. Kız büyüyünce kardeşlerini öğrenmiş ve onları aramaya gitmiş. Kardeşlerini bulmuş ve bir dev anasından ateş almaya gitmiş. Kardeşleri, dev anasının kıza zarar vereceğini düşünmüş ve dev gelirse diye çukur kazmış. Dev'in oğlu kızın peşine gelmiş ve çukura düşmüş. Oğlanlar da onu öldürmüşler. Dev anası oğlunu ölü görünce oğlunun ağzından bir dişini sökmüş ve kızın bacağına saplamış. Kız oracıkta bayılmış. Kardeşleri onu öldü sanıp evlerine dönmüşler. Kızın cenazesini yıkayan kadın dişini görmüş ve çıkarmış. Kız yeniden hayata dönmüş.

Nardaniye Hanım: Bir zamanlar bir adamın bir kızı varmış. Kızın annesi ölmüş. Babası da kızın hocasıyla evlenmiş. Üvey anne kızını kıskanmış ve bir gün gezmeye yollamış. Su testisinin içine de yılan koymuş. Kız suyu içmiş ve karnı büyümeye başlamış. Üvey anne de kızın gebe olduğunu söyleyerek kocasını kandırmış. Babası kızı ormana bırakıp eve gelmiş. Kız ormanda bir ev görmüş ve oraya gitmiş. Ev kırk haramilerin eviymiş. Artık onlarla yaşamaya başlamış. Kızı kardeşleri gibi severlermiş. Bir gün üvey anne, aya kendisinden güzel birisi olup olmadığını sormuş. Nardaniye Hanım, cevabını alınca da kızın peşine

düşmüş. Kıza zehirli kirazlardan vermiş. Kız da kuşlarına paylaşmış ve kendisine kalmamış. Üvey anne aya tekrar sormuş ve Nardaniye Hanımın yaşadığını öğrenmiş. Bu kez zehirli bir sakız yapmış ve kıza vermiş. Kız sakızı çiğneyince yere yığılmış. Kırk haramiler ona altın bir tabut yaptırmış. Bir gün padişahın oğlu tabutu görmüş ve onu yanına almış. Lalası kızın boğazından sakızı çıkarmış ve kız hayata dönmüş. Şehzade çok mutlu olmuş ve kızla evlenmişler. Kızın babasını da çağırıp gerçekleri anlatmışlar. Üvey anneyi de kırk katırın kuyruğuna bağlamışlar.

“Ben Bir Yeşil Yaprak İdim...”: Bir padişahın bir tane kızı varmış. Babası kimseye evlendirmiyormuş. Kız da kim bir narı hiçbir tanesini dökmeden tek elle yerse onunla evleneceğini söylemiş. Yemen padişahının oğlu sadece bir taneyi düşürmüştü. Kız da onunla evlenmeyi kabul etmiş ancak bir tane düşürdüğü için kırk değnek yedirmiş. Oğlan kızı alıp memleketine gitmiş ve kendini kaz çobanı olarak tanıtmış. Kıza eziyet etmiş. Kız ağlayıp ben bir yeşil yaprak için diyince gerçeği açıklamış. Kırk gün kırk gece düğün yapmışlar. İki padişah da dünür olmuş.

Fesliğen Kız: Bir Bey-oğlu bir bahçenin oradan geçermiş. Fesliğen sulayan kızla konuşup atıştırlarmış. Bey-oğlu üç defa farklı ülkelere gitmiş. Kız da erkek kılığına girip onunla gitmiş ve satrançta yenilince cariyesini ona vereceğini söylemiş. Cariye kılığına girmiş. Bey-oğlu da ona hediyeler vermiş. Kızın üç çocuğu olmuş. Bir gün Bey-oğlu düğün yapacaktı. Kızın çocukları da büyümüş. Kız çocuklara hediyeleri vererek düğüne yollamış. Çocuklar bir yandan söylüyor bir yandan ağlıyorlarmış. Oğlan durumu anlamış. Fesliğenci kızı bulup onunla evlenmiş

Yatalak Mehmet: Bir padişah kızlarına kendisini ne kadar çok sevdiklerini sormuş. Küçük kız babasını tuz kadar sevdiğini söyleyince padişah gazaba gelmiş ve kızın öldürülmesini istemiş. Cellat kıza kıyamamış ve bir kaz vurup kızın kanlı gömleğini padişaha götürmüştü. Kız bir eve gelmiş. Burada Yatalak Mehmet ve annesi yaşarmış. Kız sopayı getirince Mehmet ayağa kalkmış ve kız onu para kazanması için dışarı yollamış. Mehmet para kazanmış ve bir gün bir kuyuya inmesi gerekmiş. Karşısına bir derviş çıkmış ve ona ne yapması gerektiğini anlatmış. Mehmet denileni yapınca kuyudaki Arap ona nar vermiş. Mehmet eve dönünce narları kesmiş ve içinden mücevherler çıkmış. Memleketin en zenginleri olmuşlar. Bir gün kızın babası pişmanlık duymuş ve etrafındakiler acısını unutmaması için seyahate çıkmasını söylemişler. Yolu Yatalak Mehmet'in evine düşmüş. Kız da o gün yapılan yemeklere hiç tuz katılmamasını söylemiş. Padişah, yemekleri beğenmeyince Mehmet sormuş. O da tuz büyük nimet demiş ve üzülmüş. O sırada kızı gelmiş ve barışıp kırk gün kırk gece düğün yapmışlar.

“Menekşe Yaprağından İncinen Kızım...”: Bir zamanlar doksan yaşında bir ana ve yetmiş yaşında bir kızı varmış. Bir gün ana kızına güneşte kalma kararırısın demiş. Padişah bu sözleri duyunca kızı istemiş. Ana da kızı düğün gününe kadar saklamış. Düğün günü padişah yaşlı kadını görünce onu pencereden dışarı atmış. Orada da bir peri padişahının oğlu varmış. Boğazına kemik kaçmış. Yaşlı kadın onu kurtarınca periler onu genç kıza dönüştürmüş. Padişah sabah kızı görünce âşık olmuş ve gün kırk gece düğün yapılmış.

Arap Lala: Bir padişahın üç kızı varmış. Lalaları büyük ve ortanca kızı bir yere götürmüş. Kızlar korkmuş ve evlerine geri dönmüşler. Sıra küçük kıza gelmiş. Kız orada korkmadan evi silmiş süpürmüş. Bir Arap Lala gelmiş ve kızı yedirmiş içirmiş. Bu her gün devam etmiş. Bir gün kızın annesi ve kardeşleri onu ziyarete gelmiş. Kız masadaki bir hindiyi kedinin kaçırdığını görünce peşine düşmüş. Orada şehzadeyi ve küçük bir çocuğu görmüş. Çocuk terlemiş ve kız, çocuğun yüzünü bir bezle silmiş. Peri padişahının kızı gelmiş ve şehzadeyi serbest bırakmış. Şehzade kızın babasına haber yollayıp düğün yapmış.

Dülger Kızı: Bir zamanlar bir dülger varmış. Hiç çocuğu olmamış. Ağaçtan bir kız bebek yapmış ve pencereye oturtmuş. Oradan gecen şehzade onu gerçek sanıp âşık olmuş. Kızın annesi kızı suya atmış ve bu işten kurtulmayı düşünmüş. Kız suya düşünce canlanmış ve şehzadeyle evlenmiş. Şehzade ona dülger kızı dediği için kapıyı açmamış. Bunun üzerine şehzade iki defa daha evlenmiş ancak dülger kızı onları kandırıp öldürmüş. Şehzade ne yapacağını şaşırılmış ve karşısına bir ihtiyar çıkmış. Dülger kızına yemek pişirmesi gerektiğini söylemiş. Kızın her dediği olmuş. Şehzade onun bir peri kızı olduğunu anlamış ve yeniden kırk gün kırk gece düğün yapmışlar.

Ahu Melek: Bir zamanlar bir padişah bir karısı bir de kızları varmış. Kadın ölmeden kocasına pabucunun kime uyarsa onunla evlenmesini istemiş. Pabuç kızına uymuş ve padişah kızıyla evlenmek istemiş. Kız, kırk gün süre istemiş ve bir öküz sureti yaptırmış. Denizde yola çıkmış. Bir şehzade onu görmüş ve yanına almış. İçinden güzel bir kız çıktığını görmüş. Ama şehzade nişanlıymış. Şehzade sefere çıkınca nişanlısı öküz suretini almış ve onu ateşe atmış. Kız oradan kaçmış. Bir çöpçü, kıza sahip çıkmış. Kızın adı da Ahu Melek'miş. Sefer bitmiş ve şehzade geri dönmüş. Ahu Melek'i göremeyince memleketteki tüm kızlardan çorba yapmalarını istemiş. Ahu Melek çorbayı yapmış ve şehzadenin ona verdiği yüzüğü içine atarak çorbayı göndermiş. Şehzade onu bulmuş ve evlenmişler. Eski nişanlısı geziye çıkmışken Ahu Melek'i tek bırakıp çekip gitmiş. Ahu Melek de bir çoban kılığına girmiş. Şehzade onu çok sevmiş ve beraber uyuyorlarmış. Eski nişanlı da onlarla uyumak istemiş. Şehzade uyurken yanlışlıkla eski nişanlısına dönünce Ahu Melek kendini öldürmüş. Şehzade

onu öyle görünce o da kendini öldürmüş. Nişanlısı da hırsından ölmüş. Sabah bir derviş gelmiş ve şehzadeyle Ahu Melek'i canlandırmış.

Hüsnü Yusuf Şehzade: Bir padişahın çok güzel bir kızı varmış. Cam kenarında gergef işliyormuş. Beyaz bir kuş gelip kızın gergefini alıp kaçmış. Kız kuşu aramaya yola çıkmış. Bir hamam yaptırmış ve anlatacak derdi olanları bu hamamda dinlermiş. Bir gün Keloğlan bir kuşun mağaraya girip bir delikanlıya dönüştüğünü görmüş. Hamama gidip kıza bunu anlatmış. Kızla birlikte mağaraya gitmişler. Kız delikanlıyla konuşmuş ve delikanlı onu kendi sarayına götürmüş. Kız burada bir oğlan doğurmuş. Beyaz kuş her gece gelip oğlunun nasıl olduğunu sorarmış. Şehzadenin annesiyle babası durumu anlamışlar. Şehzade onu büyüden kurtaracak şeyi yapmalarını istemiş. Onlar da denileni yapıp oğlanı kurtarmışlar. Kırk gün kırk gece düğün yapmışlar.

Sitti Nusret: Zengin bir tüccar varmış. Uzun bir zaman çocuğu olmamış. Bir derviş ona çocuğunun olacağını söylemiş. Yedi yaşından sonra kızı yanına alacağını da eklemiş. Kız yedi yaşına gelince derviş ona Sitti Nusret adını vermiş ve yanına almış. Kıza bir odanın anahtarını vermiş ama açmamasını söylemiş. Kız merak edip açmış ve dervişin mezarlıklar başında ciğer yediğini görmüş. Kız yine de dervişe güvenmiş. Kız büyüyünce derviş onu anne babasına geri vermiş. Bir şehzade, kızın güzel ahlaklı olduğunu görünce ona âşık olmuş ve evlenmişler. Kızın üç çocuğu olmuş. Derviş üçünü de alıp kızın ağzına kan sürmüş. Şehzade de kızı yamyam sanıp evin alt katına yollamış. Bir gün yolculuğa çıkarken ona ne istediğini sormuş. Kız sabır taşı ve kalemtıraş istemiş. Oğlan dediklerini getirmiş. Kız sabır taşına dardini anlatmış ve taş çatlamış. Kalemtıraşla da canına kıyacakken derviş çocuklarını getirmiş. Çocuklar babalarına gerçeği açıklayınca şehzade af dilemiş. Karısı ve çocuklarıyla mutlu bir şekilde yaşamış.

Oduncunun Kızı: Bir fakir oduncu varmış. Ormanda yorulup oflayınca karşısına bir Arap çıkıp karşısına çıkan ilk kişiyi kendisine vermesini söylemiş. Oduncu kabul etmiş ve karşısına ilk kızı çıkmış. Kızı Arap almış götürmüş. Ona anahtarlar vermiş ancak bir odayı açmamasını söylemiş. Kız merak edip açınca her tarafta kan görmüş. Arap bunu öğrenince kızı yemeye karar vermiş. Kız önce hamama gitmiş. Hamamcı, onun tüylere sarınarak Arap'tan kurtulabileceğini söylemiş. Kız tüylere sarınmış ve oradan kaçmış. Bir şehzade bu tüylüceyi çok sevmiş ve sarayına götürmüş. Sonra onun güzel bir kız olduğunu görüp onunla evlenmiş. Şehzade bir gün bir ağızlık almış. Aslında bu ağızlık Arap imiş. Arap herkesin uykusunu fincana bağlamış ve kızı öldürmeye çalışmış. Kız, fincanı devirince ev halkı uyanmış ve Arap'ı aslanla kaplanın önüne atmışlar. Kendileri de kırk gün kırk gece düğün yapmışlar.

Sabır Taşı: Bir karı kocanın bir tek kızı varmış. Bir serçe kıza kırk gün bir ölünün başını bekleyeceğini söylemiş. Kız bunu anne babasına anlatınca oradan uzaklaşmak istemişler ve bir eve gelmişler. Kapı kapanmış ve kız evde bir ölüyle tek başına kalmış. Bir gün kız yoldan geçen bir çingeneyle arkadaş olmuş ve onu yukarı çekmiş. Kız kırk gün geçince biraz dinlenmek istemiş ve çingeneyi ölünün başına koymuş. Ölü uyanmış ve onu bekleyenin çingene olduğunu sanmış. Onu evin hanımı, kızı da halayığı yapmış. Şehzade bir gün şehre giderken onlara ne istediklerini sormuş. Kız bir sabır taşı ve bıçak istemiş. Şehzade onları alıp getirmiş ve kızı sabır taşıyla konuşurken duymuş. Kız tam canına kıyacakken ona engel olmuş. Çingene kızını kırk satıra bağlamış. Kızla da evlenmişler.

Yıldırım Padişahı: Bir padişahın karısı hastalanıp ölmüş ve karısının vasiyeti üzerine yüzüğü kime uyarsa onunla evleneceğini söylemiş. Yüzük, kızına uymuş ve kız da oradan kaçmış. Bir havuz başına gelmiş ve kırk güvercin kılığında peri kızları görmüş. Kızlar ona anahtarlar vermiş ve bir odayı açmamasını söylemişler. Kız dinlememiş ve odayı açmış. Orada Yıldırım Padişahını görmüş. Üç defa bu odayı açmış ve üç seferde de peri kızları onun kapıyı açtığını anlayıp dayak atmışlar. Sonunda Yıldırım Padişahı gelip onu kurtarmış ve onunla evlenmiş.

Nalıncı ile Padişah: Bir zamanlar Nalıncı Mehmet Ağa varmış. Bir gün odun keserken güzel bir kütüğe rastlamış ve onu alıp evine gitmiş. Mehmet Ağa dışarı çıkınca kütükten güzel bir kız ve cariyeleri çıkıp evi silmiş süpürmüş. Mehmet Ağa evini tanıyamamış. Gizlice evde ne olup bittiğini seyretmiş ve kızla evlenmiş. Bir padişah kızın güzelliğini duymuş ve oğlunu kızla evlendirmek istemiş. Mehmet Ağa'ya şartlar sunmuş. Eğer şartları yerine getirmezse oğlu kızla evlenecekmiş. Mehmet Ağa kızın yardımıyla tüm şartları yerine getirmiş. Padişah da taş kesilmiş. Mehmet Ağa da padişah olmuş.

Altın Toplu Sultan: Bir padişahın üç oğlu ve üç kızı varmış. Padişah ölüm döşegindeyken kızlarını ilk gelen taliple evlendirmelerini istemiş. Kızlar ilk gelen taliple evlenmiş. Bir gün küçük oğlan rüyasında çok güzel bir kız görmüş ve onu aramak için yola çıkmış. Küçük ablasının memleketine gelmiş. Kocasını, Bülbül Padişahıymış ve kızı tanıyormuş. Ama kızın babası çok aksiymiş ve birçok şartı varmış. Bülbül Padişahı çocuğa bülbül duası öğretmiş. Oğlan kızın yanına bülbül kılığında gitmiş ve onunla evlenmek istemiş. Babası bazı şartları yerine getirmesini istemiş. Oğlan şartları yerine getirmiş ve önce bir denizde yıkanmak istemiş. Denizkızı şehzadeye âşık olmuş ve onu suya çekmiş. Kız denizkızına altın top atarak şehzadeyi kurtarmış ve kırk gün kırk gece düğün yapmışlar.

Bostancı Dede: Bir padişahın üç oğlu varmış. Padişah ölünce kırk gün sırayla mezarı başında beklemişler. Küçük oğlan etraftaki devleri görmüş ve devler ondan padişahın küçük kızını görmeyi istemiş. Oğlan onlarla birlikte küçük kızın olduğu saraya gitmiş ve devleri öldürmüş. Büyük kızla büyük ağabeyini, ortanca kızla ortanca ağabeyini evlendirmiş. Kendisi de küçük kızla evlenmiş. Yolda dönerlerken Bostancı Dede uçan atıyla küçük kızını kaçırmış. Küçük oğlan kızını kurtarmak için elinden geleni yapsa da Bostancı Dede atıyla gelip kızını hep geri almış. Küçük oğlan da başka bir uçan at bulmuş ve kızını kurtarmış. Bir kulübeye gelmişler. Kapıda bir yılan Gül-Sinan hikâyesini öğrenmek istemiş. Oğlan tehlikeler atlattıktan sonra hikâyeyi öğrenmiş ve yılanı anlatmış. Daha sonra memleketlerine gidip kırk gün kırk gece düğün yapmışlar.

Usta Nazar: Bir zamanlar bir karı koca varmış. Adam çok korkakmış. Kadın adamı bir gün kandırıp dışarı çıkarmış ve kapıyı kilitlemiş. Adam elinde bir sopayla devlerin evine gelmiş ve kâğıda benim adım Usta Nazar, bir vuruşta kırkını keser yazmış. Devler ondan korkmuş ve ona bakmaya başlamışlar. Usta Nazar'ın gideceği olmadığını görünce onu öldürmek istemişler. Usta Nazar kurnazlık yapmış ve ölmekten kurtulmuş. Devlerden biriyle eve giderken şeytan, deve onun korkak biri olduğunu söylemiş. Usta Nazar yine kurnazlık yapmış ve devini korkutmuş. Dev de şeytanı öldürmüş. Usta Nazar da kurtulmuş.

“İnsanoğlu Nankördür...”: Bir gün yaşlı bir adam ölüm döşeğindeyken oğluna yerdeki ve gökteki tüm mahlûkatlara iyilik etmesini nasihat etmiş. Ardından insanoğluna yardım etmemesini de eklemiş. Oğlan bir yılan ve leylek yavrularını kurtarmış. Bir de hırpalanan bir çocuk görmüş. Onu evlat edinmiş. Oğlan büyümüş. Yılanın her akşam bir altın, leyleğin de kızarmış tavuk getirdiğini görmüş. Hırslanmış ve padişaha mektup yazmış. Padişah onlara misafir gelmiş ve adam her şeyi anlatmış. Padişah da oğlunun nankör olduğunu söylemiş ve mektubu göstermiş. Çocuğu cellat etmişler. Adam da babasının nasihatini hatırlamış ve onu dinlemediği için pişman olmuş.

Köylü ile Sultan Mahmut: Bir zamanlar Sultan Mahmut adında bir padişah varmış. Bir armut ağacının altına oturmuş ve bir armut yemiş. Armudun sahibini çağırmış ve hakkını helal et demiş. İş düştüğü zaman da yanına gelmesini istemiş. Bir gün adamın tarla işi çıkmış ve karısı Sultan Mahmut'a gitmesini söylemiş. Adam da Sultan Mahmut'a gitmiş ve gece orada kalmış. Gece dışarı çıkması gerekmiş ve onu gören askerler onu casus sanıp hapse atmış. Aradan üç sene geçmiş ve padişah köylüyü hatırlamış. Hapiste olduğunu öğrenince çok üzülmüş ve ona ne istediğini sormuş. Verdiği cevabı çok beğenmiş ve köylüye bir heybe altın verip göndermiş.

Hasses Paşa: İstanbul'da annesi babası ölmüş kurnaz bir kız varmış. Önce bir tüccarı kandırması ardından bir hocayı ve sonunda bir şehzadeyi kandırıp paralarını almış. Hasses Paşa da kıza oyun oynayacağını söylemiş. Ancak kızla hiçbiri baş edememiş. Sonunda şehzade kızın kim olduğunu açıklamasını söylemiş. Kız da onlardan aldığı paraları vererek Hasses Paşa'ya bir ders vermek istediğini söylemiş. Sonrasında tüccarla kız evlenmiş ve kırk gün kırk gece düğün yapmışlar.

Ayağına Diken Batan Karga: Bir zamanlar bir karganın ayağına diken batmış. Dikeni bir kocakarıya götürüp saklamasını istemiş. Kocakarı dikeni birkaç gün sakladıktan sonra kandilin fitilini dikenle yakmış. O sırada karga gelip dikenini istemiş. Koca karı durumu anlatınca karga ille de dikenini ya da kandili istemiş. Bu durum kocakarının canına tak etmiş. Kandili vermiş. Kandili alan karga başka bir nineye kandilini götürüp saklamasını istemiş. Nine de ineğini sağarken kandili kırmış. Karga ninenin yanına gelip durumu öğrenince ya kandili ya ineği istemiş. Nine dayanamayıp ineği vermiş. Karga ineği başka bir nineye götürüp saklamasını istemiş. Nine ineği birkaç gün sakladıktan sonra oğlunun düğünü için kesip misafirlere yedirmiş. Karga ninenin yanına gelip ineğini isteyince durumu öğrenmiş. Ya ineği ya gelini istemiş. Nine ve düğün halkı dayanamayıp gelini vermişler. Karga gelini almış, yolda bir çoban görmüş. Çoban da kaval çalıyormuş. Çobandan düdüğü kendisine vermesini karşılığında gelini vereceğini söylemiş. Çoban kabul etmiş. Karga düdüğü almış, bir yandan öttürmüş, bir yandan türküsünü söylemiş.

Bokböceği: Bir zamanlar bir bokböceği varmış. Bir gün kendi kendine yalnız yaşamaktan bıktığını söyleyip kocacık aramaya yola çıkmış. Karşısına çıkan taliplerinden kediyi, kirpiyi beğenmemiş. Sonunda karşısına bir sıçan çıkmış. Sıçanla bir nikâh kıyıp yaşayıp giderlermiş. Bir gün Beyoğlu'nun düğününün davulları çalmaya başlamış. Sıçan kalkmış, hanımına pirinç pilavı ve baklava getirmeye gitmiş. Bokböceği de ceviz kabuğundan teknesiyle kaynara gitmiş. Aşağı düşmüş, ceviz kabuğundan teknesi de üstüne kapanmış. Bokböceği, kır atlıya seslenip düğün evine haber vermesini istemiş. Kır atlı düğün evine varmış, durumu anlatmış. Bunu duyan sıçan "bizim hanımdır o" diyerek yola koyulmuş. Bakmış Bokböceği teknenin altında debelenip duruyor. Ver elini çekelek diyor. Bokböceği de ben sana üç gün oldu küselek diyor. Sonunda sıçan dayanamayıp canın isterse demiş ve düğün evine gidip yiyip içip keyif çatmış.

Yarım-Horoz: Bir zamanlar Yarım-Horoz adında fakir bir adam varmış. Bir gün yiyecek ekmeği kalmayınca ağıdaki parasını almak için yola koyulmuş. Yolda bir canavara, tilki ve

aya rast gelmiş. Onlar da Yarım-Horoz'la gitmek istemiş, beraber yola devam etmişler. Sonunda ağanın evine gelmişler. Ağa hizmetçilerinden Yarım-Horoz'u kaz damına kapatmalarını istemiş. Kazlar Yarım-Horoz'a saldırmaya başlamışlar. O sırada saklanan tilki kazların hepsini boğuvermiş. Durumu ağaya anlatmışlar. Ağa da Yarım-Horoz'u hayvan damına kapatmalarını istemiş. Burada da canavar tüm hayvanları yiyip karnını doyurmuş. Hizmetçiler durumu görüp ağaya anlatmışlar. Ağa sinirlenmiş ve Yarım-Horoz'u diken damına kapatmalarını ve dikenleri ateşe vermelerini istemiş. Hizmetçiler ağanın dediğini yapmışlar. Dikenler iyice tutuşunca çay, yangını söndürmüş. Ağa bunu duyunca deliye dönmüş ve Yarım-Horoz'u altın damına kapatmalarını istemiş. Yarım-Horoz alabildiği kadar altını almış ve bir delikten çıkıp köyüne gitmiş. Köyde çok zengin, hatrı sayılır birisi olup yaşamaya devam etmiş.

Koca-Nine ile Tilki: Bir zamanlar bir Koca-Nine varmış. İneğinden sağdığı sütle geinirmiş. Bir gün sütünü sağdıktan sonra işinin başına gitmiş. Döndüğünde süt yokmuş. Nine, sütü kimin aldığını bulmak için saklanmış. Bakmış bir tilki sütünü içiyor. Hemen satırı kapmış ve tilkinin kuyruğunu koparmış. Tilki, nineye kuyruğunu geri vermesi için yalvarmış. Nine de karşılığında sütünü istemiş. Tilki sırasıyla koyuna, çayıra, kızlara, kuyumcuya, tavuklara, tarlaya ve dereye giderek ne istiyorlarsa getirmiş. Koyundan sütü alarak nineye vermiş ve nineden kuyruğunu alıp çıkıp gitmiş.

Ayşe, Fatma Kuzular: Bir zamanlar bir koyun varmış. Bu koyunun Ayşe ve Fatma adında iki tane kuzusu varmış. Koyun her gün otlamaya gider, döndüğünde yavrularına kapıdan seslenir ve onları beslemiş. Koyunun bir de komşusu bir kurt varmış. Bir gün Ayşe ve Fatma'yı yemeye karar vermiş. Kapılarına gidip seslenmiş. Ancak kuzular kurdun sesinin kalınlığından onun annelerinin olmadığını anlamışlar ve sen bizim annemiz değilsin diyerek kapıyı amamışlar. Kurt gitmiş, kmesten bir yumurta almış ve içmiş. Tekrar kuzuların kapısına gitmiş ve seslenmiş. Bu defa kuzular kurda ayaklarını göstermesini istemişler. Kurdun ayağının annelerinkine benzemediğini fark edince bizim annemizin ayağı bembeyazdır demişler. Kurt gidip ayaklarını beyaza boyamış. Bu defa kuzular kurda inanmış ve kapıyı açmışlar. Kurt da kuzuları yemiş. Koyun eve gelince bunu yapanının kurt olduğunu anlamış ve ona tuzak kurup yemeğe davet etmiş. Kuyunun üstüne minder koyup kuyuyu yakmış. Kurt da kuyunun içine düşüp ölmüş. Ancak Ayşe ve Fatma kurtulamamış. Koyunun daha sonra iki kuzusu daha olmuş ve korkusuz bir şekilde yaşamaya devam etmişler.

Ayı ile Tilki: Bir ayı ve bir tilki arkadaş olmuşlar. zm yemeye Mehmed Ağa'nın bağına gitmişler. Ayı çok sayıda üzüm yemiş ve hareket edememiş. Mehmed Ağa da onu dövmüş.

Sonra ayı tilkiyle buğday ekmeye karar vermiş. Tepesini tilki, altını ayı almış. Ayı aldandığının farkına varmış. Bu sefer de soğan ekmişler. Ayı üstünü, tilki altını almış ve ayı tekrar aldanmış. Ayı da tilkiyle başa çıkamayacağını anlamış.

Yolcu ile Yılan: Bir kişi seyahate çıkmış. Dinlenmeye karar vermiş ve bir yılan görmüş. Yılanı ağaçtan kurtarmış. Yılan da insanoğlunu sokmak istemiş. Üç yere danışmaya karar vermişler. En son karşılarna tilki çıkmış. Tilki, insanoğlundan karşılık beklemiş ve ona yardım etmiş. İnsanoğlu da karşılığında ona kırk tavukla kırk horoz getireceğini söylemiş. Çuvalın içine kırk tazı koymuş. Tazılar tilkiye saldırmış tilki zor kaçabilmiş. Tilki de o günden sonra insanoğlunun kümesinden tavuk çalmaya ahdetmiş.

Tilki: Kurnaz bir tilki, aç kalmış ve bir bağa girmiş. Çok sayıda üzüm yediği için bağdan çıkamamış ve ölü taklidi yaparak bağcıdan kurtulmuş. Ertesi gün arkadaşlarına bağı anlatmış ve birlikte bağa gitmişler. Kurnaz tilki bu sefer az yemiş ve bağdan kaçabilmiş. Arkadaşlarına da ölü taklidi yapmasını söylemiş ancak bağcı onların yaşadığını anlayıp onları bir güzel dövmüş.

Kuyruğu Zilli Tilki: Bir tilkinin kuyruğunda zili varmış. Tilkinin abdesti gelmiş ve yedi yıllık yola gitmiş. Gitmeden zilini bir çam fidanına asmış. Yedi yıl sonra döndüğünde zilini almak için türlü türlü kurnazlıklar yapmış ve zilini almayı başarmış.

Tilki ile Yılan: Tilki ile yılan arkadaş olmuşlar. Çaydan geçerken yılan tilkiden yardım istemiş ve tilki de kabul etmiş. Yolun ortasına gelince yılan tilkinin boynunu sıkmaya başlamış. Tilki yılanı kandırıp öldürmüştü. Tilki, yılanın dosdoğru arkadaşlık yapmadığını söyleyip durmuş.

Göğsü Kınalı Serçe: Göğsü kınalı bir serçe varmış. Gök gürleyince ayaklarını kaldırıp gök yıkılırsa diğerlerini kurtarmak istediğini söylemiş. Kendisini eleştirenlere de siz ne anlarsınız diyerek cevap verirmiş.

Erlere-Karısı'na Koca Olmaya Giden Keloğlan: Keloğlan ile annesi birlikte yaşarlarmış. Keloğlan kahveye gittiğinde delikanlıların “Yiğitlik Erlere-Karısı'na koca olmaktır.” dediğini duymuş ve onu bulmak için yola çıkmış. Bir Dev-Karısı'nın sütünü içmiş ve onun oğlu olmuş. Keloğlan bir gün oradan kaçmaya karar vermiş. Önce bir kaplumbağa sonra da bir kirpiye kendisini saklamasını söylemiş. Dev-Karısı peşine düşmüş ve kirpiyi yutmuş. Kirpi Dev-Karısı'nın karnını delip çıkmış ve dev ölmüş. Keloğlan da onun kulaklarını kesip evine

dönmüş. Kahvedekiler onun yiğitliğini görünce onu zengin etmişler. Keloğlan annesiyle birlikte mutlu yaşamış.

Dev-Baba: Bir padişahın evlilik çağına gelmiş üç tane kızı varmış. Lalalarına artık evlenmek istediklerini söylemişler. Lala da babalarına söylemiş. Babaları kızların istihareye yatmalarını ve ilk gördükleri kişiyle evlenmelerini söylemiş. Büyük kız baş vezirin oğluyla, ortanca kız ikinci vezirin oğluyla evlenmiş. Küçük kız da altın bir ibrikten babasının eline su döktüğünü görmüş. Babası bunu saygısızlık olarak anlamış ve cellada kızını öldürmesini emretmiş. Cellat kıza acımış ve bir kuşu öldürüp kıızı serbest bırakmış. Kız da bir dev babanın yanına gelmiş ve onun kızı olmuş. Dev baba ona kırk bir anahtar vermiş ve kırk birinci odayı açmamasını söylemiş. Kız merakına yenik düşmüş ve odayı açmış. Orada birbirinden güzel üç elbise görmüş. Birini giyip pencereye oturmuş. Onu bir gün bir prens görmüş ve âşık olmuş. Dev babadan kıızı istemişler ve kız evlenmiş. Dev baba, kızın bir oğlu olursa ismini kendi koyacağına dair söz almış. Kızın bir oğlu olmuş ancak sözünü unutmuş. Dev baba gelmiş ve kıza ya sen beni öldürürsün ya da ben seni demiş. Kız, dev babayı öldürmüştü. Dev baba değerli bir karyola ve beşik oluvermiş çünkü o bir tılsımmış. Karyolayı duyan herkes onu görmek istemiş. Bir gün kızın esas babası da karyolayı görmek için saraya gelmiş. Kız karyolada yemek yiyormuş. Babası onu tanımamış ve altın bir ibrikten eline su dökmüş. Adam ağlamaya başlamış. Kız da o anda ölmediğini ve onun kızı olduğunu söylemiş. Yeniden kırk gün kırk gece düğün yapmış muratlarına ermişler.

Dünya-Güzeli: Bir zamanlar bir padişahın gezmediği yer yokmuş. Bir gün hastalanmış ve gözleri görmez olmuş. Bir derviş dünya üzerinde ayak basmadığı yerden toprak getirirse gözlerinin açılacağını söylemiş. Padişahın büyük oğlu ve ortanca oğlu başarılı olamamış. Sıra küçük şehzadeye gelmiş. Şehzade kendine özel bir at seçip yola çıkmış. Yolda parıldayan bir kuş tüyü bulmuş ve bu tüy oranın padişahının çok hoşuna gitmiş. Padişah sırasıyla oğlardan tüyü, kuşu, fildişlerini ve dünya güzelini istemiş. Dünya güzelinin yaşadığı toprak babasının ayak basmadığı yermiş. Oğlan, atının yardımıyla onları getirmiş. Dünya güzeli padişahla evlenmek istememiş ve plan yapıp ondan kurtulmuş. Şehzade o ülkenin yeni padişahı olmuş ve dünya güzeliyle evlenmiş. Sonra babasının yanına gitmiş ve dünya güzelini getirdiği yerdeki toprağı babasına vermiş. Babasının gözleri açılmış ve yeniden kırk gün, kırk gece düğün yapılmış.

Benli-Bahri: Zamanında fakir bir kız varmış. Hep kırk odalı bir evinin olmasını istemiş. Bir adamın da kırk odalı bir evi varmış ancak ev tekinsizmiş. Adam, evi bir tellalla kıza kırk gün bedavaya vermiş. Kız eve taşınmış ve bir kedi de ona arkadaş olmuş. Kedinin yattığı yerden

de değerli taşlar çıkarmış. Kız zengin olmuş ve evi satın almış. Ancak kedi ortadan kayboluyormuş. Kız onu merak edip bir gece uyumamış ve takip etmiş. Onun Benli Bahri adında bir delikanlı olduğunu ve karısının onu aldattığını görmüş. Kedi, kızın yanına gelince kız ona gördüklerini anlatmış. Kedi, insana dönüşmüş ve karısından intikam almaya gitmiş. Yedi yıl sonra kızla evlenmeye geleceğini söylemiş. Kız yedi yıl beklemiş ve Benli Bahri gelmiş. Nikâh kıyıp mutlu bir şekilde yaşamışlar.

Kral-Padişahının Kızı: Bir padişah ve bir de Kral-Padişahı varmış. Padişah, Kral-padişahının kızını kendi oğluyla evlendirmek istemiş ancak başaramamış. Bunu öğrenen oğlan kızla evlenmek için atıyla yola çıkmış. Periler Padişahının kızını kurtarmış ve kızın babası ona açıl sofram açıl denildiğinde en güzel yemeklerin olduğu bir ceviz vermiş. Genç yoluna devam etmiş ve karşısına çıkan dervişlerden çok değerli eşyalar almış. Oğlan da bu eşyalarla Kral-Padişahı'nın kızını bulmuş ve evine geri dönmüş. Ancak gencin babası kızla evlenmek için oğlunu öldürmek istemiş. Oğlan dervişlerin verdiği eşyalarla kurtulmuş ve anne babasını öldürmüştü. Padişah olup kızla nikâh kıyıp mutlu bir şekilde yaşamışlar.

Kara-Tavuk: Bir zamanlar fakir bir hamal varmış. Adam başını alıp gitmiş ve karşısına bir derviş çıkmış. Ona kara tavuğu nasıl alacağını söylemiş. Adam kara tavuğu almış eve götürmüştü. Tavuk altın yumurtlarmış. Adam da pazarda yumurtayı bir keşişe satıp zengin olmuş. Adam Hacca gitmeye karar vermiş ve yumurtaları da karısı satmaya başlamış. Keşiş hastalanınca onun oğlu yumurtaları satıyormuş. Kadın da kocasını keşişin oğluyla aldatmış. Keşişin oğlu, kadının çocuklarını zehirlemek istemiş ancak aşçı kadın engel olmuş. Kara tavuğu pişirmiş ve çocuklara yedirmiş. Çocuklar oradan kaçıp bir ülkeye gelmişler. Orada bir kuş, padişahı seçiyormuş ve en küçük oğlanı seçmiş. Çünkü çocuk tavuğun ciğerini yemiştir. Çocuk padişah olmuş ve annesiyle babasını yanına çağırılmış. Babasına gerçekleri anlatmış ve annesini öldürtmüştü. Babasıyla da aşçı kadını evlendirmiş. Kendisi de güzel bir kızla evlenmiş. Kardeşini de vezir yapmış. Kırk gün kırk gece düğün yapmışlar.

Yeraltı Diyarının Kartalı: Bir zamanlar üç kardeş varmış. Babaları hastalanmış. Babaları Uyuz-Padişahı'ndan Hezaran-bülbüllerini alırlarsa iyileşeceğini söylemiş. Üç oğlan yola çıkmış. Küçük oğlan, üç konaktan geçmiştir ve oradaki üç kızını dönüşte alacağına dair söz vermiştir. Sonra yumak çeken bir adam Uyuz-Padişahı'nın yerini söylemiş. Bülbülleri almış ve söz verdiği kızları alıp yola devam etmiştir. Yolda susayınca bir kuyuya inmiş ve kara dünyaya gitmiştir. Orada padişahın kızını bir devden kurtarmış ve ak dünyaya gitmek istemiştir. Bir kartal onu ak dünyaya götürmüştü, kara dünyadan kurtarmış.

Cazı-Kız: Bir memlekette fakir bir adamla karısı varmış. Adamın bir oğlu varmış ve bir de kızları olmuş. Cazı kız, anne babasını ve köylüleri yemiş. Oğlan da nişanlısıyla oradan kaçmış. Bir ağanın yanında çalışmaya başlamışlar. Ağa, kızını oğlanla evlendirmiş. Oğlan kardeşinin yanına gitmiş ve atının yardımıyla ondan kurtulmuş. Eski köylerine gelip mutlu yaşamışlar.

Çan-Kuşu, Çor-Kuşu: Bir zamanlar üç kız kardeş varmış. İp eğirerek geçimlerini sağlarmış. Bir gün padişah büyük kızın padişahla evlendiğinde ona çadır dokuyacağını, ortanca kızın sofraya dokuyacağını, küçük kızın ise altın perçemli bir kızla bir oğlan doğuracağını duymuş. Önce büyük kızla evlenmiş ancak kız sözünü tutmamış. Sonra ortanca kızla evlenmiş ve o da sözünü tutmamış. Son olarak küçük kızla evlenmiş ve kız sözünü tutup iki çocuk doğurmuş. Ancak ablaları onu kıskanmış ve çocuklarını köpek eniğiyle değiştirmiş. Padişah çok sinirlenmiş ve kızı taşa gömdürmüş. Ablaları da çocukları, ebeye verip suya atmalarını söylemiş. Bir derviş çocukları bulmuş ve büyütmüş. Derviş yaşlanmış ve ölmüş. Çocuklar yalnız kalmışlar. Ablalar çocukların yaşadığını öğrenmiş ve ebeyi onların yanına göndererek onları öldürmek için plan yapmışlar. Ebe oğlan çocuğunu kandırmış ve Yakası-Çalar-Kendi-Oynar alması için uzağa yollamış. Oğlan tehlikeler atlattıktan sonra taş kesilmiş. Kız da kardeşini aramış ve Arap'a vurarak kardeşini canlandırmasını sağlamış. Arap ile birlikte evlerine dönmüşler. Padişah bir gün ava çıkmış ve Arap ona gerçekleri anlatmış. Padişah çocuklarını alıp saraya gitmiş ve karısını kurtarmış. Ebe ve ablaları da öldürmüştü. Arap da memleketine gitmiş. Hepsi muratlarına ermiş.

Papağan: Bir zamanlar bir padişah varmış. Bir de kızı varmış. Kız her sabah rüyasını babasına anlatırmış. Bir gün rüyasında babasının sefaletе düştüğünü görmüş. Babası sinirlenmiş ve kızını lalasına öldürtmek istemiş. Lala kıza acımış ve serbest bırakmış. Kız ağlamaya başlayınca başında bir derviş belirmiş. Kıza sahip çıkmış ve kırk odanın anahtarını vermiş. Ancak bir odayı açmamasını söylemiş. Kız merakına yenik düşmüş ve odayı açmış, pencereden dışarı bakmış ve bir papağan görmüş. Papağan derviş babanın kızı yiyeceğini söyleyip dururmuş. Kız bunu dervişe anlatmış. Derviş de en güzel elbiselerini giyip pencerenin önüne oturmasını söylemiş. Papağan her gün aynı şeyleri tekrarlamış ve tüyleri birer birer dökülmüş. Papağanın sahibi bir şehzadeymiş ve papağanını takip etmiş. Kızı görünce âşık olmuş ve onunla evlenmek istemiş. Derviş baba papağanını kesmesini şart koşmuş, şehzade de kabul etmiş. Başını geline, yüreğini damada yedirmiş. Kapısına gelenlere de altın ve gümüş vermesini tembihledikten sonra kaybolup gitmiş. Mısır Sultanı, kızın babasına savaş açmış. Padişah yoksul düşmüş ve lalasıyla birlikte yollara düşmüş. Kızının

olduğu memlekete gelmiş ve şehzade ve karısının altınla gümüş dağıttığını duyunca oraya gitmiş. Kız babasını tanımiş ve onu affetmiş. şehzade de İstanbul'a ordu yollayıp kurtarmış. Kızın babası tekrar ülkesine dönmüş. Ömür boyu mutlu yaşamışlar.

Çember-Tiyar: Bir padişahın üç kızı varmiş. Büyük ve ortanca kız vezirlerin oğullarıyla evlenmişler. Küçük kız da vaktini atıyla geçiriyormuş. At aslında bir gençmiş. İsmi Çember-Tiyar'mış. Kız bu sırrı bir gün açıklamış ve oğlan bir güvercine dönmüş. Kız da onu aramaya gitmiş. Oğlanın devlerle birlikte kaldığını öğrenmiş. Devler, oğlanı halalarının kızıyla evlendirmek istiyormuş. Bu yüzden kızı öldürmeye çalışmışlar. Kız ve oğlan yanlarına tarak, sabun, ibrik ve su alarak kaçmış. Yanlarına aldıkları eşyalara dönüşerek kurtulmaya çalışmışlar. Bir güle dönmüşler ve kızın babasının yanına gitmişler. Devler peşlerinden gelmiş ve gülü istemişler. Padişah gülü onlara atınca içinden darı taneleri saçılmış. Devler darı tanelerini gençler sanarak yemişler. Devler gidince padişah sakladığı iki darı tanesini çıkarmış ve insana dönmüşler. Gençler evlenip kırk gün kırk gece düğün yapmışlar.

Deli-Gücük: Bir padişahın oğlu dünyayı dolaşmaya karar vermiş. Tekinsiz bir hana gelmiş ve oradan sapasağlam çıkmış. Handaki kız da ona hediye olarak Deli-Gücük isimli yardımcısını vermiş. şehzade bir ülkeye gelmiş. Orda bir padişahın kızına âşık olmuş. Deli-Gücük geceleri gizlice onu şehzadeyle buluşturmuş. Kız bunu babasına anlatınca babası vezirlerden yardım istemiş ancak bunu yapanın kim olduğunu bulamamışlar. Padişah da bunu yapanın itiraf etmesini istemiş. şehzade itiraf etmiş ancak padişah onu öldürmek istemiş. Deli-Gücük onu kurtarmış ve bunu yapanın kendisi olduğunu söylemiş. Kızı şehzadeye istemiş. Padişah onunla baş edemeyeceğini anlayınca kabul etmiş. şehzade ve kız evlenmişler ve oğlanın babasının memleketine gidip kırk gün kırk gece düğün yapmışlar.

Eşek-Kafası: Temiz yürekli bir çiftçi, bir çocuğunun olmasını istemiş. Bir Arap gelmiş ve ona bir elma verip yarısını kendisinin yarısını da karısının yemesini ve bir çocuklarının olacağını söylemiş. Ama adam elmanın hepsini kendi yemiş. Aradan zaman geçtikten sonra adamın karnından bir eşek kafası çıkmış. Adam ondan kurtulmaya çalışsa da bir türlü kurtulamamış, onu kabul etmiş. Eşek kafası büyümüş ve padişahın kızıyla evlenmek istemiş. Annesi padişahla görüşmüş ve padişah bir konak yaptırılmaları karşılığında kabul etmiş. Eşek kafası diğer insanlardan saklanıp kızla evlenmiş. Ancak birisi onu görünce eşek kafası kaybolup gitmiş. Kız da babasına bir hamam yaptırmasını ve herkesin gelip yıkanıp başından geçenleri anlatmasını istemiş. Keloğlan da hamama gidip yıkanmak istemiş ancak anlatacak bir şeyi yokmuş. Ancak bir gün kırk adamın yer altından bir kapıdan gittiğini görmüş ve peşlerine takılmış. Orada eşek kafasının insana dönüştüğünü görmüş. Hamama gidip kıza

anlatmış. Kız kendisi de oraya gitmek istemiş ve Keloğlan ile birlikte gitmişler. Eşek kafası kendisini Kuşlar-Padişahının Kızının zapt ettiğini söylemiş. Eşek kafası plan yapıp ondan kurtulmuş ve evlerine dönmüşler. Eşek kafası da insana dönüşmüş. Yeniden düğün yapmışlar. Oğlan annesiyle babasını da saraya getirmiş.

Üşengeç: İhtiyar bir kadının üşengeç bir oğlu varmış. Bir gün köylülerle odun kesmeye gitmiş ancak eve gitmeye üşenmiş. Bir yılan onu sokacakken kaçmaya üşenmiş ve yılan kendisinden korkmadığı için onun her dileğini gerçekleştireceğini söylemiş. Üşengeç önce bir tabak çorba istemiş ve karnını doyurmuş. Daha sonra padişahın kızının kendinden gebe kalmasını istemiş, sonra da eve gidip annesine her dileğinin gerçekleştiğini söylemiş. Kız bir oğlan doğurmuş. Padişah kızını öldürmek istemiş ancak vezirler engel olmuş ve çocuğun biraz büyümesini kime baba derse babasının o olduğunu söylemişler. Padişah kabul etmiş. Çocuk yedi yaşına gelmiş ve padişah üşengeç hariç tüm erkekleri toplamış. Çocuktan hiç ses çıkmamış. Sonra üşengeci çağırmışlar ve çocuk baba diyerek ona koşmuş. Padişah sinirlenmiş ve kızıyla torununu üşengecin kulübesine yollamış. Kız üşengecin her dileğinin gerçekleştiğini görmüş ve bir saray istemiş. Erkek kılığına girip padişahı yemekte ağırlamış. Üşengeçten altın sahanlardan birinin kapağının babasının koynuna girmesini istemiş. Padişah tam gidecekken sahanın kapağının kaybolduğunu söylemiş ve kapak padişahın koynundan çıkmış. Kız saçlarını açmış ve babası kızını tanımış. Babasına Üşengeç'in marifetlerini anlatmış ve babasının siniri geçmiş. O günden sonra Üşengeç tembelliği bırakmış. Mesut yaşamışlar.

Altı Kız Babası: Bir adamın altı kızı varmış. Altı oğlu olan bir adam sürekli onunla dalga geçermiş. Bir gün bir bahse girmişler. Çocuklardan birinin Beyoğlu'nun cebinden altın elmayı almalarını şart koşmuşlar. Adamın bir oğlu ve diğer adamın bir kızı yola çıkmışlar. Kız, erkek kılığına girmiş. Beyoğlu hamamdayken altın elmayı almış ve şehre dönmüş. Kıza da babasına da maaş bağlanmış. Bu arada Beyoğlu da kızın bıraktığı mektubu görünce durumu anlamış. Bir cadı yardımıyla kıza kumrularını göndermiş. Kumrular da kızın Beyoğlu'nun yanına getirmiş. Nikâh kıyıp evlenmişler ve kırk gün kırk gece düğün yapmışlar.

Telli-Top: Zengin bir tüccar Mısır'a giderken üç kızına ne istediklerini sormuş. Büyük kız altın nalın, ortanca kız altın hamam taşı, küçük kız da Telli-Top istemiş. Babası kızlarına hediyelerini getirmiş ancak ablaları küçük kızın telli-topunu kıskanmışlar. Kızı bir kuyuya atmışlar. Oradan geçen yolculardan biri susamış ve kabağını suya daldırmış. Kabağı yukarı çektiğinde oldukça ağır olduğunu ve konuştuğunu fark etmiş. Kervancılar kabağı alıp şehre gitmiş ve kabağı konuşurmuş. Kızın lalası onu tanımış ve kabağı efendisine götürmüş. Kabak

ablalarının yaptığını anlatınca babası kabağı yere vurmuş ve kız içinden çıkmış. Ablaları kırk katıra bağlanmış. Baba kız birlikte ömür sürmüşler.

Ütelek: Bir padişahın karısı ölüm döşeğindeyken elmas yüzüğünü kocasına vererek kimin parmağına uyarırsa onunla evlenmesini söylemiş. Yüzük, padişahın kızının parmağına tam uymuş. Padişah kızıyla evleneceğini söylemiş. Kız da kurtulmak için kırk gün müddet ve üç kat elbise istemiş. Elbiselerden biri inci, biri elmas, biri de kürktenmiş. Kız elbiseleri üst üste giyinmiş. En üste de kürkü giyinip hayvan kılığına girmiş. Oradan geçen bir Beyoğlu onu görmüş ve sahiplenmiş. İsmi Ütelek koymuş. Beyoğlu bir gün panayıra eş seçmeye gitmiş. Ütelek kürkünü çıkarıp panayıra gitmiş ve beyoğlu ona âşık olmuş. Bir sonraki sene de aynısı olmuş ama oğlan kıza yüzüğünü vermiş. Üçüncü sene Ütelek gelmemiş. Oğlan da onu görmeyince hastalanıp yataklara düşmüş. Herkesten kendisine bir kâse çorba pişirmesini istemiş. Ütelek çorba pişirip içine yüzüğü atmış. Beyoğlu o zaman gerçeği anlamış. Ütelek'i çağırması ve kürkünü kesip onunla evlenmiş.

Mehmet-Eşkîya: Bir padişahın hazinesine hırsız dadanmış. Padişahın da üç kızı varmış. Büyük kızlar hırsız bulmak için nöbet tutmuşlar ancak hırsız bulamamışlar. Sıra küçük kıza gelmiş. Kız, kırk hırsız kılıcıyla öldürmüş. Kırk birinciyi ise yaralamış. Yaralanan Mehmet-Eşkîya imiş. Kızdan intikam almak istemiş ve kızla evlenmiş. İlk başlarda kıza sevip intikam almaktan vazgeçse de sonra onu öldürmek istemiş. Bir ağaca bağlayıp yakacakken, kız bir kervan sayesinde kurtulmuş. Kervan onu pazarda derebeyinin oğluna satmış. Oğlan kızla evlenmiş. Kız her gece Mehmet-Eşkîya'nın gelmesinden korkup çılgık atarmış. Bu olay etrafta yayılmış ve Mehmet-Eşkîya o şehre gelmiş. Bir sabah herkes uyurken kıza yakmak istemiş ancak bir derviş kıza yardım ederek onu kurtarmış. Mehmet-Eşkîya da ölmüş. Ev halkı uyanmış ve oğlan kızla birlikte, kızın babasının yanına gitmişler. Kız başından geçenleri anlatmış. Oğlan kıza yeniden babasından istemiş ve kırk gün kırk gece düğün yapılmış.

İlik-Sultan: Bir Mısır padişahının çocuğu olmamış. Bir dervişle karşılaşmış ve derviş ona bir elma vermiş. Yarısını kendisinin yemesini yarısını da karısına getirmesini söylemiş. Padişah denileni yapmış ve İlik-Sultan adında bir kızı olmuş. Ancak derviş kızın dışarıya bakmaması konusunda onları uyarmış. Kız büyüyünce dışarı bakmış ve Yemen padişahının oğlunun güzelliğini duyup ona âşık olmuş ve bayılmış. Hekim onun derdini anlamış ve oğlana mektuplar yazmışlar. Ancak oğlan, kıza çok çektiği ve sürekli şartlar koşmuş. Hekim de kızın seyahate çıkması gerektiğine kanaat getirmiş. Oğlanın yaşadığı yerin karşısına bir gemiyle gelmişler ve oğlan kızın güzelliğini görünce ona âşık olmuş. Annesinden kıza

istemmesini istemiş. Ancak kız da oğlana çile çektirmek istemiş ve şartlar koşmuş. Oğlan tüm şartları kabul edince evlenmişler.

Balıkçı Güzeli: Bir balıkçının çok güzel ve ud çalan bir oğlu varmış. Bir padişahın kızı onun güzelliğine ve sesine hayran olup onunla evlenmiş. Oğlan balıkçı olduğu için kıza kendisini küçümsememesini tembihlemiş. Ancak bir gün kız onu küçümseyince oğlan bir daha konuşmamış ve bir gemiyle Mısır'a gitmiş. Kız da bir gemi yaptırıp oğlanı aramaya başlamış. Mısır'a gelmiş ve padişahın sarayında oğlanı bulmuş. Padişah'tan onu konuşturması için iki gün izin istemiş ancak oğlan konuşmamış. Son kez kız onu konuşturmaya çalışmış. Eğer başarılı olamazsa kendisinin öldürülmesini söylemiş. Kız yine başarılı olamamış ve tam asılacakken oğlan konuşuvermiş. Kızı kurtarmış ve beraber memleketlerine dönüp mutlu yaşamışlar.

Hızır: Bir padişah Hızır'ı bulana ne isterse vereceğini söylemiş. Fakir bir adam da padişah'tan çocukları için yiyecek alabilmek için Hızır'ı kırk günde bulacağını söyleyerek erzak almış. Kırk birinci gün Padişah, Hızır'ı bulup bulmadığını sormuş. Adam da durumunu anlatmış. Padişah vezirlerine ne yapmak gerektiğini sormuş. İki veziri adamın öldürülmesini, diğer veziri de affedilmesi gerektiğini söylemiş. O sırada bir çocuk gelmiş ve adamın idamına engel olmuş. O çocuk aslında Hızır imiş. Padişah da iki vezirini öldürtmüş, üçüncü vezirini baş vezir yapmış. Adama da altın hediyeler vermiş.

Tık Sopam: Bir zamanlar fakir bir Keloğlan varmış. Bir gün ormanda of diye bağırmış. O sırada bir Arap çıkmış ve ona bir kutu vermiş. Kutuya açıl kutum deme demiş. Keloğlan dinlememiş ve kutudan türlü yemekler çıkmış. Keloğlan da bir gün padişahı ve vezirini davet etmiş. Vezir kutunun marifetini görünce onu çalmış. Keloğlan tekrar ormana gitmiş ve Arap ona sopa vermiş. Bu sopayla padişahı ve veziri dövüp kutuyu almış. Tekrar Arap'ın yanına gitmiş. Bu sefer Arap ona bir eşek vermiş. Eşek anırdıkça etrafa altınlar saçarmış. Keloğlan ile anası uzak memlekete gitmişler ve saraylar yaptırıp mutlu bir şekilde yaşamışlar.

Tencerecik: Bir zamanlar fakir bir ana kız varmış. Ana iplik eğirir, kız satarmış. Bir gün kız iplikleri satıp ekmek alacağı yerde güzel bir tencere almış. Anası da kızı bir güzel dövmüş. Tencereyi de dışarı atmış. Bir ebe hanım tencereyi bulmuş ve onunla dolma pişirmiş. Tencere kaçıp kızın yanına gelmiş ve kızla anası dolmaları yiyip tencereyi dışarı atmış. Padişahın hanımı tencereyi görmüş ve yanına alıp hamama gitmiş. İçine de incilerini koymuş. Tencere kaçıp kıza gitmiş. Kız incileri almış, tencereyi atmış. Tencereyi bir şehzade bulmuş ve onunla

hamama gitmiş. Tencere, şehzadeyi alıp kıza götürmüş. Şehzade kızın güzelliğini görünce onunla evlenmiş. Tencereyi de evin başköşesine koyup saklamışlar.

Üç-Bilecenler: İstanbul'da eskiden yaşlı bir berber ve karısı varmış. Ahmet adında biri de İstanbul'a gelip çalışmış ve berberle arkadaş olmuşlar. Ahmet'in arkadaşı da gelip biraz para biriktirmiş ve parayı berbere emanet etmiş. Berberin karısını yankesiciler kandırmış ve parayı almış. Berber dertli dertli düşünürken üç derviş gelmiş ve hırsızı bulması için ona yardım etmiş. Hırsızı bulup emaneti sahibine teslim etmişler. Üç derviş de ondan sonra ortadan kaybolmuş.

Fesatçı Saliha: Bir zamanlar Saliha adında bir kadın varmış. Kurnazlıklar yaparak zengin olmuş. Sonra bir konakta cenaze görmüş. Ölen evin hanımıymış. Saliha kendini onun kardeşi olarak tanıtmış ve Azrail kılığına girmiş. Evin beyini, hanımın kardeşiyle evlenmesi için tehdit etmiş. Adam Saliha ile evlenmiş. Saliha bir gün kendi kendine yaptıklarını anlatırken kaynanası duymuş ve Saliha onun dilini koparmış. Kadın Saliha'yı gösterince Saliha mirasını bana bırakmak istiyor demiş ve doktordan aldığı zehirle kadını öldürmüş. Doktor parasını isteyince de onu hapse arttırmış. Saliha'nın birçok mülkü olmuş ve fesatlığı bırakmış.

“Allah Kerim, Padişahın Oğlu Erim”: Çamaşırcı bir kadının çok güzel bir kızı varmış. Kız ağacın tepesine oturur, dilenciye “Allah Kerim, Padişahın Oğlu Erim” diyip ekmek verirmiş. Bunu duyan Şehzade de eğlenirmiş. Bir gün şehzade nişanlanmış. Düğün günü gelinle çamaşırcının kızını Valide Sultan değiştirmiş. Şehzade de geline bir yüzük vermiş. Şehzade ertesi gün kıza evlendiğini söyleyince kız yüzüğü göstermiş. Şehzade durumu anlamış ve boşanıp çamaşırcının kızıyla evlenmiş.

Derviş-Baba: Bir zamanlar bir derviş baba varmış. Caminin kapısında dilenirken bir adam yanlışlıkla sarı lira atmış. Adam daha sonra bunun farkına varmış ve derviş babadan sarı lirayı istemiş ancak derviş baba kendisinde olmadığını söylemiş. Beraber kadıya gitmeye karar vermişler. Bir çoban ve bir çingen de onlara katılmış. Hepsi birden konuşup çalgı çalmaya başlayınca kadı davayı ertelemiş. Bu olayı karısına anlatınca o da davayı izlemek istemiş. Dava tekrardan başlamış ve hâkim cümbüşe dayanamayıp onlara iki altın vermiş.

Çiftçi Mehmed Ağa: Bir zamanlar fakir bir Çiftçi Mehmet Ağa varmış. Bir de bir tarlası varmış. Bu tarlayı sürerken bir testi bulmuş ve yakın arkadaşı Kervancı-Başı ile Halep Padişahı'na hediye olarak yollamış. Padişah testiye kırmış ve içinden altınlar çıkmış. Mehmet ağanın mesleğini sormuş. Kervancı da arkadaşını sevdiğinden fabrikatör olduğunu söylemiş. Padişah buna karşılık kırk cariye vermiş. Ancak Mehmet Ağa evdeki beş altı çocuğunu zor

dozuruyormuş. Cariyeleri Antep Padişahına göndermiş. Antep Padişahı da kızını onunla evlendirmek istemiş. Kervancı Mehmet Ağa'yı güzelce giydirmiş ve düğüne götürmüş. Mehmet Ağa'nın akli canavar yer diye öküzünde ve eşeğindeymiş. Düğünden kaçmış ve tarlasına dönmüş. Hayvanları sapasağlam duruyormuş. Sonra evine gidip karısına başına gelenleri anlatmış. Karısı da zengin olma fırsatını kaçırdığı için ona kızmış ve Mehmet Ağa tarlayı ömür boyunca sürüp durmuş.

“Kaz Yollasam Yolar mısın?”: Bir padişah ve veziri dolaşmaya çıkmış. Küçük bir kulübeye gelmişler. Orda genç bir kız gergef işliyormuş. Padişahla kız aralarında konuşmaya başlamışlar. Padişah kıza kaz yollarsam yolar mısın diye sormuş. Kız ince tüylerine kadar diye cevap vermiş. Padişahla vezir oradan ayrılmışlar ve vezirine orada konuştuklarının manasını sormuş. Bilemezse başının cellat olacağını söylemiş. Vezir üç gün süre istemiş ve kızın yanına gitmiş. Padişahla konuştuklarının manasını sormuş. Kız da her bir cevap için yüz altın istemiş. Başlamış açıklamaya. En son vezir kaz yollarsam yolar mısın lafının manasını sormuş. Kız da padişah bana seni yolladı, güzelce yoldum demiş.

Zengin Hamamı: Bir çamaşırcı kadın ve bir kızı varmış. Bir gün kız hamama gitmiş ama hangi kurnaya otursa zengin hanımlar gelip onu kaldırmış. Kız ağlayarak eve gelmiş ve zengin hamamı istemiş. Annesi bir gün bir konağa çamaşıra gitmiş ve ağlamaya başlamış. Evin hanımı durumu öğrenince anneye kızını zenginler gibi giydirip hamama göndermiş ama para vermeyi unutmuş. Kız burada başka bir hanımla arkadaş olmuş ve hamamının parasını o ödemiş. Kız da buna karşılık onu eve davet etmiş. Annesi ne yapacağını şaşırarak çünkü hanıma kendilerini zengin olarak tanıtmışlar. Kız bir konağın orada durmuş ve evin hanımının öldüğünü duymuş. O gün kadının kırkı çıkmış. Evdekiler hanımın akrabası sanmışlar. Kız yemek hazırlamış ve misafiri ağırlamışlar. Evin beyi gelince kız ona gerçekleri anlatmış. Evin beyi kıza âşık olmuş ve evlenmişler. Kendilerini hamama gönderen hanıma da bir elmas hediye edip başlarına talih kuşu konduğunu söylemişler.

Kösenin Tavşanı: Bir zamanlar bir köse varmış. Bir tavşan tutmuş ve karısına tarlaya misafir geleceğini, yemek yapıp getirmesini söylemiş. Misafir gelince tavşanı güya karısına haber vermeye yollamış. Karısı yemeği getirince misafir tavşanı pahalı bir fiyata almış. Evine götürmüş. Tavşandan yemek getirmesini istemiş ancak tavşan gelmemiş ve durumu karısına anlatmış. Karısı da kösenin onu kandırdığını söylemiş. Adam kösedan hesap sormaya gelmiş ve köse kurnazlık yapıp karısını numaradan öldürüp canlandırmış. Adam bunu görünce kendi karısını öldürmüş ama kadın canlanmayınca köseyi denize atmaya karar vermiş. Köse

kurnazlık yaparak bundan da kurtulmuş ve adamı denize atmış. Adamın malı da köseye kalmış.

Köse Ayak Kaç: Bir köse çarşıdan dört ayak almış, eve götürmüş. Karısı da pişirip birini yemiş. Köse ayak kaç diye sormuş. Kadın sürekli üç diyince köse inat etmiş ve ölü taklidi yapmış. Mezarının yarısını açık bırakmalarını ve karısının yemek getirmesini söylemiş. Kadın her gün yemek getiriyormuş köse de ayak kaç diye soruyormuş. Kadın hep üç diye cevap verirmiş. Bir gün Halep Valisi'nin hanımının kervanı oradan geçiyormuş. Hanım da gebeymiş. O gece orada doğurmuş. Köse gece mezardan çıkıp çocukla yer değiştirmiş. Sabah olunca kocaman çocuğu görünce şaşırmışlar. Kimseye nazar değmesin diye göstermeyip gitmişler. Kösenin karısı mezara yemek getirirken çocuğun ağlamasını duymuş ve eve götürüp ona bakmış. Etrafına da orada konaklayan birilerinin olup olmadığını sormuş ve gerçeği öğrenmiş. Halep'e gidip köseyi bulmuş ve çocuğu annesine teslim etmiş. Köseyi bir güzel dövmüşler ve köse kaçmış. Karısı da valinin hanımının yanında çalışmaya başlamış.

Üselek: Bir zamanlar fakir bir kadının Üselek adında bir oğlu varmış. Annesi Üselek'e hocasına götürmesi için tavuk vermiş ama Üselek kendi yemiş. Hocasına kurnazlık yapıp onun kaymakla balını da yiyivermiş. Ancak Üselek hocasından korkup köyden kaçmış ve yolculara katılmış. Onlarla birlikte kurnazlık yapıp karnını doydurduktan sonra onlardan ayrılıp iki dilenci çocuğa katılmış. Çocuklarla anlaşma yapmış ve bir zengin adamın sinirlerini bozmuş. Adam Üselek'e vurunca Üselek ölü taklidi yapmış ve çocuklar zengin adamı tehdit edip para almış. Üselek'i gömeceklerken hocaya kayısı getirmişler. Üselek kayısıyı yiyip çekirdekleri atmış. Hoca bunu görünce sinirlenip çekip gitmiş. Aslında bu hoca Üselek'in köyündeki hocaymış.

Tilki ile Çimenci Padişahı'nın Oğlu: Bir zamanlar bir Keloğlan varmış. Değirmencinin yanında çalışıyormuş. Bir tilki ambardan unu yermiş. Keloğlan tilkiyi görmüş ama tilki ona bir iyilik yapacağını söyleyerek serbest bırakılmasını istemiş. Keloğlan tilkiyi serbest bırakmış. Tilki de Yemen Padişahı'na gidip kurnazlık yaparak Çimenci Padişahı'nın oğluyla yani Keloğlan'la evlendirmek üzere kızını istemiş. Padişah da kızını onunla evlendirmiş. Ayıların sarayına yerleşmişler. Tilki bir gün Keloğlan'a ölürsem beni nereye koyarsın diye sormuş. Keloğlan da tabutunu evin orta yerine koyarım demiş. Tilki yalandan ölü taklidi yapmış. Keloğlan da tilkiyi kuyruğundan tutup dışarı atmış ve tilkinin kuyruğu kopmuş. Tilki oradan bir dağa gitmiş. Diğer tilkiler kuyruğu yok diye onunla dalga geçmiş. Tilki de kurnazlık yapmış ve diğer tilkilerin de kuyruğundan olmasına neden olmuş.

Nohut-Oğlan: Bir zamanlar çocukları olmayan bir kadın ve kocası varmış. Kadın nohut kadar da olsa çocuklarının olmasını istemiş ve dileği gerçekleşmiş. Çocuklar yemekleri yiyip bitirince kadın çocukları kaynar suya atmış ve öldürmüş. Aralarından en açığıöz olan kaçmış ve annesiyle barışmış. Babasıyla tarla sürmeye gitmiş. O sırada bir padişah onu görmüş ve babasından onu yanına almış. Nohut-oğlan develeri otlatmaya başlamış. O sırada bir deve onu yutuvermiş. Oğlan bağırarak kurtulmaya çalışmış, padişah da kırk deveyi kesmiş ama oğlanı bulamamış. Oğlan meğerse devenin karaciğerine kaçmış. Onu da bir kadın alıp götürmüş. Oğlan oradan da kaçıp hırsızlara yardım etmiş ve bir çift kuzu almışlar. Oğlan kurnazlık yapıp hırsızlardan da kurtulmuş ve kuzuları tek başına yemiş.

Culfa Kadınları: Bir zamanlar bir sığırtmaç ve karısı varmış. Karısı biraz safmış. Kurbağaları görünce culfa kadınları diye seslenmiş ve kendisine bir bez dikmelerini istemiş. Onlara para verip bezi alamayınca da yuvalarını bozmak istemiş. Bir küp altın bulmuş. Oradan geçen bir arabacıya altınlardan bir avuç ayırarak geri kalanının hepsini vermiş. Eve gelip kocasına anlatınca kocası ona dayak atmış ve evden kovmuş. Kadın dışarıda otururken altın yüklü bir devenin geldiğini görmüş ve onu alıp kocasının yanına gitmiş. Kocası kurnazlık yapıp oyun oynayarak altınları gizlemiş. Ertesi gün tellallar padişahın altın yüklü devesinin kaybolduğunu haber vermişler. Kadın da deveyi gördüğünü söylemiş. Kadının kocasını mahkemeye çıkarmışlar. Kadını da sorguya çekmişler ve kadın oynadıkları oyunu anlatınca hâkim onları kovmuş. Altın da sığırtmaca kalmış.

Akıllı Oğlanlar ile Deli-Oğlan: Bir zamanlar üç kardeş varmış. Birisi deliymiş. Kardeşlerinden payına düşeni almış. Komar-keleğine gidip devesini satmaya çalışmış. Komar-keleğinden ses çıkmayınca baltayı almış kavağa vurmuş. Etrafa altın saçılmış. Altınları alıp kardeşlerine götürmüş ve kadıyı çağırmış. Kadı altınlardan kendine pay alınca Deli-oğlan onu kuyuya atmış. Sonra kadıyı kuyuya attıktan sonra bunu herkese söylemeye karar vermiş. Kardeşleri uyarsa da dinlememiş ama oğlan deli olduğu için kimse inanmamış. Kardeşler oradan ayrılıp bir köye varmışlar ve keçi otlatmaya başlamışlar. Deli-oğlan keşileri kesmiş. Kardeşleri de keşileri kuyuya atmak zorunda kalmış. Köy halkı da onları bir odaya kilitlemiş ancak Deli-Oğlan kapıyı kırmış ve kaçmışlar. Deli oğlan yolda kervandan birini kandırmış ve onun da altınlarını almış. Bir şehre varmışlar. Deli-Oğlan'a kardeşleri sofrada çok yememesini söylemiş. Oğlan gece acıkınca merdivenden düşüp ölmüş.

1.10.2. Grimm Masalları

Binderili: Bu masalda, altın saçlı bir kraliçenin ölümünden sonra kralın eşine benzediği için kızıyla evlenmek istemesi anlatılır. Kız babasıyla evlenmekten kurtulmak için kılık değiştirerek üzerine bir deri giyer ve Binderili olarak adlandırılır. Ancak kızın çabaları sonuca ulaşmaz ve masalın sonunda babasıyla evlenir.

Moruk: Bir kral, kızını evlendirmeye karar verir ve camdan bir dağ inşa ettirir. Bu dağı aşan kişiyle kızını evlendireceğini söyler. Bir delikanlı kralın kızıyla evlenmeye karar verir ve kızla birlikte dağı aşmaya çalışırlar ancak kızın ayağı kayar ve düşer. Düştüğü yerde karşısına yaşlı bir adam çıkar ve onunla yaşamaya başlar. Yıllar sonra kız bir tuzak kurarak yaşlı adamdan kurtulur ve babasının yanına döner. Damat adayı hâlâ yaşıyordur ve evlenirler. Moruk adını verdikleri yaşlı adamı da öldürürler ve mutlu bir şekilde yaşarlar.

Fakirlik ve Alçakgönüllülük İnsanı Cennete Götürür: Bu masalda, bir kralın oğlunun cennete gitmek istemesi üzerine yaşlı ve fakir bir adamla karşılaşması anlatılır. Kralın oğlu yedi yıl yaşlı adamın giysileriyle ve bir dilim ekmek yiyerek yaşamaya devam eder. Genç yedi yıl böyle yaşadıktan sonra kimse onu tanımaz ve bir süre sonra ölür. Öldüğünde tüm öyküsünü yazdığı bir kâğıt bulurlar.

Külkedisi: Bu masalda, üvey anne ve üvey kardeşleri tarafından eziyet edilen genç bir kız anlatılır. Bir gün bir prens kendisine eş seçmek için şenlik düzenler. Üvey anne ve üvey kardeşler Külkedisi'nin şenliğe gelmesini istemez ve ona yapılacak birçok iş bulurlar. Külkedisi'ne güvercinler yardım ederek şenliğe gitmesine olanak sağlar. Külkedisi prensle dans eder ve dönüşte ayakkabısının birini düşürür. Prens ayakkabının sahibini arar ve Külkedisi'ni bulur. Üvey kardeşlerin gözlerini güvercinler oyar. Prens Külkedisi ile evlenir.

Seyahat Meraklısı: Bu masalda, seyahat meraklısı bir oğlanın başından geçenler anlatılır. Yolda karşılaştığı olumsuzluklardan sonra evine döner ve seyahat yapmaktan vazgeçer.

Şakacı Birader: Bu masalda Aziz Petrus'un dilenci kılığına girerek Şakacı Birader'e yardım etmesi anlatılır. Şakacı Birader, Aziz Petrus'a üç defa yardım eder. Sonra birlikte yıllarca doktorluk yaparlar. Sonunda ise Şakacı Birader kurnazlık yaparak cennete gider.

İki Kardeş: Bu masalda, üvey annelerinin eziyetinden kaçan iki kardeş anlatılır. Kardeşlerden biri üvey annenin büyü yaptığı sudan içer ve bir ceylana dönüşür. Sonrasında bir kral ceylanı ve kız kardeşi bulur. Kız kardeşle evlenir. Bir çocukları olur. Üvey anne bir plan yapıp kraliçeyi kilitler, kendi kızını kralın eşi olarak gösterir. Ancak kraliçe ölmez her

gece çocuğunu emzirmeye gelir ve kralla karşılaşır. Krala durumu anlatır. Kral üvey anne ve üvey kardeşi cezalandırır. Kraliçeyle mutlu bir şekilde yaşarlar.

Yaşlı Annecik: Bir zamanlar büyük bir şehirde yaşlı bir anne yaşar. İki oğlunu kaybedişini düşünüp sürekli üzülür. Bir gün kiliseye gittiğinde iki oğlunun yaşasaydılar idam edileceğini görür ve hâline şükreder.

Cennetteki Köylü Kızı: Dindar ve fakir bir köylü kız ölür ve kendisini cennetin kapısında bulur. Orada zengin bir adamın alkışlar ve kutlamalarla cennete alındığını görür. Kendisini ise böyle karşılamazlar. Genç kız bunun nedenini sorar ve fakir köylülerin her gün cennete alındığını, zenginlerin ise yüz yılda bir geldiğini öğrenir.

Mavi Işık: Kralın yanında çalışan bir asker bir gün kovulur. Büyücü bir kadının evine sığınır ve orada mavi bir ışık bulur. Bu ışıktan çıkan cüce, asker ne isterse onu yapar. Asker de intikam almak için kralın kızını hizmetçi olarak çalıştırır. Kral bu durumu öğrenince onu cezalandırmak ister. O sırada cüce, askeri kurtarır, etrafındakileri döver. Kral korkup krallığı askere verir ve kızını onunla evlendirir.

Çarıklı: Bir zamanlar zengin bir köyde Çarıklı adında fakir bir adam yaşar. Hep bir ineği olsun ister. Marangozdan ona odundan bir inek yapmasını ister ve sığirtmaca kurnazlık yaparak gerçek bir inek alır. Çarıklı ineği keser ve tuzlama yapar. Dönüşte de yaralı bir kuş bulur. Değirmene sığınır. Değirmenci kadının kocası gelince kurnazlık yaparak kehanette bulunur, karşılığında para alır. Köye döndüğünde bu parayı ineğin derisini satarak aldığını söyler. Köylüler de kendi derilerini satmak ister ancak karşılığında çok az bir para alır. Köy halkı Çarıklı'dan intikam almak ister. Çarıklı kurnazlık yaparak köy halkını ortadan kaldırır. Köydeki tek zengin adam olur.

Yalan Hikâye: Bu masalda yalan söylemenin kötü bir alışkanlık olduğu nükteli bir dille anlatılır.

Tuhaf Bir Çocuk: Bu masalda, annesinin sözünü dinlemediği için hasta olup ölen bir çocuk anlatılır.

Masal Cücesi: Bu masalda, babaları tarafından elma ağacından meyve yedikleri için lanetlenen üç kız kardeş anlatılır. Üç delikanlı, lanetlenen kızları bulmaya gider. Ancak en küçüklerini dışlarlar. En küçük kardeş, kaybolan kızları cücenin yardımıyla bulur ve babalarının yanına getirir. Baba küçük kızını küçük oğlanla evlendirir. Diğer iki kötü kalpli oğlanı ise öldürtür.

Sıpa: Bu masalda, kral ve kraliçenin uzun yıllardan sonra sıpaya benzeyen bir çocukları olması anlatılır. Sıpa büyüdüğüde aynada yüzünü görür ve orayı terk eder. Başka bir krallığa gelir. Orada keman çalar ve kralın gönlünü kazanır. Kral onu kızıyla evlendirir. Sonra sıpa postunu çıkardığında onun yakışıklı bir delikanlı olduğunu görürler. Kral, krallığını ona bırakır ve hep mutlu yaşarlar.

Hizmetçi Zırvası: Bu masalda, Walpe'ye giden birbirine benzeyen iki kişi anlatılır. Sonunda Walpe'ye birlikte gitmeye karar verirler.

Küçük Çoban: Bu masalda, hazırcevap bir çobanın macerası anlatılır. Bir kral çobanın ününü duyar ve ona üç soru sorar. Üç soruyu da bilince onu kendi oğlu gibi sahiplenir.

Gençleşen Adamecik: Bu masalda, Tanrı ve Aziz Petrus bir demirci ve dilenciyle karşılaşır. Tanrı, dilenciye gençleştirir. Bunu gören demirci, yaşlı kaynanasını gençleştireceğini düşünür ancak yapamaz. Demircinin karısı ve kızı kaynanayı görür ve korkar. İkisi de iki oğlan doğurur. Oğlanların ikisi de maymuna benzer ve ormana dalarlar. Masalda maymun türünün böyle oluştuğu anlatılır.

Kuzu ile Balık: Bu masalda, üvey anneleri tarafından kuzu ve balığa dönüştürülen iki kardeş anlatılır. Bir aşçı çocukları kesecekken onların konuştuklarını duyar ve kesmekten vazgeçer. Onları köylü bir kadına teslim eder. Köylü kadın onların sütinesidir ve dua okuyarak onları tekrar insana dönüştürür. Ormanda küçük bir eve yerleştirir ve orada mutlu bir şekilde yaşarlar.

Serseriler Güruhu: Bu masalda, bir tavuk ve horoz bir yolculuğa çıkarlar. Yolda ördek ve iğneyle karşılaşır. Sonra birlikte bir hana varırlar. Hancı onları ördek ve tavuğun kendisinde kalması karşılığında orada kalmalarına izin verir. Onlar da bir plan yapar ve kurtulurlar. Hancı da bir daha serseriler güruhunu misafir etmeyeceğine söz verir.

Elsiz Kız: Bu masalda, babası şeytan tarafından kandırılan bir kız ellerini kaybeder. Bir yolculuğa çıkar. Oradaki kral onu görür ve âşık olur. Evlenirler. Kral bir yıl sonra savaşa gider ve eşi bir oğlan doğurur. Kız ile kral mektuplaşırlar ancak şeytan mektupları değiştirir. Şeytan mektupta kız ve çocuğun öldürülmesi gerektiğini yazar. Kralın annesi onlara kıyamaz ve oradan ayrılmasını ister. Kral döndüğünde yedi yıl boyunca onları arar ve bulur. Mutlu bir şekilde yaşamaya devam ederler.

Brakelli Kız: Bu masalda, bir kızın Brakel'den Himenborg'un güneyindeki St.Anne kilisesine giderek evlenmek istemesi anlatılır.

Beleş Ülkenin Masalı: Bu masalda, Beleş çağında yaşayan birinin başından geçen gerçek- yalan maceralar anlatılır.

Deniz Tavşanı: Bu masalda, sarayın çatı katındaki pencerelerden bakınca ülkedeki her yeri görebilen bir kral kızı anlatılır. Kız kibirli birisidir ve kendisinden saklanmayı başaran bir gençle evleneceğini söyler. Birçok erkek, kıza talip olur ancak başarılı olamaz ve öldürülürler. Sonunda bir genç sırasıyla karga, balık ve tilkiye yardım ederek saklanmayı başarır. Kralın kızı da bu gençle evlenir.

Bilmece: Bu masalda, dünyayı dolaşmaya karar veren bir prens anlatılır. Prens uşağını alarak yola çıkar ve bir ülkeye gelir. Burada bir prenses vardır ve kendisine bilmediği bir bilmece soran kişiyle evleneceğini söyler. Ancak prenses çok akıllıdır ve kendisine sorulan tüm bilmeceleri bilir. Sonunda prens ona bilemeyeceği bir bilmece sorar ancak kız kurnazlık yaparak cevaba ulaşır. Yargıçlar durumu sorunca prensesin hile yaptığı anlaşılır ve prensle evlenmesi kararlaştırılır.

Şakıyan Tarla Kuşu: Bir zamanlar, bir adam geziye çıkmaya karar verir. Üç kızına da ne istediklerini sorar. Küçük kızı şakıyan bir tarla kuşu ister. Babası bu kuşu bir ağacın tepesinde bulur ve almaya çalışır. O sırada bir aslan onu görür ve karşısına çıkan ilk kişiyi ona vermesi durumunda canını bağışlayacağını söyler. Adam kabul eder ve karşısına küçük kızı çıkar. Onu aslana teslim eder. Aslan büyü yapılmış bir prenstir ve geceleri insana dönüşür. Küçük kız ve aslan evlenir. Bir gün küçük kızın ablası evlenir ve küçük kızı da davet eder. Küçük kız aslanla birlikte oraya gider. Aslan yansıyan bir ışık yüzünden güvercine dönüşür. Yedi yıl bu şekilde dünyayı dolaşır. Kız da onu takip eder. Yedi yıl geçer ve güvercin tekrar geceleri insana, gündüzleri aslana dönüşür. Bir prenses ona büyü yapar ve onunla evlenmek ister. Küçük kız buna engel olur ve kendi ülkelerine dönerler. Çocuklarıyla birlikte mutlu yaşarlar.

Cesur Terzi: Bir zamanlar, bir terzi reçel satın alır. Reçellerin üzerine konan yedi sineği öldürür ve bir kayışa “Bir vuruşta yedisi birden!” yazar. Bu şekilde dünyayı dolaşır ve cesaretini herkese kanıtlamaya çalışır. Bir kralla karşılaşır. Kral ondan iki dev ve bir gergedanı öldürürse kızını onunla evlendireceğini ve krallığını ona vereceğini söyler. Terzi kabul eder ve kurnazlık yaparak onları öldürür. Ömrü boyunca kral olarak yaşar.

Kefen Bezi: Bu masalda, hastalanıp ölen bir çocuk anlatılır. Annesi çocuğun ardından çok ağlar ve çocuk mezarında huzur bulamaz. Bir gün mezarından kalkarak annesini uyarır. Annesi de bundan sonra yasını sakın sakın ve sabırla tutar.

Orman Evi: Issız bir ormanda oduncu ve üç kızı yaşarlar. Bir gün oduncu işe gider ve yemeğini büyük kızının getirmesini söyler. Büyük kız ormana gider ve yolunu kaybetmesin diye darıları yere atar ancak kuşlar darıları yer. Büyük kız yolunu bulamaz ve ormanda bir ev bulur. Oraya gider ve yaşlı bir adamla karşılaşır. Yaşlı adam ve kendine yemek yapar ve hayvanları hiç düşünmez. Yaşlı adam da onu mahzene atar. Birkaç gün sonra ortanca kız da babasına yemek götürür ve aynı şeyler onun da başına gelir. Sıra küçük kıza geldiğinde o hayvanların da yemeğini verir ve uyumaya gider. Uyandığında etrafının bir saraya dönüştüğünü görür. Yaşlı adam da yakışıklı bir gence dönüşmüştür. Genç, kendisine büyü yapıldığını ve iyi kalpli biriyle karşılaştığı için büyüden kurtulduğunu anlatır. Düğün hazırlıkları yaparlar. Ablaları ise huylarını düzeltinceye kadar mahzende kömürçünün yanında çalışır.

Hayat Suyu: Bu masalda, hasta bir kral ve oğullarının başından geçenler anlatılır. Bu kralın üç oğlu buna çözüm aramaya karar verirler. Karşılıklarına yaşlı bir adam çıkar ve kralın hayat suyundan içerse iyileşeceğini söyler. Üç prens hayat suyunu bulmak için yola çıkarlar. Bir cüceyle karşılaşır. Büyük ve ortanca oğlan kibirli oldukları için cüce onları lanetler. Küçük prens cüceye iyi davranınca cüce hayat suyunu bir şatoda bulacağını söyler. Prens suyu bulur aynı zamanda şatodaki prensese âşık olur. Cüceden abilerini bağışlamasını ister. Üç prens birlikte babalarının yanına dönerken büyük prensler hayat suyunu bulan küçük prensi kıskanır ve hayat suyunu deniz suyuyla değiştirir. Kral deniz suyunu içince fenalaşır ve küçük oğlunun öldürülmesini emreder. Avcı, prensi kıyamaz ve onu serbest bırakır. Bir yıl geçtikten sonra küçük prens şatoya gider ve prensesle evlenir. Babası da onun suçsuz olduğunu anlar. Yaşlı kral, büyük kardeşleri sürgüne yollar.

Parmak Çocuk: Bir terzinin başparmak boyunda bir oğlu vardır. Bu çocuk dünyayı dolaşmaya karar verir. Birçok macera yaşadktan sonra bir tilki onu yutuverir. Tilkiye kendisini serbest bırakmasını söyler. Karşılığında babasının tüm tavuklarını ona verecektir. Tilki bunu kabul eder. Babasının yanına giderler ve babası oğlunu görünce tüm tavukları tilkiye verir.

Başparmak: Bir köylünün başparmak boyunda bir oğlu vardır. Bu çocuk çok yeteneklidir ve diğer insanların dikkatini çeker. Babası para karşılığı oğlunu satar. Başparmak birçok macera yaşar. En sonunda bir kurt onu yutar. Babası oğlunun sesini kurdun karnından duyunca kurdu öldürür ve oğlunu kurtarır. Oğlunu bundan sonra hiçbir şeye değişmeyeceğini söyler.

Dede ile Torun: Bir zamanlar çok yaşlı bir adam vardır. Bu adam oğlu, gelini ve torunuyla yaşar. Adam yaşlı olduğu için yemeğini yerken hep yere döker. Bu yüzden oğlu ve gelini onu sofraya oturtmazlar. Ayrı yerde yemeğini verirler. Bir gün torunu annesi ve babası için yemlik yapar ve yaşlandıkları zaman buradan yiyeceklerini söyler. O zaman oğlan ve gelin yaptığı hatanın farkına varır ve hep birlikte yemek yemeye başlarlar.

Yaşlı Hildebrand: Bir zamanlar bir çiftçi ile karısı vardır. Köyün papazı çiftçinin karısına göz koyar ve plan yapıp çiftçiyi evden uzaklaştırır. Çiftçinin komşusu durumu çiftçiye anlatır. Çiftçi bir küfeye saklanıp komşusunun sırtında evine gider. Küfeden çıkıp papaza dayak atar ve papazı kapı dışarı eder.

Yaşlı Sultan: Bir köylünün Sultan adında sadık bir köpeği vardır. Sahibi köpeği yaşlı olduğu için vurmaya karar verir. Köpek bunu duyunca ormana kaçar ve bir kurtla karşılaşır. Kurt ona akıl verir ve birlikte bir oyun oynarlar. Köpek sahibinin çocuğunu kurtarır. Sahibi de onu vurmaktan vazgeçer. Kurt adamın koyunlarından birini araklamaya gelince de köpek sahibini uyarır ve kurttan kurtulur. Kurt, köpekten intikam almak ister ama köpek tekrar kurttan kurtulur. Kurt bundan sonra köpekten uzak durur.

Mezardaki Oğlan: Bir zamanlar fakir bir çoban vardır. Zengin bir çiftçinin yanında çalışır ama çiftçiler ona kötü davranır. Ona birçok iş verir ve yapmasını ister. Çoban bunlardan bıkarak bal ve Macar şarabını zehir sanarak içer ve öleceğini sanarak mezarlığa gider. Orada soğuktan donarak ölür. Çiftçi ise çobanın ölümünü öğrenince kendisine dava açılacağını düşünür ve bayılır. Karısı ona yardım etmek ister ancak elindeki tava ateş alır. Evleri yanar ve kül olur. Çiftçi ve karısı ömürlerini vicdan azabı ve sefalet içinde geçirir.

Fakir Değirmenci ile Kedi: Bir zamanlar fakir bir değirmenci vardır. Değirmenini üç çırağından en güzel atı getirene vereceğini söyler. İki çırak Hans isimli küçük çırağı aptal yerine koyar ve tuzak kurar. Sihirli bir kedi Hans'a yardım eder ve en güzel atı değirmenciye teslim eder. Kedi bir prensese dönüşür ve Hans ile evlenir. Hans çok zengin olur ve mutlu bir şekilde yaşar.

Fakir ile Zengin: Tanrı, yeryüzünde zengin bir eve misafir olmak ister ancak ev sahipleri izin vermez. Fakir bir ev sahibi onu iyi bir şekilde misafir eder. Tanrı onlara yeni bir ev yaratır. Bunu gören zengin komşu kıskanır ve Tanrı'dan üç dilek diler. Ancak cimrilik yaptığı için birçok zahmet çeker ve atını da kaybeder. Komşuları ise ömürlerinin sonuna kadar rahat yaşarlar.

Ayıpostlu: Bir zamanlar savaş bittikten sonra hiçbir şeyi kalmayan bir asker bir şeytanla karşılaşır. Şeytan ona yedi yıl boyunca eski bir ceket giyip hiç yıkanmazsa zengin olacağını söyler. Asker bu teklifi kabul eder. Herkes askeri görünüşünden dolayı dışlar. Ancak bir gün fakir bir adama yardım eder ve fakir adam onu küçük kızıyla evlendirmek ister. Asker üç yıl daha dolaşır şeytanla anlaşması bittikten sonra temizlenir ve küçük kızın yanına gider. Onu görenler tanıyamaz ve küçük kız onunla evlenir. İki ablası da onları kıskanır ve ölürlür.

Köylü ile Şeytan: Bu masalda kurnaz bir kadının şeytanı iki defa kandırıp tarlasındaki altınları elde etmesi anlatılır.

Gökten İnen Düven: Bu masalda buğday tanesini kaybeden bir çiftçinin kaybettiği buğday tanesinin kocaman bir ağaç olması anlatılır. Çiftçi ağaca çıkar ve cennete ulaşır. Aşağı indiğinde yaşadıklarını kanıtlamak için bir düvene ihtiyaç duyar.

Demir Hans: Bir zamanlar bir kral ormana gönderdiği tüm askerlerden haber alamaz. Bunun nedeninin bataklıkta yaşayan Demir Hans olduğunu öğrenirler. Kral onu bir kafese kapatır ve saraya getirir. Kralın oğlu Demir Hans'ı oradan çıkarır. Demir Hans oğlanı da alır ve oradan uzaklaşır. Oğlana iyi bakar. Bir gün oğlan kuyuya parmağını gizlice sokar ve Demir Hans bunu öğrenince onu yanından kovar. Oğlan bir krallığa gider ve herkesin gözüne girer. Prenses onunla evlenmek ister. Düğünlerine oğlanın annesi ve babası da gelir ve oğullarına kavuşurlar. Demir Hans da düğüne katılarak tüm hazinesini oğlana verir.

Demir Soba: Bir zamanlar bir cadı bir prenses büyü yapar. Prenses bir ormanda sobanın içinde yaşamak zorunda kalır. Bir prenses onu kurtarır. Ancak üç kelimedenden fazla konuştuğu için prens ortadan kaybolur. Prenses bir saraya sığınır ve orada çalışır. Bu sarayda prenses başka bir prensesle evlenmek üzere olduğunu görür. Gerçekleri prenses anlatır ve prensle birlikte oradan ayrılıp hep birlikte mutlu yaşarlar.

Tembel Heinz: Tembel Heinz çok tembel biridir. Trine ile evlenir ve keçisini ona otlattır. İkisi de tembellik yapıp keçiyle uğraşmak istemezler ve önce arı kovanı ardından kaz alırlar. Ancak tembelliklerinden hiçbir işte başarılı olamazlar.

Frider ile Katherlieschen: Frider isimli bir adamın Katherlieschen isimli bir karısı vardır. Ancak elinden hiçbir iş gelmez. Tüm yapacağı işleri yarım yamalak yapar ve başlarına hep kötü şeyler gelir. Frider zengin olur ancak karısının hatası yüzünden altınlarını kaybeder.

Kurbağa Kral ile Aslan Yürekli Heinrich: Bir kralın en küçük kızı kuyu başında topla oynarken onu kuyuya düşürür ve ağlamaya başlar. Bir kurbağa topu getirmesi karşılığında

prensesin her zaman yanında olmak istediğini söyler ve kız bunu kabul eder. Kurbağa yakışıklı bir prense dönüşür ve sadık hizmetçisi Heinrich'ı de alarak kendi ülkesine gidip prensesle evlenir.

Tilki ile At: Bir çiftçinin çok sadık bir atı vardır. Artık yaşlandığı için sahibi ona bakmak istemez ve bir aslan getirmesi karşılığında ona bakacağını söyler. At da tilkinin yanına gider ve tilkinin yaptığı plan sayesinde aslanı çiftçiye götürür. Çiftçi de ata ölene kadar bakar.

Tilki ile Komşusu: Dişi bir kurt, bir yavru dünyaya getirir ve komşusu tilkiyi yemeğe davet eder. Tilki bir ağıldan kuzu kapmayı teklif eder ve birlikte kuzuyu yakalamaya giderler. Ancak tilki kurnazlık yapar ve saklanır. Kurt ise çiftçilere yakalanır ve canını zor kurtarır. Tilki ise hiçbir şey olmamış gibi keyfine bakar.

Tilki ile Kazlar: Günün birinde bir tilki, çayırdaki kaz sürüsünü yemek ister. Kazlar kurnazlık yapar ve son dualarını etmek isterler. Ancak duaları bitmez ve tilkiden kurtulurlar.

Tilki ile Kedi: Bir gün bir kedi bir tilkiyle karşılaşır ve nasıl olduğunu sorar. Tilki, kibirli olduğu için onu dikkate almaz. Ardından avcılar gelir ve tilkiyi yakalarlar. Kedi ise ağaca çıkarak kendini kurtarır.

Düzenbaz ve Ustası: Jan oğlunun bir meslek sahibi olmasını ister ve kiliseye gider. Zangoç oğlanın düzenbaz olmasını önerir. Jan da oğlunu düzenbazın yanında işe verir. Oğlan düzenbazlığı o kadar iyi öğrenir ki kendi ustasını da alt eder.

Şişedeki Cin: Fakir bir adamın oğlu eğitimini yarım bırakmak zorunda kalır. Bir gün ormana gider ve şişeden bir cini kurtarır. Cin de ona bir bez parçası verir ve bu bez parçasının bir tarafı bütün yaraları iyileştirirken diğer tarafı etrafa gümüş saçar. Oğlan zengin olur ve eğitimine devam edip doktor olur ve bez parçasıyla herkesi iyileştirir.

Usta Avcı: Bir zamanlar genç bir oğlan çilingirlik yaparak para kazanamayınca avcı olmaya karar verir. Bir avcının yanında yıllarca çalışarak bir tüfek elde eder ve bu tüfekte nişan aldığı her şeyi vurabiliyordur. Bir gün ormanda üç tane devle karşılaşır ve devler ona bir kulede kalan prensesle bahsederler. Usta avcı prensesi kurtarır ve devleri öldürür. Kurnazlık yapıp prensesle evlenmek isteyen yüzbaşıyı da alt eder. Prensesle evlenir ve hep birlikte mutlu yaşarlar.

Akıllı Hans: Hans adında bir gencin Gretel adında bir nişanlısı vardır. Hans her şeyi yanlış anlayan birisidir ve Gretel onun bu yanlış anlamalarına dayanamaz ve nişanı bozar.

Sadaka (Çalınan Para) : Bir baba, karısı ve çocuğu yemeye oturur. Yemeğe bir misafir de katılır ve sofraya sonradan beyazlara bürünmüş bir çocuk gelir. Çocuğu sadece misafir görür. Çocuk sürekli döşemenin altını kazmakla meşguldür. Misafir ev halkına durumu anlatır ve aile çocuğun dört hafta önce ölen kendi çocukları olduklarını anlar. Döşemenin altında iki lira bulurlar ve onu fakir bir adama sadaka olarak verdikten sonra çocuk bir daha gelmez.

Azrail (Azrail-Todesengel) : Fakir bir adamın on üçüncü çocuğu dünyaya gelince ona vaftiz babası arar ve Azrail'den çocuğunun vaftiz babası olmasını ister. Azrail kabul eder. Çocuk büyüyünce ona şifalı bir ot gösterir ve onunla birçok hastalığı iyileştirebileceğini söyler. Çocuk doktor olur ve ünü her yere yayılır. Ancak Azrail'i kandırmaya çalıştığı için Azrail onun canını alır.

Cam Tabut: Genç bir terzi bir gün ormana gider ve kaybolur. Ormanda bir eve girmesini isteyen sesler duyar ve denileni yapar. İçerde cam tabutun içinde yatmakta olan prensesi görür ve onu kurtarır. Prensesle evlenip mutlu bir şekilde yaşarlar.

Altın Anahtar: Bir kış günü fakir bir oğlan odun toplamak üzere ormana gider ve orada altın bir anahtarla demir bir kasa bulur. Anahtarla kasayı açar ve içinden harika şeyler çıkar.

Altın Kuş: Bir zamanlar bir kralın bahçesinde elmalardan birisi eksik çıkar. Kral oğullarından nöbet tutmasını ister ve küçük oğlan elmayı yiyenin altın tüylü bir kuş olduğunu görür. Onu yakalamak için yola çıkar ve bir tilkiye yardım eder. Küçük oğlan birçok macera yaşadktan sonra kuşu ve prensesi bulur. Tilki ise aslında bir prenstir ve kardeşiyle küçük oğlanın evlenmesine izin verir.

Mezar Başında: Zengin bir çiftçi bir gün kimseye bir yardımda bulunmadığını fark eder. Bir gün fakir bir komşusu yanına gelerek ondan buğday ister. Çiftçi öldükten sonra üç gün mezarı başında nöbet tutması karşılığında ona buğday vermeyi teklif eder. Komşusu kabul eder. Çiftçi ölür ve komşusu mezarı başında yanında emekli bir askerle beklemeye başlar. Şeytan gelir ve mezardaki ölünün kendine ait olduğunu söyler. Çiftçi ve emekli asker aklını kullanır ve şeytanı alt edip zengin olurlar.

İyi Pazarlık: Bu masalda, kurnazlık yaparak Yahudi bir adamdan para kazanan bir adam anlatılır.

Horoz Tüneği: Bu masalda, kurnazlık yapan bir büyücünün foyasını ortaya çıkaran bir genç kız anlatılır. Büyücü genç kızdaki düğününde intikam alarak kızın kovulmasına neden olur.

Tavşan ile Kirpi: Bu masalda, kibirli bir tavşan ile kurnazlık yaparak koşu yarışmasında onu geçen bir kirpi anlatılır.

Ormandaki Aziz Joseph: Bir annenin üç kızı vardır. Anne en küçük kızını sevmez ve onun ormanda kaybolmasını dileyerek ormana gönderir. Kız kaybolur ve Aziz Joseph'in olduğu bir eve sığınır. Aziz Joseph kızın iyi kalpli biri olduğunu görünce sabah ona bir çuval para verir ve onu evine gönderir. Annesi paraları görünce sırasıyla diğer kızlarını da ormana gönderir. Sıra büyük kıza gelir ve kötü kalpli olduğu için parayı kaybeder. Annesi ile parayı aramaya gittiklerinde yılanlar kızı öldürür, annesini ise onu iyi yetiştiremediği için ayağından sokarlar.

Vaftiz Baba: Fakir bir adamın çok sayıda çocuğu vardır ve bir çocuğu daha olunca kapısının önündeki ilk kişiyi vaftiz babası yapar. Vaftiz babanın elinde şifalı bir su vardır ve suyu fakir adama vererek bununla hastaları iyileştirebileceğini söyler. Fakir adam bir gün kralın oğlunu iyileştiremez ve vaftiz babayı bulmaya gider ancak onu bir türlü bulamaz.

Köpek ile Serçe: Sahibi bir çoban köpeğini hep aç bırakır. Hayvan daha fazla dayanamaz ve onun yanından ayrılır. Bir serçeye karşılaşır ve şehre giderler. Serçe, köpeğin karnını doyurur. Daha sonra köpek yolun ortasında dinlenir. Bir arabacı köpeği ezer ve ölümüne neden olur. Serçe, arabacıdan arkadaşını öldürdüğü için intikam alır ve onu önce fakirleştirir ardından ölümüne sebep olur.

Yahudinin Zoru: Fakir bir seyis çalıştığı yerden üç tek lira alarak ayrılır. Karşısına bir cüce çıkar. Ondan para ister ve iyi kalpli seyis parayı ona verir. Cüce de ona üç dilek hakkı verir. Seyis her kuşu vuran kamıştan bir boru, herkesi oynatan bir keman ve rızasının reddedilmemesini diler. Daha sonra yolda bir Yahudi ile karşılaşır. Yahudi insanları sömürdüğü için onu cezalandırmak ister ve cüceden aldıklarıyla onu cezalandırır. Yahudi kendisini serbest bırakması karşısında ona altın verir. Daha sonra ise hâkime giderek altınlarını geri ister. Seyis aklını kullanarak idam edilmekten kurtulur ve Yahudi suçunu itiraf eder. Hâkim de onu hırsızlıktan dolayı astırır.

Genç Dev: Bu masalda, bir köylünün başparmak kadar olan bir oğlunun dev tarafından emzirilmesiyle bir deve dönüşmesi anlatılır. Çocuk babasının yanına gider ancak orada istenmez ve o da kendine sürekli iş arayarak hayatına devam eder.

Akıllı Seyis: Bu masalda, Hans adında bir seyis vardır ve efendisinin sözünü dinlememesi, canı ne isterse onu yapması anlatılır.

Altın Dağın Kralı: Bir tüccarın iki çocuğu vardır. Tüccar bir gün gemilerinin battığı haberini alır. Bir cüceyle karşılaşır. Cüce, onu zengin yapma karşılığında evde karşısına çıkan ilk şeyi on iki yıl içinde kendisine getirmesini ister. Tüccar kabul eder, karşısına ilk oğlu çıkar. On iki yıl sonra oğluyla birlikte cücenin yanına gider ve bir türlü karar veremezler. Sonunda oğlanı bir nehre atarlar. Oğlan bir sahile ulaşır ve orada bir saraya girer. Bir yılan görür ve aslında onun büyü yapılmış bir prenses olduğunu anlar ve onu kurtarır. Böylece altın dağın kralı olur.

Cesur Prens: Bir prens dünyayı dolaşmaya karar verir. Önce bir devle karşılaşır aslanın yardımıyla onu yendikten sonra lanetli bir şatoya varır. Orada bir genç kız, prensten büyüü bozmasını ister. Prens büyüü bozarak genç kızın zengin bir prensese dönüştüğünü görür ve büyük bir şenlikle düğün yapılıır.

Yabani Ot: Bu masalda, ormana avlanmaya giden bir avcı anlatılır. Karşısına yaşlı bir kadın çıkar ve ondan para ister. Avcı da ona para verir. Bunun karşılığında kadın onu istediği yere anında götüren bir pelerin ve her sabah uyandığında yastığının altında altın bulmasıyla ödüllendirir. Avcı bu altınlarla dünyayı dolaşmaya karar verir. Bir büyücü ondaki hazineleri almak için yanındaki genç kızını görevlendirir. Kız başarılı olamaz ve bir eşeğe dönüşür. Avcı ona acır ve tekrar insana dönüşmesini sağlar. Evlenip ömür boyu mutlu yaşarlar.

Sevgili Roland: Bir zamanlar büyücü bir kadının iki kızı vardır. Büyücü kadın, üvey kızını sevmez ve onu öldürmek ister. Ancak yanlışlıkla öz kızını öldürür. Üvey kızı da sevgilisi Roland ile oradan kaçır. Büyücü intikam almak ister ve üvey kızını aramaya gider ve başarılı olmayıp ölür. Bu arada Roland ise başka bir kızın tuzağına düşer ve sevdiği kızı unuttur. Sevdiği kız şarkı söylemeye başlayınca tüm unuttuğu şeyler aklına gelir ve onunla evlenir.

Usta Hırsız: Fakir bir çift kapısının önünde otururken zengin ve iyi giyimli biri yanına gelir. Biraz konuştuktan sonra bu kişinin yıllar önce yanlarından ayrılan oğulları olduğunu anlarlar. Oğlan artık usta bir hırsız olmuştur ve ailesi bunu öğrenince üzülürler. Vaftiz babası olan kontun yanına gitmesini isterler. Vaftiz babası ona üç bilmece sorma şartıyla onu bağışlayacağını söyler. Usta hırsız üç bilmeceyi de çözer ve kont onun çok kurnaz biri olduğunu anlar. Canını bağışlayıp ülkeyi terk etmesini söyler. Usta hırsız da ailesiyle vedalaşırp ülkeyi terk eder.

Ay: Çok eski zamanlarda ay ışığının olmadığı kapkaranlık bir ülke vardır. Bu ülkeden dört çocuk seyahate çıkıp başka bir ülkeye giderler. Orada ayın parlaklığını görünce onu kendi ülkelerine götürüp bir meşe ağacına bağlarlar. Ülkedeki herkes çok mutlu olur. Zaman geçtikten sonra dört oğlan yaşlanıp ölürler ve ayın dört parçaya bölünüp onlarla birlikte

gömülmesini isterler. Ülke eski karanlık haline döner. Ayn parçaları öbür dünyada birleşince ölümler uyanır. Cennetin kapısını bekleyen Cebrail onları tekrar mezarlarına yatırır ve ayı yanına alarak göğe yükselir.

Çivi: Tüccarın birinin panayırda işleri iyi gider ve kemerini altınla doldurur. Eve dönerken atının ayağının bir çivisi çıkar ve etrafındaki insanlar onu uyarsalar da umursamaz. Yoluna devam ederken atın bacağı kırılır. Tüccar da bütün bunlar bir çivi yüzünden diye söylenerek yayan olarak yoluna devam eder.

Zembil, Şapka ve Borazan: Bir zamanlar üç erkek kardeş vardır. Fakir düştükleri için yola çıkıp talihlerini denemek isterler. Büyük ve ortanca oğlan gümüş ve altın bularak evlerine geri dönerler. Küçük kardeş bunlarla yetinmez. Yoluna devam ederek sihirli zembil, şapka ve borazan bulur. Evine dönmeye karar verir. Bir prensesle evlenir ve prenses sihirli eşyaları öğrenerek onları ele geçirmeye çalışır. Oğlan buna engel olur ve krallığı yerle bir ederek kral olur.

Haydut Damat: Bir zamanlar bir değirmenci, kızını düzgün bir gençle evlendirmek ister. Bir talip çıkar ve babası kızını onunla sözler. Kız ona tam olarak güvenemez. Bir gün nişanlısı kızını evine davet eder. Kız da yanına bezelye taneleri alarak yola serpip nişanlısının evine gider. Ancak evde kimseyi bulamaz ve bodrum katına iner. Orada yaşlı bir kadın görür. Kadın genç kıza nişanlısının ve arkadaşlarının tehlikeli ve katil insanlar olduklarını söyler. Kızı saklar. Ardından nişanlısı ve arkadaşları yanlarında başka bir genç kızla gelir. Genç kıza öldürüp parçalara ayırırlar. Genç kızın bir parmağı nişanlı kızın kucağına düşer. Yaşlı kadın uyku ilacı verip haydutları uyuttuktan sonra yola atılan bezelyeler sayesinde oradan kaçarlar. Düğün günü genç kızın nişanlısı gelir ve genç kız herkese o gün gördüklerini anlatır ve öldürülen kızın parmağını gösterir. Bunun üzerine misafirler haydut damadı ve arkadaşlarını yakalayıp mahkemeye çıkarırlar. Haydut güruhu mahkûm olur.

Dev ve Terzi: Hep hava atan ve borcunu hiç ödemeyen bir terzi vardır. Bir gün ormana gider ve bir devle karşılaşır. Onun yanında çalışmaya başlar. Her iş yaptığında yeteneklerini abartır ve palavralar söyler. Bir gün bir bataklığa gittiklerinde bir ağacın dalına çıkar ve dal onu gökyüzüne fırlatır. Bir daha da kimse onu görmez.

Terzi Cennette: Bu masalda, Aziz Petrus'un fakir bir terziyi gizlice cennete alması anlatılır. Terzi, insanları cezalandırmaya kalkışınca cennetten kovulur.

Şarkı Söyleyen Kemik: Bir zamanlar bir köye bir yaban domuzu dadanır. Kral köyü bu durumdan kurtaracak kişiyi kızıyla evlendireceğini söyler. O köyde yaşayan fakir bir adamın iki oğlu vardır. Büyüğü kibirli biriyken, küçük oğlan iyi kalplidir. Küçük oğlan iyi kalpli olduğu için cüce ona yardım eder ve yaban domuzundan kurtulur. Ancak büyük kardeş onu kıskanır ve öldürür. Küçük oğlanın kemiğini çobanlar bulur ve kemiğin şarkı söylediğini görünce krala götürürler. Kral durumu anlar ve büyük oğlanı öldürtür. Küçük oğlana ise güzel bir mezar yaptırır.

Serçe ile Dört Yavrusu: Bir serçenin dört yavrusu vardır. Rüzgâr yavruları alıp götürür. Serçe bu duruma çok üzülür. Sonbahar gelince yavrularını bir buğday tarlasında bulur. Yavrularına sırasıyla öğüt verir. Sıra en küçük serçeye gelir ve onun çok bilgili ve inançlı olduğunu görür. Bunları nereden öğrendiğini sorar. Küçük serçe rüzgârın onu bir kiliseye götürdüğünü ve tüm bunları orada öğrendiğini söyler.

Kumarbaz Hansel: Bu masalda, kumar bağımlısı Hansel adında bir adam anlatılır. Kumar oynayarak tüm parasını kaybeden bu adam öldüğünde cennetten kovulur ve ruhu parçalara ayrılır.

Güçlü Hans: Bir zamanlar bir karı koca ve oğulları uzak bir vadiye yaşarlar. Haydutlar bir gün anneyi ve oğlunu kaçıır. Oğlan büyüdüğünde güçlenir, babasını bulmak ister ve annesiyle birlikte babasını bulurlar. Oğlan birçok macera yaşar ve güçlü bir yapıya sahip olması nedeniyle her işten başarıyla ayrılır. Bir gün bir prensesi kurtararak onunla evlenir ve mutlu bir şekilde yaşarlar.

Muhallebi: Bir zamanlar yoksul bir anne kız vardır. Yiyecek hiçbir şeyleri yoktur ve kız ormana gidip yiyecek arar. Orada yaşlı bir büyücü kadınla karşılaşır. Büyücü ona bir çanak verir ve nasıl muhallebi pişirip nasıl durdurması gerektiğini anlatır. Bir gün kız evde yokken annesi çanaktan yemek ister ancak durdurmayı bilmez ve tüm sokaklar muhallebi olur.

Altın Saçlı Şeytan: Fakir bir kadının bir oğlu olur. Oğlanın büyüünce kralın kızıyla evleneceği kehanetinde bulunulur. Bunu duyan kral, oğlanı öldürmeye çalışır ancak başarılı olamaz ve oğlan kızıyla evlenir. Kral bunun karşılığında Başşeytan'ın kafasından üç tel altın saç getirmesini ister. Oğlan bu görevi de başarır ve kral yaptıklarının cezasını çeker.

Şeytan ve Ninesi: Bir zamanlar üç asker, kral az para verdiği için ordudan kaçarlar. Karşılarına canavar kılığında şeytan çıkar. Onlara üç bilmece sorar. Üç asker cevabı şeytanın ninesinden öğrenir. Üç asker, şeytandan kurtulmayı başarır mutlu yaşarlar.

Sadık Uşak: Yaşlı bir kral hastalanır ve ölüm döşeğindeyken oğlunu sadık Johannes'e emanet eder. Saraydaki bir odaya dikkat etmesi gerektiğini ve orada Altın Çatının Prensesi olduğunu söyler. Kral ölür. Oğlu merak edip odaya girer ve bir prensesin resmini görüp âşık olur. Sadık uşak da ona yardım eder ve birçok maceradan sonra prensesle evlenir. Kral, prenses, çocukları ve sadık uşak hep birlikte mutlu yaşarlar.

Davulcu: Genç bir davulcu bir gün ormanda beyaz keten kumaş bulur ve bunun büyü yapılmış bir prensese ait olduğunu öğrenir. Prensesi cadıdan ve büyüden kurtarır ancak ailesini görmeye giderken prenses aklından silinir. Ailesi onu başka bir kızla evlendirecekken prenses buna engel olur ve davulcuyla evlenir.

Nankör Oğlan: Bir adam, tavuk yerken yaşlı babası yanına gelir ve adam tavuğu babasından saklar. Babası gittikten sonra tavuk bir kurbağaya dönüşür ve adamın yüzünden hiç gitmez. Adam nankörlüğünün cezasını böyle çeker.

Yırtıcı Kuş: Bir kralın kızı hastadır. Onu iyileştirmek için Aptal Hans isimli bir genç elma götürür ve kız iyileşir. Ancak kral kızını onunla evlendirmek istemez. Bahaneler bulur ve en sonunda Yırtıcı Kuş'un kuyruğundan bir tüy ister. Hans tüyü getirir, kral ölür. Hans da prensesle evlenir ve kral olur.

Ardıç Ağacı: Bir zamanlar bir kadın ardıç ağacının altında otururken parmağını keser. O anda kadın kan gibi kırmızı yanaklı, kar gibi beyaz tenli bir çocuğu olması diler. Dileği gerçekleşir ancak kadın sevinçten ölür. Kocasını yeniden evlenir ve Marlen isimli bir kızları daha olur. Ancak üvey anne kendi kızını severken, oğlanı dışlar. Bir gün oğlanı öldürür. Onu parçalara ayırarak kocasına yedirir. Kocasına oğlanın amcasına gittiğini söyler. Marlen abisinin kemiklerini ardıç ağacının altına götürür. Oğlan bir kuş olur ve maceralar yaşar. Ardından ötmeye başlar ve gerçekleri anlatır. Oğlan yeniden insan olarak hayata döner ve üvey annesinin kafasına değirmen taşı atarak öldürür. Baba, oğul ve kız güle oynaya eve giderler.

Kurt ile Tilki: Kurt ile yaşayan bir tilki vardır. Kurt, tilkiyi kendisine yemek bulmazsa onu yemekle tehdit eder. Tilki kurnazlık yapar ve kurttan kurtulur.

Kurt ile İnsan: Bir tilki, kurda insanoğlunun gücünden bahseder. Kurt ise bir insanoğlu görünce ona saldıracağını söyler. Bir gün bir avcıya saldırır ancak avcının elinden zor kurtulur. Tilkinin yanına gider ve onun haklı olduğunu söyler.

Kurt ile Yedi Oğlak: Yaşlı bir keçinin yedi yavrusu vardır. Yem toplamak için dışarı giderken yavrularının kurda dikkat etmesi gerektiğini söyler. Kurt yavruları kandırır ve biri

hariç hepsini yer. Anne eve gelince küçük oğlak durumu anlatır. Anne keçi, kurdun karnını makasla keser ve yavruları kurtarır. Kurdun karnına da taş doldurur. Kurt karnındaki ağırlıkla kuyuya düşer ve oğlaklar ondan kurtulur.

Harika Kemancı: Bir kemancının canı sıkılır ve karşısına iyi bir arkadaş çıkmasını diler. Karşısına kurt, tilki ve bir tavşan çıkar. Kemancı hayvanlara zarar vererek yoluna devam eder. Karşısına bir oduncu çıkar. Zarar verdiği hayvanlar kemancıdan intikam almak isteyince oduncu buna engel olur. Kemancı da keman çalarak oyuncuya borcunu öder.

Çalığışu: Bu masalda, kurnazlık yaparak kuşlar arasından kral olmak isteyen bir çalığışu anlatılır. Çalığışu başarılı olamaz ve hayatı boyunca diğer kuşlardan saklanmak zorunda kalır.

Çalığışu ve Ayı: Ayı ile kurt ormanda dolaşırken ayı, çalığışunun öttüğünü görür ve merak eder. Kurt da onun kuşların kralı olduğunu söyler. Ayı onların sarayını merak eder ve yuvalarını görünce çalığışunun yavrularını azarlar. Bunun ardından dört ayaklılar ve tüm kuşlar arasında savaş ilan edilir. Savaşı kuşlar kazanır. Ayı da yavrulardan özür diler.

Tanrı ile Şeytanın Hayvanları: Bu masalda, şeytanın keçilerin gözlerine kendi gözlerini yerleştirilmesi ve şeytanın keçi olarak tasvir edilmesi anlatılır.

Şeytanın Kardeşi: Yaşlı bir asker geçimini sağlayamaz ve karşısına cüce kılığında şeytan çıkar. Şeytan yedi yıl boyunca Hans'a hiç yikanmaması karşılığında karnını doyuracağını söyler. Hans kabul eder ve yedi yıl cehennemde çalışır. Yedi yıl sonra şeytan ona para verir ve Hans zengin olur. Kralın küçük kızıyla evlenir ve kral öldükten sonra krallık ona kalır.

Yaşlı Dilenci: Yaşlı bir dilenci bir eve gider ve evdeki oğlan onu içeri davet eder. Dilenci kadın ateşe yakın durur ve giysileri tutuşur. Oğlan ise hiçbir şey yapmaz ve öylece durur.

Ormandaki Yaşlı Kadın: Bir hizmetçi kız, efendileriyle birlikte ormandan geçerken haydutlar herkesi öldürürler. Kız saklanarak kurtulur. Bir güvercin ona yardım eder ve ormandaki yaşlı bir kadının evinde yapması gerekenleri anlatır. Kız denilenleri yapar ve güvercini büyüden kurtarır. Güvercin aslında bir prenstir ve kızla evlenip mutlu bir hayat yaşarlar.

Prens ile Prenses: Bir kralın oğlu olur ve yıldızında on altı yaşına gelince bir geyik tarafından öldürüleceği yazılıdır. O yaşa geldiğinde karşısına bir adam çıkar ve onu bir saraya götürür. Burada ona birçok görev verir ve küçük kızının prense yardım etmesiyle tüm görevleri yapar. Bir gün prens ve küçük kız saraydan kaçarlar ve kılık değiştirerek kraldan

kurtulurlar. Prensın babasının yanına giderler. Ancak prens gemişı unuttur, başka bir kızla evlenecekken küçük kız her şeyi anlatınca onu hatırlar. Evlenip mutlu bir şekilde yaşarlar.

İki Gezgin: İyi kalpli bir terzi ve kötü kalpli bir kunduracı birlikte yola çıkarlar. Terzi yanına az yemek alır ve yolda acıkır. Kunduracı onun gözlerini oyması karşılığında ona ekmek verir. Terzi ormanda tek başına kalmışken darağacında asılı iki günahkâr sayesinde gözlerine kavuşur. Yoluna devam ederken birçok hayvana yardım eder. Bir saraya gelir ve sarayın terzisi olur. Kunduracı da sarayda çalışmaya başlamıştır. Kunduracı terziye zarar vermek ister ancak terzinin yardım ettiği hayvanlar onu korur. Kral kızını terziyle evlendirir ve kunduracıyı da sürgüne yollar.

Kraliçe Arı: Bir kralın iki oğlu macera aramaya çıkar. Ancak eve dönemezler. Küçük oğlan abilerini bulmak için yola çıkar ve onları bulur. Üçü birlikte yola koyulur. Büyük kardeşler karşılarna çıkan hayvanlara zarar vermek isterler ancak küçük kardeş engel olur. Bir saraya varırlar. Orada bir cüce, kilidin açılması için üç görev yapmaları gerektiğini söyler. Büyük oğlanlar başarılı olamazlar ve taşlaşır. Küçük oğlan hayvanların ve kraliçe arının yardımıyla büyüü bozar ve taşlaşan tüm insanlar canlanır. Küçük oğlan saraydaki en küçük prensesle evlenir ve kral olur. Büyük kardeşler de diğer iki kızla evlenir.

Ölüm Elçileri: Bir dev ana Azrail ile karşılaşır ve onunla güreşip onu yener. Yoldan geçen bir genç Azrail'in kim olduğunu bilmeden yardım eder. Azrail de ona kim olduğunu söyler ve ölmeden önce ona elçilerini göndereceğini söyler. Genç, güzel bir hayat sürer ve yaşlanıp hastalanır ama elçiler gelmediği için öleceğini düşünmez. Bir gün Azrail gelir ve onu götürmek ister. O da kendisine söz verdiğini, önce elçileri göndereceğini söyler. Azrail ise onun hastalandığını ve elçinin bu olduğunu söyler. Oğlan cevap veremez ve birlikte giderler.

Görücülük: Genç bir çoban evlenmek ister. Tanıdığı üç kız vardır. Annesine danışır. Annesi de üç kızını davet edip kaşar peynirini ne ince ne de kalın kesen kızla evlenmesini tavsiye eder. Oğlan da annesinin dediğini yapar ve mutlu bir hayat sürer.

Bremen Mızıkacıları: Bir eşek, bir köpek, bir kedi ve bir horoz yaşlandıkları için sahilleri tarafından istenmez. Dördü birlikte Bremen'e şehir bandosuna katılmak için yola çıkarlar. Ormanda haydut yatağı bir ev görürler. Camdan içeri üst üste çıkarak bakarlar. O sırada cam kırılır ve haydutlar korkup kaçarlar. Dört arkadaş içeri girip yemek yerler ve uyurlar. Haydutlar evin ışığının yanmadığını görünce tehlike geçti sanıp içlerinden birini eve yollarlar. O sırada evdeki dört arkadaş haydutu korkutup zarar verir ve haydut evde büyücü bir cadı

olduğunu sanarak oradan kaçar. O günden sonra haydutlar bir daha oraya adım atmaz ve Bremen mızıkacıları hep orada kalırlar.

Masadaki Ekmek Kırıntıları: Bir horoz, civcivleri yemek masasındaki ekmek kırıntılarını yemeleri için çağırır. Civcivler evin hanımından korktukları için gelmek istemezler ancak horoz ısrar eder. Civcivler kabul eder ve evin hanımı onları görüp sopayla kovalar. Civcivler de horoza haklı olduklarını söylerler.

Üç Tembel Oğlan: Bir adamın üç oğlu vardır. Tek serveti de oturduğu evdir. Evini hangi oğluna miras bırakacağını bilemez ve üç oğluna bir meslek edinmelerini ve en usta işi kim yaparsa evi ona vereceğini söyler. Büyük oğlan nalbant, ortancası berber, küçüğü eskrim hocası olur. Üçü de marifetini babasına gösterir. Babası, evi en küçük oğlana verir. Hepsi işini hakkıyla öğrendiği için çok para kazanırlar. Üçü de yaşlanır ve hastalanarak ölür ve yan yana gömülürler.

Üç Tembel Oğlan: Bir kralın üç oğlu vardır. Öldükten sonra krallığı en tembel olan oğluna vermeye karar verir. En küçük oğlu, en tembel olduğunu ispatlar ve krallık onun olur.

Üç Tüy: Bir kralın üç oğlu vardır. Ölümünden sonra krallığı en ince dokunmuş halıyı getirene bırakacağını söyler. Avanak isimli en küçük oğlan, halıyı getirir. Diğer oğlanlar kabul etmez. Bu kez kral en güzel yüzük ve en güzel kızı getirmelerini ister. En küçük oğlan ikisini de getirir ve taç giyer.

Üç Askeri Doktor: Üç Askeri Doktor dünya gezisine çıkarlar. Bir hana gelirler ve becerilerini göstermek için birisi kendi elini keser, diğeri kalbini söker, üçüncüsü ise gözlerini oyar. Ertesi gün organlarını yerine geri getirebileceklerini söylerler. Ancak bir kedi organları çalar. Hancı kız bunu fark edip dışarıda asılan bir hırsızın organlarını getirir. Doktorlar, organlarını geri takınca normal olmadıklarını ve hancının onları dolandırdığını anlarlar. Hancıdan yüklü bir tazminat alıp hayatlarına devam ederler.

Üç Talihli: Bir baba üç oğluna bir horoz, bir tırpan ve bir kedi verir ve bunların tanınmadığı bir ülkeye gitmelerini söyler. Büyük ve ortanca oğlan bir adaya gider ve orada kimsenin tanımadığı horoz ve tırpan sayesinde zengin olur. Küçük oğlan da bir adaya gider. Kedinin oradaki fareleri avlaması kralın hoşuna gider ve küçük oğlandan kediyi satın alır. Bir süre sonra kedi susuzluktan miyavlar. Saray halkı bundan korkup kaçarlar ve kediden kurtulmak için sarayı yakmaya karar verirler. Kedi camdan dışarı kaçıp kurtulmayı başarır.

Üç Yeşil Dal: Bir zamanlar ormanda tek başına yaşayan bir keşiş, dağa su götürüp hayvanlara yardım eder. Bir melek de iyilikleri karşılığında ona yemek getirir. Keşiş bir gün darağacına giden bir günahkâr görür ve hak ettiği cezayı çeksin der. O günden sonra melek ona yemek getirmez. Keşiş günlerce ağlar ve hatasının ne olduğunu bir kuştan öğrenir. Darağacına giden günahkâra haksızlık etmiştir. O sırada melek gelir ve elindeki kuru dalı keşişe verip bu daldan üç yeşil yeni dal çıktığında Tanrı'nın onu affedeceğini söyler. Ancak bundan sonra kapı kapı dilenmesi gerektiğini de ekler. Keşiş denileni yapar. Bir gün yaşlı bir kadının evine gider. Kadının üç oğlu da hırsızdır. Yaşlı adamın durumunu görünce üç oğlan da pişman olur. Ertesi sabah keşişi ölü olarak bulurlar. Başının altındaki kuru daldan üç yeşil dal çıkmıştır. Tanrı onu bağışlayıp yanına almıştır.

Üç Zanaatkâr Oğlan: Üç zanaatkâr oğlan parasız kalınca yola çıkarlar. Yolda şeytanla karşılaşır. Şeytan, dediklerini yaparlarsa onların zengin olacağını söyler. Üç zanaatkâr oğlan kabul eder. Şeytan da onlara biri soru sorduğunda üçümüz de, para uğruna ve doğrusu bu demeleri gerektiğini söyler. Bir gün üç zanaatkâr oğlan bir hana gelir ve hancı tüccarı öldürüp suçu zanaatkâr oğlanlara atar. Onlar da şeytanla anlaşma yaptıkları için suçu kabul etmek durumunda kalırlar. Mahkemeye çıktıklarında öldürülmeleri gerektiği kararına varılır. Cellat onları tam öldürecekken şeytan gelir ve af çıktığını söyler. Ardından zanaatkâr oğlanlara artık tüm gerçekleri açıklayabileceklerini belirtir. Onlar da tüccarı hancının öldürdüğünü söyler. Hancı idam edilir. Zanaatkâr oğlanlar da zengin olur.

Ormandaki Cüceler: Bir zamanlar karısı ölmüş bir adam ve kocası ölmüş bir kadın vardır. Bunların birer tane de kızları vardır. Kadın kızın babasıyla evlenir. Kendi kızı çirkin olduğu için üvey kızını kıskanır ve onu bir kış günü ormana çilek toplamaya yollar. Kız ormanda cücelerle karşılaşır ve onlara iyi davranır. Cüceler onun günden güne güzelleşmesini, konuştuğça ağzından altın çıkmasını ve bir kralla evlenmesini diler. Kız çilekleri alıp eve gider. Üvey anne kızın ağzından altın çıktığını görünce kendi kızını da ormana yollar. Kız cücelere kötü davranır. Cüceler de ona kötü dileklerde bulunurlar. İyi kalpli kız bir kralla evlenir ve bir çocuğu olur. Üvey anne, kızı ziyaret eder ve onu nehre atıp kendi kızını onun yerine yerleştirir. Yüzünü de kapatır. İyi kalpli kız bir ördek olur ve aşçı yamağına gerçekleri anlatır. O da durumu krala anlatır. Kral karısını kurtarmayı başarır. Üvey anne ve kızını da fiçıya koyup nehre attırır.

Üç Yaprak: Bir zamanlar fakir bir adam oğlunu besleyemeyince oğlu yanından ayrılır ve orduya katılır. Orada başarılı olunca kralın gözüne girer. Kralın bir kızı vardır. Evleneceği kişinin kendisi öldüğünde onunla beraber gömülmesini ister. Genç oğlan bu şartı kabul ederek

onunla evlenir. Kız bir gün hastalanır ve ölür. Genci de onunla birlikte gömerler. Genç kızın yanına yaklaşmakta olan bir yılanı öldürür. Başka bir yılan üç yaprakla gelerek diğer yılanı canlandırır. Oğlan bunu görünce genç kıızı canlandırabileceğini düşünür ve bunu başarır. Üç yaprağı da ileride lazım olur diye hizmetçisine verir. Kız yeniden hayata dönünce bir seyahate çıkarlar. Kız orada geminin kaptanına âşık olur ve onunla birlik olup kocasını denize atar. Hizmetçisi genci kurtarır ve üç yaprakla hayata döndürür. Genç kralın yanına gider ve durumu anlatır. Genç kız gerçekler ortaya çıkınca merhamet diler. Ancak kral, kızını affetmez ve kızıyla birlikte kaptanı dibi delik bir sandala bindirerek denize açılmalarını sağlar.

Raprenses: Hindistan düşman tarafından kuşatılır. Ordu altı yüz altını almadan çekilmek istemez. Kim bu parayı getirirse belediye başkanı olacaktır. Fakir bir balıkçı da gölde balık avlarken düşman askeri oğlunu esir alır ve karşılığında ona altı yüz altın verir. Adam belediye başkanı olur. Oğlan da askerlerden kaçarak bir ormana gelir. Dağ yarılır ve karşısına kocaman bir saray çıkar. Saray büyüldür ve siyahlara bürünmüş üç tane prenses vardır. Prensesler oğlana, bazı şartları yerine getirirse kendilerini büyüden kurtarabileceğini söylerler. Oğlan kabul eder. Bir süre sonra da babasını ziyaret etmek ister. Babasının belediye başkanı olduğunu görür ve annesine prensesleri anlatır. Annesi de okunmuş bir mumu kızların yüzüne damlatmasını önerir. Oğlan denileni yapar. Prensesler çok sinirlenir ve oğlan pencereden kaçır. Saray da yer altına gömülür.

İp Eğiren Kadınlar: Bir zamanlar tembel bir kız vardır. İplik bükmeyi bilmediği için annesi ona dayak atar. Kızın ağlamasını duyan kraliçe neden ağladığını sorar. Annesi kızının tembellikten utandığı için sürekli iplik büktüğünü ve fakir olduğu için keten alamadığını söyler. Kraliçe iplik çekerken çıkan sese bayıldığını söyler ve kızını yanına almak ister. Annesi kabul eder. Kızını saraya götürür ve üç oda dolusu keten gösterir. Eğer hepsini bitirirse en büyük oğluyla evlendireceğini söyler. Kız ne yapacağını bilemeyip pencereden bakarken üç cadı görür. Cadılar ona ne derdi olduğunu sorar, kız durumu anlatır. Cadılar da kendilerini düğüne davet etmesi karşılığında ona yardım edeceğini söyler. Kız kabul eder. Cadılar bütün işi bitirir. Kraliçe de kızını oğluyla evlendirir. Kız düğüne üç cadıyı da çağırır ve teyzesi olarak tanıtır.

Üç Dil: İsviçre'de yaşayan yaşlı bir kontun hiçbir şey öğrenmemiş bir oğlu vardır. Yaşlı adam onu üç ustanın yanına verir. Oğlan köpeklerle, kurbağalarla ve kuşlarla konuşmayı öğrenir. Babası bunları beğenmez ve oğlunun öldürülmesini ister. Ancak ona acıyıp bir ceylanın gözleriyle dili babaya götürülür. Oğlan bir şatoya gelir. Orada herkes köpeklerden korkmaktadır. Oğlan onların büyülenmiş olduğunu anlar ve halkı kurtarır. Daha sonra

Roma'ya gider. Kurbağalar ona kehanette bulunur. Roma'ya gittiğinde papa öldüğü için yeni bir papa seçilmesi gerektiğini görür. İki güvercin onun omuzlarına konar ve halk onu papa seçer.

Üç Yavru Kuş: Bir kral ve iki nazırı üç kardeşle evlenir. Kralla evlenen en büyük kızın üç çocuğu olur. Diğer kardeşler onu kıskanır ve çocukları nehre atarlar. O sırada üç kuş, bir gün gerçeklerin ortaya çıkacağını söyler. Çocukları bir balıkçı bulur ve büyütür. Kral, kraliçeyi zindana atar. Çocuklar büyüyünce gerçek ailesini ararlar. Yaşlı bir kadın onlara yolu tarif eder ve yapılması gerekenleri anlatır. Küçük kız kardeş denileni yapar ve karşısına bir prensle bir kuş çıkar. Onları da alıp balıkçının yanına gider. Küçük oğlan ise avlanmaya gider. Orada kralla karşılaşır ve kral balıkçıya götürür. Kafesteki kuş gerçekleri anlatır ve kral, çocuklarını alarak kraliçeyi zindandan çıkarır. Küçük kız, prensle evlenir. Kötü kalpli iki baldız ateşte yakılır.

Baykuş: Birkaç yüz yıl önce bir kasabada bir baykuş bir adamın samanlığına tüner. Baykuşu gören seyis onu bir canavar sanarak korkup kaçar. Tüm kasaba artık baykuştan korkmakta ve ondan kurtulmanın yolunu aramaktadır. Bir gün belediye başkanının aklına bir fikir gelir. Samanlığı yakıp canavardan kurtulmayı kasaba halkına telif eder. Kasaba halkı da kabul eder ve samanlık ateşe verilir.

Tembel Kadın: Bu masalda, tembel bir kadının ip eğirmemek ve evi toplamamak için çeşitli bahaneler bularak kocasını kandırması anlatılır.

Kuyu Başındaki Kız: Yaşlı bir kadın her işini kendi yaparken bir gün genç bir kont ona yardım eder. Yaşlı kadının yanında çirkin bir kız vardır. Yaşlı kadın, kanta zümrüt işlemeli bir kutu hediye eder. Kont oradan ayrıлып büyük bir şehre varır. Bu zümrüt kutusunu kraliçeye gösterir ve kraliçe şaşkınlıktan bayılır. Kraliçe kendine gelince bu kutunun içindeki inci tanesinin kızının gözyaşı olduğunu söyler. Yıllar önce kral, kızını kendisini tuz kadar sevdiği için bir ormana bırakmıştır. Bu kutuyu nereden aldığını sorar ve hep birlikte yaşlı kadının evini ararlar. Kont kuyu başında çirkin kızın maskesini çıkarıp dünya güzeli bir kıza dönüştüğünü görür. Yaşlı kadını bulurlar ve yaşlı kadın evi kıza hediye ederek ortadan kaybolur. Ev bir saraya dönüşür. Kız ailesine kavuşur ve kontla evlenip mutlu bir şekilde yaşar.

Kaz Güden Kız: Yaşlı bir kraliçe kızını başka bir ülkenin prensiyle evlendirir. Yanına da bir nedime verir. Nedime prensese kötü davranır ve onun yerine geçer. Prens de nedimeyle evlenir. Gerçek prensese de kaz gütmeye görevi verilir. Gerçek prenses bir gün içini döküp

ağlarken prensin babası onu duyar ve gerçeği anlar. Oğlunu gerçek prensesle evlendirir ve nedimeyi de öldürtür.

Cücelerin Armağanı: Bir terziyle bir kuyumcu beraber yola çıkarlar. Müzik sesi duyarlar ve sesi takip ederler. Cücelerle karşılaşır. Cüceler onların saçını ve sakalını keserler. Daha sonra onlara kömür verirler. İki arkadaş oradan ayrılır ve uyurlar. Sabah uyandıklarında ceplerindeki kömürün altına dönüştüğünü görürler. Aç gözlü kuyumcu tekrar cücelerin yanına gitmek ister ve terziyi ikna eder. Yine kömür alırlar ve sabah uyandıklarında kuyumcu cebinde sadece kömür bulur. Aç gözlülüğü yüzünden cebindeki altınları da kaybetmiştir. Terzi arkadaşına sahip çıkar ve altınlarını onunla paylaşır.

Altın Kaz: Bir adamın üç çocuğu vardır. En küçükleri Salak Oğlan'dır. Hep hor görülür ve alay edilir. Büyük oğlan ve ortanca oğlan ormana odun kesmeye giderler. Orada bir cüceyle karşılaşır ancak yemeklerini onunla paylaşmazlar. Küçük oğlan ormana gittiğinde cüceyle yemeğini paylaşır. Cüce de ona altın bir kaz verir. Oğlan altın kazla yola çıkar ancak altın kazı gören herkes ona dokunmak isteyince altın kaza yapışır. Oğlan bir şehre gelir. Bu şehirde kral kızını kim güldürürse onunla evlendirecektir. Kız, oğlanı ve kaza yapışmış insanları görünce gülmeye başlar. Kral da kızını evlendirmek zorunda kalır ancak şartlar koşar. Küçük oğlan şartları yerine getirir ve prensesle evlenir.

Altın Çocuklar: Bir zamanlar fakir bir karı koca vardır. Bir gün adam balık tutmaya gider. Tuttuğu balık kendisini serbest bırakırsa evini saraya dönüştüreceğini söyler. Bunu kimseye söylememesi konusunda adamı uyarır. Ancak adam bunu karısına anlatır ve saray yok olur. Adam iki defa daha aynı hatayı yapınca balık kendini altı parçaya bölmesini, iki parçasını karısına, iki parçasını atına vermesini ve iki parçasını da toprağa gömmesini ister. Adam denileni yapar. İki altın çocuğu, iki altın leylağı ve altın ayaklı atı olur. Oğlanlar büyür ve yola çıkar ancak birisi geri döner. Diğer ayı postuna bürünerek haydutlardan kurtulur ve güzel bir kıza âşık olur. Onunla evlenir. Oğlan rüya görür ve ava çıkmaya karar verir. Bir büyücünün köpeğine zarar vermek isteyince büyücü onu taşlaştırır. Evdeki kardeş leylağın birinin solmasından kardeşine zarar geldiğini anlar ve onu kurtarır. Ömürlerinin sonuna kadar mutlu yaşarlar.

Sıska Liese: Sıska Lisse, tembellik yapıp bütün işi kocasına yükler. Bir gün inek almak isterler ancak aralarında tartışma çıkar ve kocası Liese'yi döver.

Fındık Ağacı: Bu masalda, fındık ağacının insanları yılan ve diğer sürüngenlere karşı en iyi korunak olmasının sebebi anlatılır.

İlahi Düğün: Fakir bir köylü çocuğu, kilisede papazın cennete gitmek isteyen hep doğru yolda gitmelidir sözünü duyunca yola çıkar. Dosdoğru yürür ve bir şehre varır. Buradaki bir kilisede ayın düzenleniyordur ve oğlan çok etkilenir. Kilisede kalıp oradaki heykelle yemeğini paylaşmaya başlar. Heykel her geçen gün şişmanlar. Bir gün oğlan heykelle konuşur ve heykel ona birlikte düğüne gideceklerini söyler. Papaz da onunla gitmek ister ancak heykel izin vermez. Oğlan, papaz onu kutsarken ölür ve ilahi düğüne gider.

Tilki Hanımın Düğünü: Bir zamanlar dokuz kuyruklu yaşlı bir tilki vardır. Karısının onu aldattığını düşünür ve ölü taklidi yapar. Tilki hanıma birçok talip gelir ama hepsini reddeder. En son dokuz kuyruklu bir tilki gelince eski kocasına benziyor diye onunla evlenmeyi kabul eder. Bu sırada kocası yattığı yerden kalkar ve onları pataklayıp evden kovar. Yaşlı tilki ilerleyen zamanda hastalanıp ölür. Tilki hanıma yine birçok talip gelir. Tilki hanım da eski kocasına en çok benzeyen genç tilkiyle evlenir.

Sır Veren Güneş: Bir terzi kalfası iş aramak için yollara düşer. Bir Yahudi ile karşılaşır. Onda paranın çok olduğunu düşünerek onu tehdit eder ve adamı öldürür. Adam ölmeden güneş her şeyi açıklayacak der. Terzi bu laftan hiçbir şey anlamaz. Yoluna devam eder. Bir şehre gelir. Bir terzinin yanına çırak olarak işe girer ve terzinin kızıyla evlenir. Bir gün kahve içerken güneş üzerine yansır ve daireler oluşturur. Adam da işlediği cinayeti karısına söyler. Daha sonra ise bunu bir komşusuna anlatır. Bu olay bütün şehre yayılır ve terzi idam edilir.

Akıllı Köylü Kızı: Bir zamanlar toprağı olmayan bir köylü, kraldan toprak ister. Kral da ona toprak verir. Köylü ve kızı arazide altın bir havan bulurlar. Adam havanı krala götürmek ister ancak kızı onu uyarır. Adam kızını dinlemez. Kral da havanın tokmağını sorar ve köylünün onu bulamadığını görünce onu hapse atar. Köylü hapisteyken keşke kızını dinleseydim diye hayıflanır. Kral neden böyle söylediğini sorar ve kızın çok akıllı biri olduğunu anlar. Onu saraya çağırır ve bir bilmece sorar. Kız cevabı bilince onunla evlenir ve babasını da serbest bırakır. Kız bundan sonra da aklını kullanıp mutlu yaşamayı başarır.

Akıllı Else: Bir adamın Akıllı Else adında bir kızı vardır. Kızını Hans ile evlendirmek ister. Hans da onun akıllı biri olduğunu ispatlarsa evlenmeyi kabul eder. Birlikte sofraya otururlar ve Else'den bira getirmelerini isterler. Else aşağı iner ve gelecek için kaygılanıp ağlar. Onun ardından tüm ev halkı gelir ve onlarda ağlamaya başlarlar. Hans da onun akıllı biri olduğunu düşünerek evlenir. Bir gün Else tarlaya iş yapmaya gider ancak üşenir ve hiçbir iş yapmaz. Hans onu böyle görünce ona bir çingirak bağlar ve evine gider. Else uyanınca kim olduğunu

bilemez ve eve gidip Hans'a sorar. Hans ise onu kandırır ve Else'nin köyü terk etmesine neden olur.

Akıllı Gretel: Gretel adında aşçı bir kadın vardır. Bir gün efendisi eve gelecek misafir için tavuk pişirmesini ister. Gretel, tavukları pişirir ancak misafir gelmez. Efendisi misafiri almaya kendi gider. Gretel de tavukları yer. Efendisi gelir ve misafirin birkaç dakika sonra geleceğini söyler. Kapı çalar ve Gretel kapıyı açar. Tavukları kendisi yediği için adama efendisinin onun kulaklarını keseceğini söyler. Adam oradan kaçır. Efendisine de misafirin tavukları alıp kaçtığını söyler. Efendisi adamın peşinden bıçakla koşır.

Akıllı İnsanlar: Bir köylü şehre giderken karısına üç tane ineği hayvan tacirine sattığını ve karşılığında iki yüz lira alması gerektiğini söyler. Hayvan taciri, kadını kandırır. Köylü, eve dönünce çok sinirlenir ve karısından daha budala birini bulursa karısını cezalandırmayacağını söyler. Şehre gider ve orada bir kadınla karşılaşır. Kadına cennetten düştüğünü söyler. Kadın buna inanır ve ölen kocası için bir kese parayı köylüye verir. Daha sonra kadın oğluna durumu anlatır. Oğlu da cennetteki çalışma koşullarını merak eder ve adamı bulur. Atını ona verir. Adam para kesesini ve atı alarak eve gider. Karısına ondan daha budala iki kişi bulunduğunu söyler. Bu sayede kadın dayak yemekten kurtulur.

Başak: Çok önceleri başaklar şimdikininkin dört beş yüz katı kadar fazladır. Bir gün bir kadın ufak çocuğuyla birlikte buğday tarlasına dalar. Ufak çocuk, su birikintisine düşer ve elbisesini kirletir. Annesi de başaklardan bir avuç koparır ve çocuğun elbisesini temizler. O sırada oradan geçmekte olan Tanrı, insanlar bereketin kıymetini bilmiyor diye başaklara buğday taşımamasını söyler. Oradaki insanlar dehşet içinde kalır ve az da olsa başakta biraz buğday kalması için yalvarır. İnsanlara buğday bugünkü hâliyle kalır.

Kristal Küre: Bir zamanlar bir büyücü kadının üç oğlu vardır. Kadın, oğlanlar bir gün onun gücünü elinden almasından korktuğu için büyük oğlunu kartala, ortanca oğlunu balınaya dönüştürür. Küçük oğlan evden kaçır. Altın Güneş şatosunda büyüye uğramış bir prenses olduğunu duyar. Devlerden aldığı şapkayla şatoya gider. Kristal küreyi büyücü kadının yüzüne tutunca büyüün bozulacağını öğrenir. Küreyi bulur, prensesi ve kardeşlerini kurtarır.

Yaşam Süresi: Bu masalda, eşek, köpek, maymun ve insanoğluna ne kadar ömür biçildiğinin nedeni anlatılır.

Karanfil: Bir kraliçenin çocuğu olmaz. Her gün dua eder ve bir gün bir melek gelerek her istediği olan bir erkek çocuğu olacağını söyler. Kadının bir oğlu olur. Aşçı, oğlanın her

istediğinin olduğunu bildiği için kraliçe uyurken oğlanı kaçıtır. Oğlan büyüyünce bir saray ve bir kız dilemesini ister. Oğlan ile kız arkadaş olurlar. Aşçı, oğlanın babasını özleyebileceğini düşünerek kızın oğlanı öldürmesini ister. Kız da oğlan yerine bir ceylanı öldürüp aşçıyı kandırır. Oğlan, aşçıyı bir köpeğe dönüştürür. Sonra kızı karanfil dönüştürerek babasının yanına gider ve gerçekleri anlatır. Annesi bir süre sonra ölür. Ardından babası ölür. Oğlan ise kızla evlenir.

Su Perisi: Bir değirmenci zamanla fakir düşer. Bir su perisiyle karşılaşır. Su perisi adamı tekrar zengin yapar ancak karşılığında evinde ilk doğan canlıyı alacağını söyler. Adamın bir oğlu olur ve adam verdiği sözden pişmanlık duyar. Oğlan usta bir avcı olur ve sevdiği kızla evlenir. Bir gün su perisi, oğlanı suyun dibine çeker. Karısı onu kurtarmak için rüyasında gördüklerini yapar ve kendisi bir kaplumbağa, oğlan ise bir kurbağa olur. Daha sonra ikisi de insana dönüşür ancak birbirinden uzaktadırlar ve geçmişi hatırlamazlar. Bir gün koyun güderken karşılaşır ve birbirlerini hatırlarlar. Mutlu bir şekilde yaşamaya devam ederler.

Karga: Bir kraliçe, kızını çok huysuz olduğu için onun kargaya dönüşmesini diler ve dileği gerçekleşir. Kız bir ormana ulaşır. Bir adamın yolu oradan geçince kız ondan büyüyü bozmasını ister. Adam ilk üç denemesinde başarılı olamaz. En sonunda kız adamın altın şatoya gelmesini ister. Adam şatoyu arar ancak bir türlü kıza ulaşamaz. Bir gün kavga eden üç hayduttan aldığı değnek, pelerin ve atla kızını büyüden kurtarmayı başarır. Beraber düğün hazırlığı yaparlar.

Gül: Fakir bir kadının iki oğlu vardır. Küçük olanı her gün ormana odun kesmeye gider. Orada küçük bir çocuk ona yardım eder. Eve geldiğinde bu durumu annesine anlatır. Annesi inanmayınca da küçük çocuktan tek bir gül getirir. Gülün açtığı zaman o çocuğun tekrar geleceğini söyler. Bir sabah anne, oğlunu yatağında ölü bulur. O sabah gül açıvermiştir.

Pancar: Birisi fakir, birisi zengin iki erkek kardeş vardır. Fakir olanı çiftçi olur ve pancar eker. Pancar o kadar büyür ki onu krala hediye etmek ister. Kral da karşılığında onu zengin eder. Zengin olan, kardeşini kıskanır ve krala altınla at hediye eder. Kral da karşılığında ona pancarı verir. Zengin kardeş sinirlenir ve kardeşini öldürmesi için kiralık katiller tutar. Katiller adamı bir çuvala koyup ağaçtan asarlar. O sırada nal sesleri duyulur ve katiller kaçar. Gelen bir öğrencidir. Fakir çiftçi öğrenci sayesinde kurtulur ve öğrenciyi çuvala koyup ağaçtan asarak ona ders vermek ister. Öğrencinin atını alır uzaklaşır ve bir saat sonra öğrenciyi kurtarması için birini gönderir.

Çalışkan Kız: Bir zamanlar güzel ama tembel bir kız vardır. İplik çekerken hep etrafa saçar. Bir de bu kızın çok çalışkan bir hizmetçisi vardır. Yere saçılan ipliklerle kendisine çok güzel bir elbise diker. Günün birinde tembel kıza, genç bir adam talip olur. Düğün günü kararlaştırılır. Çalışkan kız o akşam dans eder. Tembel kız da kendi kendine söylenir. Bunu duyan damat evlenmek üzere olduğu kızın nasıl tembel birisi olduğunu anlar ve düğünü bozar. Zengin kızla değil, fakir kızla evlenir.

Dilbalığı: Buldukları ortamda huzur kalmayan balıklar bir kral seçmeye karar verir. Aralarından en hızlı yüzeni seçeceklerdir. Dil balığı geride kalınca diğer balıklara laf atar. Bu nedenle dil balığına ceza verilir ve ağzı hep çarpık olur.

Soru-Cevap: Bu masalda, Kurugürültünün, Katrin ile evlenmek istemesi anlatılır. Kurugürültü sorular sorarak Katrin'in ailesinden izin ister.

Altı Kafadar: Bir kraliçenin çok güzel bir kızı vardır. Ancak kraliçe bir büyücüdür ve kızıyla evlenmek isteyen damat adaylarına bilmece sorar. Bilemeyenleri ise öldürür. Bir prens babasından çok uğraşarak izin alır ve kızla evlenmek için yola çıkar. Yolda ona katılan yardımcıları olur ve altı kafadar yollarına devam ederler. Prens bilmeceleri çözer ve kızla evlenir. Ancak prens ilk başta kız kibirli olduğu için ona ders vermek ister ve kendini çoban olarak tanıtır. Kız hatasının fark edince prens gerçek kimliğini açıklar ve düğün başlar.

Altı Kuğu: Bir kral ormanda avlanırken yolunu kaybeder. Bir büyücüyle karşılaşır ve büyücü, kral eğer kızıyla evlenirse çıkış yolunu göstereceğini söyler. Kral istemese de kabul eder. Kral daha önce bir kez evlenmiştir ve altı erkek, bir kız çocuğu vardır. Üvey anne onlara zarar vermesin diye onları bir şatoya kapatır ve bir yumakla onlara ulaşmak istediğinde ulaşır. Üvey anne kral avdayken yumağı alıp çocukları bulur ve her birinin üzerine bir gömlek atarak onları kuğuya dönüştürür. Büyüden yalnızca kız kardeş kurtulur. Kız, kardeşlerini arar ve onları küçük bir evde bulur. Büyüyü bozması için altı yıl hiç konuşmaması gerekmektedir. Kız kabul eder ve oradan ayrılır. Karşısına bir kral çıkar ve onunla evlenir, üç çocuğu olur. Kralın annesi, kızı oğluna lâyıık görmez ve kızın üç çocuğunu da yediğini söyler. Kız tam cezalandırılacakken altı yıl dolar ve kardeşleri gelir. Kız tüm gerçeği krala anlatır ve kurtulur. Anne de ülkeden uzaklaştırılır. Kral, kraliçe ve altı kardeş ömür boyu mutlu yaşarlar.

Yedi Karga: Bir adamın yedi oğlu vardır. Ancak bir kız çocuğu olmasını ister ve dileği gerçekleşir. Kız çok çelimsizdir ve babası hemen vaftiz edilmesini ister. Oğullarını vaftiz suyu getirmeye gönderir. Onlar da maşrapayı kuyuya düşürünce geç kalırlar. Babaları, erkek çocuklarına sinirlenir ve onların karga olmasını ister. Bedduası gerçekleşir. Anne-baba,

kızlarıyla teselli olurlar. Kız büyüyünce ağabeylerinin durumunu öğrenir ve onları büyüden kurtarmak için yola çıkar. Çobanyıldızı'na gelir ve ondan Camdağı'nı açacak tavşan ayağı alır. Ancak onu kaybeder ve parmaklarından birini keserek kapıyı açar. Karşısına cüce çıkar ve onu içeri davet eder. Ardından kargalar gelir. Kız kardeşlerinin geldiğini anlarlar ve yeniden insana dönüşürler. Ömür boyu mutlu yaşarlar.

Yedi Kahraman: Bu masalda, dünyayı dolaşmaya karar veren yedi kafadar anlatılır. Ancak bir kurbağa yüzünden suya dalıp ölürler.

Yıldız Yağmuru: Bir zamanlar tek başına yaşayan küçük bir kız vardır. Kız çok fakirdir ve ormana çalışmaya gider. Karşısına çıkanlara iyi kalbiyle yardım eder ve tüm kıyafetlerini onlara verir. O sırada gökten yıldız yağar ve madeni paraya dönüşür. Kıyafetleri de yenilenmiş olarak geri gelir. Kız da paraları toplayarak ömür boyu zengin yaşar.

Çizmeli Kardeş: Hiçbir şeyden korkmayan bir asker ordudan ayrılır. Yollara düşer. Ormanda kaybolur ve Çizmeli Kardeş'i görür. Birlikte bir haydut yatağına varırlar. Haydutlar onları fark edince asker sözleriyle onları taşlaştırır. Daha sonra şehrin yolunu tutarlar ve haydutları hapse atırırlar. Şehre geldiklerinde coşkulu bir karşılama görürler. O sırada Çizmeli Kardeş aslında bir kral olduğunu açıklar ve askeri cesaretinden ötürü kutlar.

Havva'nın Farklı Çocukları: Hz. Adem ve Hz. Havva'nın dünyada nasıl geçindiklerini öğrenmek üzere Tanrı, Cebrail'i gönderir. Hz. Havva, güzel çocuklarını güzelce giydirir ve çirkin çocuklarını saklar. Cebrail gelir ve güzel çocukları kutsayıp, onların kral, dük, kont gibi yüksek mevkilerde olacağını söyler. Hz. Havva, Cebrail'in ne kadar lütfkâr olduğunu görünce diğer çocuklarını da getirir. Cebrail onların çiftçi, balıkçı, demirci gibi meslekleri olacağını söyleyince Hz. Havva ona haksız lütufta bulunduğunu söyler. Cebrail de çocukları dünyaya yararlı kılmak için bu şekilde lütufta bulunduğunu söyler.

Dört Sanatkâr Kardeş: Bir adamın dört oğlu vardır. Adam oğullarına dünyaya açılmalarını ve meslek sahibi olmalarını söyler. Dört kardeş farklı yollardan giderek bir meslek edinirler. En büyüğü hırsız, ikincisi gökbilimci, üçüncüsü avcı ve dördüncüsü terzi olur. Babalarının yanına gelerek yeteneklerini gösterirler. Babaları çok mutlu olur. Günün birinde kralın kızını bir canavar kaçıtır ve dört sanatkâr kardeş, kızını kurtarır. Kral aralarından biriyle kızını evlendirmek ister ancak karar veremezler ve kral da krallığının yarısını kardeşlere verme kararı alır. Hepsi babalarıyla birlikte mutlu yaşarlar.

Gerçek Gelin: Bir zamanlar genç ve güzel bir kız vardır. Üvey annesiyle yaşar. Üvey annesi ona yapamayacağı işler verir. Sonunda ondan bir saray yapmasını ister. İyi kalpli yaşlı bir kadın ona yardım eder ve saray tamamlanır. Üvey annenin başına saraydaki kapaklardan biri düşer ve ölür. Kız tek başına yaşar ve birçok talibi olur. En son bir prens gelir ve kız ona âşık olur. Prens babasından evlenmek için izin almaya giderken kız onu sol yanağından öper ve kimseye yanağını öptürmemesi gerektiğini aksi takdirde geçmişi unutacağını söyler. Oğlan denileni yapmaz ve her şeyi unuttur. Kız da en güzel üç elbisesini alır ve prensi aramaya başlar. Onu başka bir kızla evlenmek üzereyken görür ve en güzel elbiselerini giyerek prensin geçmişi hatırlamasını sağlar. Prensle gerçek gelin nikâhlarının kıyılması için rahibi beklemeye başlarlar.

Su Perisi: Biri erkek biri kız iki kardeş, kuyu başındayken su perisi onları yanına alır ve çalıştırır. Çocuklar bir gün ondan kaçır. Su perisi peşlerine düşer. Çocuklar fırça, tarak ve aynayı arkalarına atarak su perisinden kurtulur. Su perisi baltasını almaya giderken çocuklar oradan uzaklaşır. Su perisi de kuyusuna geri döner.

Beyaz Yılan: Bir oğlanla kız kardeşi kuyuya düşerler. Su perisi onları yanına alıp çalıştırır. Bir gün çocuklar su perisinin yanından kaçır. Arkalarına fırça, tarak ve ayna atarak su perisinden kurtulurlar. Su perisi baltasını almaya giderken çocuklar çoktan oradan uzaklaşmıştır. Su perisi de kuyusuna döner.

Kara Gelinle Beyaz Gelin: Bir kadın kızıyla birlikte ekin ekerken Tanrı onlara köye giden yolu sorar. Onlar da yardım etmezler. Bu kadının bir de üvey kızı vardır. O yardım eder. Tanrı onu kutsar ve güneş kadar berrak ve beyaz olmasını sağlar. Üvey anne ile kızının ise kapkara olmasını sağlar. Üvey anne, güzel kızı kıskanır. Güzel kızın kralın yanında çalışan bir de erkek kardeşi vardır. Güzel kızın resmini çizer ve duvarına asar. Kral resmi görür ve âşık olur. Güzel kızla evlenmek ister. Üvey anne ve kızı, güzel gelinle birlikte erkek kardeşin sürdüğü arabayla yola çıkarlar. Üvey anne güzel geline büyü yapar ve kulaklarının iyi duymamasını sağlar. Erkek kardeşin de iyi görmemesini sağlar. Yolda giderlerken üvey kızı suya atar, kız bir ördeğe dönüşür. Krala kendi kızını gelin olarak tanıtır. Kral çirkin gelini görünce sinirlenir ve erkek kardeşi yılanlı kuyuya atar. Üvey anne krala da büyü yapar ve kendi kızıyla evlenmesini sağlar. Bir gün bir ördek aşçının yanına gelip gerçekleri anlatır. Kral, ördeğin söylediklerini duyunca ördeğin boynunu keser ve karşısına dünyanın en güzel kızı çıkar. Kral, onun resimdeki kız olduğunu anlar. Erkek kardeşini kurtarır ve üvey anne ile kızını da iğneli fiçiyeye sokar. Beyaz gelinle evlenir, kardeşini de soylu birisi yapar.

Cüceler: Bu masalda, cücelerin insanlara yardım etmesi ve bir bebeği kaçırmaları anlatılır. İlk olarak cüceler bir kunduracıya yardım eder ve onların zengin olmasını sağlar. İkinci olarak hizmetçi bir kızın ceplerini altınla doldururlar. Üçüncü olarak ise bir kadının bebeğini kaçırp çirkin bir çocuk bırakırlar. Anne, çocuğu güldürdüğü zaman cüceler kaçırdığı çocuğu geri getirirler.

Yırtık Pabuçlar: Bir kralın on iki kızı vardır. Kral, kızlarının pabuçlarının dans etmekten paramparça olduklarını görür. Bunun nedenini merak eder ve bulan kişiye ölümünden sonra krallığı vereceğini ve kızlarından biriyle evlendireceğini söyler. Aksi takdirde bu meseleyi açıklığa kavuşturamayanlar ise canından olacaktır. Birçok prens başarılı olamaz ve canından olur. Bir asker bu işin sırrını çözmeye karar verir. Karşısına çıkan yaşlı kadın ona görünmezlik pelerini vererek ona yardımcı olur. Asker, kızların bir göle vardıklarını ve orada on iki prensle dans ettiklerini görür. Gördüklerini krala anlatır. Kızlar da sonunda itiraf ederler. Asker kralın en büyük kızıyla evlenir ve kral öldükten sonra krallığın kendisine kalacağı sözünü alır.

İki Kardeş: Biri fakir, biri zengin iki kardeş vardır. Fakir olanın ikiz erkek çocukları vardır. Fakir adam bir gün altın bir kuş bulur ve zengin kardeşine götürür. Altın kuşun yüreğinden ve karaciğerinden yiyenler her sabah yastığının altında altın bulur. İkizler kuşun yüreğini ve karaciğerini yer. Bunu öğrenen zengin kardeş onların içine iblis düştüğünü söyler. Fakir kardeş de ikizleri ormana bırakır. İkizler bir avcıyla karşılaşır ve usta avcı olurlar. Avcı kardeşleri özgür bırakır. Onlara parlak bir bıçak verir ve bıçağın hangi yüzü paslanmışsa iki kardeşten birinin olduğu anlamına geldiğini söyler. Kardeşler yola çıkarlar ve karşılarna çıkan hayvanlara zarar vermezler. O hayvanlar da kardeşlerin peşinden gider. Kardeşler farklı yönlere gitmek üzere ayrılırlar. Hayvanlar da onların peşinden gider. Kardeşlerden biri bir ülkeye gelir. Kralın kızını bir canavardan kurtarır. Ancak kralın nazırı kardeşi öldürür ve kızını kendisinin kurtardığını söyler. Kardeşin yanındaki hayvanlar bir ağaç köküyle onu canlandırır. Oğlan tekrar ülkeye gider ve kızın düğünü olduğunu öğrenir. Kıza hayvanlarıyla haber gönderir. Kral, kardeşi çağırır ve gerçekleri öğrenir. Nazırı öldürtür. Kardeşi genel vali yapar. Kardeş bir gün ava çıkar ancak bir büyücü tarafından taşlaştırılır. Öbür kardeş bıçağın yarısının paslandığını görünce kardeşine yardım etmek için onun yerine geçer. Avlanmaya gider. Büyücü kadınla karşılaşır ve kardeşini canlandırır. Cadıyı da ateşe atarlar. Yerine geçen kardeşi diğer kardeş kıskanır ve bir anda onun başını uçurur. Sonra büyük bir pişmanlık duyar. Hayvanlardan şifalı ağaç kökünü getirmelerini ister ve kardeşini canlandırır. Ülkeye dönerler ve gerçekleri açıklarlar. Hep beraber yiyip içip eğlenirler.

On İki Havari: Hz. İsa'nın doğumundan üç yüz yıl önce on iki oğlu bulunan bir anne vardır. Ancak çok fakirdir ve onları yeryüzüne incek olan Kurtarıcı'nın yanına vermesi için Tanrı'ya dua eder. Sonra oğullarını ekmek arasın diye birer birer yeryüzüne gönderir. En büyük oğlan Petrus bir gün ormana dalar. Karşısına bir melek çıkar ve onu bir mağaraya götürür. Mağara altın doludur ve on iki tane beşik vardır. Melek, Petrus'a ilk beşikte uyumasını söyler. Sonra diğer kardeşler peşi sıra gelirler. Üç yüz yıl Kurtarıcı gelinceye kadar uyurlar. Zaman geldiğinde dünyaya dönerler ve onlara Havari adı verilir.

On İki Erkek Kardeş: Bir kralla bir kraliçenin on iki çocukları vardır. Hepsi oğlandır ve yaramazdır. Kral bir kız çocukları olursa on iki oğlunu öldürmeyi düşünür. Çünkü servetinin büyük kısmının ve krallığın kızına kalmasını ister. Kraliçe bu duruma çok üzülür ve onları ormana yollar. Sarayın tepesine kırmızı bayrak asarsa bir kız çocuğu dünyaya getirmiş demektir ve bu durumda kaçmalarını ister. Kralın bir kızı olur ve oğlanlar öfkelenip intikam almak isterler. Ormanda büyülü bir ev bulurlar. Burada on yıl yaşarlar. Kız da büyür ve kardeşlerini öğrenir. Onları bulmak için yola çıkar. Ormandaki eve gelir ve küçük kardeşi Benjamin onu tanır. Benjamin diğer kardeşlerine intikam almayacaklarına dair söz verdirir. Birlikte mutlu yaşarlar. Ancak bir gün kız evin bahçesindeki on iki zambağı koparır. Kardeşleri de kargaya dönüşür. Yaşlı bir kadın yedi yıl hiç konuşmazsa kardeşlerinin kurtulacağını söyler. Kız kabul eder ve günün birinde bir kralla evlenir. Kralın kötü kalpli annesi kızı istemez ve krala onun hakkında kötü şeyler söyler. Kral da karısını ölüme mahkûm eder. Kız tam öldürülecekken yedi yıl dolar ve on iki karga gelir. İnsana dönüşürler. Kızı kurtarırlar ve kız gerçekleri krala anlatır. O günden sonra mutlu yaşarlar. Kötü kalpli anne ise öldürülür.

Tembel Yardımcılar: Bu masalda, bir çiftlikte çalışan on iki yardımcının hiçbir iş yapmaması ve akşam olunca tembellikleriyle övünmeleri anlatılır.

On İki Avcı: Bir zamanlar bir prens ve çok sevdiği nişanlısı vardır. Prens babasının ölüm döşeğinde olduğu haberi gelir. Prens, nişanlısına bir yüzük vererek babasına gider. Babası ölmeden önce kendisinin seçtiği bir kızla evlenmesi sözünü alır. Prens de kabul eder. Nişanlısı durumu öğrenir ve on bir kızla birlikte kılık değiştirerek avcı olarak kralın sarayında ise başlar. Kralın bir de her şeyi bilen bir aslanı vardır. Avcıların aslında on iki kız olduğunu söyler ve prens avcılarını sınav yapar. Kızlar bir hizmetçinin yardımıyla sınavları geçer. Prens düğünü yaklaşınca avcı kılığındaki nişanlı kız bayılır. Prens o sırada parmağındaki yüzüğü görür ve onu tanır. Diğer kızla evlenmekten vazgeçer ve nişanlısına geri döner. Hemen düğün yaparlar.

Doktor Çokbilmiş: Yengeç isimli bir köylü, doktora özenir ve doktor olmak için tüm şartları yerine getirir. Doktor Çokbilmiş olarak tanınır. Bir gün, zengin bir adamın parası çalınır. Doktor Çokbilmiş, karısı Grete ile birlikte hırsız bulmaya gider. Uşaklar önüne sırasıyla yemek getirir. Doktor birincisi, ikincisi diyerek yemekleri kast eder. Uşaklar da üzerine alınır çünkü paraları kendileri çalmıştır. Doktoru dışarı çağırıp kendilerini ele vermezse ona çok para vereceklerini söylerler. Doktor kabul eder. İçeri girdiğinde paranın yerini bulmak için kitabını açar ve çık dışarı der. O sırada sobanın içindeki beşinci uşak çıkar ve doktor ev sahibine paranın yerini gösterir. Doktor, iki taraftan da yüklü bir bahşış kazanıp ünlü olur.

Dikenli Gül: Bir zamanlar bir çocukları olsun isteyen kral ve kraliçe vardır. Dilekleri gerçekleşir ve büyük bir ziyafet verirler. Ülkeden falcıları da çağırırlar. Ancak on iki altın tabakları olduğu için on üçüncü falcıyı çağırmaslar. On üçüncü falcı gelip kızın on beş yaşına bastığında eline bir diken batıp öleceği kehanetinde bulunur. Henüz dileğini söylememiş falcı da, ölmeyecek, yüz yıllık bir uykuya yatacak kehanetinde bulunur. Babası kızını korumak için ülkedeki tüm iğne ve kirmenleri yaktırır. Kız on beş yaşına gelir ve eski bir kuleyi gezer. Orada iplik çeken yaşlı bir kadın görür. Kız kirmeni eline alır ve iğne eline batar. Kız ve saray halkı yüz yıllık bir uykuya yatarlar. Sarayın etrafında dikenli güller yetişir. Herkes kıza Dikenli Gül demeye başlar. Birçok prens kızı kurtarmak ister ancak başarısız olur. Yüz yılın sonunda bir prens saraya gelir ve o sırada tüm saray halkı uyanır. Dikenli Gül ve prens evlenip ömürlerinin sonuna kadar mutlu yaşarlar.

Tekgözlü, Çiftgözlü ve Üçgözlü: Bir kadının tekgözlü, çiftgözlü ve üçgözlü üç kızı vardır. Çiftgözlüyü diğer insanlara benzediği için anne ve kardeşleri kıskanır ve ona çok az yemek verir. Çiftgözlü, keçisini otlatırken bir kadın yanına gelir ve ona dediği sözcüklerle keçinin sofraya kuracağını söyler. Çiftgözlü de karnını hep keçi sayesinde doyurur ve evdeki ekmek kırıntılarını yemez. Diğer kardeşler ve annesi bunun nedenini merak eder. Çiftgözlü kızın peşine düşerler ve gerçeği öğrenip keçiyi keserler. Çiftgözlü bunu görüp dışarı çıkar ve ağlar. Kadın tekrar yanına gelir. Keçinin bağırsaklarını bahçeye gömmesini ister. Kendisine şans getireceğini de ekler. Çiftgözlü denileni yapar. Ertesi gün yaprakları gümüşten, meyveleri altından muhteşem bir ağaç görürler. Bir gün genç bir şövalye ağacı görür ve ailesi çiftgözlüyü saklar. Anne ve kızları ağacın kendilerine ait olduğunu söylerler ancak ağaçtan hiç meyve koparamazlar. Çiftgözlü, bunu görünce şövalyenin ayaklarına iki altın elma yuvarlar. Şövalye onun ortaya çıkmasını ister. Şövalyeye ağaçtan altın bir elma koparır. Şövalye onun güzelliğine hayran olur ve altın elmanın karşılığında ne istediğini sorar. Çiftgözlü özgürlüğe kavuşmak istediğini söyler. Prens, kızı alarak babasının sarayına gider ve

kızla evlenir. Ağaç da çiftgözlünün peşinden gelir. Çiftgözlü mutlu bir şekilde yaşar. Kardeşlerinin fakir düştüğünü görür ve onların bakımlarını üstlenir. Kardeşleri de yaptıklarından pişmanlık duyarlar.

Sadık Ferdinand ile Nankör Ferdinand: Zengin bir karı kocanın çocukları olmaz. Fakir düştükleri zaman bir çocukları olur ve vaftiz babası bulmada zorlanırlar. Çocuğun adı Sadık Ferdinand'dır. Sonunda fakir bir adam vaftiz babası olur ve ona bir sarayın anahtarını hediye eder. On dört yaşına geldiğinde anahtarı kullanabilecektir. Çocuk, on dört yaşına gelir ve saraya gider. Karşısına bir kır at çıkar. Çocuk bununla dünyayı dolaşmaya karar verir. Yolda giderken karşısına Nankör Ferdinand isimli birisi çıkar. Birlikte bir hana giderler. Bir kralın yanında çalışacak görevlilere ihtiyacı olduğunu öğrenirler. Handaki kız Sadık Ferdinand'a âşık olur ve onu krala önerir. Sadık Ferdinand sarayda binici olur. Nankör Ferdinand ise onu kıskanır ve uşak olarak göreve başlar. Kral sevgilisinin yanında olmasını diler. Nankör Ferdinand da bu tehlikeli görev için Sadık Ferdinand'ı önerir. Sadık Ferdinand önce prensesi sonra prensesin yazılarını kır atının yardımıyla kurtarır. Prens kralı burnu olmadığı için sevmez ve onu öldürüp Sadık Ferdinand ile evlenir. Kır at da bir prene dönüşür.

Sihirli Kuş: Bir büyücü adam vardır. Dilenci kılığına girer ve güzel kızları kaçıır. Bir gün üç kızı olan bir adamın evine gelir. Büyük kızı kaçıır. Ona bir yumurta ve bir anahtar verir ve bir odayı açmaması gerektiğini söyler. Kız merakını yenemez ve odanın kapısını açar. Orada kanlı bir küvet ve parçalanmış insan etleri görür. Korkudan yumurtayı yere düşürür ve yumurta kana bulanır. Büyücü eve gelince kızın odayı açtığını anlar ve kızı öldürür. Sonra ortanca kızı kaçıır. Ablasının başına gelen onun da başına gelir. Sıra küçük kıza gelir. Ancak küçük kız akıllı ve kurnazdır. Yumurtayı önce saklar sonra kapıyı açar. Kardeşlerini parçalanmış görünce onları birleştirir ve yeniden hayata dönerler. Adam eve gelince kıza sınavı geçtiğini söyler ve düğün hazırlıklarına başlar. Kız büyücüden anne ve babasına bir fiçı götürmesini ister. Fıçının içine kardeşlerini saklar ve onlara yardım getirmesini söyler. Küçük kız da kuş kılığına girer. Büyücü adam eve gelince kızı kurtarmak için gelen akrabalarla karşılaşır. Onlar büyücü kaçmasın diye evin bütün kapılarını kapatır ve büyücüyü güruhuyla birlikte ateşe verir.

Bayan Holle: Bir kadının biri üvey biri öz iki kızı vardır. Üvey kızı güzel ve çalışkandır. Kendi kızı ise çirkin ve tembeldir. Çalışkan kız, parmakları kaynayana kadar iplik eğirmekle görevlidir. Bir gün eli kanayınca kuyuda mekiği yıkamak ister ancak kuyuya düşürür. Üvey anne kuyudan gidip çıkarmasını ister. Kız kuyuya atlar ve gözlerini yemyeşil bir ovada açar. Önce bir fırından yanmakta olan ekmekleri çıkarır. Sonra üzeri elma dolu ağacı sallar. Daha

sonra Bayan Holle'nin evine gelir. Onun yanında bir süre kalır ve ona yardımcı olur. Sonra evine dönmek ister. Bayan Holle onu birçok altınla ödüllendirir. Kız eve gidince üvey anne kendi kızını da oraya göndermek ister. Ancak kız tembeldir ve Bayan Holle'ye yardım etmez. Bayan Holle de onun başına zift yağdırır. Bu zift kızın başından hiç çıkmaz.

Bayan Trude: Bir zamanlar ufak bir kız vardır. Ancak kız çok dik kafalıdır ve anne babasının sözünü dinlemez. Bir gün anne babasına Bayan Trude'nin yanına gitmek istediğini söyler. Anne ve babası karşı çıkar ancak o dinlemez. Bayan Trude'nin yanına korkuyla varır. Bayan Trude neden korktuğunu sorar. O da simsiyah, yemyeşil ve kıpkırmızı bir adam gördüğünü söyler. Bayan Trude onların kömürcü, avcı ve kasap olduğunu söyler. Pencerede de şeytanı gördüğünü söyler. Bayan Trude, kıza büyücünün kendisini gördüğünü söyler. Ardından kıza, kendisine ışık tutacağını söyleyerek kızını oduna dönüştürüp ateşe atar. Şimdi bana ışık tutuyorsun diyerek söylenir.

Kuşoğlan: Bir zamanlar bir korucu avlanmak için ormana gider. Orada bir ağacın üstünde ağlamakta olan bir çocuk görür. Çocuk annesiyle birlikte ağacın altında uyurken bir kartal çocuğu ağacın tepesine çıkarmıştır. Korucu, çocuğu alır ve kendi kızını Lena ile birlikte büyütür. Çocuğa Kuşoğlan adını verir. Bir gün korucunun yaşlı aşçısı oğlanı su kaynatıp pişireceğini ve yiyeceğini, Lena'ya kimseye söylememesi karşılığında söyler. Korucu ava çıktığında bunu yapacaktır. Lena bunu Kuşoğlan'a anlatır ve oradan kaçarlar. Yaşlı aşçı üç yardımcısını onları yakalamakla görevlendirir. Çocuklar ise önce bir gül fidanı ile güle, ardından kilise ve tacına, en son göl ve ördeğe dönüşerek onlardan kurtulur. Yaşlı aşçı göle düşer ve boğulur. Çocuklar sevinç içinde eve dönerler.

Tanrı Yemeği: Bir zamanlar iki kız kardeş vardır. Biri çok zengindir ve çocuğu yoktur. Diğeri ise çok fakirdir ve beş çocuğu vardır. Fakir kardeş, zengin kardeşten çocuklarını doyurmak için bir parça ekmek ister. Ama zengin kardeş acımasızdır ve ekmeğinin olmadığını söyler, kardeşini kovar. Zengin kadının kocası, eve dönüp ekmek kestiğinde her dilimden kan fişkırdığını görür. Karısı korkar ve kocasına olan bitenleri anlatır. Adam baldızına yardım etmek için yola çıkar. Kapıdan içeri girdiğinde kadının iki çocuğu kucağında dua ettiğini görür. Diğeri üçü ölmüştür. Adam ona yiyecek bir şeyler sunar ancak kadın Tanrı'nın yemeğinden başkasını istemediklerini, Tanrı'nın üç çocuğunu doyurduğunu söyler. Bu sözler ağzından çıkar çıkmaz iki çocuk da ölür. Kadının da kalbi bunu kaldıramaz ve olduğu yere yığılıp ölür.

Hansel ile Gretel: Büyük bir ormanın kenarında karısı ve iki çocuğuyla bir oduncu oturmaktadır. Çocukların adı Hansel ve Gretel'dir. Adam işsizdir ve ekmek parası kazanamaz. Üvey anne çocukları ormana bırakmaları gerektiğini söyler. Adam ilk başta razı olmaz ancak sonra kabul eder. Konuşmayı duyan Hansel ve Gretel ceplerine çakıl taşı doldurur ve evin yolunu bulurlar. Onları karşısında gören üvey anne kapıyı kilitler ve onlara bir parça ekmek vererek tekrar ormana götürür. Kuşlar ekmek kırıntılarını yediği için kardeşler yolu bulamazlar. Ormanda ilerleyip kurabiye ve şekerlemelerden yapılmış bir ev görürler ve evden parçalar yemeye başlarlar. İçeriden cadı çıkar ve Hansel'i demir parmaklıkların arkasına kilitler. Gretel'i de çalıştırır. Hansel'i kilo aldığına yiyeceğini söyler. Ancak Hansel, cadı onu kontrole geldiğinde bir kemik uzatır. Cadının sabrı tükenir ve zayıf da olsa onu yemeye karar verir. Gretel'e ekmek yapacaklarını söyler ve fırın ısınmış mı diye kontrol etmesini ister. Asıl niyeti kızı fırına atmaktır. Gretel, cadının niyetini anlar ve fırına nasıl gireceğini sorar. Cadı ona gösterirken Gretel fırının kapağını kapatır. Cadıdan kurtulurlar. Gretel, Hansel'i de kurtarır ve cadının evinden inciler ve kıymetli taşlar alırlar. Eve dönerler. Babası onları görünce çok sevinir çünkü pişman olmuştur. Üvey anne ise ölmüştür. Çocuklar cadıdan aldıkları taşları babalarına da gösterir ve bütün sorunları ortadan kalkar.

Hans Evleniyor: Bu masalda, Hans adında genç bir köylüyü, kuzeninin zengin bir kızla evlendirmek istemesi anlatılır. Kuzeni kurnazlık yapar ve Hans'ı zengin göstererek zengin bir çiftçi kızıyla evlendirir.

Şanslı Hans: Yedi yıl boyunca patronunun yanında çalışan Hans, annesinin yanına dönmeye karar verir. Karşılığında bir külçe altın alır. Altını bir atla, atı bir inekle, ineği bir domuzla, domuzu bir kazla, kazı da bir bileyciden aldığı taşlarla değiştirir. Taşları da kuyuya düşürür ve her istediği olduğu için mutlu olur.

Kirpi Hans: Zengin bir köylünün çocuğu olmaz ve kirpi de olsa bir çocuğu olması için dua eder. Bir oğlu olur ancak yarısı insan yarısı kirpidir. Babası ona bir gayda alır ancak ondan kurtulmak ister. Oğlan, tavuğunun ayağına nal taktırır ve oradan uzaklaşır. Bir gün gayda çalarken yolunu kaybetmiş bir kral ona yolu sorar. O da karşısına çıkacak ilk kişiyi ona vermesini söyler. Kral kabul eder ancak karşısına ilk kızı çıkınca sözünde durmaz. Başka bir kral da yolunu kaybeder ve aynı şartlar ona da sunulur. O da kabul eder ve sözünde durur. Kirpi Hans, ilk kralın kızını lanetler ve ikinci kralın kızıyla evlenir. Üzerindeki kirpi derisinin de yakılmasını ister. Vücudu yanan Hans'a hekim şifalı merhemler sürer ve Hans yakışıklı bir delikanlı olur. Düğünü görkemli bir şekilde kutlarlar ve krallık Hans'a kalır. Daha sonra ise babasının karşısına çıkar ve onu da yanına alır.

Tavşan Gelin: Bir kadın, bahçesine kızıyla birlikte lahanaya eker. Bir tavşan da lahanaları sürekli yer. Annesi, kızından tavşanı kovmasını ister. Tavşan da kızı üç defa kendi yuvasına götürmek ister. Kız da sonunda kabul eder. Tavşan kıza yemek pişirmesini söyler. Kendisi de düğün için yemek hazırlayacaktır. Kız da bir kumaştan bebek yaparak annesinin yanına gider. Tavşan geldiğinde bez bebeğin o kız olmadığını anlar ve çekip gider.

Bay Korbes: Bu masalda, bir horoz ve tavuğun yola çıkarak yanlarına kedi, değirmen taşı, yumurta, toplu iğne ve dikiş iğnesi alarak Bay Korbes'in evine gitmeleri anlatılır. Hepsi birlik olup Bay Korbes'e zarar verip onu öldürürler. Çünkü Bay Korbes kötü bir adamdır.

Jorinde ve Joringel: Ormanda eski bir sarayda yaşayan büyücü bir kadın vardır. Saraya yaklaşan kızları, bir kuşa dönüştürür ve kafese koyar. Jorinde adında bir kız ve sevgilisi Joringel saraya yaklaşınca Jorinde bir bülbüle dönüşür. Joringel hiçbir şey yapamaz. Joringel bir gün rüya görür ve Jorinde'yi nasıl kurtaracağını öğrenir. Rüyasında gördüklerini yapar ve Jorinde ile diğer kızları tekrar insana dönüştürür. Jorinde'yi alıp gider ve ikisi mutlu yaşarlar.

Bakire Maleen: Bir zamanlar bir prens, Bakire Maleen adında bir prensese talip olur. Ancak kızın babası onu başka biriyle sözleşmiştir. Kız, sözlüsüyle evlenmek istemez ve babası onu bir kuleye hapseder. Kız yedi yıl kulede kaldıktan sonra delik açarak dışarı çıkar ve ülkesinin düşman tarafından harap edildiğini görür. Maleen başka bir ülkedeki saraya gider. Orası eski sevgilisi prensin ülkesidir. Prens başka bir kızla evlenmek üzeredir. Gelin çirkinliğinden utanarak yerine Maleen'i geçirir. Prens onu eski sevgilisine benzetir. Nikâhları kıyılır. Marlen de sürekli yaşadıklarını mırıldanır. Akşam çirkin gelin yüzünü kapatıp prensin yanına gider. Prens sabah ne mırıldandığını sorar. O da Maleen'den öğrenip prense söyler. Daha sonra ona verdiği hediyeyi sorunca kız kendisinin yerine başka birini geçirdiğini itiraf eder. Çirkin kız, Maleen'in öldürülmesini emreder. Maleen bağırarak yardım ister ve prens yanına gelir. Prense kim olduğunu anlatır. İkisi de ömür boyunca mutlu yaşarlar. Sahte gelinin ise boynu uçurulur.

Kedi-Fare Oyunu: Bir kedi ve fare arkadaş olurlar. Kış için içyağı satın alıp kilisede saklarlar. Kedi, fareyi kandırıp kiliseye vaftiz babası olmaya gittiğini söyler ve fareyi kandırır. Kış gelince içyağı çanağının boş olduğunu görürler ve fare, kedinin onu kandırdığını anlar. Kedi de fareyi yutuverir.

Knoist ile Üç Oğlu: Bir kasabada Knoist adında bir adam oturur. Üç oğlu vardır. Bir tanesi kör, öbürü kötürüm, üçüncüsü de çıplaktır. Çocuklar bir kiliseye giderler ve rahibin dağıttığı kutsal suyla ıslanmaktan kurtulamazlar.

Kral Keçisakal: Bir kralın çok güzel bir kızı vardır. Kral, kızını evlendirmek ister ancak kız çok kibirlidir ve her adaya bir kusur bulur. Bir gün çenesi biraz eğri olan bir damat adayına keçisakallı diyerek dalga geçer. Babası çok sinirlenir ve kapısının önüne gelen ilk dilenciyle kızını evlendirir. Kız birçok işte çalıştıktan sonra bir saraya gelir ve orada bir düğün yapıldığını görür. Kral gelir ve kızla dans eder. Daha sonra kendisinin Kral Keçisakal olduğunu, dilenci kılığına girdiğini söyler. Kızın kibrini kırmak için kılık değiştirmiştir. Daha sonra düğünleri yapılır.

Bit ile Pire: Bu masalda, bit ile pirenin aynı evde yaşaması ve başlarından geçenler anlatılır. Bit bir gün kaynayan biranın içine düşer ve bağırır. Ardından evdeki eşyalar neden bağırıldığını sorar ve sonunda kuyu taşar. Su içinde herkes boğulur.

Aşk ve Acıyı Paylaşmak: Bir zamanlar kavgacı bir terzi vardır. Sürekli karısını döver ve bir gün mahkemeye çıkar. Hapse atılır. Dışarı çıktıktan sonra yine karısını döver ve hâkimin karşısına çıkar. Hâkim daha önce karısını dövmeyeceğine söz verdiğini hatırlatınca adam aşkı ve acıyı paylaştığını söyler. Hâkim cevabı beğenmez ve adamın maaşını keserek onu cezalandırır.

Kurbağa Masalı: Bu masal, üç bölümden oluşmakta ve insanlarla kurbağaların başından geçenler anlatılmaktadır. İlk olarak ufak bir çocuk her akşam ekmeğini ve sütünü bir kurbağaya paylaşır. Kurbağa da ona değerli eşyalar getirir. Bir gün çocuğun annesi kurbağayı öldürür. Çocuk da aradan çok zaman geçmeden ölür. İkinci olarak öksüz bir kız, ipek eşarabını bir kurbağa oynasın diye yere serer. Kurbağa oynadıktan sonra kıza bir taç getirir. Kız tacı takar. Kurbağa tacı bulamayınca kafasını duvara vurup ölür. Üçüncü olarak bir kurbağa ve bir çocuğun arasında geçen konuşmaya yer verilmiştir.

Korkmayı Öğrenenin Masalı: Bir babanın iki oğlu vardır. Büyüğü akıllı iken küçüğü aptaldır. Küçük oğlan korkmanın ne demek olduğunu öğrenmek ister. Birçok maceraya atıldıktan sonra bir canavarı öldürüp bir krallığı kurtarır ve kralın kızıyla evlenir. Ancak korkmayı öğrenemez. Bir gün karısı adam uyurken başından aşağı balıklarla dolu buz gibi suyu dökünce korkmanın ne demek olduğunu öğrenir.

Meryem Ana: Bir oduncu çok fakirdir ve kızına bakamaz. Meryem Ana gelir ve kızını cennete götürür. Orada ona çok iyi bakar. Kıza on üç anahtar verir ve on üçüncü kapıyı açmamasını söyler. Kız merakına yenik düşer ve cennetten kovulur. Yeryüzünde zor bir hayat sürer ve konuşamaz. Bir gün bir kral kızla evlenir ve üç çocukları olur. Meryem Ana üç defa gelir ve kızın suçunu itiraf etmesini ister. Kız itiraf etmeyince kızın çocuklarını alır cennete götürür.

Herkes kızı kendi çocuklarını yemekle yani yamyamlıkla suçlar. Kız tam öldürülecekken işlediği suçtan pişman olur. O sırada Meryem Ana, yanında kızın çocuklarıyla gelir. Kim işlediği günahı itiraf edip pişmanlık duyarsa affedileceğini söyler. Kızın dili çözülür ve kurtulur. Meryem Ana ona ömür boyu mutluluk diler.

Pfriem Usta: Pfriem Usta huzursuz bir kunduracıdır ve herkeste bir kusur bulur. Bir gün rüyasında cennete gittiğini görür ve oradaki meleklerin de işine karışır. Sonrasında cennetten kovulur. Rüyadan uyanır ve çevresindekileri eleştirmeye devam eder.

Meryem'in Bardağı: Bir zamanlar bir arabacı vardır. Şarap fıçılarıyla dolu arabası çukura düşer. Adam ne yaptıysa çıkaramaz. Karşısına Meryem Ana çıkar. Adamdan bir bardak şarap ister ve arabasını çıkaracağını söyler. Adam bardağa benzeyen bir çiçek bulur ve şarabı verir. Meryem Ana da onun arabasını çukurdan çıkarır. Çiçeğin adına da o günden sonra çanak çiçeği denir.

Rapunzel: Bir zamanlar çocuğu olmayan bir karı koca vardır. Bir gün kadının canı büyücü kadının bahçesindeki kuzukulağını çeker. Kocasını da ona getirirken büyücü onu görür ve doğacak çocuklarını alacağını söyler. Adam korkudan kabul eder. Kadının Rapunzel adında bir kızı olur. Kızı, büyücü alır ve bir kuleye hapseder. Kız on iki yaşına gelir ve upuzun altın sarısı saçlarından büyücü istediği zaman kuleye gelir. Bir gün bir prens bunu görür ve Rapunzel'in saçlarında kuleye çıkar. Rapunzel ile evlenir. Rapunzel bir gün büyücüye yanlışlıkla presten bahseder. Büyücü de onun saçını keserek bir çöle gönderir. Prens kuleye geldiğinde Rapunzel'in başına geleni duyunca kuleden atlar ve çalılar gözüne girer. Görme yeteneğini kaybeder. Bir süre böyle yaşar. Bir gün yolu Rapunzel'in bulunduğu çöle düşer. Rapunzel'in sesini duyup onu tanır ve ikiz çocukları olduğunu öğrenir. Rapunzel ağlayınca gözyaşlarıyla prens tekrar görmeye başlar. Ülkelerine dönüp mutlu yaşarlar.

Masal Bilmecesi: Üç kadın kır çiçeklerine dönüşür. Bunlardan birisi, kocasına kıra gelip sapından koparırsa kurtulacağını söyler. Adam üzerine kırağı düşmemiş olan çiçeği seçerek karısını kurtarır.

Balıkçıl ile İbibik: Yaşlı bir çobana sürüsünü nerede otlattığını sorarlar. O da otların çok gelişmediği ve çok cılız olmadığı yerde otlattığını söyler. Nedenini sorunca da Balıkçıl ve İbibik'in başına gelenleri anlatır. Balıkçıl, sürüsünü olgun çimlerle besler ve hayvanları vahşileşir. İbibik ise rüzgâr ve kum fırtınalarının olduğu yerde sürüsünü otlatır ve hayvanlar cılız düşer. Yaşlı çoban ise orta yolu bulmuştur.

Kırmızı Başlıklı Kız: Bir zamanlar küçük ve tatlı bir kız vardır. Büyükannesinin ona hediye ettiği kırmızı başlığı takar ve hiç çıkarmaz. Herkes onu kırmızı başlıklı diye çağırır. Bir gün annesi ona büyükannesine götürmesi için kurabiye ve şarap verir. Kız yola çıkar. Bir kurtla karşılaşır ve kurt onu kandırıp ana yoldan saptırır. Büyükanneyi kurt yer ve onun yerine geçer. Kız ona sorular sorar ve sonunda kurt kızı yutuverir. Oradan bir avcı geçmektedir ve kurdu görür. Kurdu karnını keserek büyükanne ve kırmızı başlıklıyı kurtarır. Kurdu karnına taş doldururlar ve kurt ölür. Bu masal, bir de farklı şekilde anlatılır. Kırmızı başlıklı, kurda kanmaz ve kurt onun eve dönüşünü bekler. Büyükanne plan yaparak kurdu yalağa düşürür ve kurttan kurtulurlar.

Kuru Gürültü: Bir fakir değirmenci, kızını iplik eğirmek için kralın yanına verir. Kız iplik eğirmeyi bilmez. Bir cüce üç defa ona yardım eder ve kraliçe olunca doğacak çocuğunu ister. Kız da kabul eder. Kız, kralla evlenir ve bir yıl sonra bir çocuğu olur. Cüce çocuğu almak ister ancak kız çocuğunu vermek istemez. Bunun üzerine cüce ona üç gün süre verir ve kendi ismini bilmesi şartıyla çocuğu bırakacağını söyler. Kraliçe her yere haber salar ve bir haberci cücenin adını öğrenir. Cücenin adı Kurugürültü'dür. Cüce, isminin öğrenildiğini duyunca sinirden ikiye ayrılır.

Karbeyazı ile Gülkırmızısı: Bir kadının Karbeyazı ve Gülkırmızısı adında çok yardımsever iki kızı vardır. Bir gün bir ayı soğuktan onların evine sığınır ve bahar gelince hazinesini cücelerden korumak için oradan ayrılır. Kızlar ormanda cüceyle karşılaşır ve onu birçok kez kurtarır. Ancak cüce hiç memnun olmaz. Bir gün kızlar cüceyle yine karşılaşır ve cüce söylenmeye başlar. Ayı, cüceye pençe atar ve cüceden kurtulurlar. Ayı postunu çıkarır ve karşılıklarına bir prens çıkar. Cücenin onu ayıya dönüştürdüğünü söyler. Prens Karbeyazı ile evlenir. Prensın kardeşi de Gülkırmızısı ile evlenir. Hazineyi de paylaşırlar. Mutlu bir şekilde yaşarlar.

Altı Kafadar Dünyayı Dolaşıyor: Emekli bir asker yola çıkar ve beş arkadaş bulup altı kişi yoluna devam eder. Bir ülkede kralın kızından daha hızlı koşan onunla evlenecektir. Emekli asker, arkadaşlarının yardımıyla kızı geçer. Kral kızını onunla evlendirmek istemez ve onlardan kurtulmaya çalışır ancak başarılı olamaz. Sonrasında onlara altın vermeyi teklif eder. Bu sayede kızını evlendirmekten kurtaracaktır. Altı kafadar kurnazlık yaparak kralın tüm servetini alır. Kral, peşlerine adamlarını gönderir ancak onlar da başarısız olur. Altı kafadar serveti paylaşır ve zengin yaşarlar.

Altındağı: Biri zengin biri fakir iki kardeş vardır. Fakir kardeş, karısına ve çocuğuna ekmek bulamaz duruma gelir. Bir gün ormana gider ve orada haramilerin bir dağı, söyledikleri sözlerle açtığını görür. Haramiler oradan gidince adam içeri girer ve ceplerini altınla doldurur. Eve dönünce de kardeşinden kova ister ve kovayı altınla doldurarak döner. Kardeşi şüphelenir ve kovanın altına zift yapıştırır. Altın kovaya yapışınca zengin kardeş gerçeği sorar ve öğrenir. Kendisi de o dağa gider ve kıymetli taşları toplar. Ancak kapının nasıl açıldığını unuttur. Daha sonra on iki harami gelir ve onu görünce kellesini uçurur.

Pamuk Prenses: Bir kış günü, kraliçenin eline iğne batar ve üç damla kan karın üzerine damlar. Kraliçe kar gibi beyaz tenli, kan gibi kırmızı yanaklı ve abanoz ağacı kadar siyah saçlı bir çocuğunun olmasını diler. Dileği gerçekleşir ve bir kızı olur. Kraliçe de kız doğar doğmaz ölür. Kral bir yıl sonra yeniden evlenir. Üvey anne çok kibirlidir ve kendisinden güzel birinin varlığına katlanamaz. Sihirli aynasına sürekli kendisinden daha güzel biri olup olmadığını sorar. Pamuk Prenses büyüyünce ayna, onun kraliçeden daha güzel olduğunu söyler. Kraliçe de onu avcısına öldürtmek ister. Ancak avcı kıza acır ve bir ceylanın ciğerini kraliçeye götürerek Pamuk Prenses'i öldürdüğünü söyler. Pamuk Prenses küçük bir eve gelir ve yedi cüceyle karşılaşır. Onlarla yaşamaya başlar. Kraliçe aynadan kızın yaşadığını öğrenir ve iki defa plan yapıp Pamuk Prenses'i öldürmeye çalışır. Cüceler kızı kurtarırlar. Üçüncüsünde kıza zehirli bir elma götürür ve prenses bunu yiyince yere düşer. Cüceler bu defa kızı kurtaramaz. Onu cam bir tabuta koyarlar. Oradan geçmekte olan bir prens onu görür ve cücelerden ister. Cüceler kabul eder ancak kıızı taşırken sarsarlar ve o sırada prensesin boğazından elma parçası çıkar. Prenses hayata döner. Prense evlenmeyi kabul eder ve düğüne kraliçeyi de çağırırlar. Ateşte kızdırılan demir terlikleri giydirirler ve kraliçe ölene kadar dans ettirirler.

Kirman, Mekik ve İğne: Bir zamanlar vaftiz annesiyle yaşayan bir kız vardır. Geçimini iplik eğirmekle kazanır. Vaftiz annesi ölünce kız, tek başına çalışır. Bir gün bir prens kendisine nişanlı arar. En fakir ama aynı zamanda da en zengin kızla evlenecektir. Prens kıızı pencereden görür ve çekip gider. Kızın elinden kirmen, mekik ve iğne prensin yanına gider ve prensi geri getirir. Prens kızla görkemli bir düğünle evlenir.

Saman Çöpü, Kor Ateşi ve Fasulye: Bir köyde fakir bir kadın yaşar. Bir gün yemek pişirirken saman çöpü, kor ateşi ve fasulye evden kaçar. Birlikte bir dereye gelirler. Saman çöpü ve kor ateşi suya düşüp ölürler. Fasulye de gülmekten ikiye ayrılır. O sırada oradan geçmekte olan bir terzi fasulyeye acır ve onu siyah iplikle diker. O günden sonra fasulyelerde siyah bir dikiş görülür.

Kurul Sofram Kurul: Bir terzinin üç oğlu vardır. Keçilerini sırayla otlatırlar. Ancak keçi yalan atar ve doymadığını söyleyerek üç çocuğun evden kovulmasına neden olur. Terzi, keçinin yalan söylediğini sonradan anlar ve pişman olur. Büyük oğlan bir marangoz olur ve ustası ona kurul sofram kurul denildiğinde üzerinde çeşitli yemeklerin yer aldığı bir masa hediye eder. Oğlan babasının yanına gitmeye karar verir ancak bir hancı masasını değiştirir. Babasına da masanın yeteneklerini gösteremez. Ortanca oğlan bir değirmenci olur ve ustası ona bir eşek verir. Bu eşek hop dedik diyince altın yağdırır. Ancak ortanca oğlan da eşeği hancıya kaptırır. Küçük oğlan da tornacı olur. Tornacı ona bir zembil verir ve sopa çık zembilden denilince dayak atar. Küçük oğlanın kardeşlerinin başına gelenden haberi vardır ve hancıya giderek zembiliyle dayak atar. Masayı ve eşeği alıp babasına yeteneklerini gösterir. Terzi ve oğulları mutlu bir hayat yaşar. Yalancı keçinin başına da birçok zorluk gelir.

Akıllı Terzi: Bir zamanlar çok kibirli bir prenses vardır. Bir gün soracağı bilmeceyi kim bilirse onunla evleneceğini ilan eder. Üç terzi, prensese talip olur. Aralarından en küçüğü bilmeceyi bilir ve prenses şaşırır. Prensese, terziye bir şart daha koşar. Ahırdaki ayının yanında bir gece kalmasını ister. Terzi bu görevi de yerine getirir ve prensesle evlenip mutlu bir şekilde yaşar.

Balıkçı ve Karısı: Bir zamanlar bir balıkçı ve karısı küçük bir barakada yaşarlar. Adam bir gün balık tutarken oltasına büyü yapılarak pisi balığına dönüşmüş bir prens gelir. Adam karısına bunu anlatınca kadın, adamı sürekli onun yanına yollar. Sırasıyla ev, şato, kral olmak, imparator olmak, papa olmak ister. Prens bütün isteklerini yerine getirir. Ancak kadın Tanrı olmak isteyince prens onu tekrar eski barakasına gönderir.

Fare, Kuş ve Sucuk: Bir zamanlar bir fare, bir kuş ve bir sucuk bir arada yaşarlar. Kuşun görevi odun toplamak, farenin görevi sofrayı hazırlamak, sucuğun görevi de yemek pişirmektir. Kuş bir gün başka bir kuşla karşılaşır ve diğer kuş ona zor bir iş yaptığını söyler. Kuş da kendi işini yapmaktan vazgeçer. Sucuk odun toplamaya gider ve bir köpek onu yer. Fare sucuğun görevini yaparken ölür. Kuş da farenin görevini yaparken kazanın içine düşüp ölür.

Tavuğun Ölümü: Tavukla horoz bir gün cevizliğe giderler. Ceviz bulduklarında paylaşacaklarına söz verirler. Ancak tavuk büyük bir ceviz bulur ve tek başına yemek ister. Cevizi o kadar büyüktür ki yutamaz ve horozdan su getirmesini ister. Horoz suyu getirir ancak tavuk ölmüştür. Horoz, tavuğun mezarı başında ağlarken ölür. Ondan sonra ise her şey ölür.

2. YÖNTEM

2.1. Araştırmanın Yöntemi

Nitel veriler, toplumsal yaşamdaki insanlar, eylemler ve olayları tarif ya da temsil eden metin, yazılı kelimeler, cümlecikler veya semboller şeklindedir (Lawrence Neuman, 2008, Cilt 2, 659). Bu çalışmada Türk ve Alman masallarında yer alan iletiler incelenmiştir. Veri toplama aracı olarak doküman incelemesi kullanılıp masallar dikkatle okunmuş, özetleri çıkarılmış ve iletiler tespit edilmiştir. Elde edilen iletiler betimsel analizle sınıflandırılarak kategorilere ayrılmıştır. Bu kategoriler; etik, psikolojik, sosyolojik, ekonomik ve öteki iletiler olmak üzere 5 başlık altında toplanmıştır. Ekler bölümünde ise iletiler, kişisel gelişimi destekleyen ve desteklemeyen iletiler olarak belirlenmiştir.

2.2. Araştırma İnceleme Nesneleri

Türk masallarından Pertev Naili Boratav'ın derlediği “Zaman Zaman İçinde ve “Az Gittik Uz Gittik” kitapları, Alman masallarından da Grimm kardeşlerin derlediği iki ciltlik “Grimm Masalları” betimsel analizle incelenmiştir. Türk masallarından Zaman Zaman İçinde ve Az Gittik Uz Gittik'in seçilme sebebi Boratav'ın halkbilimi kuramcıları tarafından ele alınan “romantik” anlayışın yerine daha sistematik bakış açılarına göre çalışmalar yapmış olması ve masalları onun deyişiyle “hiç dokunulmadan” ele alınmış olmasıdır (Ölçer Özünel, 2003, 3-4). Bir bakıma Grimm Kardeşler'in masalcılık rolünün Türkiye'de Pertev Naili Boratav tarafından yerine getirildiği söylenebilir (Oğuz, 2010, 42). Grimm masallarının seçilme nedeni ise Grimm kardeşlerin ulusal olanı bulmayı hedefleyerek, Alman masallarını derlemeleri ve derledikleri bu masallar üzerinde köken araştırmaları yapmış olmalarının yanı sıra İncil'den sonra en çok okunan kitap olmasıdır (Ölçer Özünel, 2003, 3). Grimm masalları aynı zamanda halk biliminin başlangıcı ve masalın bilim dünyasına keşfi olarak kabul edilmektedir (Çobanoğlu'ndan aktaran: Çevik, 2008, 115). Grimm Kardeşlerin ardından masallar, birçok araştırmacının ilgisini çekmeye devam etmiştir. Bu nedenle Grimm masalları, masal araştırmalarına yön veren ilk eserlerden biri olarak önem kazanmaktadır. Bu eserlerin seçilmesinin nedeni Türkiye'de ve Almanya'da masal derlemesi konusunda ilk akla gelen ve Türk, Alman toplumlarının geleneğini yansıtacak eserler olmasıdır. Alman masalları

incelenirken çeviri dilden okunmuştur. Çeviri dilde hatalar olabileceği düşünülerek B2 seviyesinde Almanca bilen 4 uzman alan eğitimcısından masalları orijinal dilinden okumaları istenmiş, bu okumalar neticesinde uzmanlar tarafından çeviride hatalar ve eksiklikler tespit edilmiştir. Ancak yine uzman görüşleri çerçevesinde çeviriden kaynaklanan kelime ve cümle bazındaki bu hataların masalların konusunu ve masallarda geçen iletileri çok fazla etkilemediği sonucuna ulaşılmıştır. Grimm masalları Türkçeye çevrilirken bazı masal başlıklarında farklılıklar olduğu gözlemlenmiştir. Bu farklılıklardan birkaçı şunlardır: “Çalınan Para” olması gereken masal “Sadaka”; “On İki Tembel Hizmetçi” olması gereken masal “Tembel Yardımcılar; “Fitcher’ın Kuşu” başlıklı masal “Sihirli Kuş” olarak çevrilmiştir. Çevirilere bakıldığında anlamsal bütünlüğü bozacak mahiyette de bazı çeviri farklılıkları tespit edilmiştir. Bu farklılıklar iletilere yansımıştır. Orijinal metin ve çeviri metni arasındaki farklı iletilerden bazıları şunlardır: “Ölüm Elçileri” adlı masalın Türkçe çevirisinde “Sağlığın değeri bilinmelidir” iletileri yer alırken orijinal metinde “İyilik yapan iyilik bulur” iletileri yer almaktadır. “Başak” adlı masalın Türkçe çevirisinde ise “İsraf kötüdür” iletileri yer alırken, orijinal metinde “Değer bilmek önemlidir” iletileri yer almaktadır. “Yedi Kahraman” başlıklı masalın Türkçe çevirisinde “Aklını kullanmak önemlidir” iletileri yer alırken, orijinal metinde “Paylaşmak güzeldir” iletileri yer almaktadır.

2.3. Verilerin Toplanması

Araştırmada yararlanılan Türk ve Alman masalları araştırmacı tarafından incelenmiş ve Muhsine Helimoğlu Yavuz’un “Masallar ve Eğitimsel İşlevleri” kitabından yararlanılarak beş kategoride sınıflandırılmıştır. Bu kategoriler; etik, psikolojik, sosyolojik, ekonomik ve öteki iletilerdir. Masallardaki iletiler tespit edilip sınıflandırdıktan sonra kategoriler yüzdelik olarak ifade edilmiştir. Ekler bölümünde ise iletiler kişisel gelişimi destekleyen ve desteklemeyen iletiler olmak üzere iki gruba ayrılmıştır.

2.4. Verilerin Analizi

Çalışmada, nitel araştırma yöntemlerinden “doküman incelemesi” yöntemi kullanılmıştır. Nitel araştırmada araştırmacı, büyük olasılıkla verileri aynı anda toplar, analiz eder ve yorumlar (Lawrence Neuman, 2008, Cilt 1, 22).

Nitel araştırmada doğrudan gözlem ve görüşmenin olanaklı olmadığı durumlarda veya araştırmanın geçerliğini artırmak amacıyla, görüşme ve gözlem yöntemlerinin yanı sıra,

çalışılan araştırma problemiyle ilişkili yazılı ve görsel materyal ve malzemeler de araştırmaya dāhil edilebilir (Yıldırım ve Şimşek, 2011, 189).

Doküman incelemesi, araştırılması hedeflenen olgu veya olgular hakkında bilgi içeren yazılı materyallerin analizini kapsar. Geleneksel olarak doküman incelemesi, tarihçilerin, antropologların ve dilbilimcilerin kullandığı bir yöntem olarak bilinir (Yıldırım ve Şimşek, 2011, 189).

Verilerin analizinde ise betimsel analiz yapılmıştır. Betimsel analizde amaç; elde edilen bulguları düzenleyip yorumlayarak okuyucuya sunmaktır. Bu amaçla elde edilen veriler, önce sistematik bir şekilde betimlenir. Ardından açıklanıp yorumlanır.(Yıldırım ve Şimşek, 2018, 230-240).

2.5. Araştırmanın Güvenirliği

Araştırmanın güvenirliğini artırmak amacıyla incelenen kitaplar araştırmacı tarafından tekrar okunmuştur. Alman masallarında yer alan metinler, B2 seviyesinde Almanca bilen 4 uzman alan eğitimcisi tarafından okunarak elde edilen farklı iletilere ekler bölümünde yer verilmiştir.

3. BULGULAR VE YORUM

3.1. Birinci Araştırma sorusuna yönelik elde edilen bulgular (Alman ve Türk masallarında geçen etik, sosyolojik, psikolojik, ekonomik ve öteki iletiler):

Türk Masallarındaki Etik İletiler:

1. Yardımseverlik önemlidir (s.103, ZZİ),
2. İyiler kazanır, kötüler cezalandırılır (s.103, ZZİ),
3. Gerçekler er ya da geç ortaya çıkar (s.109, ZZİ),
4. Yalan söylemek kötüdür (s.114, ZZİ),
5. İnançlı olmak önemlidir (s.114, ZZİ),
6. İnsanları küçük görmek kötüdür (s.155, ZZİ),
7. Verilen söz tutulmalıdır (s.160, ZZİ),
8. Kötüler cezalandırılır (s.160, ZZİ),
9. İyiler kazanır (s.170, ZZİ),
10. İnsanları dış görünüşüne göre yargılamamak gerekir (s.191, ZZİ),
11. Merhametli olmak önemlidir (s.238, ZZİ),
12. Nankörlük kötüdür (s.238, ZZİ),
13. Hayvanlara yardım etmek önemlidir (s.238, ZZİ),
14. İnatlaşmak kötüdür (s.22, AGUG),
15. Emanete sahip çıkılmalıdır (s.43, AGUG),
16. İnsanın hatasını anlaması önemlidir (s.57, AGUG),
17. Şükretmek önemlidir (s.105, AGUG),
18. Kibirleşmek kötüdür (s.116, AGUG),

19. Affetmek büyük bir erdemdir (s.116, AGUG),
 20. Kıskançlık kötüdür (s.168, AGUG),
 21. Hırsızlık yapmak kötüdür (s.178, AGUG),
 22. İntikam almak kötüdür (s.178, AGUG),
 23. Hile yapmak kötüdür (s.228, AGUG),
 24. Cömertlik önemli bir erdemdir (s.262, AGUG),
 25. İntikam almak normaldir (s.121, ZZİ),
 26. Hile yapmak normaldir (s.145, ZZİ),
 27. Hayvanlara zarar vermek normaldir (s.223, ZZİ),
 28. İyilikler çıkar karşılığı yapılır (s.38, AGUG),
 29. Hırsızlık yapmak normaldir (s.159, AGUG),
 30. Yalan söylemek normaldir (s.223, AGUG),
 31. Kötüler kazanır (s.223, AGUG),
 32. Şiddet normaldir (s.279, AGUG),
 33. Tembellik kötüdür (s.136, ZZİ),
- Türk masallarındaki bütün iletiler içerisinde etik iletilerin oranı % 61,11'dir.

Alman Masallarındaki Etik İletiler:

1. Verilen söz tutulmalıdır (s.13, GM Cilt 1),
2. İyiler kazanır, kötüler cezalandırılır (s.20, GM Cilt 1),
3. Alçakgönüllülük önemli bir erdemdir (s.23, GM Cilt 1),
4. İnsanları dış görünüşlerine göre yargılamamak gerekir (s.23, GM Cilt 1),
5. İyilik yaparken karşılık beklememek gerekir (s.37, GM Cilt 1),
6. Aza tamah etmek, açgözlü olmamak gerekir (s.64, GM¹ Cilt 1),

¹ GM: Grimm Masalları

7. Yalan söylemek kötü bir alışkanlıktır (s.78, GM Cilt 1),
8. Kötülük yapanlar cezalandırılır (s.80, GM Cilt 1),
9. İnsanlar kendisiyle barışık olmalıdır (s.94, GM Cilt 1),
10. İyiler kazanır (s.96, GM Cilt 1),
11. Kibirli olmak kötüdür (s.112, GM Cilt 1),
12. Merhametli olmak önemli bir erdemdir (s.112, GM Cilt 1),
13. Yardımseverlik önemlidir (s.112, GM Cilt 1),
14. İnsanları küçümsemek gerekir (s.205, GM Cilt 1),
15. Hırsızlık yapmak kötüdür (s.243, GM Cilt 1),
16. İnsanları kandırmak yanlıştır (s.307, GM Cilt 1),
17. Kusurlarla alay edilmemelidir (s.309, GM Cilt 1),
18. Cömertlik önemli bir erdemdir (s.314,GM Cilt 1),
19. Cimrilik kötüdür (s.314, GM Cilt 1),
20. İnsanları aldatmak kötüdür (s.344, GM Cilt 1),
21. Nankörlük kötüdür (s.360, GM Cilt 1),
22. Affetmek önemli bir erdemdir (s.360, GM Cilt 1),
23. Sadakat önemli bir erdemdir (s.369, GM Cilt 1),
24. Hayvanlara zarar vermek kötüdür (s.412, GM Cilt 1),
25. Kumar kötü bir alışkanlıktır (s.416, GM Cilt 1),
26. Alay etmek kötüdür (s.468, GM Cilt 1),
27. Yardımlar karşılıksız yapılmalıdır (s.495, GM Cilt 1),
28. İşini iyi yapmak gerekir (s.22, GM Cilt 2),

²AGUG: Az Gittik Uz Gittik

³ZZİ: Zaman Zaman İçinde

29. Alay etmek normaldir (s.468, GM Cilt 2),
30. İnsanın hatasını anlaması önemlidir (s.38, GM Cilt 2),
31. İntikam almak kötüdür (s.310, GM Cilt 2),
32. Paylaşmak önemlidir (s.410, GM Cilt 2),
33. Huysuzluk yapmak kötüdür (s.434, GM Cilt 2),
33. Yalan söylemek normaldir (s.475, GM Cilt 2),
34. Hırsızlık yapmak normaldir (s.99, GM Cilt 1),
35. Evlattan para karşılığı vazgeçilebilir (s.164, GM Cilt 1),
36. Hayvanlara çıkar karşılığı yardım edilir (s.177, GM Cilt 1),
37. Hile yapmak normaldir (s.247, GM Cilt 1),
38. İntikam almak normaldir (s.307, GM Cilt 1),
39. Hayvanlara zarar vermek normaldir (s.389, GM Cilt 1),
40. Zorbalık ve şiddet normaldir (s.390, GM Cilt 1),
41. Açgözlü olmak normaldir (s.390, GM Cilt 1),
42. İnsan kaçırmak normaldir (s.443, GM Cilt 1),
43. Çıkar için kötülerle anlaşma yapılabilir (s.513, GM Cilt 1),
44. Sadakat önemli değildir (s.325, GM Cilt 1),
45. İyiler kaybeder, kötüler kazanır (s.393, GM Cilt 1),
46. Tembellik yapmak kötüdür (s.223, GM Cilt 1),
47. Tembel olmak normaldir (s.25, GM Cilt 1),

Alman masallarındaki bütün iletiler içerisinde etik iletilerin oranı % 41,59'dur.

Türk Masallarındaki Psikolojik İletiler:

1. Aklını kullanmak önemlidir (s.38, AGUG),
2. Kurnazlar her zaman kazanır (s.133, AGUG),

Türk masallarındaki bütün iletiler içerisinde psikolojik iletilerin oranı % 3,70'tir.

Alman Masallarındaki Psikolojik İletiler:

1. Bilgi ve bilgelik çok önemlidir (s.92, GM Cilt 1),
2. Akıl kılıçtan üstündür (s.130, GM Cilt 1),
3. Akıl danışmak önemlidir (s.177, GM 1),
4. Kurnazlık kötüdür (s.201, GM Cilt 1),
5. Ağaç yaşken eğilir (s.375, GM Cilt 1),
6. Çalışkan olmak önemlidir (s.84, GM Cilt 2),
7. Kurnazlar her zaman kazanır (s.37, GM Cilt 1),
8. Kendine zarar vermek normaldir (s.180, GM Cilt 1),
9. Öldükten sonra yeniden hayata dönülür (s.443, GM Cilt 1),
10. Öldükten sonra başka bir varlık olarak yeniden hayata dönülür (s.478, GM Cilt 1),
11. Aklını kullanmak önemli değildir (s.369, GM Cilt 2),
12. İnançlı olmak önemlidir (s.490, GM Cilt 2),

Alman masallarındaki bütün iletiler içerisinde psikolojik iletilerin oranı % 10,61'dir.

Türk Masallarındaki Sosyolojik İletiler:

1. Baba ile kızın evlenmesine karşı olma (s.160, ZZİ),
2. Evlat sevgisi önemlidir (s.170, ZZİ),
3. Arkadaşlık önemlidir (s.46, ZZİ),
4. Üvey anne kötüdür (s.103, ZZİ),
5. Herkese güvenilir (s.170, ZZİ),
6. Araplar kötüdür (s.191, ZZİ),
7. Güzellik ve dış görünüş çok önemlidir, (s.57, AGUG)
8. Anne ve baba kıskançtır, (s.81, AGUG)

9. Anne kötüdür, (s.90, AGUG)
10. Keşifler güvenilmezdir, kötüdür (s.90, AGUG)
11. Kız kardeş kötüdür (s.103, AGUG),
12. Baba kötüdür (s.116, AGUG),
13. Kardeşler kıskançtır (s.168, AGUG),
14. Emek verilerek başarıya ulaşılır (s.172, AGUG),
15. Sabretmek önemlidir (s.179, ZZİ),
16. Kadere razı olmak gerekir (s.198, ZZİ),
17. Sabretmek önemli değildir (s.267, AGUG),

Türk masallarındaki bütün iletiler içerisinde sosyolojik iletilerin oranı % 31,48'dir.

Alman Masallarındaki Sosyolojik İletiler:

1. Büyüklerin sözü dinlenmelidir, önemlidir (s.35, GM Cilt 1),
2. Evlat sevgisi önemlidir (s.159, GM Cilt 1),
3. Yaşlılara sevgi ve saygı gösterilmelidir (s.172, GM Cilt 1),
4. Anne babanın çocuğa iyi örnek olması gerekir (s.172, GM Cilt 1),
5. Her söylenilene inanılması gerekir (s.173, GM Cilt 1),
6. Anne ve babanın sözü dinlenmelidir (s.205, GM Cilt 1),
7. Herkese güvenilmez (s.243, GM Cilt 1),
8. İnsanları mesleğine göre yargılamamak gerekir (s.277, GM Cilt 1),
9. Başkalarının fikrine saygı duyulmalıdır (s.285, GM Cilt 1),
10. Dostluk önemlidir (s.321, GM Cilt 1),
11. Aileden izinsiz hareket edilmemelidir (s.376, GM Cilt 2),
12. Güzellik ve dış görünüş çok önemlidir (s.380, GM Cilt 2),
13. Baba ile kızın evlenmesi normaldir (s.13, GM Cilt 1),

14. Üvey anne kötüdür (s.54, GM Cilt 1),
15. Üvey kardeşler kötüdür (s.25, GM Cilt 1),
16. Aileden izinsiz hareket edilerek mutluluğa ulaşılır (s.54, GM Cilt 1),
17. İnsanlar arasında sınıfsal farklılıklar vardır (s.86, GM Cilt 1),
18. Aileden ayrı yaşayarak mutluluğa ulaşılır (s.96, GM Cilt 1),
19. Meslekler arasında statü farkı vardır (s.130, GM Cilt 1),
20. Küçük çocukların evden uzaklaşması normaldir (s.159, GM Cilt 1),
21. Papazlar güvenilmezdir (s.173, GM Cilt 1),
22. Üvey baba kötüdür (s.180, GM Cilt 1),
23. Zenginler cimridir (s.295, GM Cilt 1),
24. Yahudiler cimridir (s.300, GM Cilt1),
25. Çıkar karşılığı askere gidilir (s.438, GM Cilt 1),
26. Mevki sahibi olmak çok önemlidir (s.504, GM Cilt 1),
27. Baba kötüdür(s.67, GM Cilt 2),
28. Kız kardeş kötüdür (s.72, GM Cilt 2),
29. Anne kötüdür (s.154, GM Cilt 2),
30. Kardeş kötüdür (s.182, GM Cilt 2),
31. Kaynana kötüdür (s.199, GM Cilt 2),
32. Zenginler kötüdür (s.262, GM Cilt 2),
33. Aileden uzaklaşarak mutluluğa ulaşılır (s.369, GM Cilt 2),
34. Babalar çocukları arasında ayırım yapar (s.413, GM Cilt 2),
35. Herkese güvenilir (s.440, GM Cilt 2),
36. Sabretmek önemlidir (s.142, GM Cilt 1),
37. Kadere razı olmak gerekir (s.250, GM 1),

38. Tevekkül etmek önemlidir (s.326, GM Cilt 1),
39. Gerçekler er ya da geç ortaya çıkar (s.409, GM Cilt 1),
40. Çaba sarf etmek insanları sonuca ulaştırmaz (s.13, GM Cilt 1),
41. Mevki sahibi olmak çok önemli değildir (s.60, GM Cilt 2),

Alman masallarındaki bütün iletiler içerisinde sosyolojik iletilerin oranı % 36,28'dir.

Türk Masallarındaki Ekonomik İletiler:

1. Borçlar ödenmelidir (s.25, AGUG),

Türk masallarındaki bütün iletiler içerisinde ekonomik iletilerin oranı % 1,85'tir.

Alman Masallarındaki Ekonomik İletiler:

1. İsraf yapmak kötüdür (s.16, GM Cilt 2),
2. Maddiyat önemli değildir (s.60, GM Cilt 2),
3. Maddiyat için sağlıktan vazgeçilebilir (s.25, GM Cilt 1),
4. Maddiyat her şeyden önemlidir (s.42, GM Cilt 2),
5. Maddiyat için kendine zarar verilebilir (s.410, GM Cilt 2),
6. Emek vermeden hiçbir şey elde edilmemelidir (s.810, GM Cilt 1),
7. Emek harcamadan başarıya ulaşılabilir (s.102, GM Cilt 1),
8. Çalışmak önemlidir (s.284, GM Cilt 1),

Alman masallarındaki bütün iletiler içerisinde ekonomik iletilerin oranı % 7,07'dir.

Türk Masallarındaki Öteki İletiler:

1. Bilgi sahibi olmadan fikir sahibi olunmamalıdır (s.121, ZZİ)

Türk masallarındaki bütün iletiler içerisinde öteki iletilerin oranı 1,85'dir.

Alman Masallarındaki Öteki İletiler:

1. Şükretmek önemlidir (s.62, GM Cilt 1),
2. Gençliğin ve sağlığın değeri bilinmelidir (s.158, GM Cilt 2),

3. Her mesleğin kendine göre zorlukları vardır (s.527, GM Cilt 2),
4. Meslekler arasında ayrıcalık yoktur (s.527, GM Cilt 2),
5. Bilgi sahibi olmadan fikir sahibi olunmamalıdır (s.94, GM Cilt 1),

Alman masallarındaki bütün iletiler içerisinde öteki iletilerin oranı % 4,42'dir.

3.2. İkinci araştırma sorusuna yönelik elde edilen bulgular (Alman ve Türk masallarında sıklıkla geçen kişisel gelişimi destekleyen iletiler):

Tablo 1. Türk ve Alman Masallarında Sıklıkla Geçen Kişisel Gelişimi Destekleyen İletiler

Türk Masallarında Sıklıkla Geçen Kişisel Gelişimi Destekleyen İletiler	Alman Masallarında Sıklıkla Geçen Kişisel Gelişimi Destekleyen İletiler
1.İyiler kazanır, kötüler cezalandırılır. (46)	1.İyiler kazanır, kötüler cezalandırılır. (50)
2. Yardımseverlik önemlidir. (6)	2.Yardımseverlik önemlidir. (21)
3. Verilen söz tutulmalıdır. (10)	3.Verilen söz tutulmalıdır. (18)
4.Yalan söylemek kötüdür. (9)	4.Yalan söylemek kötüdür. (13)
5. Aklını kullanmak önemlidir. (15)	5.Aklını kullanmak önemlidir. (12)
6.Emek verilerek başarıya ulaşılır. (5)	6.Kibirleşmek kötüdür. (9)
7.Gerçekler er ya da geç ortaya çıkar. (5)	7.Açgözlülük kötüdür. (6)
8.İnsanları dış görünüşüne göre yargılamamak gerekir. (5)	8.İnsanları dış görünüşüne göre yargılamamak gerekir. (5)
9.Hayvanlara zarar vermek kötüdür. (5)	9.Cimrilik kötüdür. (6)
10.Cömertlik önemli bir erdemdir. (4)	10.Herkese güvenilmez. (4)
11.Hile yapmak kötüdür. (3)	11.Anne-babanın sözü dinlenmelidir. (3)
12.Küçümsemek kötüdür. (2)	12.Akıl danışmak önemlidir. (2)
Türk masallarındaki oranı: 73,07	Alman masallarındaki oranı: 69,60

Türk ve Alman masallarında sıklıkla geçen kişisel gelişimi destekleyen iletiler içerisinde “iyiler kazanır, kötüler cezalandırır, yardımseverlik önemlidir, yalan söylemek kötüdür, verilen söz tutulmalıdır, insanları dış görünüşüne göre yargılamamak gerekir” şeklinde ortak iletiler tespit edilmiştir. Her iki topluma ait masalarda verilen iletiler incelendiğinde; bu iletiler, insanlara her şeyden önce kötülüğün cezasız kalmayacağını, iyilerin ve haklıların bir gün mutlaka kazanacaklarını doğrudan ve dolaylı olarak

anlatmaktadır. Bu iletiler insana yaşamda karşılaşılan sorunlara karşı sabırlı olmalarını öğütlemekte ve iyilikten ayrılmazlarsa sonunda mutluluğa ulaşacaklarını belirtmektedir.

Alman masallarında iyilerin kazanıp, kötülerin cezalandırıldığına dair örnekler:

“... Babası çok sevindi. Damat adayı da hâlâ yaşıyordu. Hep birlikte dağ kazdılar, Moruk’u bütün altın ve gümüşleriyle buldular. Kral, Moruk’u öldürttü, altın ve gümüşlerini aldı. Kızı da bir zamanlarki damat adayıyla evlendi. Hepsi mutlu, zengin ve sağlıklı yaşadı. (Moruk, Grimm Masalları Cilt 1, 22)

“... Düğün günü gelip çattı. Kötü kız kardeşler prene yaltanarak şans dilediler. Gelinle damat kiliseye girerken büyük kız kardeş onların sağında, küçük kız kardeş solunda yer aldı. Tam o sırada güvercinler kızların birer gözünü gagalayarak kör etti. Kilise çıkışında bu kez büyük kız sol tarafta, küçük kız kardeş sağ tarafta yer aldı. Güvercinler onların diğer gözünü de gagalayarak kör etti. Böylece her iki kız da yaptıkları kötülüklerin ve söyledikleri yalanın cezasını ömür boyu çekmiş oldu. (Külkedisi, Grimm Masalları Cilt 1, 34)

Alman masallarında yardımseverliğin önemli olduğuna dair örnek:

Döşemeyi yerinden oynattılar ve altında iki lira buldular. Bu parayı fakir bir adama bağışlasın diye çocuğa annesi vermişti. Çocuk parayı vereceği kişiye "Al, bununla kendine ekmek al!" diyecekti ve bu amaçla onu döşemenin altına saklamıştı. Ancak mezarında rahat edememiş ve her gün, öğle vakti çıkagelip parayı aramıştı.

Anne ve babası o parayı fakir bir adama verdikten sonra çocuğu bir daha gören olmadı. (Sadaka, Grimm Masalları Cilt 1, 269-270)

Alman masallarında insanları dış görünüşüne göre yargılamamak gerektiğine dair örnek:

“Kendin göreceksin” diye cevap verdi yeşil ceketli adam ve ekledi: “Bundan böyle yedi yıl boyunca yıkanmayacaksın, saçını sakalını ve tırnaklarını kesmeyeceksin. Tanrı'ya dua da etmeyeceksin! Kabul ediyorsan sana yeşil ceketimi vereceğim. Yedi yıl sırf bunu giyeceksin. Bu yedi yıl içinde ölürsen bana kavuşmuş olacaksın. Hayatta kalırsan serbest olacaksın ve ömrün boyunca zengin kalacaksın.” Asker içine düştüğü durumu düşündü, o zamana kadar yüz kere ölümle karşılaşmıştı; onun için cesareti ele alarak bu teklifi kabul etti.

Şeytan yeşil ceketini çıkararak ona verdi. “Bu yeşil ceket giydikten sonra ne zaman elini cebine atsan avuç dolusu para bulacaksın” dedikten sonra da ayının postunu yüzdü. "Bu senin

palton olacak, aynı zamanda yatağın. Sadece bunun üstünde yatacaksın, başka bir yatakta değil.

Şeytan sonra sıvışıp gitti. Asker, ceketi giydi, elini cebine atar atmaz ihtiyacı olan şeyleri buluverdi. Sonra ayı postunu giyerek yollara düştü.

Başına hiçbir şey gelmedi. İlk yılı şöyle böyle geçirdi. Ama ikinci yıl bir canavara benzedi. Saçları neredeyse bütün yüzünü kapadı. Sakalı keçeden, parmakları hayvan pençesinden farksızdı. Suratı öyle kirliydi ki çiçek hastalığına yakalanmış da derileri soyulmuş gibiydi. Onu gören kaçıyordu; oysa kendisi hep fakirlere para dağıtıyor ve onlardan yedi yıl boyunca ölmemesi için kendisine dua etmelerini istiyordu. Çok iyi para verdiği için her gittiği handa kendine yatacak bir yer bulabildi. (Ayıpostlu, Grimm Masalları Cilt 1, 194-200)

Alman masallarında herkese güvenilmeyeceğine dair örnek:

Büyükanne orada yatmış, başörtüsünü de iyice yüzüne kapatmıştı, yani biraz tuhaf görünüyordu.

"Aaa, büyükanne, senin ne kadar büyük kulakların var!"

"Seni daha iyi duyayım diye."

"Aaa, büyükanne, senin ne kadar büyük gözlerin var!"

"Seni daha iyi görebileyim diye."

Aaa, büyükanne, senin ne kadar kocaman ellerin var?

"Seni daha iyi yakalayayım diye!"

"Ama büyükanne, ağzın ne kadar da büyük!"

"Seni daha iyi ısırayım diye!"

Ve kurt, bunu söyler söylemez zavallı kızcağızı yutuverdi.

Karnı iyice doyduktan sonra da yatağa yattı, uykuya dalarak horlamaya başladı. Bu arada evin önünden bir avcı geçmekteydi. "Yaşlı kadın nasıl da horluyor; git bir bak bakalım bir şeye ihtiyacı var mı?" diye aklından geçirdi. Eve girdi ve yatağa yaklaştığında kurdu gördü. "Seni burda buldum, namussuz! Çoktandır arıyordum" diye söylendi. (Kırmızı Başlıklı Kız, Grimm Masalları Cilt 2, 448-454)

Alman masallarında açgözlülüğün kötü olduğuna dair örnek:

Vadiye geldiklerinde civardaki kilisenin saati on ikiyi çaldı. O anda müzik sustu ve her şey ortadan yok oldu. Ay hâlâ tepeyi aydınlatmaktaydı.

İki ahbap kendilerine bir barınak bulup saman yatağa elbiseleriyle yattılar. O kadar yorulmuşlardı ki ceplerindeki kömürleri unutuverdiler.

Bacaklarına bir şeyler battığı için vaktinden önce uyandılar. Ceplerine baktıklarında gözlerine inanamadılar; cepleri kömür değil altın doluydu! Saçlarıyla sakalları da eskisi gibi gürdü!

Artık zengindiler. Kuyumcu mesleğinden kaynaklanan alışkanlıkla ceplerini tıka basa kömürle doldurmuştu, yani terziye oranla bir misli zengindi!

İnsan aç gözlü oldu mu daha fazlasını ister hep! Nitekim kuyumcu terziye şöyle bir teklifte bulundu: Bir gün daha oyalandıktan sonra akşam olunca, buradan çıkıp cücelerin yanına vararak yaşlı adamdan daha fazla mücevher istemek!

Terzi bu işe yanaşmadı. "Bende yeterince altın var, bununla yetineceğim ve ben memnunum. Önce mesleğimde ustalaşacağım, sonra akli başında bir hatun da bulursam bundan iyisi can sağlığı" dedi. Yine de arkadaşının hatırını kırmamak için bir gün daha kaldı.

Akşam olunca kuyumcu iyice doldurmak üzere yanına bir iki torba alarak tepeye doğru yollandı. Aynen geçen geceki gibi orada cücelerle karşılaştı; dans edildi, yenildi, içildi. Yaşlı adam yine onun saçını tamamen kestikten sonra kömür almasını işaret etti.

Adam hiç çekinmedi; ceplerini alabildiğine doldurdu ve sevinçle geri döndü. Yatağa yattıktan sonra ceketini üstüne çekti.

"Ne kadar batsa da sabaha kadar bu ceremeyi çekerim ben" diye söylendi. Ertesi sabah çok, ama çok zengin olacağını hayal ederek uyudu.

Gözlerini açar açmaz hemen kalktı ve ceplerine baktı. Ama kömürden başka bir şey çıkmadığını görünce çok şaşırıldı. Ne kadar el attıysa da hep kömür çıktı.

"Neyse ki dün gece kazandığım altınım hâlâ duruyor" ve düşündü, ama sonra o altınların da kömüre dönüşmüş olduğunu görünce dehşet içinde kaldı. Kömüre bulaşmış eliyle alnına vurduğunda başının kel olduğunu fark etti; ne saç, kalmıştı ne de sakalı!

Ama talihsizliği bununla kalmadı. Sırtındaki kamburu göğsündekinin iki katına çıkmıştı! Doymazlığının ve arsızlığının cezasını çekmişti. Bunun üzerine yüksek sesle ağlamaya başladı.

Onun ağlamasına uyanan iyi kalpli terzi elinden geldiğince arkadaşını teselli etti. "Ne de olsa sen benim yol arkadaşısın; benimle kal! Bu servet ikimize de yeter" dedi.

Ve sözünü tuttu; ama zavallı kuyumcu her iki kamburunu da taşımak zorunda kaldı ve dazlak kafasını örtmek için de hep bere giydi. (Cücelerin Armağanı, Grimm Masalları Cilt 2, 105-108)

Alman masallarında kibirlenmenin kötü olduğuna dair örnek:

Bir keresinde tilki, kurda insanoğlunun gücünden bahsetti; hiç kimse ona karşı çıkamazdı, eğer çıkacaksa çok kurnaz olmalıydı! Kurt. "Aklım ermez benim; öyle birini görürsem hemen saldırırım."

"Sana yardım edeyim öyleyse" dedi tilki. "Yarın sabah bana gel, sana bir insan gösteririm."

Kurt ertesi sabah çıkageldi. Tilki onu avcıların en çok bulunduğu bir yere götürdü. Önce yaşlı bir askere rastladılar.

"İnsanoğlu bu mu?" diye sordu kurt. "Hayır" diye cevap verdi tilki, "Bir zamanlar öyleydi." Daha sonra okula giden bir çocuk gördüler. "Bu mu insanoğlu?" "Hayır, daha değil, ama ileride olacak!"

Sonunda karşılıklarına sırtında çiftesi ve belinde bıçağıyla bir avcı çıktı karşılıklarına.

Tilki, kurda:

"İşte şu gelen, bir insan; ona saldırabilirsin, ama daha önce ben buradan sıvışayım" dedi.

Kurt avcıya saldırdı. Onu gören adam, "Yazık ki yanıma kurşun almamışım!" diye söylendi ve çiftesini omuzlayarak kurdun suratına bir el ateş etti; ama fişeği sadece saçmayla doluydu.

Kurt hemen yüzünü yana çevirdi, ama korkmadan doğru yürüdü. Avcı bir daha ateş etti; kurt, acıyı hissetse de adama saldırdı. Bu kez avcı bıçağını çekerek kurdun her iki böğrüne sapladı.

Kurt çok kan kaybederek uluya uluya tilkinin yanına koştu.

"Ee, kurt kardeş, insanoğlunun hakkından geldin mi? diye sordu.

"Sorma, insanoğlunun bu kadar güçlü olacağını düşünmemiştim" diye cevap verdi kurt. "Önce omzuna astığı bir sopayı alıp onunla bana bir şey üfledi; bu, burnumu çok kaşındırdı; sonra bir kez daha üfledi, burnuma ufak ufak bir şeyler kaçtı; tam yanına vardığımda da vücudundan beyaz bir kaburga kemiği çıkararak onu bana öyle bir sapladı ki nerdeyse ölüyordum."

"Gördün mü, hava atmakla bu iş olmuyor!" dedi tilki: "Sen hep çizmeden yukarı çıkıyorsun."
(Kurt ile İnsan, Grimm Masalları Cilt 1, 493-494)

Alman masallarında aklını kullanmanın önemli olduğuna dair örnek:

Bir zamanlar çok kurnaz bir köylü kadın vardı. Onun yaptıkları hakkında çok şey anlatıldı. Ama en güzel öyküsü şeytanı nasıl faka bastırıldığını anlatandı.

Kadın tarlasında bütün gün çalıştıktan sonra eve dönmeye karar verdi. Ama akşam karanlığı basmıştı bile. Tarlanın ortasında bir yığın mangal kömürü görünce çok şaşırıp ve oraya yaklaştı. Ateşin üstünde siyaha bürünmüş küçük bir şeytan oturmaktaydı.

"Ne o, sen bir hazinenin üstünde mi oturuyorsun?" diye sordu kadın. "Aynen öyle! Bu hazinede hiç görmediğin kadar altın ve gümüş var" diye cevap verdi şeytan.

"Bu hazine benim arazimde olduğuna göre benim sayılır" dedi kadın.

Şeytan, "Öyle olsun, ama bana iki yıl boyunca elde ettiğin ürünün yarısını vereceksin. Yeterince param var." diye karşılık verdi.

Köylü kadın bu teklifi kabul etti. "Ama paylaşırken haksızlık yapmayalım; toprağın üstündekiler senin olsun, altındakiler de benim" dedi.

Bu, şeytanın da işine geldi. Ama kurnaz köylü o yıl pancar ekti.

Hasat zamanı geldiğinde şeytan payına düşeni almak istedi. Ama sararmış, buruşuk yapraklardan başka bir şey bulamadı. Köylü kadınsa büyük bir keyifle altındaki pancarları topladı.

"Bu kez karlı çıktın, ama gelecek sefer böyle olmayacak" dedi şeytan ve ekledi: "Gelecek sefer toprağım üstündekiler senin, altındakiler benim olacak!"

"Peki, öyle olsun!" diye cevap verdi köylü kadın. Ama ekim zamanı geldiğinde bu kez pancar değil, buğday ekti. Hasat zamanı geldiğinde de buğdayları kökünden keserek topladı. Şeytan ise toprağın altında ekin anızından bir şey bulamadı. Öfkeden köpürüp kendini kayalıklardan aşağı attı.

"Kurnazlık taslayanı böyle faka bastıracaksın iste!" söylenen kadın gidip hazineye el koydu.
(Köylü ile Şeytan, Grimm Masalları Cilt 1, 201)

Türk masallarında iyi huylu olmaya ve iç güzelliğin önemine dair örnekler:

“...Hemen gider, elek, tekne götürür kavağın dibine. Un eler, bir hamur yoğurur, ekmek edecek. Ama, sacayağını ters kapar, sacı ters çevirir... Böyle böyle uğraşıp durur. Kız yukardan:

“A nine, ne yapıyorsun? O öyle olmaz,” diye seslenir. Kocakarı da:

“A kızım, ihtiyarlık, ne edeyim. Gel sen de yardım ediversen ya,” der. Kız iner. Güzelce bir ekmek pişirir.” (Bacı Bacı, Can Bacı, Zaman Zaman İçinde, s.105)

“Akşam, kız namaz için abdest alırken “pat” diye bir kara kedi peyda oluyor. Kız:

“A, diyor, kırk odalı konağı veren Allah yemeğimi de verdi. Bir de bana can yoldaşı kedi yolladı. Gel bakalım siyahım. Hoş geldin, safa geldin.” Kediyi kucağına alıp odaya götürüyor, sofrada karşısına oturtuyor, beraber yemek yiyorlar.” (Benli Bahri, Az Gittik Uz Gittik, s.76)

Türk masallarında verilen sözün tutulması gerektiğine dair örnek:

Bir varmış, bir yokmuş... İhtiyar, fakir bir oduncu varmış. Bunun bir kızı ile bir de karısı varmış. Bu oduncu ormandan odun keser, satar, bununla geçinir giderlermiş.

Bir gün gene odun kesmiş, sırtına yüklemiş, şehre geliyormuş. Yorulmuş da yükünü bir taşın üstüne koymuş, kendi de oturup sırtını kayaya dayamış, derinden bir "of" çekmiş. O dakikada kaya yerinden oynamış, ihtiyarın karşısına bir dudağı yerde, bir dudağı gökte bir Arap dikilmiş. Oduncuya:

“Benim adım ‘Of, beni çağırdın, ne istiyorsun?’ demiş.

İhtiyar da: “Ben seni çağırmadım, yoruldum da bir ‘of dedim.” Arap kızmış: “Beni boş yere yerimden kaldırdın, seni yiyeceğim.” Oduncu korkmuş, yalvarmaya başlamış: “Beni tek yeme de ne istersen vereyim.” Arap demiş ki:

“Sana dokunmayacağım, ama bir şartla: Evde karşına ilk çıkacak insanı bana getireceksin.”

İhtiyar korkusundan, “Peki,” diyerek oradan ayrılıp evinin yolunu tutmuş. Kapıyı açınca karşısına kızı çıkmış. Adam kızını görünce başlamış ağlamaya. Karısı, kızı merak edip neye ağladığını sormuşlar. Adamcağız da ağlamayım da ne edeyim!” diyerek o gün başından anlatmış. Karı koca, biraz ah vah etmişler, kız da üzülmüş ama ne yapsın, anasını babasını kurtarmak için onları teselli etmiş:

“Siz üzülmeysin. Ben sık sık sizi görmeye gelirim. Olmazsa siz gelir beni yoklarsınız.”

Ertesi gün oduncu kızı olarak bir gün evvelki kayanın dibine götürmüş. Arap'a geldikleri malum olmuş: Hemen kaya yerinden oynamış. Arap kızı kolundan tuttuğu gibi kayanın altına çekmiş; burası mağara gibi, karanlık bir yer... Kızın karanlığa gözü alışınca bakmış ki bir taş merdivenin sahanlığında duruyorlar. Arap kızın elinden tutmuş, merdivenleri indirmeye başlamış. Bir sofaya gelmişler. Buraya birçok odalar açılıyormuş. Arap demiş ki:

“Ben seni babandan Allahın emriyle aldım. Artık sen bu evin hanımısın. İşte sana bütün odaların anahtarları, istediğini açar, girersin. Yalnız, sofanın en ucundaki odayı açma. İşte has bahçenin anahtarı, canın sıkıldığı zaman çıkar gezersin.” (Oduncunun Kızı, Zaman Zaman İçinde, 191-197)

Türk masallarında aklını kullanmanın önemine dair örnek:

Bir kişi seyahate çıkmış. Yolda gidiyormuş, yorulmuş. Şöyle bir kara-ağacın dibine uzanmış: “Biraz şurada dinleneyim,” demiş.

Kara-ağaçta da bir yılan. Ağacın altında adamlar ateş yakmış, alevler ağacı sarmış. Ağaç yanmakta. Yılan yukarda çığırıyor. Zavallı yılan yanacak ateşte. “Şunu kalkayım kurtarayım,” demiş adam. Kalkmış, yılanı kurtarmış ateşten. Bu sefer yılan gelmiş karşısına:

“Ey insanoğlu, ben seni sokacağım.” “Yahu, niye sokacaksın? Ben seni ateşten kurtardım ya.” “Yok, sokacağım... Kurtarmasaydın.”

“Ey, mademki öyle, gideriz, üç yere danışırız, üçü de 'sokabilirsin' diye fetva verilerse, sen o vakit sok beni.”

Kalkıyorlar, yola düşüyorlar. Giderken bir öküz görüyorlar. Adam diyor ki:

“Ey öküz baba! Bu yılan ateşte yanıyordu, onu kurtardım. Bu sefer beni sokmak istiyor. Ben buna iyilik yaptım. Bu beni sokar mı, sokmaz mı?” “Sokar, diyor öküz, insanoğluna iyilik mi yarar? Bana bütün çiftini sürdürür sürdürür, ihtiyarladığım zaman götürür, kasaba verir, kestirir. İnsanoğluna iyilik yaramaz.”

“Ha, tamam! diyor yılan. Buradan aldık fetvayı.”

Biraz daha giderken yolları bir ırmağın kıyısına ulaşıyor. Diyorlar ki: “Şu ırmağa da soralım, bakalım.”

“Ya mübarek ırmak! diyor adam. Bu yılan ateşte yanıyordu, ben onu kurtardım. Şimdi beni sokmak istiyor. E, bu beni sokmalı mı, sokmamalı mı?”

“Tabii sokmalı, diyor ırmak. İnsanoğluna iyilik yaramaz. Sebep? Çamaşırını, her şeyini bende temizler, kendi de bende yıkandığı, benim suyumu içtiği hâlde, elini yüzünü yıkar da bir de yüzüme doğru tükürür.”

“Tamam! diyor yılan. Buradan da aldık fetvayı.” Giderken bir tilkiye rast geliyorlar, ona sesleniyorlar. “E dur bakalım Tilki Baba!” Tilki dineliyor.

“Bu yılan, diyor adam, ağaçta yanıyordu, ben bunu kurtardım. Şimdi beni sokmak istiyor. Bu beni sokar mı, sokmaz mı?”

Tilki bir işaret ediyor gizliden adama “Bize var mı bir şey?” demek istercesine. Adam göz kırpmıyor. “Evet,” der gibi. Tilki:

“Sokamaz,” diyor.

“Tamam! Son cevap sokamaz olduğu için beni sokamazsın,” diyor insanoğlu. Yılan bırakıp gidiyor.

O zaman Tilki adama soruyor: “Arkadaş, bana ne getireceksin sen?” “Sana ben kırk tavukla kırk horoz getireceğim.” “Peki, nereye getireceksin onları?”

“Yarın, falan yerde geniş bir tarla var, ıssız bir yer, oraya. Sen orada beni bekle.”

Adam kırk tazı koyuyor çuvalın içine, ertesi gün bunları sırtladığıyla hadi bakalım Tilki'nin beklediği yere. Tilki de kırk tavukla kırk horoz gelecek" diye sevinmekte. Adam gelince diyor ki:

“Arkadaş, ben getirdim tavukları. Birer birer rayım çuvaldan, yoksa hepsini mi dökeyim?”
Tilki

"Of diyor, pek keyfim geldi. Dök, dök hepsini birden. Ben onların dağılanını sakalımı sallaya sallaya toplarım bir yere."

Adam o zaman: “Al Allah kulunu, zapt et delini” diyor da çuvalın ağzını açıyor, bir döküveriyor. Kırk tazı çıkıp da Tilki'yi görüverince saldırıyorlar üstüne.

Tilki fırlamış, kaçmış, güç bela kurtulmuş tazıların ellerinden.

(Yolcu ile Yılan, Az Gittik Uz Gittik, 38-40).

Türk masallarında yalan söylemenin kötü olduğuna dair örnek:

Biri varmış, biri yokmuş... Bir Padişah varmış. Bu Padişah bir gün tellallar bağirtirmiş: “Kim bana Hızır'ı bulup getirirse ona ne isterse vereceğim,” diye. Hızır'ı kim bulabilir? Hiç kimseden ses çıkmamış.

Bir fakir adam varmış. Bir sürü oğlu uşağı varmış bunun. Karısına demiş ki: "Karı, nasıl olsa hepimiz nerdeyse açlıktan öleceğiz. İyisi mi, ben gideyim Padişaha: 'Hızır'ı bulacağım', diyeyim. Kırk gün müsaade isteyeyim. Padişah'tan oğlumuz, uşağımıza ölünceye dek yetecek yiyecek alayım. Kırk gün sonra Padişah beni astırır, ama siz de rahat edersiniz."

Kadın kocasını çok severmiş. "Etme, eyleme," dediyse de kulağına laf koyamaz. Adamcağız gider Padişaha: "Padişahım, ben Hızır'ı bulacağım. Yalnız bana kırk gün müsaade. Bu kırk günde de benim nafakamı temin edin," der. Padişah kilere emreder: "Bu ne isterse verin," diye.

Bu adam kırk günde, oğluna, uşağına ölünceye da yetecek erzak, iaşe alır, taşır evine.

Kırk birinci gün olur. Padişah buna yaverini yollar. Yaver alır adamı, gelir Padişahın huzuruna. Padişah sorar:

"Hani, Hızır'ı buldun mu?"

"Bulamadım, Padişahım. Bulacağım da yoktu ya, ben onu zaruret dolayısıyla söyledimdi."

Padişah bunun üzerine oradaki üç vezirinden birine sorar:

"Padişah huzurunda yalan söyleyen bu adama ne yapmalı?"

O da:

"Padişahım, bunun etini parça parça edip kasap dükkânlarında çengellere asmalı," der.

O sırada fakirin yanında peyda olan bir çocuk: "Küllü şey'in ilâ aslıhi" der. Padişah ikinci vezirine sorar. O da:

"Efendim, bunun derisini yüzmeli. İçine saman doldurmalı. Elâleme ibret olsun. Bir daha kimse Padişah huzurunda yalan söyleyemesin," der. Çocuk yine:

"Küllü şey'in ilâ aslıhi," der. Padişah üçüncü vezirine sorar. O:

"Efendim, bu fakir adam. Zaruret yüzünden işlemiş. Sizin şanınıza yakışan bunu affetmektir," der. Çocuk da:

"Küllü şey'in ilâ aslıhi," der. Padişah bu sefer çocuğa:

"Sen kimsin? Ben üç vezirime bu meseleyi danıştım. Onlardan sonra sen üç defasına da:

"Küllü şey'in ilâ aslıhi, dedin. Bunun manası nedir?" der. Çocuk da:

"Padişahım. Birinci vezirinizin babası kasaptı. Sözlerinde de aslını, cibilliyetini gösterdi. İkinci vezirinizin babası yastıkçı, derici idi. O da aslını gösterdi. Üçüncü veziriniz ise vezir oğlu vezirdir. O da aslını gösterdi. Ben de bu fakir adamı utandırmamak için buraya geldim.

Vezir istersen iste vezir; Hızır istersen işte Hızır,” der ve kapıdan çıkar gider. Meğer Hızır çocuk kıyafetine girip oraya gelmiş.

Padişah hemen arkasından yaverlerini yollar. Bakarlar, Hızır kaybolmuş. Hemen Padişah birinci, ikinci vezirlerinin boynunu vurdurur. Üçüncü veziri kendine Baş-Vezir yapar. Fakir adama da altın, hediye verir. Adamcağız da güvene sevine evine gelir.

Onlar ermiş muradına... (Hızır, Az Gittik Uz Gittik, 205-207)

Türk masallarında emek verilerek başarıya ulaşıldığına dair örnek:

Bir varmış, bir yokmuş... Allahın kulu çokmuş...

Vakt-u zamanında bir Padişah varmış. Bu Padişahın gezmediği yer, görmediği şehir, yenmediği kral kalmamış.

Günün birinde bu Padişah hastalanıyor, gözleri görmez oluyor... Dünyanın her bir tarafından gelen doktorlar derdine deva bulup gözlerini açamıyorlar. En sonunda bir derviş çıkageliyor. Padişaha diyor ki:

“Sultanım, senin gözünün ilacı atının ayağının basmadığı topraktır.”

Padişah bu sözü duyunca başını sallıyor da: “O toprak zor bulunur,” diyor.

Dervişin sözü ilkin saraya, sonra da şehre yayılıyor. Padişahın üç oğlundan en büyüğü babasının huzuruna geliyor, diyor ki:

“Baba, ben sana ilaç olacak toprağı getirmeye gidiyorum.

Baba oğul helallaşıyorlar. Oğlan atını sürüp gidiyor. Günler geçiyor, büyük şehzade adamlarıyla dönüp geliyor. Getirdiği toprağı babasına veriyor. Padişah:

“Oğlum, diyor, yorgun görünüyorsun. Nereden aldın bu toprağı?”

“Yedi-Dağ ardındaki Çetin-Tepe'nin doruğundan.” “Oğlum, ben gençliğimde oralarda kekik avlardım.”

Aradan birkaç gün geçiyor, bu sefer ortanca şehzade geliyor:

"Baba, gözlerinin ilacını bulmaya gideceğim, helallaşalım,” diyor. O da yola çıkıyor. Bir gün, üç gün derken günün birinde çıkageliyor.

“Baba, müjde. İlacı buldum, diyor. Yedi-Bayır ardındaki uçurumun dibinden toprak getirdim. Öyle uzak, öyle derin bir yerden ki kimse inememiştir bugüne kadar.” Padişah:

"Oğlum, diyor, ben gençken oraya ördek avına giderdim."

Artık Padişahın gözlerinden umutlar üzüyor...

Günlerden bir gün küçük şehzade geliyor Padişahın huzuruna:

“Baba, diyor, ben senin derdine deva bulmaya gideceğim.”

Padişah: "Vazgeç oğul, diyor. Şu dünyada benim atımın ayağının değmediği yer yoktur.”

Babası kararından vazgeçirmek için ne söylediyse Şehzade dinlemiyor. Baba oğul sarılıp helallaşıyorlar.

Çocuk, babasının yanından çıkıp sarayın tavlmasına gidiyor. Bakıyor ki orada bir tay, bütün öteki atlardan bambaşka bir at... “Bu bana at olur,” diyor, atı ayırtıp üzümle, arpayla hususi besletiyor. At kırk gün beslenedursun, öte yandan herk edilmiş bir tarlaya suyu bağlatıyor. Tarla da kırk gün sulanıyor. Kırk birinci gün Şehzade bakıyor ki at arslan gibi olmuş, kir kir kışnıyor. Ata biniyor, kırk gün sulanan tarlaya giriyor. Atı öyle bir koşturuyor ki, tarladan toz çıkartıyor. O zaman Şehzade:

“Bu tarlayı tozutan at bana at olur,” diyor, sürüyor atını, gidiyor.

Az gidiyor, uz gidiyor... Bir gece üstüne bir gece daha geçiyor... Üçüncü gece, bir yazının yüzünde yüzüyormuş, gözüne bir ara yerde küçücük bir şey ilişiyor, sanırsın ki gece vakti yere güneşten bir parça düşmüş. “Bu ne acaba?” diyor Şehzade. Atını o yana sürüyor. Gidip bakıyor ki bir kuş kanadı par par parlayan. Eline alıyor, eviriyor, çeviriyor. “Ben bunu alayım. Belki bir işe yarar,” diyor. Diyor ama, gaipten gelir gibi bir ses: “Şehzade, sakın alma. O kanat sana bela getirir.” Şehzade aldırıyor. Kanadı cebine koyup gene atına biniyor, yola koyuluyorlar.

Artık daha kaç günlük yol yürüdülerse, sonunda bir şehre varıyorlar. Şehzade bir hana iniyor. Hancı bir ihtiyar kadınmiş, Şehzadeye: “Yerim yok,” diyor. Şehzade kocakarıya bir avuç altın verince: “Buyur oğlum, buyur. Atına da yerim var, itine de,” diyor. Şehzadeyi konuk ediyor...

Meğer o gün memleketin padişahı tellal bağırtmış: “Bu gece kimse ışık yakmasın,” diye. Şehzade handaki odasında soyunuyor, dökünüyor. Cebindeki kanadı da lambalığa bırakıp yatıyor.

Gece devriye gezen Padişah bakıyor ki bir hanın penceresinde güneş gibi bir ışık var. Orayı mimliyor. Ertesi sabah sarayın adamları hana gelip o odada yatanı çağırıyorlar. Oğlan düşüp arkalarına gidiyor. Padişahın huzuruna çıkıyor. Padişah:

"Sen benim fermanımı niye dinlemedin, ışık yaktın?" diyor. Oğlan da:

“Padişahım, ben yabancıyım... Yorgundum, erken yattım. Işık filan yakmadım. O aydınlık, yolda bulduğum bir kanattan çıkıyordu," diye cevap veriyor.

“Onu bana verir misin?”

“Feda olsun, Padişahım," diyerek, getiriyor kuş kanadını padişaha veriyor. Padişah artık bu kuş tüyüne hayran olmuş, evirir, çevirir onunla eğlenirmiş... Oğlanı da serbest bırakıyorlar. Kuş kanadı, sarayın içini, gözleri kamaştıracak kadar ısıtırmış... Padişah da, çocuk gibi sevinir, iki de bir vezirine: "Benden bahtiyar kimse var mıdır şu dünyada?" dermiş. Bir gün, beş gün... en sonunda, “Benden daha bahtiyar kimse var mı?” diyen Padişaha Veziri:

“Yoktur ama, Padişahım... Kanadı böyle nur saçan kuşun kendisi kim bilir nasıldır? Ona sahip olmalı,” diyor. Padişah:

"Bu nasıl olur?" deyince; Vezir:

“Emredersiniz, kanadı size veren çocuk kuşu da bulur," diyor.

Padişah oğlanı çağırıyor:

“Bana bu tüyün kuşunu buldun buldun, yoksa başın gider,” diyor. Oğlan şaşırıyor, neye uğradığını bilemiyor. Hana dönüyor.

Atını kaşığılarken düşünceli düşünceli, “Ne yapacağım ben şimdi?” diye söylenirmiş... O anda at dile gelir:

“Şehzadem, ben sana: 'Başına bela gelir,' dedim, ama dinlemedin, bu tüyü aldın. Sözünde durmamak da şanına yakışmaz; Padişaha söz verdin bir kere. Kuşu bulmalıyız. Şimdi geri döneceksin, gidip Padişah'tan semiz bir katır isteyeceksin. Ondan sonra Kaf-Dağı'na gideceğiz. Bu kuş, Kuşlar-Padişahıdır. Senede bir kere dağın eteğinde bütün kuşlar toplanırlar. Şu sıra toplanmaları yakın. Orada sen katırı keseceksin, etini parça parça edip dağıtacaksın. Katırın sepetliğinin üstünde biraz et kalır. Sen sepetliğin içine girip saklanırsın, gözlerini yumar, Ulu-Ağacın dibinde bekler durursun. Kuşlar toplanır, en son Padişahları gelir. Konuşur, danışırlar. Sonra Padişah izin verir, kuşlar eti kapışırlar. Kendi de sepetliğin tepesine konar. Bir gaga vurur. Gagayı vurur vurmaz, sepetliğin içinden elini uzatır, kuşu yakalar, ağırtmadan kafasını kanadının altına sokarsın; ondan sonra bana atlar, kaçırsın.”

Şehzade atının dediklerini yapıyor: Padişah'tan semiz katırı alıp yola çıkıyorlar. Kaf-Dağı'nın eteğine zamanında yetişiyorlar. Orada Şehzade atını bir yere saklıyor. Katırı kesip etini parçalıyor, oraya buraya dağıtıyor: sepetliğin içine saklanıp bekliyor. Az sonra kuşlar toplanıyorlar. Başlıyorlar kanat çırpıp ötüşmeye. Derken sesler kesiliyor; ortalığı bir hışırtı

kaplıyor. Şehzade başını kaldırıp bakıyor ki gökyüzünden yere doğru sanki bir melek iniyor. Atın tembihlerini hatırlayıp gözlerini, aydınlığın kuvvetinden kör olmasın diye, sımsıkı yumuyor. Kuş ağır ağır iniyor. Bütün öteki kuşlar onu karşılıyorlar, görüşüp ötüşüyorlar. Nihayet Kuşlar-Padişahından izin çıkıyor. Hepsi et parçalarına koşuyorlar. Padişah da sepetliğin tepesine konup bir gaga vuruyor. Oğlan hemen yakalayıp kafasını kanadının altına sokuyor. Atına atlayıp şehre geliyor.

Padişah kuşu görünce sevincinden deliye dönüyor Oğlanı serbest bırakıyor. Artık bütün saray pırıl pırıl aydınlanıyor. Padişah, vezirine dönüp gene soruyor: “Bu dünyada benden bahtiyar padişah var mıdır?” Vezir de diyor ki: "Yoktur, Padişahım... Ama bu kuş bu sarayın içinde neye yarar?... Köhne bir saray... Fildişinden bir saray olmalı ki..."

“Fildişinden sarayı nasıl yapmalı? O kadar fildişini nereden bulmalı ki?” diye sorunca Padişah; Vezir:

“Kuşu getiren fildişini de bulur," cevabını veriyor.

Padişah hemen hana haberci gönderiyor. Şehzadeye emrini bildirtiyor. Oğlan üzüntülü üzüntülü atını kaşağılarken at gene dile geliyor:

"Bırakıp kaçmak senin şanına yakışmaz. Haydi hazırlan. Padişahın huzuruna çık. Ondan fiçılar dolusu rakı ile bir tabur asker iste. Fillerin ormanına gideriz. Orada bir göl vardır; öğle sıcaklığında filler o göle suya gelirler. Göle rakıları dökersin. Askerlerle sen de saklanırsınız. Filler suyu içer, serhoş olur, bayılır, düşerler. Hemen yerinizden fırlar, dişlerini sökersiniz.”

Oğlan, atın dediği gibi Padişahın rakıları, askerleri alıyor, biniyor atına, gidiyorlar.

O göle varınca rakıyı suya döküyor, saklanıyorlar. Öğle sıcaklığı basıyor. Filler sükün ediyorlar. Sudan bir tadıp geri çekiliyorlar. Ama sıcak artınca susuzluğa dayanamayıp tekrar geliyorlar, gölün suyundan kana kana içiyorlar. Hemen de bayılıp düşüyorlar. Askerler üşüşüp bütün fillerin dişlerini söküyorlar.

Padişaha haber geliyor. Padişah sevincinden deli oluyor. Artık hazırlık başlıyor. Fillerin dişi gelince de hemen tezelden saray kuruluyor, dayanıp döşeniyor. Kuşa da altınlı, elmaslı kafes yaptırılıp sarayın başköşesine asılıyor. Padişah tahtına kuruluyor. Vezirini çağırıp: “Benden bahtiyar padişah var mı şu dünyada?” diye soruyor gene. Vezir:

“Yoktur Sultanım, ama... Bu fildişi sarayın içinde Dünya-Güzeli size sultan-hanım olup salınmalıydı,” cevabını veriyor.

“Dünya-Güzeli'ni kim istemez? Ben de isterim, isterim, ama onu almak için bugüne kadar bütün dünya padişahları uğraştılar, alamadılar. Ben nasıl elde ederim?”

“Kuşu getiren, sarayı yapan, Dünya-Güzeli'ni de getirir,” cevabını verince Vezir, Padişah emrediyor, Şehzadeye Padişahın iradesini bildiriyorlar. Çocukcağız: “Başıma bu da mı gelecekti?” diyerek, düşünceli düşünceli atının yanına varıyor. At:

"Şehzadem, oldu olacak... Dünya-Güzeli'ni de getirelim de yurdumuza dönelim. Zaten bu dünyada babanın atının ayağının değmediği yer Dünya-Güzeli'nin gergefinin altındaki topraktır. Oradan Padişah babanın gözlerinin ilacını da alırsınız,” diyor.

Oğlan biniyor ata. Dört-nala günlerce gidiyorlar. Sonunda bir gün Dünya-Güzeli'nin köşkünün bahçesine yaklaşıyorlar. Gün ağarırken at:

"İn şehzadem üstümden, diyor. Şimdi sen bahçeye gireceksin. Dikenli gül dalından yedi çubuk keseceksin. Dünya-Güzeli gün doğmadan gül bahçesinde gergef işler. Duyurmadan usulca arkasından yaklaşır, birden saçlarından kavrarsın; başlarsın gül çubuğu ile dövmeye. “Yeter” deyinceye kadar döver, sonra alır getirirsin."

Şehzade, atın dediği gibi giriyor bahçeye. Gül çubuğunu kesiyor. Bakıyor ki sırma saçlı Dünya-Güzeli, ay parçası gibi, oturmuş gergef işliyor. Usulcacık yanaşır zade, saçlarından yakaladığı gibi dikenli gül çubuğu dövmeye başlıyor. Sonunda Dünya-Güzeli:

“Yeter delikanlı. Canım sana feda olsun. Ben de senin gibi bir yiğit bekliyordum,” diyor. Beraberce ata binip Padişahın sarayına geliyorlar.

Şehzade, Dünya-Güzeli'ni Padişaha teslim ediyor. Gergefin altından aldığı toprağı da sarıp sarmalayıp göğsüne saklamış... Hana gidip yatıyor.

Dünya-Güzeli'ni fildişi sarayın harem dairesine alıyorlar. Akşam olunca ihtiyar Padişah sevine sevine kızın kapısına geliyor:

“Dünya-Güzeli, kapıyı aç da içeri gireyim,” diyor. Kız:

“Haydi ordan ihtiyar, bunak... Ben seni bu halde yanıma almam... Yedi-Deniz ötesinde bir adada benim kısraklarım vardır. Onları getirirsin. Sütüyle yıkanırsın gençleşirsin. O zaman yanıma gelirsin,” diye cevap veriyor.

“O kısrakları buraya kim getirebilir?” “Beni buraya getiren yiğit.”

Oğlana gene haber gidiyor; Padişahın emrini bildiriyorlar. Şehzade gene atının yanına varıyor. “Atım, ne yapacağız?” der gibi... At gene dile geliyor:

“Kırk manda keseceksin. Kırkının gönünü yüzüp, kat kat benim sırtıma geçireceksin. Deniz kenarına varınca sen çalılardan saklanacaksın. Ben bir nara atarım. Denizaygırı suları yarıp çıkar denizden. Başlar benimle boğuşmaya. Kırk manda derisini parçalar, ama kırkıncıda iyice yorulur. Sen hemen eğeri getirip aygırın sırtına vurur, üstüne binersin. O denize atlar, seni kısırakların adasına götürür. Adadaki Al-Kısırakla Doru-Kısrığı alır dönersin.”

Şehzade atının dediklerini yapıyor. Deniz kıyısına varıyorlar. Şehzade kırk manda derisini yüzüp atın sırtına geçiriyor, kendisi saklanıyor. At kişniyor. Deniz yarıp içinden aygır çıkıyor, Şehzadenin atıyla boğuşmaya başlıyor. Sonunda, artık aygır yorgun düşünce oğlan eğeri aygırın sırtına vuruyor. Aygır denize atlıyor. Kısırakların adasına varıyorlar. Şehzade orada Al-Kısırakla Doru-Kısrığı alıyor, Padişaha getiriyor.

O gece Padişah, Dünya-Güzeli'nin kapısına gidiyor: "Sultanım, kısıraklar geldi. Kim sağacak?"

“Beni getiren yiğit, benim başörtümü örtünsün, benim kokumu sürünsün, kısırakları sağar.”

Şehzadeyi çağırıyorlar, kızın söylediklerini tekrarlıyorlar. Oğlan Al-Kısrığın sütünü altın kovaya, Doru-Kısrığın sütünü gümüş kovaya sağıp kıza gönderiyor. Kız Padişahı soyuyor. Doru-Kısrığın sütüyle yıkamaya başlıyor; yıkadıkça Padişahın etleri dökülüyor. Döküle döküle bir iskeleti kalıyor ortada. Kız o zaman:

“Alın şu pisi gömün,” diyor. Sonra Şehzadeyi Al Kısrığın sütüyle yıkıyor. Şehzade o zaman tıpkı Dünya Güzeli'ninki gibi, geçmeyen, tükenmeyen bir gençlik kazanıyor. O memlekete padişah oluyor.

Kırk gün kırk gece düğün yapıp Şehzade ile Dünya Güzeli muratlarına eriyorlar.

Gülüp eğlenip yaşar giderlermiş... Bir gün Şehzade dertli dertli içini çekiyor. Dünya-Güzeli:

“Yiğidim, niye kederlisin? Koca bir memleketin padişahı oldun. Dünya-Güzeli gibi karın var,” diyor. Şehzade:

“Ah, diyor. Ben de bir padişah oğluyum. Babamın derdine deva bulayım diye yedi sene çekmediğim kalmadı. Babamı düşünüyorum,” diye cevap veriyor. Sultan Hanım:

“Haydi, gidelim,” diyor. Hemen toparlanıp yola çıkıyorlar. Günlerce yol gittikten sonra Şehzadenin memleketine yaklaşıyorlar. Hemen Padişaha müjdeciler gönderiyorlar.

Haberciler gelince Padişah inanmıyor oğlunun sağ, olduğuna. Sonunda Şehzade yetişip geliyor.

“Baba, gözünün ilacını getirdim," diyor. "Nerede buldum oğlum?"

“Gelininin gergefinin altındaki toprakta,” deyince oğlan; Padişah soruyor:

"Gelinim kim?" “Dünya-Güzeli, baba.”

Padişah hem şaşırıyor hem seviniyor. Hemen toprağı gözlerine sürüyorlar. İki gözü açılıyor, Padişah dünyaya yeni gelmiş gibi oluyor.

Yeniden kırk gün, kırk gece düğün, şenlik yapıyorlar. Helvalar dağıtılıyor, kurbanlar kesiliyor...

Onlar ermiş muradına, biz de erelim muradımıza. (Dünya-Güzeli, Az Gittik Uz Gittik, 66-74)

Türk masallarında gerçeklerin er ya da geç ortaya çıktığına dair örnek:

Bir varmış, bir yokmuş... Evvel zaman içinde bir kadınla bir adamın yedi oğlu varmış. Bunlar her gün ava giderler, vurdukları hayvanları satarlar, evlerini geçindirirlermiş.

Gel zaman, git zaman, anaları gene bir çocuğa gebe kalmış.

Oğlanlar:

“Ana, demişler, bu sefer de oğlan doğurursan biz başımızı alır gideriz.”

Anaları hiç sesini çıkarmamış...

Günü saati gelmiş, kadının sancısı tutmuş. Yedi oğlan gidip ebeyi çağırmışlar.

“Ebe nine, demişler, biz gidiyoruz. Annemiz, kız doğurursa kırmızı bayrak asın, oğlan doğurursa kara bayrak.

Kadın bir kız doğurmuş: “Oğlanlarım sevinecek...” diye onların dönmelerini beklemiş... Ama ebe karı, her nedense, bu oğlanlara düşmanmış. Evin tepesine bir kara bayrak çekmiş.

Akşam olmuş. Yedi Kardeş evlerinin karşısındaki kalenin önüne gelmişler. Oradan bakmışlar ki bir kara bayrak asılı.

"Anamız gene oğlan doğurmuş...” deyip yüz geri dönmüşler, atlarını sürmüşler, başlarını alıp gitmişler. Aradan yıllar geçmiş. Kız büyümüş... Bir gün sokakta oynarken arkadaşları onu: "Yedi-Kardeşli-Kız" diye çağırmışlar. Kız şaşmış bu işe, koşup eve gelmiş, anasına sormuş. Anası önce çekinmiş, bir şey dememiş. Ama kız üsteleyince edememiş, anlatmış:

“Kızım, hepsi senden büyük yedi oğlan kardeşin vardı. Bir gün dağa ava gittiler, bir daha dönmediler.”

Bu sefer kız: “Onların yanına gideceğim...” diye tutturmuş. Anası:

“Kızım, nasıl gidersin? Yolda canavarlar vardır, dağda devler olur, seni bir yudumda yutuverirler...” diye çok söylemiş, kız inadından dönmemiş. Sonunda kadın ona külden bir eşek yapıvermiş. Eline de bir değnek tutuşturmuş.

“Hiç çüş demeyeceksin, hep deh, deh, deh diyeceksin. Sakın ha!... Çüş dersen eşeğin tuz buz olur dağılır, yolda kalırsın, devler seni yer...” diye sıkı sıkı tembihten sonra kızını uğurlamış.

Kız artık, “Deh, deh, deh...” diye gidiyormuş... Bir zaman yol almış, yorulmuş. Eşeği durdurup dinlenmek istemiş. “Çüş,” der demez, külden eşek dağılıvermiş. Kız da ağlaya ağlaya evine dönmüş. Anası:

“Ben sana ne dediydim?...” diye bir iyi çekişmiş, çıkışmış. Kızın gene, “İlle de gideceğim,” diye tutturmasına, bir külden eşek daha yapıvermiş.

Kız gene “Deh, deh...” diye epey bir yol almış. Ormana girince korkusundan “deh” demesini unutmuş da “çüş” deyivermiş. Eşek gene dağılmış, düşmüş... Kızcağız gene ağlaya ağlaya eve dönmüş.

Anası kızmış, bağırır, çağırır... Ne yapsın? Kız gene, “İlle de gideceğim,” diye tutturup ağlayınca kadın dayanamamış, külden bir eşek daha yapıvermiş.

"Bir daha dediklerimi unutursan gözüme görünme. Seni gebertir, cinlerin kör kuyusuna atarım," diye bir gözdağı vermiş.

Bu sefer yol boyunca hep “deh” demiş, hiç unutmamış. Külden eşek nereye gittiyse arkasından kız da, “Deh, deh...” diyerek yürümüş...

Sonunda Yedi Kardeşlerin yaşadıkları dağa varmışlar. Orada bir evin önüne gelir gelmez külden eşek düşmüş dağılıvermiş. Kız da kardeşlerinin mekânına geldiğini anlamış. Evin kapıları ardına kadar açılmış. Kız içeri girmiş ki kimseler yok... Odaları bir bir gezmiş: Kilerde her çeşit yiyecek, keklik, tavşan etleri... Hemen kollarını sıvamış türlü türlü yemekler pişirmiş... Güzelce karnını doyurduktan sonra girmiş bir dolabın içine, gizlenmiş.

Akşam, Yedi Kardeşler gelmişler. Bakmışlar ki yemekler pişmiş... "Allah, Allah, bu ne iştir?" diye şaşırıp kalmışlar...

Neyse, oturup yemeklerini yemişler yatmışlar, ama gözlerine de uyku girmemiş.

Sabah olmuş, işlerine gidecekler. İçlerinden biri demiş ki:

“En küçük kardeşimiz bir yere gizlensin, gözetlesin. Akşam bizim yemeklerimizi pişiren kimse, gene gelince yakalasin...”

Küçük oğlan girmiş bir yere, bekliyor... Ötekiler gidince kız dolaptan çıkmış, başlamış iş görmeye.. Hemen oğlan fırlamış, kolundan yakalamış:

“İn misin, cin misin?” demiş. “Ne inim, ne cinim. Seni beni yaradan Allah’ın kuluyum.”

“Burada ne arıyorsun?”

Kız başından sonuna, her şeyi anlatmış... İki kardeş sarmaş dolaş olmuşlar. Akşam öteki oğlanlar dönmüşler, işi öğrenmişler, bacılarına kavuştuklarına sevinmişler. Artık bir arada, güle oynaya, yiyip içip oturuyorlar... En büyük oğlan: “Bak kardeşim, burda ateş bulunmaz. Sakın ateşi söndürme," diye sıkı sıkı tembihlemiş

Bunların bir de kedileri varmış. Bu, konuşanları anlar hem de konuşmuş. Yedi-Kardeşler bunu çok severler, el üstünde tutarlanmış. Kedi, kız kışkanmış. Buna kötülük olsun diye, bir gün kız görmeden ateşi söndürmüştü. Kız pek üzölmüş. Ne yapsın?... “Dur bakayım, bir ateş bulur muyum?” diye evden çıkmış. Bir yol tutturmuş, yürümeye başlamış. Biraz gittikten sonra, karşıda bir evin bacasında duman görmüş. Koşa koşa eve varmış, kapıyı çalmış: Kapı açılmış, bir de ne görsün! Kocaman bir dev-karısı... Kız korkmuş, ama gene de: “Esselam teyze," demiş. Dev- Karısı: “Esselam demeseydin etini aşık, kanını kaşık ederdim," demiş.

Neyse, kız ateş istemiş. Dev-Karısı “Peki, vereyim.” diye gitmiş. Bir kalburu küle doldürmüştü, külün üstüne de bir köz oturtmuş.

Kız yürümüş, kül elenmiş, kız yürümüş kül elenmiş... Böyle böyle eve varmış. Yemeğini pişirmiş. Akşam olunca kardeşlerine başından geçenleri anlatmış. Bunlar:

“Aman bacım, Dev-Karısı o külün izinden gelir, seni bulur yer,” diye tasalanmışlar, düşünmeye başlamışlar.

“Avlu kapısının dibine bir kuyu kazalım. Dev-Karısı ayağını atınca içine düşer. Biz de kafasını keseriz," demişler.

Sabah olmuş... Daha bunlar evden ayrılmadan, devin oğlu, külü izleye izleye gelmiş, kapıya dayanmış. Ama açar açmaz da kuyuya yuvarlanmış. Yedi-Kardeşler de hemen bunun kafasını kesmişler, bir tarafa atmışlar, vücudunu da kuyuya gömmüşler. “Artık kurtulduk,” diye sevinmişler.

Silahlarını alıp gene ava gitmişler. Kız da ekmek pişirmeye oturmuş. Az sonra Dev-Karısı çıkmış gelmiş, homurdana homurdana. Kız korkmuş, ama ne yapsın, bunu karşılamış, buyur etmiş. Kediye dönmüş:

“Git, demiş, yağ getir de teyzeme ekmek yağlayayım.” Kedi, kızı sevmiyor ya, güya anlamazlıktan: “Kafasını mı diyerek gitmiş, Dev-oğlunun başını getirmiş, anasının önüne koyuvermiş. Dev-Karısı bunu görünce öyle bağırmış ki dağlar taşlar inlemiş. Sonra da oğlunun ağzından bir dişi sökmüş, kızın ayağına saplamış: Kız hemen oracıkta düşmüş yıkılmış. Dev-Karısı da kızı öldürdüm diye bırakmış gitmiş.

Akşam Yedi-Kardeşler dönmüşler. Bacılarını bu halde görünce ağlamış, sızlamışlar: “Artık bacımız öldü, buralarda ne işimiz var?” diye bacılarının ölüsünü bir ata yüklemişler, kendileri de binmişler, evlerine dönmüşler...

Ana baba, oğullarının döndüğüne sevinmişler ama, kızlarına da yanmışlar, ah vah etmişler... Neyse, artık kızın cenazesini gömecekler... Ölüyü yıkayan kadın bakmış kızın ayağında bir şey saplı... “Zavallının ayağına ne batmış ki?...” diye yoklayıp devin dişini çekiverince kız canlanmış, doğrulmuş. Bunu gören anası, babası, kardeşleri sevinçlerinden ne yapacaklarını bilememişler. Kız başından geçenleri bunlara anlatmış. Artık devden de, kediden de kurtuldular ya, yemişler içmişler, muratlarına geçmişler. (Yedi Kardeşler, Zaman Zaman İçinde, 109-113)

3.3. Üçüncü araştırma sorusuna yönelik elde edilen bulgular (Alman ve Türk masallarında sıklıkla geçen ve kişisel gelişimi desteklemeyen iletiler)

Tablo 2. Türk ve Alman Masallarında Sıklıkla Geçen ve Kişisel Gelişimi Desteklemeyen İletiler

Türk Masallarında Sıklıkla Geçen ve Kişisel Gelişimi Desteklemeyen İletiler	Alman Masallarında Sıklıkla Geçen ve Kişisel Gelişimi Desteklemeyen İletiler
1. Üvey anne kötüdür. (4)	1. Üvey anne kötüdür. (13)
2.Kurnazlar her zaman kazanır. (6)	2. Güzellik ve dış görünüş çok önemlidir. (12)
3. Hayvanlara zarar vermek normaldir. (5)	3.Hayvanlara zarar vermek normaldir. (9)
4.Yalan söylemek normaldir. (5)	4.Hile yapmak normaldir. (9)
5. Hırsızlık yapmak normaldir. (4)	5. Hırsızlık yapmak normaldir. (5)
6. Herkese güvenilir. (5)	6. Maddiyat çok önemlidir. (5)
7. Hile yapmak normaldir. (10)	7.Öldükten sonra yeniden hayata dönülür. (5)
8. Kardeş kötüdür. (3)	8.Yalan söylemek normaldir. (4)

Tablo 2– devam

9. Anne kötüdür. (3)	9.Kurnazlar kazanır. (3)
10.Kötüler kazanır. (3)	10.İnsanlar arasında sınıfsal farklılıklar vardır. (3)
11.Kardeşler kıskançtır. (2)	11.Maddiyat için kendine zarar verilebilir. (2)
Türk masallarındaki oranı: 26,92	Alman masallarındaki oranı: 30,39

Türk ve Alman masallarında sıklıkla geçen kişisel gelişimi desteklemeyen iletiler içerisinde; “üvey anne kötüdür, hile yapmak normaldir, kurnazlar her zaman kazanır, hayvanlara zarar vermek normaldir, yalan söylemek normaldir, hırsızlık yapmak normaldir” şeklinde ortak iletiler tespit edilmiştir. Alman masallarında çok sık yer alan iletilerden “dış görünüş ve güzellik çok önemlidir” ve “maddiyat çok önemlidir” iletilerine Türk masallarında az sayıda rastlanmıştır.

Viktorya Dönemi İngiltere’inde (1837-1901) kadın ve kadın bedeninin kontrolü düşünce sistemleri benimsenmeye başlanmıştır. Bu dönemde kadınların iyi bir eş ve iyi bir anne olması önem kazanmış, on beşinci yüzyılda başlayan Rönesans Dönemi ile birlikte yükselen insan odaklı düşünce sistemiyle yumuşamıştır (Taşdelen ve Koca, 2015, 209).

On dokuzuncu yüzyılın ilk yarısının kadın yazarlarından Charlotte Brontë ve Jane Austen’in romanlarında görülen, tek amacı münasip bir eş bulmak olan kadın başkarakter aslında Viktorya Dönemi kadınlarının da temsilcisi olmuştur (Taşdelen ve Koca, 2015, 210).

Geçmişten günümüze kadın bedeni üzerinde çeşitli akımlar etkili olmuştur. Geçmişte hikâye ve masalarda yer alan dış görünüş ve güzellik algısı günümüzde yerini moda bırakmıştır. (Er, 2009, 2017). İnsanlar modanın kendilerine dayattığı kuralları dikkate almak durumunda kalmıştır.

Alman masallarında maddiyata ve dış görünüşün önemine dair örnekler:

“...Kız sevinç içinde giyinme odasına geçerek ayakkabıyı giydi, ama topuğu çok büyük olduğu için ayağı sığmadı. Annesi ona bir bıçak vererek, “Topuğundan biraz kes! Prense evlenirsen, nasıl olsa ayağın bir daha yere basmayacak” dedi.” (Külkedisi, Grimm Masalları Cilt I, 33)

“Bir zamanlar kral büyük bir savaşa girmişti, ama askeri azdı; çünkü onlara az para veriyordu, yani bununla geçinemezlerdi. Bir gün üç asker baş başa verip ordudan kaçmayı düşündüler...” (Şeytan ve Ninesi, Grimm Masalları Cilt I, 438)

“...Pamuk Prenses’in ciğerini yediğini sanan kraliçe artık kendisinden daha güzel birinin olamayacağı düşüncesiyle duvardaki aynanın karşısına geçti:

Ayna ayna söyle bana?

Var mı bu ülkede benden daha güzeli?

Diye sorunca şu cevabı aldı:

Kraliçem, en güzeli sensin.

Ama Pamuk Prenses senden bin kat daha güzel!

O şimdi dağlarda,

Yedi cücenin yanında.

Kraliçe dehşet içinde kaldı, çünkü aynanın yalan söylemediğini biliyordu.” (Pamuk Prenses, Grimm Masalları, Cilt II, 483)

Alman masallarında hayvanlara zarar vermenin normal olduğuna dair örnek:

Tüccarın birinin panayırda işleri iyi gitti; tüm mallarını satarak kemerini altın ve gümüşle doldurdu. Karanlık basmadan önce köyüne dönmek istedi. Pelerinine bürünerek atına atladığı gibi evin yolunu tuttu. Öğlene doğru bir şehirde mola verdi. Tekrar yola çıkarken atını ona getiren seyis:

“Bayım, atın arka ayağındaki nalın çivisi eksik” dedi.

Olsun” diye cevap verdi adam. “Altı saatlik yolum var: o zamana kadar nal düşmez. Acelem var.”

Aksam üzeri tekrar mola verdiğiğinde, atını yemle beslerken seyis yanına geldi:

“Bayım, atınızın sol arka ayağındaki nalın bir çivisi düşmüş; onu nalbanda götüreyim mi?” diye sordu.

“Düşsün! Birkaç saat daha dayanır bu at. Acelem var!” diye cevap verdi adam.

Ve yoluna devam etti, ama bu uzun sürmedi. At topallamaya başladı; çok geçmeden de tökezleyerek bacağını kırdı.

Adam onu orada bırakmak zorunda kaldı ve pelerininini sırtlayarak eve kadar yayan yürüdü. "Hep bunlar bir çivi yüzünden" diye söylendi.

Acele işe şeytan karışır derler ya! (Çivi, Grimm Masalları Cilt 1, 389)

Alman masallarında hile yapmanın normal olduğuna dair örnek:

"Gel gidelim buradan baba" dedi oğlan. Jan oğlunu yanına alarak eve doğru yola koyuldu. Yolda oğlu ona, "Ben şimdi büyü yaparak bir taziye dönüreceğim! Beni göstererek çok para kazanabilirsin" dedi.

Derken bir faytonla karşılaştılar. Fayton sürücüsü "Hey, şu köpek satılık mı?" diye seslendi.

"Evet." "Kaç para istersin?"

"Otuz lira."

"Bu çok para, ama hadi öyle olsun. Bu güzel bir av köpeği doğrusu."

Faytonun içindeki beyefendi hayvanı yanına aldı. Ama az bir yol gitmişlerdi ki, köpek faytonun penceresinden atlayıp aynı anda insan olarak babasının yanında yer alıverdi.

Baba oğul tekrar evin yolunu tuttular. Ertesi gün bir köy pazarına vardılar. Oğlan, babasına dönerek, "Ben şimdi güzel bir at olacağım, beni satarsın. Ama satarken ağzıma takılı gemi çıkarmayı sakın unutma, yoksa insana dönüşemem!" dedi. (Düzenbaz ve Ustası, Grimm Masalları Cilt 1, 248-249)

Alman masallarında hırsızlığın normal olduğuna dair örnek:

Yaşlı adam, "Aman Tanrım! Sen gerçekten benim oğlumsun!" diye haykırdı.

O anda oğluna karşı yüreği sevinçle doldu. "Ama nasıl olur, sen koskoca bir bey olmuşsun! Servet ve bolluk içinde yaşıyorsun! Bu hâle nasıl geldin?" diye sordu.

"Ahh, babacığım" diye cevap verdi oğlan. "O genç fidan bir kazığa bağlanmamıştı, bu yüzden eğri büğrü büyüdü. Şimdiyse yaşlı sayılır, tekrar dimdik olması mümkün değil! Bu hale nasıl mı geldim? Ben bir hırsız oldum. Ama korkma, hırsızların ustası sayılırım ben. Açamayacağım kilit ya da sürgü yoktur benim! Sıradan bir hırsız gibi çalıp soyduğumu sanma! Ben sadece zenginlerin parasını çalıyorum. Fakirlere hiç dokunmuyorum. Soymak yerine onlara para veriyorum. Zahmete girmeden, kafa çalıştırmadan ve beceri göstermeden çalabileceğim şeylere de dokunmuyorum." (Usta Hırsız, Grimm Masalları Cilt 1, 377)

Alman masallarında insanlar arasında sınıfsal farklılıklar olduğuna dair örnek:

“Ne oluyor yahu?” diye şaşırarak avcıya sordu.

Uzun zamandan beri kral bu yöreden uzaktaydı; bilmiyor musun? Bugün geri dönüyor; herkes de onu karşılamaya çıkmış” diye cevap verdi avcı.

İyi de, kral nerde peki?” diye sordu asker: “Ben görmüyorum.”

“Burada” diye cevap veren avcı ceketini çıkardı; kraliyet elbisesi görüldü. “Kral benim; gelişimi bildirmiştim” dedi.

Asker dehşet içinde kaldı, hemen yere diz çöktü ve ona sıradan bir insanmış gibi davrandığı için özür diledi.

Kral ona elini uzatarak şöyle dedi: “Sen cesur bir askersin; benim hayatımı kurtardın! Artık sıkıntı çekmeyeceksin, ben gerekeni yapacağım. Bir gün canın haydut yatağındaki gibi bir kızartma isterse saraya gel. Ama birinin şerefine içmeden önce benden izin almalısın!” (Çizmeli Kardeş, Grimm Masalları Cilt 1, 221)

Türk masallarında üvey annenin kötü olduğuna dair örnekler:

“... Bir varmış, bir yokmuş... Bir adamın bir kızıyla bir oğlu varmış. Bunların anneleri ölmüş. Babaları evlenmiş. Üvey ana çocukları kıskanır, onlara türlü eziyetler edermiş. (Bacı Bacı, Can Bacı, Zaman Zaman İçinde, 103)

“... Aradan bir zaman geçer, kadın başlar üvey kızını kıskanmaya. “Ne yapsam da bu kızdan kurtulsam?” diye düşünürmüş. (Nardaniye Hanım, Zaman Zaman İçinde, 114)

Türk masallarında hırsızlık yapmanın normal olduğuna dair örnek:

Beyin oğlu hamama girince kız hemen onun cebindeki altın elmayı almış. Bir pusula yazmış da oğlanın cebine bırakmış. Atına bindiği gibi kaçmış gitmiş. (Altı Kız Babası, Az Gittik Uz Gittik, 164)

Tablo 3. Türk ve Alman Masallarında Tespit Edilen Kişisel Gelişimi Destekleyen ve Desteklemeyen İletilerin Frekans ve Yüzde Değerleri

	Frekans (<i>f</i>)	Yüzde (%)
Türk masallarında Kişisel Gelişimi Destekleyen İletiler	114	73,07

Tablo 3– devam

Türk masallarında Kişisel Gelişimi Desteklemeyen İletiler	42	26,92
Toplam	156	100
Alman masallarında Kişisel Gelişimi Destekleyen İletiler	300	69,60
Alman masallarında Kişisel Gelişimi Desteklemeyen İletiler	131	30,39
Toplam	431	100

Türk masallarında 114 tane kişisel gelişimi destekleyen ileti bulunmuş, 42 tane de kişisel desteklemeyen ileti tespit edilmiştir. Alman masallarında ise 300 tane kişisel gelişimi destekleyen ileti bulunmuş, 131 tane de kişisel gelişimi desteklemeyen ileti tespit edilmiştir. Bulgular kısmındaki tabloda sadece sıklıkla geçenler verilmiştir. Bu sayıların masallara göre yüzde ve frekans değerleri yukarıdaki tabloda yer almaktadır.

4. TARTIŞMA ve SONUÇ

Bu çalışmada Türk ve Alman masallarında yer alan iletiler incelenmiş ve yorumlanmıştır. Türk masalları 70 masaldan oluşmaktadır. Kişisel gelişimi destekleyen ileti sayısı 114, kişisel gelişimi desteklemeyen ileti sayısı ise 42 olarak tespit edilmiştir. Alman masalları 211 masaldan oluşmaktadır. 300 kişisel gelişimi destekleyen, 131 kişisel gelişimi desteklemeyen ileti tespit edilmiştir. Alman masalları hacimce daha küçük oldukları için sayfa sayısı olarak kitaplar birbirine yakındır.

Türk masallarında kişisel gelişimi destekleyen ileti oranı 73,07'dir. Kişisel gelişimi desteklemeyen ileti oranı ise 26,92 olarak tespit edilmiştir. Alman masallarında kişisel gelişimi destekleyen ileti oranı 69,60'tır. Kişisel gelişimi desteklemeyen ileti oranı ise 30,39'dur.

Kişisel gelişimi destekleyen iletiler bakımından Türk masallarında en çok “iyiler kazanır, kötüler cezalandırılır, aklını kullanmak önemlidir, verilen söz tutulmalıdır” iletileri yer alırken; Alman masallarında “iyiler kazanır, kötüler cezalandırılır, yardımsever olmak önemlidir, verilen söz tutulmalıdır” iletileri yer almıştır.

Kişisel gelişimi desteklemeyen iletiler bakımından ise Türk masallarında en çok “hile yapmak normaldir, hayvanlara zarar vermek normaldir, kurnazlar her zaman kazanır, yalan söylemek normaldir, herkese güvenilir iletileri yer alırken; Alman masallarında “üvey anne kötüdür, güzellik ve dış görünüş çok önemlidir, hayvanlara zarar vermek normaldir, hile yapmak normaldir, hırsızlık yapmak normaldir” iletileri yer almıştır.

Türk masalları incelendiğinde, masallarda daha çok iç güzelliği ve yardımsever olmak gibi iletilerin yer aldığı görülürken; Alman masallarında daha çok maddiyata, dış görünüme ve güzelliğe yer verildiği görülmüştür. Bugüne kadar yapılan çalışmalarda Türk masallarında kadının rolünün edilgen olmakla kalmayıp ev içinde erkeklere ne yapmaları gerektiğini söylediklerini ortaya çıkarmıştır (Ölçer Özünel, 2017, 33). Grimm masallarının birçoğunda görülen kadınsı güzellik klişesinin, genç kızların toplumsal cinsiyet kimliği oluşumu üzerinde zararlı etkileri olduğu “Grimm masallarında cinsiyet gösterimleri” ve “masallar ve feminist kuram” konulu makalelerle kanıtlanmıştır (Louie, 2012, 75; Fisher ve Silber, 2000, 121).

Grimm masallarında prensesler sürekli haksızlığa uğrayıp bir beyaz atlı prens tarafından kurtarılmayı beklemektedir ve edilgen konumdadır (Çalık, 2018, 102). Şahin (2014, 98), Grimm Masallarında kadın figürünü incelediği çalışmasında, Grimm Masallarında ataerkil sistem tarafından kadına biçilen rollerin ağırlığı nedeniyle kadınların çoğu zaman kendilerini gerçekleştiremediklerini, kendilerine ait seçimler yapamadıklarını ortaya çıkarmıştır. Grimm masallarında kimi zaman kadınlar kendi başlarına çaba sarf ederek başarıya ulaşsa da çoğu zaman edilgen konumda ve birilerinin yardımını beklemektedir. Bu makalelerde öne çıkan diğer bir konu da genç kızların kendileri hakkında iyi hissetmelerinin iyi görünmelerine bağlı olduğu yönündedir. Masallar bireyin özgürlük hareketiyle ilgili olarak cinsiyetle alakalı üstü açık ve kapalı dersler verir (Joosen, 2014, 372). Bu durumun da genç kızların, kadınsı güzellik gibi değer yargılarıyla, kendi kişisel özgürlüğünü kısıtlamalarına yol açtığı makalelerde ifade edilen kavramlardandır. Masallar, insanı değiştirerek dünyaya daha uygun kılma çabasından beslenir (Zipes, 2018a, 21) Dış görünüme çok fazla önem veren masallar toplumun düşünce yapısında değişiklikler yapar. Grimm Kardeşler'in masalları cinsiyetçi ve ırkçı yaklaşımlar içerir (Zipes, 2018b, 135). Bu masallarda kızlar edilgen konumdayken; erkekler etken konumdadır.

Bu güzellik ideali, kadınları nesnelleştiren, ataerkil bir uygulama olarak görülür. Kadınsı güzellik standartlarının toplumsal önemi, toplumsal cinsiyet eşitsizliğini sürdürme ve yeniden üretme yeteneğinde yatmaktadır. “Külkedisi” ve “Pamuk Prenses” gibi masallarda görüldüğü gibi fiziksel güzellik, zarafet, ödüllendirilirken, saldırgan, güçlü ve çirkin kötü adamlar cezalandırılır. Güzelliğin “iyi” ve çirkinin “kötü” ile ilişkilendirilmesi, çocukların dış görünüşün önemine dair algılarını şekillendirmede önemli bir rol oynar. Güzellik sayesinde elde edilen ödülleri vurgulayan bu mesajlar, bazı kadınların kariyer veya eğitim gibi diğer arayışlara karşı dış güzelliğine yönelmesine sebep olur. Toplumlar bu şekilde, yerleşmiş düşünce yapısını benimserler.

Türk masallarından “Bacı Bacı Can Bacı” başlıklı masalda yardımseverliğin önemine yer verilmiştir. Alman masallarından “Pamuk Prenses” başlıklı masalda ise kendisinden daha güzel olduğu için üvey annesi tarafından öldürülmek istenen genç bir kızın başından geçenler anlatılmaktadır. Yine Alman masallarından “Kral Keçisakal” başlıklı masalda kralla evlenip mevki sahibi ve zengin olmak isteyen bir genç kız anlatılmaktadır. Masallarda genellikle kadın kahramanlar kötü üvey annenin ya da kıskanç kardeşlerinin tuzaklarına düşmemek için savaş verir (Işık, 2009, 208). Sonunda ise iyi kalpli olanlar ödüle kavuşurken kötü kalpli olanlar cezalandırılır.

Masallarda dikkat çeken bir diğer husus da ötekileştirmedir. Türk masallarında Araplar kötü olarak tasvir edilirken; Alman masallarında keşişler ve papazlar kötü olarak tasvir edilmiştir.

İnsanın bilgi edinmesinin en temel yolu okumadan geçmektedir (Arıcı, 2015, 1). Çocuk edebiyatı ürünleri, dil ve anlatımlarıyla gerçek ve hayal dünyasının iç içe geçtiği bir evrende özellikle çocuğa yönelik olmalarıyla edebiyat zevkini oluşturmayı, eleştirel ve yaratıcı düşünebilme becerilerini geliştirmeyi amaçlar ve çocuğun karşılaştığı ilk sözlü edebiyat ürünlerinden olması yönüyle önemlidir. (Genç, 2016, 164; Kılıç ve Yılmaz, 2017, 44). Çocukluk çağında okunan en önemli türlerden birisi de masallardır. Doğu ve Batı medeniyetlerini oluşturan unsurlar ele alındığında Alman masallarının daha çok dış görünüşe ve maddeye önem verdiği görülmüştür. Türk masallarının ise daha çok iç güzelliğine yöneldiği görülmüştür. Pertev Naili Boratav (2009, 18), Zaman Zaman İçinde kitabının giriş bölümünde Türk masallarıyla ilgili bir incelemesine “kadın kişilerden” başlar ve bunun nedeninin Türk masallarında, çocukluk, erkek karakterlerden daha çok kadının önde bir yer alma olduğunu söyler. Bilinçaltının şekillendiği çocukluk yıllarında okunan masallar ileriki çağlarda bireyin düşünce dünyasını şekillendirir. Masalların bir toplumun ortak hafızasını oluşturduğu düşünüldüğünde topluma yön veren ve biçimlendiren önemli bir araç olduğu görülür. Masallardan elde edilen iletilerde masalların ürünü oldukları toplumların sosyo-kültürel aynası olduğu düşünülmektedir. Masallarda bir toplumun geleneklerini ve göreneklerini, yaşayış biçimlerini ve ahlaki değer yargıları bulunabilir. Masallar genellikle bu yargıları doğrudan değil, dolaylı olarak bazı sembollerle anlatırlar. Gerçek yaşamla masal olayları arasındaki gerçeği yansıtan ileti yüklü, büyülü, olağanüstü, olağanüstü olduğu kadar da gerçek bir dünya vardır. Okurun tüm bunları dikkate alarak bu büyülü dünyanın arkasındaki gerçeğe ulaşması gerekmektedir.

Türk ve Alman masalları incelendiğinde bazı masalların birbirine yüksek oranda benzediği görülmüştür. Bu durumu Thompson (2015, 15) şu şekilde açıklar: “Dünyanın diğer uzak kesimlerindeki masallarla önemli önemsiz benzerlikler gösteren bir masalın beş yüz versiyonuyla karşı karşıya buluruz.” Bu benzerlikler çoğu zaman tesadüfi değildir. Kültürlerin birbiriyle etkileşimi sonucu birbirinden etkilenip ortaya çıkmışlardır. Birbirine benzeyen masallar şunlardır:

Grimm masallarından “Pamuk Prenses”, Türk masallarından “Nardaniye Hanım” masalları birbirine çok benzemektedir. İki masalda da üvey annelerin kendisinden daha güzel

oldukları için üvey kızlarını öldürmek istemesi anlatılır. “Pamuk Prenses” masalında, üvey anne kendisinden daha güzel biri olup olmadığını sihirli aynaya sorarken; “Nardaniye Hanım” masalında, üvey anne bunu aya sorar. “Pamuk Prenses” masalında, genç kız yedi cücelere sığınırken; “Nardaniye Hanım” masalında ise genç kız kırk haramilere sığınır. “Pamuk Prenses” masalında, üvey anne kızına zehirli elma vererek öldürmeye çalışırken; “Nardaniye Hanım” masalında, üvey anne kızına zehirli sakız verir. Pamuk Prenses’i bir prens kurtarıırken; Nardaniye Hanım’ı bir şehzade kurtarır. İki masalın sonunda da kötü kalpli üvey anne cezalandırılır.

Alman masallarından “Binderili”, Türk masallarından “Ahu Melek” “Yıldırım Padişahı” ve “Ütelek” masalları birbirine çok benzeyen dört masaldır. Bu dört masalda da annelerinin ölümünden sonra vasiyetiyle babalarının kızlarıyla evlenmek istemesi anlatılır. Türk masallarında kızlar babasıyla evlenmekten kurtulurken, Grimm masalında kız babasıyla evlenmekten kurtulamaz.

Türk masallarından “Yatalak Mehmet” ve Grimm masallarından “Kuyu Başındaki Kız” birbirine benzeyen bir diğer masallardır. İki masalda da kızların, babalarını tuz kadar sevdiklerini söyledikleri için evden uzaklaştırılarak öldürülmek istemeleri anlatılır. Masalların sonunda babaları hatalarını anlar ve kızlar da babalarını affederek mutlu bir yaşam sürerler.

Türk masallarından “Usta Nazar” ve Alman masallarından “Cesur Terzi” masalları birbirine başkarakterlerin kurnazlık yaparak kendilerini güçlü göstermesi yönüyle benzemektedir.

Türk masallarından “Ben Bir Yeşil Yaprak İdim” ve Alman masallarından “Kral Keçisakal” masalları birbirine benzemektedirler. Bu masalarda iki kibirli genç kızın evlendikten sonra hatalarının farkına varması anlatılır.

Türk masallarından “Ayşe, Fatma Kuzular” ve Alman masallarından “Kurt ile Yedi Oğlak” masalları birbirine benzemektedirler. İki masalda da kurda inanıp onun tuzağına düşen kuzular anlatılır.

Türk Masallarından “Yedi Kardeşler” ve Alman masallarından “On İki Erkek Kardeş” masalları birbirine benzemektedir. Bu masalarda anne-babanın kız çocukları olur ve erkek kardeşler evden uzaklaşmak zorunda kalırlar. Ancak sonradan kız kardeşleri, ağabeylerini bulur ve hep birlikte mutlu yaşarlar.

Türk masallarından “Ayı ile Tilki” ve Alman masallarından “Köylü ile Şeytan” masalları birbirine benzemektedir. Türk masalında tilki kurnazlık yaparak ayının elinden tarlaya ektiği mahsulleri alırken; Alman masalında köylü şeytanı kandırıp tarladaki mahsulü alır.

Türk masallarından “Eşek Kafası” ve Alman masallarından “Sıpa” isimli masal birbirine benzeyen iki masaldır. İki masalda da eşek kafası ve sıpa kılığında iki gencin başından geçenler anlatılır. İki genç de sonunda insana dönüşmeyi başarır.

Türk masallarından “Nohut Oğlan” ve Alman masallarından “Parmak Çocuk” masalı da birbirine benzeyen masallardandır. İki masalda da nohut ve parmak boyutundaki iki çocuğun yaşadığı maceralar anlatılır.

Çocuklar masallardan iyiyi-kötüyü, güzeli-çirkini, eğriyi-doğruyu, sevgiyi-saygıyı, yardımlaşmayı bencilliği, fedakârlığı- kıskançlığı, yalanı- doğru olmayı, acımayı- acımasızlığı ve bunun gibi birçok şeyi öğrenir ve bu öğrenme kalıcıdır (Demir, 2006, 4; Yıldız, 2006, 9). Kimi zaman çocuk kendini masal kahramanının yerine koyarak adeta o masalı kendi yaşıyormuş gibi sahiplenir. Masal kahramanlarının başından geçen serüven ve sınavların hemen her zaman çocuğun gelişimine katkıda bulunduğu söylenebilir. Bu nedenle masalların okuyucuya vermek istediği mesaja dikkat edilmelidir.

5. ÖNERİLER

Masallar sözlü edebiyat geleneğinin en önemli unsurlarındandır. Sahip oldukları olağanüstülüklerle en çok çocukların ilgisini çekerler. Masallarda gerçeklikten esas alınarak yeniden oluşturulan kahramanlar ve olaylar aracılığıyla, topluma gerekli iletilerin verilmesi amaçlanmaktadır. Masallarda yer alan gerçeğin artık başka bir işlevi, iletisi, başka bir boyutu vardır ve toplumun eğitiminde payı büyüktür. Çocukluk çağında okunan kitapların kişilik gelişimindeki rolü düşünüldüğünde bu çağda okunacak masalların seçimi önem kazanmaktadır. Çocuklar bu çağda ne kadar çok olumlu uyarılarla karşılaşırse kişilik gelişimine katkı sağlama oranı da artacaktır. Aynı zamanda bu çağda kitaplarda geçen olumsuz örnek teşkil eden bölümlerin çocukların kişilik gelişimini olumsuz yönde etkileyeceği düşünülmektedir. Bu durum çocukların yetişkin olduklarında sahip olacakları karakteri de etkilemektedir. Bu nedenle anne-baba ve öğretmenlerin, çocukların okuyacağı masallar konusunda seçici davranmaları gerekmektedir. Kişilik gelişimine katkı sağlayan masallar seçilmeli, olumsuz ileti içeren masallardan uzak durulmalıdır. Kişilik gelişimine olumlu yönde katkı sağlamak ancak iyi örnekler ve rol modeller sayesinde olanaklı olacaktır.

Masalların çocuklar için bir diğer faydası ise ana dilinin tadına varmasını sağlamasıdır. Ana dilinin inceliklerini, konuşma dilinin bütün özelliklerini masallar kendisinde toplar. Masallarda yer alan ikilemeler, kalıplaşmış sözler, deyimler, atasözleri ve şiirsel anlatımla çocuklar dilin zenginlikleriyle tanışır. Masallar sahip olduğu süslü anlatımla okuyucusuna dilinin tadını verir ve dilin gelişmesine katkı sağlar. Masalların toplumun sahip olduğu deneyimleri, kültürel değerleri ve fikir dünyasını barındırdığı unutulmamalı, geçmişten geleceğe ışık tuttuğu gerçeği ihmal edilmemelidir.

KAYNAKÇA

- Akar, Özlem. 2006. Türk Masallarında Kadın Figürü Üzerine Bir İnceleme. Yayımlanmamış Yüksek Lisans Tezi. Gazi Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü.
- Akbayır, Sıddık. 2013. **Cümle ve metin bilgisi**. Ankara: Pegem Akademi Yayıncılık.
- Akçay, Serhat. 2015. Samed Behrengi'nin Hikâyelerindeki Eğitsel İletiler Üzerine Bir Araştırma. Yayımlanmamış Yüksek Lisans Tezi. İstanbul Aydın Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü.
- Akkaya, Ahmet. 2008. Mustafa Kutlu'nun Hikâyelerindeki İletiler ve Bu İletilerin Çocuğa Görelik İlkesi Açısından İncelenmesi. Yayımlanmamış Yüksek Lisans Tezi. Fırat Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü.
- Arsoy, Naciye. 2011. Türk Masallarında Ataerkillik, Toplumsal Cinsiyet Ayrımcılığı ve Kadın. Yayımlanmamış Yüksek Lisans Tezi. Kafkas Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü.
- Arıcı, Ali Fuat. 2015. Türkçe Öğretmenleri / Öğretmen Adayları Ne Okumalı? -Bir "Okuma Listesi" Önerisi. **Hacettepe Üniversitesi Eğitim Fakültesi Dergisi**. c. 30. s. 3: 1-15.
- _____. 2016. Estetik Değer Oluşturmada Masalların Rolü: Türk Masalları Örneği. **Erzincan Üniversitesi Eğitim Fakültesi Dergisi**. c.18. s. 2: 1017-1035.
- Arpacı, Özlem. 2006. Çocuk Kitaplarında İletiler ve İletilerin Aktarım Biçimi (Sevim Ak Örneği). Yayımlanmamış Yüksek Lisans Tezi. Mersin Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü.
- Aslan, Ensar. 2008. Türk Halk Edebiyatı. Ankara: Maya Akademi Yayınları.
- Aslan, Seyfettin, Vedat Koçal. 2018. Doğu-Batı Uygarlıkları Ayrımı Bağlamında Türkiye ve Avrupa Göçmen Politikalarının Tarihsel Temelleri Üstüne Karşılaştırmalı Bir Çalışma. **Dicle Üniversitesi İktisadi ve İdari Bilimler Fakültesi Dergisi**.c.8. s. 15: 1-32.
- Aytaş, Gıyasettin. 2003. Okuma Gelişiminde Çocuk Edebiyatının Rolü. **TÜBAR**. c.13: 155-160.

- Bahar, Mehmet Ali. 2016. Oğuz Tansel'in Derlediği ve Yazdığı Masallarda Çok Söylemlilik. **İdil Dergisi**. c.5 s.19: 75-103.
- Bakırcı, Nedim. 2014. Eflâton Cem Güney'in "Masallar" Adlı Kitabında Yer Alan Metinlerde Mitolojik Unsurlar. **Türük Uluslararası Dil, Edebiyat ve Halkbilimi Araştırmaları Dergisi**.c.2. s.4: 37-52.
- Barış, Gökçen. 2011. Gülten Dayıoğlu'nun Çocuk Romanlarındaki Eğitsel İletiler. Yayımlanmamış Yüksek Lisans Tezi. Abant İzzet Baysal Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü.
- Bayraktar, Duygu Hasibe. 2008. Muzaffer İzgü'nün "İçimde Çiçekler Açınca", "Kaçak Kız" ve "Bütün Sabahlarım Senin Olsun" Adlı Romanlarında Soyut İşlemler Dönemi Çocuklarına Yönelik Eğitim Amaçlı İletiler. Yayımlanmamış Yüksek Lisans Tezi. Ondokuzmayıs Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü.
- Bayraktar, Nebahat Sena. 2016. Yabancı Dil Olarak Türkçenin Öğretiminde Türk Masallarından Yararlanılması. Yayımlanmamış Yüksek Lisans Tezi. Dokuz Eylül Üniversitesi Eğitim Bilimleri Enstitüsü.
- Boratav, Pertev Naili. 1969. **100 Soruda Türk Halk Edebiyatı**. İstanbul: Gerçek Yayınevi.
- _____. 2009. **Zaman Zaman İçinde**. Ankara: İmge Kitabevi.
- _____.2017. **Az Gittik Uz Gittik**. Ankara: İmge Kitabevi.
- Buch, Wilfried. 2006. "Masal ve Efsane Üzerine".Editör: M. Öcal Oğuz. **Halk Biliminde Kuramlar ve Yaklaşımlar1** (s.223). (3.Basım). Ankara: Geleneksel Yayıncılık.
- Cesur, Enise. 2015. Mavisel Yener'in Çocuklara Yönelik Öykülerindeki Eğitsel İletiler Üzerine Bir Araştırma. Yayımlanmamış Yüksek Lisans Tezi. İstanbul Aydın Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü.
- Çalık, Sibel. 2018. Grimm Masallarının Dönüşümü Üzerinden Kadın İmgesi. Yayımlanmamış Yüksek Lisans Tezi. Çanakkale Onsekiz Mart Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü.
- Çelik, Suzan. 2000. Türk Masallarında Ölüm ve Yas. Yayımlanmamış Yüksek Lisans Tezi. Fırat Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü.
- Çevik, Mehmet. 2008. Türkiye'de Batı Masalları ve Çocuklarımız. **Gazi Türkiyat**. c. 3: 115-130.

- Çınar, Semiha Ceren. 2010. Gülten Dayıoğlu'nun Eserlerindeki Ebeveyn Çocuk İlişkisinin İletiler Açısından Değerlendirilmesi. Yayımlanmamış Yüksek Lisans Tezi. Fırat Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü.
- Çorbacı, Çiğdem. 2000. Türk Masallarında Yardımcı İhtiyar Motifi. Yayımlanmamış Yüksek Lisans Tezi. Fırat Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü.
- Çölgeçen, Remziye. 2018. Millî Edebiyat Dönemi Çocuk Dergilerinde Geçen İletilerin Sınıflandırılması. Yayımlanmamış Yüksek Lisans Tezi. Adıyaman Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü.
- Demir, Gülder. 2006. Konya İli Cihanbeyli İlçesi'nde Anlatılan Masalların Çocuk Eğitimi Açısından İncelenmesi. Yayımlanmamış Yüksek Lisans Tezi. Selçuk Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü.
- Er, F. Dilek Himam. 2009. Modanın Yaratım Nesnesi Olarak "Tasarı Bedenler". **Dokuz Eylül Üniversitesi Güzel Sanatlar Fakültesi Dergisi**. 17-24.
- Erdal, Kelime. 2016. Keloğlan Masallarında Çocukların Eğitimine Yönelik İletiler. **Uluslararası Türkçe Edebiyat Kültür Eğitim Dergisi**.c. 5. s. 4: 1805-1822.
- Erdi, Arzu. 2008. Türkiye'de 1980-1985 ve 2000-2005 Yılları Arasındaki Çocuk Kitaplarında Eğitsel İletiler (Karşılaştırmalı Bir Çalışma). Yayımlanmamış Doktora Tezi. Marmara Üniversitesi Eğitim Bilimleri Enstitüsü.
- Filizok, Rıza. 1991. **Ziya Gökalp'ın Edebî Eserlerinde Halk Edebiyatı Tesiri Üzerine Bir Araştırma**. Ankara: Kültür Bakanlığı.
- Fisher, Jerilyn. Ellen. S. Silber,2000. GoodandBad Beyond Belief: Teaching Gender Lessons Through Fairy Tales and Feminist Theory. **Women's Studies Quaterly**. 121-136.
- Genç, Hanife Nâlân. 2016. Kırmızı Başlıklı Kız Masalının Fransızca ve Türkçe Baskıları Üzerine Bir İnceleme. **DTCF Dergisi**.c. 56.s. 1: 163-176.
- Grimm, Jacob&Wilhelm. 2018. **Grimm Masalları Cilt I**. İstanbul: Pinhan Yayıncılık.
- _____. 2011. **Grimm Masalları Cilt II**. İstanbul: Pinhan Yayıncılık.
- Gökbakar, İbrahim. 2018. Masal ve Türkü. **DTCF Dergisi**. 39-44.

- Gökbulut, Burak. 2010. Kıbrıs Türk Masalları İle Uygur Türk Masalları Üzerinde Karşılaştırmalı Bir Araştırma. Yayımlanmamış Yüksek Lisans Tezi. Ege Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü.
- Gülgönül, Berna. 2014. Bilgin Adalı'nın Hikâye ve Romanlarında Yer Alan Eğitsel İletiler. Yayımlanmamış Yüksek Lisans Tezi. Dokuz Eylül Üniversitesi Eğitim Bilimleri Enstitüsü Türkçe Eğitimi Anabilim Dalı.
- Güney, Eflatun Cem. 1971. **Folklor Ve Edebiyat**. İstanbul: Milli Eğitim Basımevi.
- Güneş, Hasan. 2006. Grimm Masallarının Çocuklar Üzerindeki Etkileri. Yayımlanmamış Doktora Tezi. Anadolu Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü.
- Harmancı. 2010. Türk Masallarında Keloğlan Tipi. Yayımlanmamış Yüksek Lisans Tezi. Kocaeli Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü.
- Helimoğlu Yavuz, Muhsine. 2013. **Masallar ve Eğitimsel İşlevleri**. Ankara: Eğiten Kitap.
- Işık, Muhammed. 2017. Karakter Eğitimi Açısından Mevlâna İdris Zengin'in Hikâye Ve Masallarında Eğitsel İletiler. Yayımlanmamış Yüksek Lisans Tezi. Recep Tayyip Erdoğan Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü.
- Işık, Neşe. 2009. Türk Masallarının Sembolik Açısından Çözümlemesi. Yayımlanmamış Doktora Tezi. Fırat Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü Türk Dili Ve Edebiyatı Ana Bilim Dalı.
- İlhan, Tahsin. Yaşar Özbay. 2010. Yaşam Amaçlarının ve Psikolojik İhtiyaç Doyumunun Öznel İyi Oluş Üzerindeki Yordayıcı Rolü. **Türk Psikolojik Danışma ve Rehberlik Dergisi**. c. 4.s. 34: 109-118.
- Joosen, Vanessa. 2014. "Sanat ve Pedagoji Arasında Peri Masalı Uyarlamaları". Editör: M. Öcal Oğuz. **Halk Biliminde Kuramlar ve Yaklaşımlar 4** (s.372). (1.Basım). Ankara: Geleneksel Yayıncılık.
- Kaplan, Essin. 2010. Anadolu Türk Halk Masallarında Kılık Değiştirme. Yayımlanmamış Yüksek Lisans Tezi. Gazi Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü.
- Kaplan, Kadir. 2013. Hidayet Karakuş'un Roman ve Hikâyelerinde Yer Alan Eğitsel İletiler. Yayımlanmamış Yüksek Lisans Tezi. Afyon Kocatepe Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü.
- Kaplan, Mehmet. 1996. **Kültür ve Dil**. İstanbul: Dergah Yayınları.

- Karakuş, Neslihan. Ökten, Celile Eren. 2018. Söylem Geliştirme: “Türk Çocuğunun Kitabı Altın Işık. **Tarih Okulu Dergisi.** c.37. s.2: 681-703.
- Karatay, Halit. 2007. Dil Edinimi ve Değer Öğretimi Sürecinde Masalın Önemi ve İşlevi. **Türk Eğitim Bilimleri Dergisi.** c. 5 s. 3: 463-475.
- Kılıç, Bekir Sittik. 2017. Beyazbulut Dergisindeki Kurgusal Metinlerde Karakterler Aracılığıyla Verilen İletiler. Yayımlanmamış Yüksek Lisans Tezi. Erzincan Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü.
- Kılıç, Bekir Sittik, Oğuzhan Yılmaz.2017. Fakir Baykurt’un Masallarında Değer Eğitimi. **IV. Uluslararası Çocuk Ve Gençlik Edebiyatı Sempozyumu.** (20-21 Ekim 2017). İstanbul.
- Kılıç, Uğur. 2010. Çeviri Çocuk Klasiklerinde Eğitici İletiler (Meb’in 2005 Yılında İlköğretim Öğrencilerine Önerdiği 100 Temel Eser Örneğinde). Yayımlanmamış Yüksek Lisans Tezi. Afyon Kocatepe Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü.
- Kılınc, Bedrettin Sina. 2014. Mevlâna İdris Zengin’in Hikâye ve Masallarındaki İletiler Ve Bu İletilerin Türkçe Eğitimi Açısından İncelenmesi. Yayımlanmamış Yüksek Lisans Tezi. Fırat Üniversitesi Eğitim Bilimleri Enstitüsü.
- Köse, Sibel. 2011. Muzaffer İzgü’nün “Anneannemin Akıl Almaz Maceraları” Serisindeki Eğitsel İletiler. Yayımlanmamış Yüksek Lisans Tezi. Atatürk Üniversitesi Eğitim Bilimleri Enstitüsü.
- Küçük, Elif Emine. 2005. İlköğretim 6., 7. ve 8. Sınıflarda Okutulan Türkçe Kitaplarındaki Düz Yazı Metinlerinin Çocuğa Görelik İlkesine ve Metinlerin İçerdiği Eğitsel İletilere Göre İncelenmesi. Yayımlanmamış Yüksek Lisans Tezi. Fırat Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü.
- Lawrence Neuman, W. 2008. **Toplumsal Araştırma Yöntemleri Nitel ve Nicel Yaklaşımlar Cilt 2.** İstanbul: Yayınodası.
- Louie, Patricia. 2012. Not So Happily Ever After? The Grimm Truth About Gender Representations İn Fairy Tales. **Ignite.**c. 4. s. 1. 74-82.
- Mert, Esra Lüle. 2012. Anadili Eğitimi - Öğretimi Sürecinde Çocuk Yazını Ürünlerinden Yararlanma ve Masal Türüne Yönelik Bazı Belirlemeler. **Pamukkale Üniversitesi Eğitim Fakültesi Dergisi.** c. 31: 1-12.

- Nazlı, Atiye. 2011. Binbir Gece Masallarının Anadolu Türk Masallarına Etkileri Üzerine Bir Araştırma. Yayımlanmamış Yüksek Lisans Tezi. Selçuk Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü.
- Oğuz, M. Öcal.2010. Türkiye’de Mit ve Masal Çalışmaları veya Bir Olumsuzlama ve Tek-Tipleştirme Öyküsü. **Milli Folklor**. c. 22. s. 85: 36-45.
- Orçan, Suzan. 2011. Türk Masallarında Renk İmgesi. Yayımlanmamış Yüksek Lisans Tezi. Hacettepe Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü.
- Oruç, Şerif. 2006. “Avrupa Masallarının Üslup Özelliklerini İnceleyen Bir Masal Araştırmacısı: MaxLuthi”. Editör: M. Öcal Oğuz. **Halk Biliminde Kuramlar ve Yaklaşımlar 2** (s.251-235). (3.Basım). Ankara: Geleneksel Yayıncılık.
- Ölçer Özünel, Evrim. 2003. Türkiye Masallarında Toplumsal Cinsiyet ve Mekân İlişkisi. Yayımlanmamış Yüksek Lisans Tezi. Bilkent Üniversitesi Ekonomi ve Sosyal Bilimler Enstitüsü.
- _____. 2011. Yazının İzinde Masal Haritalarını Okuma Denemesi: Masal Tarihine Yeniden Bakmak. **Millî Folklor**. c. 23. s. 91: 60-71.
- _____. 2017. **Masal Mekanında Kadın Olmak. Masalarda Toplumsal Cinsiyet ve Mekan İlişkisi**. Ankara: Geleneksel Yayıncılık.
- Özaslan, Pelin. 2012. Muzaffer İzgü’nün Çocuklara Yönelik Hikâye ve Romanlarındaki Eğitsel İletiler. Yayımlanmamış Yüksek Lisans Tezi. Mehmet Akif Ersoy Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü.
- Özdemir, Emin. 1983. **Yazı ve Yazınsal Türler**. İstanbul: Varlık Yayınları.
- _____. 2011. **Eleştirel Okuma**. Ankara: Bilgi Yayınevi.
- Özdemir, Güneş. 2008. Sevim Ak’ın Hikâye Ve Romanlarında Yer Alan Eğitsel İletiler. Yayımlanmamış Yüksek Lisans Tezi. Çanakkale On Sekiz Mart Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü.

- Özler, Ahmet. 2006. Türkçe Ders Kitaplarında Yer Alan Hikâye Ve Masalların Eğitimsel İşlevleri. Yayımlanmamış Yüksek Lisans Tezi. Selçuk Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü.
- Özokutan, Türkan. 2005. Kıbrıs Türk Masalları. Yayımlanmamış Yüksek Lisans Tezi. İstanbul Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü.
- Öztürk, Ali Osman. 2008. Masalları Uyutmak. **Uluslararası Sosyal Araştırmalar Dergisi**. c. 1. s. 3: 494-499.
- Saforova, Mekhribon. 2010. Eğitsel Bir Bakış Açısıyla Anadolu ve Özbek Türk Masallarında Ortak ve Farklı Motifler. İstanbul Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü.
- Sakaoğlu, Saim. 2017. **Masal Araştırmaları**. Akçağ Yayınları: Ankara.
- Sarıkaya, Burcu. 2004. Türk Masallarında Aile Yapısı. Yayımlanmamış Yüksek Lisans Tezi. Sakarya Üniversitesi Sosyal Bilimleri Enstitüsü.
- Sert, Mehmet Miraç. 2014. Mustafa Ruhi Şirin'in Şiirlerinin Türkçe Öğretimi Bağlamında Tema ve İletiler Açısından İncelenmesi. Yayımlanmamış Yüksek Lisans Tezi. Fırat Üniversitesi Eğitim Bilimleri Enstitüsü.
- Sever, Sedat. 2007. **Çocuk ve Edebiyat**. Ankara: Kök Yayıncılık.
- _____. 2013. **Çocuk Edebiyatı ve Okuma Kültürü**. İzmir: Tudem Yayınları.
- Sever, Sever, Sedat Karagül. 2014. Oğuz Tansel'in Derleyip Yazdığı Masal Kitaplarında Yer Alan Sözcüklerin İncelenmesi. **Dergipark**. c. 20. s. 77: 173-188.
- Sezer, Melek Ö. 2012. **Masallar ve Toplumsal Cinsiyet**. İstanbul: Evrensel Basım Yayın.
- Şahin, Duygu Demirel. 2014. Seçilmiş Grimm Masallarında Kadın Figürü. Yayımlanmamış Yüksek Lisans Tezi. Atatürk Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü.
- Şirin, Mustafa Ruhi. 2007. **Çocuk Edebiyatı Kültürü**. Ankara. Kök Yayıncılık.
- Taşdelen, Pınar, Canan Koca. 2015. Viktorya Dönemi İngiltere'sinde Kadın Bedeni Politikaları ve Kadınların Spora Katılımı. **Edebiyat Fakültesi Dergisi**. c. 32. s. 1: 205-214.

- Taşkıran, Elmas. 2015. Mustafa Ruhi Şirin'in Masallarında ve Öykülerinde Eğitsel İletiler. Yayınlanmamış Yüksek Lisans Tezi. Afyon Kocatepe Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü.
- TDK, (2005). **Türkçe Sözlük**. Ankara: Türk Dil Kurumu Yayınları.
- Temizyürek, Fahri. 2003. Türkçe Öğretiminde Çocuk Edebiyatının Önemi. **TÜBAR**. c.13: 161-167.
- Thompson, Stith. 2015. "Yıldız Koca Masalı". Editör: M. Öcal Oğuz. **Halk Biliminde Kuramlar ve Yaklaşımlar 3** (s.15). (1.Basım).Ankara: Geleneksel Yayıncılık.
- Tok, Mehmet. 2012. Mesnevi'deki Masalların Farklılığı ve Eğitimsel İşlevleri. **Dil ve Edebiyat Eğitimi Dergisi**. c. 4: 42-57.
- Türkçe Dersi Öğretim Programı (2018). Milli Eğitim Bakanlığı. Ankara.
- Ulukan, Ayşe. Dede Korkut Hikâyeleri ve Grimm Masallarında Kültür ve İnançlara Yerleşmiş Renk ve Sayı İmgelemi. Yayınlanmamış Yüksek Lisans Tezi. Sakarya Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü.
- Uzuner Yurt, Serap. Şimşek, Tacettin. 2016. Sevim Ak'ın Öykülerinin Eğitsel Değerleri. **Ana Dili Eğitimi Dergisi**. c. 4. s.4: 474-488.
- Vardar, Berke. 2007. **Açıklamalı Dilbilim Terimleri Sözlüğü**. Multilingual Yabancı Dil Yayınları: Ankara.
- Yaldız, Hatice Tüba. 2006. Masalların Çocuk Eğitimi Açısından İncelenmesi (Sarayönü Örneği). Yayınlanmamış Yüksek Lisans Tezi. Selçuk Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü.
- Yıldırım, Ali, Hasan Şimşek. 2018. **Sosyal Bilimlerde Nitel Araştırma Yöntemleri**. Ankara: Seçkin Yayıncılık.
- Yılmaz, Hatice Derya. 2017. Koray Avcı Çakman'ın Eserlerinde Çocuklara Yönelik Ekoeleştirel İletiler. Yayınlanmamış Yüksek Lisans Tezi. Erzincan Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü.
- Yılmaz, Sibel. 2007. Muzaffer İzgü'nün Çocuk Romanlarının Tema, Eğitsel İletiler ve Dil Yönünden 10-12 Yaş Grubu Çocuklarına Uygunluğu. Yayınlanmamış Yüksek Lisans Tezi. Sakarya Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü.

Yurtseven, Hatice. MEB Onaylı 100 Temel Eserde Yer Alan Çeviri Kitaplardaki İletilerin İlköğretim İkinci Kademe Öğrencilerine Uygunluğunun Türkçe Öğretmenlerinin Görüşleri Doğrultusunda İncelenmesi. Yayımlanmamış Yüksek Lisans Tezi. Uludağ Üniversitesi Eğitim Bilimleri Enstitüsü.

Zipes, Jack. 2018. **Dayanılmaz Peri Masalı**. İstanbul: Alfa Yayınları.

_____. 2018. **Peri Masalları ve Yıkma Sanatı**. İstanbul: Alfa Yayınları.

EKLER

Ek 1. Türk Masalları

Zaman Zaman İçinde

Masalın Adı	Kişisel Gelişimi Destekleyen İletiler	%	f	Kişisel Gelişimi Desteklemeyen İletiler	%	f
1.Bacı Bacı Can Bacı	1.Yardımselik önemlidir. 2.İyiler kazanır, kötüler cezalandırılır.	66,66	2	1.Üvey anne kötüdür.	33,33	1
2.Yedi Kardeşler	3.Gerçekler er ya da geç ortaya çıkar. 4.İyiler kazanır, kötüler cezalandırılır.	100	2			
3.Nardaniye Hanım	5.Yalan söylemek kötüdür. 6.İnançlı olmak önemlidir. 7.İyiler kazanır, kötüler cezalandırılır.	75	3	2.Üvey anne kötüdür.	25	1
4.Ben Bir Yeşil Yaprak İdim	8. Bilgi sahibi olmadan fikir sahibi olunmaz.	50	1	3.İntikam almak normaldir.	50	1
5.Fesleğenci Kızı				4.Hile yapmak normaldir.	100	1
6.Yatalak Mehmet	9.İyiler kazanır. 10.Tembellik kötüdür.	100	2			
7.Menekşe Yapraktan İncinen Kızım				5.Hile yapmak normaldir.	100	1
8.Arap Lala	11.İyiler kazanır.	100	1			
9.Dülger Kızı	12.İnsanları küçük görmek kötüdür.	50	1	6.Hile yapmak normaldir.	50	1
10.Ahu Melek	13.Verilen söz tutulmalıdır. 14.Kötüler cezalandırılır. 15.Baba ile kızın evlenmesine karşı olma. 16.Emek verilerek	100	4			

	başarıya ulaşılır.					
11.Hüsnü Yusuf Şehzade	17.Evlat sevgisi önemlidir. 18.İyiler kazanır.		2	7.Herkese güvenilir.		1
12.Sitti Hatun	19.Verilen söz tutulmalıdır. 20.Sabretmenin önemi. 21.İyiler kazanır.	100	3			
13.Oduncunun Kızı	22.Verilen söz tutulmalıdır. 23.İnsanları dış görünüşüne göre yargılamamak gerekir. 24.İyiler kazanır, kötüler cezalandırılır.	75	3	8.Araplar kötüdür.	25	1
14.Sabır Taşı	25.Kadere razı olmak gerekir. 26.Yalan söylemek kötüdür. 27.İyiler kazanır, kötüler cezalandırılır.	100	3			
15.Yıldırım Padişahı	28.Verilen söz tutulmalıdır. 29.İyiler kazanır. 30.Emek verenler başarıya ulaşır. 31.Baba ile kızın evlenmesine karşı olma.	100	4			
16.Nalıncı ile Padişah	32.İyiler kazanır, kötüler cezalandırılır.	100	1			
17.Altın Toplu Sultan	33.Verilen söz tutulmalıdır. 34.İyiler kazanır.	66,66	2	9.Hile yapmak normaldir.	33,33	1
18.Bostancı Dede	35.İnsanları dış görünüşüne göre yargılamamak gerekir. 36.Yalan söylemek kötüdür. 37.İyiler kazanır, kötüler cezalandırılır.	75	3	10.Hayvanlara zarar vermek normaldir.	25	1
19.Usta Nazar	38.İyiler kazanır, cezalandırılır.	100	1			
20.İnsanoğlu Nankördür	39.Merhametli olmak önemlidir. 40.Nankörlük kötüdür. 41.İyiler kazanır, kötüler cezalandırılır. 42.Hayvanlar yardım	100	4			

	etmek önemlidir.					
21.Köylü ile Sultan Mahmut	43.İyiler kazanır.	100	1			
22.Hasses Paşa				11.Kurnazlar her zaman kazanır.	100	1

Az Gittik Uz Gittik

Masalın Adı	Kişisel Gelişimi Destekleyen İletiler	%	f	Kişisel Gelişimi Desteklemeyen İletiler	%	f
23.Ayağına Diken Batan Karga	44.Verilen söz tutulmalıdır.	100	1			
24.Boköceği	45.İnatlaşmak kötüdür.	100	1			
25.Yarım Horoz	46.Borçlar ödenmelidir.	100	1			
26.Koca-Nine ile Tilki				12.Hayvanlara zarar vermek normaldir.	100	1
27.Ayşe, Fatma Kuzular	47.Kötüler cezalandırılır.	100	1			
28.Ayı ile Tilki				13.Kurnazlar her zaman kazanır.	100	1
29.Yolcu ile Yılan	48.Aklımı kullanmak önemlidir.	33,33	1	14.İyilikler çıkar karşılığı yapılır. 15.Hayvanlara zarar vermek normaldir.	66,66	2
30.Tilki				16.Hayvanlara zarar vermek normaldir.	100	1
31.Kuyruğu Zilli Tilki	49.Emanete sahip çıkılmalıdır.	100	1			
32.Tilki ile Yılan	50.Arkadaşlık	100	2			

	önemlidir. 51.Kötüler cezalandırılır.					
33.Göğsü Kınalı Serçe	52.Yardımsaver olmak önemlidir.	100	1			
34.Erler-Karısı'na Koca Olmaya Giden Keloğlan	53.Kötüler cezalandırılır. 54.Yardımsaverlik önemlidir.	100	2			
35.Dev Baba	55.Merhamet etmek önemlidir. 56.İyiler kazanır, kötüler cezalandırılır. 57.Hatasını anlamak önemli bir erdemdir.	75	3	17.Güzellik ve dış görünüş çok önemlidir.	25	1
36.Dünya Güzeli	58.Yardımsaverlik önemlidir. 59.Verilen söz tutulmalıdır. 60.İyiler kazanır. 61.Emek verilerek başarıya ulaşılır.	100	4			
37.Benli Bahri	62.Hayvan sevgisi 63.İyiler kazanır. 64.İnsanları dış görünüşüne göre yargılamamak gerekir.	100	3			
38.Kral-Padişahının Kızı	65.İyiler kazanır, kötüler cezalandırılır.		1	18.Anne ve baba kıskançtır. 19.Herkese güvenilir.	66,66	2
39.Kara Tavuk	66.İyiler kazanır, kötüler cezalandırılır.	33,33	1	20.Anne kötüdür. 21.Keşişler	66,66	2

				güvenilmezdir, kötüdür.		
40.Yer-Altı Diyarının Kartalı	67.Yardımseverlik önemlidir. 68.İyiler kazanır.	100	2			
41.Cazı-Kız	69.İyiler kazanır, kötüler cezalandırılır.	50	1	22.Kız kardeş kötüdür.	50	1
42.Çan-Kuşu, Çor-Kuşu	70.Verilen söz tutulmalıdır. 71.Şükretmek önemlidir. 72.Yardımseverlik önemlidir. 73.İyiler kazanır, kötüler cezalandırılır.	100	4			
43.Papağan	74.Merhamet etmek önemlidir. 75.Kibirleşmek kötüdür. 76.Affetmek büyük bir erdemdir.	75	3	23.Baba kötüdür.	25	1
44.Çember- Tiyar	77.Kibirleşmek kötüdür. 78.İyiler kazanır.	66,66	2	24.Herkese güvenilir.	33,33	1
45.Deli-Gücük	79.İyiler kazanır.	50	1	25.Kurnazlar her zaman kazanır.	50	1
46.Eşek-Kafası	80.Kadere razı olmak gerekir. 81.İyiler kazanır, kötüler cezalandırılır.	100	2			
47.Üşengeç	82.Tembellik kötüdür.	100	3			

		83.İyiler kazanır. 84.Gerçekler er ya da geç ortaya çıkar.					
48.Altı Babası	Kız	85.İyiler kazanır, kötüler cezalandırılır.	50	1	26.Hırsızlık yapmak normaldir.	50	1
49.Telli Top		86.Kıskançlık kötüdür. 87.İyiler kazanır, kötüler cezalandırılır.	66,66	2	27.Kardeşler kıskançtır.	33,33	1
50.Ütelek		88.Baba ile kızın evlenmesine karşı olma. 89.İyiler kazanır. 90.Kimseyi küçük görmemek gerekir. 91.Emek verilerek başarıya ulaşılır.	100	4			
51.Mehmed Eşkıya		92.Hırsızlık yapmak kötüdür. 93.İyiler kazanır, kötüler cezalandırılır. İntikam almak kötüdür.	100	2			
52.İlik Sultan		94.İyiler kazanır. İnatlaşmak kötüdür.	100	1			
53.Balıkçı Güzeli		95.Küçümsemek kötüdür. 96.İyiler kazanır.	100	2			
54.Hızır		97.İyiler kazanır, kötüler cezalandırılır. 98.Yalan söylemek kötüdür.	100	2			

55.Tık Sopam	99.Hırsızlık kötüdür. 100.İyiler kazanır.	100	2			
56.Tencerecik	101.İyiler kazanır.	100	1			
57.Üç Bilecenler	102.Hırsızlık kötüdür. 103.İyiler kazanır, kötüler cezalandırılır.	100	2			
58.Fesatçı Saliha				28.Hile yapmak normaldir. 29.Yalan söylemek normaldir. 30.Kötüler kazanır.	100	3
59.Allah Kerim, Padişahın Oğlu Erim	104.İyiler kazanır. 105.Hile yapmak kötüdür. 106.Gerçekler er ya da geç ortaya çıkar.	100	3			
60.Derviş Baba						
61.Çiftçi Mehmet Ağa	107.Yalan söylemek kötüdür.	100	1			
62.Kaz Yollasam Yolar Mısın?	108.Aklını kullanmak önemlidir.	100	1			
63.Zengin Hamamı				31.Yalan söylemek normaldir.	100	1
64.Köse'nin Tavşanı				32.Hile yapmak normaldir. 33.Yalan söylemek normaldir	100	2
65.Köse Ayak Kaç	109.Hile yapmak kötüdür.	100	1			

66.Üselek	110.Aklımı kullanmak önemlidir. 111.Cömertlik önemli bir erdemdir.	50	2	34.Yalan söylemek normaldir. 35.Hile yapmak normaldir.	50	2
67.Tilki ile Çimenci Padişahı'nın Oğlu	112.Hayvanlara zarar vermek kötüdür.	33,33	1	36.Hile yapmak normaldir. 37.Kurnazlar her zaman kazanır. 38.Sabretmek önemli değildir.	66,66	2
68.Nohut Oğlan	113.Aklımı kullanmak önemlidir.	33,33	1	39.Anne kötüdür. 40.Hırsızlık yapmak normaldir.	66,66	2
69.Culfa Kadınları				41.Hırsızlık yapmak normaldir. 42.Şiddet normaldir.	100	2
70.Akıllı Oğlanlarla Deli Oğlan	114.Aklımı kullanmak önemlidir.	100	1			

Ek 2. Grimm Kardeşler Alman Masalları

Masalın Adı	Kişisel Gelişimi Destekleyen İletiler	%	f	Kişisel Gelişimi Desteklemeyen İletiler	%	f
1.Binderili	1.Verilen söz tutulmalıdır.	25	1	1.Güzellik ve dış görünüş çok önemlidir. 2.Baba ile kızın evlenmesini normaldir. 3.Çaba sarf etmek insanları sonuca ulaştırmaz.	75	3
2.Moruk	2. İyiler kazanır, kötüler cezalandırılır.	100	1			
3.Fakirlik ve Alçakgönüllülük İnsanı Cennete	3.Alçakgönüllülük önemli bir erdemdir. 4.İnsanları dış	100	2			

Götürür	görünüşlerine göre yargılamamak gerekir.					
4.Külkedisi	5.İyiler kazanır, kötüler cezalandırılır.	25	1	4.Üvey anne kötüdür. 5.Üvey kardeşler kötüdür. 6.Maddiyat için sağlıktan vazgeçilebilir.	75	3
5.Seyhat Meraklısı	6.Büyüklerin sözü dinlenmelidir.	100	1			
6.Şakacı Birader	7.İyilik yaparken karşılık beklememek gerekir.	50	1	7.Kurnaz insanlar her zaman kazanır.	50	1
7.İki Kardeş	8.İyiler kazanır, kötüler cezalandırılır.	33,33	1	8.Üvey anne kötüdür. 9.Aileden izinsiz hareket edilerek mutluluğa ulaşılır.	66,66	2
8.Yaşlı Annecik	9.Şükretmek önemlidir.	100	1			
9.Cennetteki Köylü Kızı	10.Aza tamah etmek, açgözlü olmamak gerekir.	100	1			
10.Mavi Işık	11.İyiler kazanır, kötüler cezalandırılır.	100	1			
11.Çarıklı				10.Kurnaz insanlar her zaman kazanır. 11.Yalan söylemeyi normalleştirme.	100	2
12.Yalan Hikâye	12.Yalan söylemek kötü bir alışkanlıktır.	100	1			
13.Tuhaf Bir Çocuk	13.Büyüklerin sözü dinlenmelidir.	100	1			
14.Masal Cücesi	14.Açgözlülük kötüdür. 15.Emek vermeden hiçbir şey elde edilmemelidir. 16.Kötülük yapanlar cezalandırılır.	100	3			
15.Sıpa				12.Aileden izinsiz hareket edilerek mutluluğa ulaşılır. 13.İnsanlar arasında sınıfsal farklılıklar vardır.	100	2
16.Hizmetçi Zırvası						
17.Küçük Çoban	17.Bilgi ve bilgelik çok önemlidir.	100	1			
18.Gençleşen	18.Bilgi sahibi olmadan	100	2			

Adamcık	fikir sahibi olunmamalıdır. 19.İnsanlar kendisiyle barışık olmalıdır.					
19.Kuzu ile Balık	20.İyiler her zaman kazanır.	33,33	1	14.Üvey anne kötüdür. 15.Aileden ayrı yaşayarak mutluluğa ulaşılır.	66,66	2
20.Serseriler Güruhu				16.Hırsızlık yapmak normaldir. 17.Kurnazlar her zaman kazanır.	100	2
21.Elsiz Kız	21.İnançlı olmak önemlidir. 22.İyiler her zaman kazanır.	66,66	2	18.Emek harcamadan başarıya ulaşılabilir.	33,33	1
22.Brakel'li Kız						
23.Beleş Ülkenin Masalı						
24.Deniz Tavşanı	23.Kibirli olmak kötüdür. 24.Merhametli olmak önemli bir erdemdir. 25.Yardımsaver olmak önemlidir. 26.İyiler her zaman kazanır.	100	4			
25.Bilmece	27.Bilgeliğin önemi. 28.İyiler kazanır, kötüler cezalandırılır.	66,66	2	19.Güzellik ve dış görünüş çok önemlidir.	33,33	1
26.Şakıyan Tarla Kuşu	29.Verilen söz tutulmalıdır. 30.Emek verenler kazanır.	100	2			
27.Cesur Terzi	31.Akıl kılıçtan üstündür.	50	1	20.Meslekler arasında statü farkı vardır.	50	1
28.Kefen Bezi	32.Sabretmek önemlidir.	100	1			
29.Orman Evi	33.Merhamet etmek önemlidir.	100	1			
30.Hayat Suyu	34.Kibirli olmak kötüdür. 35.İyilik yaparken karşılık beklenmemelidir. 36.İyiler kazanır, kötüler cezalandırılır.	100	3			
31.Parmak Çocuk	37.Evlat sevgisi önemlidir.	33,33	1	21.Küçük çocukların evden uzaklaşması	66,66	2

				normaldir. 22.Hırsızlığı yapmak normaldir.		
32.Başparmak				23.Evlattan para karşılığı vazgeçilebilir.	100	1
33.Dede ile Torun	38.Yaşlılara sevgi ve saygı gösterilmelidir. 39.Çocuklar anne ve babalarını örnek alırlar. Anne babanın çocuğa iyi örnek olması gerekir.	100	2			
34.Yaşlı Hildebrand	40.Her söylenilene inanılması gerekir.	50	1	24.Papazlar güvenilirmezdir.	50	1
35.Yaşlı Sultan	41.Akıl danışmak önemlidir. 42.İyiler kazanır, kötüler cezalandırılır. 43.Merhamet etmek önemli bir erdemdir.	75	3	25.Hayvanlara çıkar karşılığı yardım edilir.	25	1
36.Mezardaki Oğlan				26.Üvey anne kötüdür. 27.Üvey baba kötüdür. 28.Kendine zarar vermek normaldir.	100	3
37.Fakir Değirmenci ile Kedi	44.İyiler kazanır, kötüler cezalandırılır. 45.Alçak gönüllü olmak önemli bir erdemdir.	100	2			
38.Fakir ile Zengin	46.Yardımsaver olmak önemlidir. 47.Açgözlülük kötüdür. 48.İyiler kazanır, kötüler cezalandırılır.	100	3			
39.Ayıpostlu	49.İyiler kazanır, kötüler cezalandırılır. 50.Verilen söz tutulmalıdır. 51.Yardımsaver olmak önemlidir. 52.İnsanları dış görünüşüne göre yargılamamak gerekir.	100	4			
40.Köylü ile Şeytan	53.Aklını kullanmak önemlidir. 54.Kurnazlık kötüdür.	100	2			
41.Gökten İnen Düven						
42.Demir Hans	55.Anne ve babanın sözü dinlenmelidir. 56.İnsanları	100	3			

	küçümsememek gerekir. 57.İnsanları dış görünüşüne göre yargılamamak gerekir.					
43.Demir Soba	58.Verilen söz tutulmalıdır. 59.Emek harcayanlar başarı elde ederler.	100	2			
44.Tembel Heinz	60.Tembellik yapmak kötüdür.	100	1			
45.Frieder ile Katherlieschen	61.Aklını kullanmak gerekir. 62.İşini iyi yapmak gerekir.	100	2			
46.Kurbağa Kral ile Aslan Yürekli Heinrich	63.Verilen söz tutulmalıdır.	50	1	29.Güzellik ve dış görünüş çok önemlidir.	50	1
47.Tilki ile At				30.Hayvanlara çıkar karşılığı sevgi gösterilmelidir.	100	1
48.Tilki ile Komşusu	64.Herkese güvenilmez. 65.Hırsızlık yapmak kötüdür.	100	2			
49.Tilki ile Kazlar	66.Aklını kullanmak önemlidir.	100	1			
50.Tilki ile Kedi	67.Kibirli olmak kötüdür.	100	1			
51.Düzenbaz ve Ustası				31.Hile yapmak normaldir.	100	1
52.Şişedeki Cin	68.Kadere razı olmak gerekir. 69.İyiler kazanır.	100	2			
53.Usta Avcı	70.İyiler kazanır, kötüler cezalandırılır.	100	1			
54.Akıllı Hans	71.Aklını kullanmak önemlidir.	100	1			
55.Sadaka	72.Yardımsaver olmak önemlidir.	100	1			
56.Azrail	73.Verilen söz tutulmalıdır.	100	1			
57.Cam Tabut	74.İnsanları mesleğine göre yargılamamak gerekir. 75.Yardımsaver olmak önemlidir. 76.İyiler kazanır, kötüler cezalandırılır.	100	3			
58.Altın	77.Çalışmanın önemi.	100	1			

Anahtar						
59.Altın Kuş	78.Kimseyi küçük görmemek gerekir. 77.Başkalarının fikrine saygı duyulmalıdır. 78.Dostluğun önemi. 79.İyiler kazanır, kötüler cezalandırılır.	100	4			
60.Mezar Başında	80.Yardımlaşmak önemlidir. 81.Aklını kullanmanın önemi.	66,66	2	32.Zenginler cimridir.	33,33	1
61.İyi Pazarlık	82.İyiler kazanır.	50	1	33.Yahudiler cimridir.	50	1
62.Horoz Tüneği	83.İnsanları kandırmak yanlışır.	50	1	34.İntikam almak normaldir.	50	1
63.Tavşan ile Kirpi	84.Kimseyi küçümsememek gerekir. 85.Kusurlarla alay edilmemelidir. 86.Kibirli olmak kötüdür.	75	3	35.Hile yapmak normaldir.	25	1
64.Ormandaki Aziz Joseph	87.İyiler kazanır, kötüler cezalandırılır. 88.Cömertlik önemli bir erdemdir.	100	2			
65.Vaftiz Baba						
66.Köpek ile Serçe	89.Dostluk önemlidir. 90.Kötüler cezalandırılır. 91.Hayvanlara zarar verilmemelidir.	100	3			
67.Yahudinin Zoru	92.Cimrilik kötüdür. 93.Yardımselik önemlidir. 94.Tevekkül etmek önemlidir.	75	3	36.Yahudiler cimridir.	25	1
68.Dev Genç	95.Cimrilik kötüdür. 96.İyiler kazanır, kötüler cezalandırılır.	100	2			
69.Akıllı Seyis	97.Başkalarının önerilerini dikkate almak gerekir.	100	1			
70.Altın Dağın Kralı	98.Verilen söz tutulmalıdır. 99.İnsanları dış görünüşüne göre yargılamamak gerekir. 100.İnsanları aldatmak kötüdür.	100	4			

	101.İyiler kazanır, kötüler cezalandırılır.					
71.Cesur Prens	102.İyiler kazanır. 103.Sabretmek önemlidir.	100	2			
72.Yabani Ot	104.Yardımsverlik önemlidir. 105.Nankörlük kötüdür. 106.İyiler kazanır, kötüler cezalandırılır. 107.Affetmek önemli bir erdemdir.	100	4			
73.Sevgili Roland	108.Sadakat önemli bir erdemdir. 109.İyiler kazanır, kötüler cezalandırılır.	66,66	2	37.Üvey anne kötüdür.	33,33	1
74.Usta Hırsız	110.Ağaç yaşken eğilir.	50	1	38.Hırsızlık yapmak normaldir.	50	1
75.Ay				39.Hırsızlık yapmak normaldir.	100	1
76.Çivi				40.Hayvanlara zarar vermek normaldir.	100	1
77.Zembil, Şapka ve Borazan	111.Hiç kimseyi dış görünüşüne göre yargılamamak gerekir. 112.Affetmek önemli bir erdemdir.	50	2	41.Zorbalık ve şiddet normaldir. 42.Açgözlü olmak normaldir.	50	2
78.Haydut Damat	113.Herkese güvenilmez. 114.Kötüler cezalandırılır.	100	2			
79.Dev ve Terzi	115.Kibirleşmek kötüdür. 116. Verilen söz tutulmalıdır. 117.Yalan söylemek kötüdür.	100	3			
80.Terzi Cennette	118.Verilen söz tutulmalıdır.	100	1			
81.Şarkı Söyleyen Kemik	119.Kıskançlık kötüdür. 120.Gerçekler er ya da geç ortaya çıkar.	100	2			
82.Serçe ile Dört Yavrusu	121.Hayvanlara zarar vermek kötüdür. 122.İnançlı olmanın önemi.	100	2			
83.Kumarbaz Hansel	123.Kumar kötü bir alışkanlıktır.	100	1			
84.Güçlü Hans	124.İyiler kazanır, kötüler cezalandırılır.	100	2			

	125.Yardımsverlik önemlidir.					
85.Muhallebi	126.Yardımsverlik önemlidir.	100	1			
86.Altın Saçlı Şeytan	127.Yardımsverlik önemlidir. 128.İyiler kazanır, kötüler cezalandırılır.	100	2			
87.Şeytan ve Ninesi	129.Yardımsverlik önemlidir.	50	1	43.Çıkar karşılığı askere gidilir.	50	1
88.Sadık Uşak	130.Verilen söz tutulmalıdır.	33,33	1	44.İnsan kaçırmak normaldir. 45.Öldükten sonra yeniden hayata dönülür.	66,66	2
89.Davulcu	131.Yardımsverlik önemlidir. 132.İyiler kazanır, kötüler cezalandırılır.	66,66	2	46.Dış görünüş ve güzellik çok önemlidir.	33,33	1
90.Nankör Oğlan	133.Cimrilik kötüdür. 134.Nankörlük kötüdür.	100	2			
91.Yırtıcı Kuş	135.Cimrilik kötüdür. 136.Yalan söylemek kötüdür. 137.Alay etmek kötüdür. 138.Yardımsverlik önemlidir. 139.İyiler kazanır, kötüler cezalandırılır.	100	5			
92.Ardıç Ağacı	140.İyiler kazanır, kötüler cezalandırılır.	25	1	47.Üvey anne kötüdür. 48.Öldükten sonra başka bir varlık olarak yeniden hayata dönülür.	75	3
93.Kurt ile Tilki				49.Kurnazlar her zaman kazanır.	100	1
94.Kurt ile İnsan	141.Kibirlemek kötüdür.	100	1			
95.Kurt ile Yedi Oğlan	142.Yardımlar karşılıksız yapılmalıdır. 143.İyiler kazanır, kötüler cezalandırılır.	100	2			
96.Harika Kemancı				50.Hayvanlara zarar vermek normaldir. 51.Yalan söylemek normaldir.	100	2
97.Çalığışu	144.Kurnazlık kötüdür.	50	1	52.Mevki sahibi olmak çok önemlidir.	50	1
98.Çalığışu ve	145.Kibirlemek	100	1			

Ayı	kötüdür.					
99.Tanrı ile Şeytanın Hayvanları				53.Hayvanlara zarar vermek normaldir.	100	1
100.Şeytanın Kardeşi	146.İnsanları dış görünüşüne göre yargılamamak gerekir.	50	1	54.Çıkar için kötülerle anlaşma yapılabilir.	50	1
101.Yaşlı Dilenci	147.Yardıms severlik önemlidir.	100	1			
102.Ormandaki Yaşlı Kadın	148.İyiler kazanır.	100	1			
103.Prens ile Prenses	149.İyiler kazanır.	50	1	55.Dış görünüş çok önemlidir.	50	1
104.İki Gezgin	150.Merhametli olmak önemlidir. 151.İnançlı olmak önemlidir. 152.İyiler kazanır, kötüler cezalandırılır.	100	3			
105.Kraliçe Arı	153.Hayvanlara zarar vermek kötüdür. 154.İyiler kazanır.	100	2			
106.Ölüm Elçileri	155.İnsanlar sağlığının değerini bilmelidir.	100	1			
107.Görücülük	156.İsraf yapmak kötüdür.	100	1			
108.Bremen Mızıkacıları	157.İyiler kazanır, kötüler cezalandırılır.	50	1	56.Hayvanlara çıkar karşılığı bakılır.	50	1
109.Masadaki Ekmek Kırıntıları	158.Hayvanlara iyi davranılmalıdır.	50	1	57.Hırsızlık yapmak normaldir.	50	1
110.Üç Tembel Oğlan	159.İşini iyi yapmak gerekir.	100	1			
111.Üç Tembel Oğlan				58.Tembel olmak normaldir.	100	1
112.Üç Tüy	160.Alay etmek kötüdür. 161.İyiler kazanır.	100	2			
113.Üç Askeri Doktor				59.Maddiyat için kendine zarar verilebilir.	100	1
114.Üç Talihli	162.İyiler kazanır, kötüler cezalandırılır.	50	1	60.Hayvanlara zarar vermek normaldir.	50	1
115.Üç Yeşil Dal	163.İnsanın hatasını anlamak önemlidir.	100	1			
116.Üç Zanaatkâr Oğlan				61.Maddiyat her şeyden önemlidir.	100	1
117.Ormandaki	164.İyiler kazanır,	25	1	62.Üvey anne kötüdür.	75	3

Cüceler	kötüler cezalandırılır.			63.Üvey kardeş kötüdür. 64.Güzellik ve dış görünüş çok önemlidir.		
118.Üç Yaprak	165.Sadakat önemli bir erdemdir.	50	1	65.Öldükten sonra yeniden hayata dönülür.	50	1
119.Raprenses	166.Mevki sahibi olmak çok önemli değildir. 167.Kibirleşmek kötüdür. 168.Maddiyat önemli değildir.	100	2			
120.İp Eğiren Kadınlar				66.Hile yapmak normaldir.	100	1
121.Üç Dil	169.İyiler kazanır.		1	67.Baba kötüdür.		1
122.Üç Yavru Kuş	170.İyiler kazanır, kötüler cezalandırılır.		1	68.Kız kardeş kötüdür.		1
123.Baykuş				69.Hayvanlara zarar vermek normaldir.	100	1
124.Tembel Kadın				70.Kurnazlık normaldir. 71.Tembellik normaldir.	100	2
125.Kuyu Başındaki Kız	171.Çalışkan olmak önemlidir. 172.İyiler kazanır.	100	2			
126.Kaz Güden Kız	173.İyiler kazanır, kötüler cezalandırılır. 174.Yalan söylemek kötüdür.	66,66	2	72.İnsanlar arasında sınıfsal farklılıklar vardır.	33,33	1
127.Cücelerin Armağanı	175.Açgözlülük kötüdür. 176.Yardımsverlik önemlidir.	100	2			
128.Altın Kaz	177.Alay etmek kötüdür. 178.Cimrilik kötüdür. 179.Yardımsverlik önemlidir. 180.İyiler kazanır.	100	4			
129.Altın Çocuklar	181.Verilen söz tutulmalıdır.	50	1	73.Hayvanlara zarar vermek normaldir.	50	1
130.Sıska Liese	182.Cimrilik kötüdür.	50	1	74.Şiddet normaldir.	50	1
131.Fındık Ağacı	183.Yardımsverlik önemlidir.	100	1			
132.İlahi Düğün	184.Yardımsverlik önemlidir.	100	1			
133.Tilki Hanımın	185.Sadakat önemlidir.	100	1			

Düğünü						
134.Sır Veren Güneş	186.Gerçekler er ya da geç ortaya çıkar. 187.Kötüler cezalandırılır.	100	2			
135.Akıllı Köylü Kızı	188.Aklını kullanmak önemlidir. 189.Gerçekler er ya da geç ortaya çıkar.	100	2			
136.Akıllı Else				75.Hile yapmak normaldir. 76.Yalan söylemek normaldir.	100	2
137.Akıllı Gretel				77.Hile yapmak normaldir. 78.Yalan söylemek normaldir.	100	2
138.Akıllı İnsanlar				79.Yalan söylemek normaldir.	100	1
139.Başak	190.İsraf kötüdür.	100	1			
140.Kristal Küre	191.İyiler kazanır.		1	80.Anne kötüdür.		1
141.Yaşam Süresi	192.Gençliğin ve sağlığın değeri bilinmelidir.	100	1			
142.Karanfil	193.İyiler kazanır, kötüler cezalandırılır. 194.Gerçekler er ya da geç ortaya çıkar.	100	2			
143.Su Perisi	195.Verilen söz tutulmalıdır. 196.İyiler kazanır.	100	2			
144.Karga	197.İyiler kazanır.	50	1	81.Anne kötüdür.	50	1
145.Gül						
146.Pancar	198.Kıskançlık kötüdür.	50	1	82.Kardeş kötüdür.	50	1
147.Çalışkan Kız	199.Tembellik kötüdür.	100	1			
148.Dilbalığı	200.Kıskançlık kötüdür.	100	1			
149.Soru-Cevap						
150.Altı Kafadar	201.Kibirleşmek kötüdür. 202.İyiler kazanır.	66,66	2	83.Güzellik ve dış görünüş çok önemlidir.	33,33	1
151.Altı Kuğu	203.İyiler kazanır, kötüler cezalandırılır.	25	1	84.Üvey anne kötüdür. 85.Güzellik ve dış görünüş çok önemlidir. 86.Kaynana kötüdür.	75	3
152.Yedi Karga	204.İyiler kazanır. 205.Emek verilerek başarıya ulaşılır.	100	2			

153.Yedi Kahraman	206.Aklını kullanmak önemlidir.	100	1			
154.Yıldız Yağmuru	207.Yardımselik önemlidir. 208.İyiler kazanır.	100	2			
155.Çizmeli Kardeş	209.İyiler kazanır, kötüler cezalandırılır.	50	1	87.İnsanlar arasında sınıfsal farklılıklar vardır.	50	1
156.Havva'nın Farklı Çocukları	210.Meslekler arasında ayrıcalık yoktur.	100	1			
157.Dört Sanatkar Kardeş	211.İyiler kazanır, kötüler cezalandırılır. 212.Her meslek değerlidir.	66,66	2	88.Hırsızlık yapmak normaldir.	33,33	1
158.Gerçek Gelin	213.İyiler kazanır, kötüler cezalandırılır. 214.Kibirlemek kötüdür.	50	2	89.Üvey anne kötüdür. 90.Güzellik ve dış görünüş çok önemlidir.	50	2
159.Su Perisi	215.İyiler kazanır.	100	1			
160.Beyaz Yılan	216.İyiler kazanır.	100	1			
161.Kara Gelinle Beyaz Gelin	217.İyiler kazanır, kötüler cezalandırılır. 218.Gerçekler er ya da geç ortaya çıkar.	40	2	91.Güzellik ve dış görünüş çok önemlidir. 92.Üvey anne kötüdür. 93.Üvey kardeş kötüdür.	60	3
162.Cüceler	219.Yardımselik önemlidir.	50	1	94.Hile yapmak normaldir	50	1
163.Yırtık Pabuçlar	220.Gerçekler er ya da geç ortaya çıkar.	50	1	95.Güzellik ve dış görünüş çok önemlidir.	50	1
164.İki Kardeş	221.İyiler kazanır, kötüler cezalandırılır. 222.Sadakat önemli bir erdemdir.	40	2	96.Zenginler kötüdür. 97.Hayvanlara zarar vermek normaldir. 98.Öldükten sonra yeniden hayata dönülür.	60	3
165.On İki Havari						
166.On İki Erkek Kardeş	223.İyiler kazanır, kötüler cezalandırılır.	50	1	99.Baba kötüdür.	50	1
167.Tembel Yardımcılar	224.Tembellik normaldir.	100	1			
168.On İki Avcı	225.Verilen söz tutulmalıdır. 226.İyiler kazanır.	100	2			
169.Doktor Çokbilmiş	227.Hırsızlık kötüdür.	50	1	100.Hile yapmak normaldir.	50	1
170.Dikenli Gül	228.İyiler kazanır. 229.İntikam almak kötüdür.	100	2			

171. Tekgözlü, Çiftgözlü ve Üçgözlü	230. Yardımsever olmak önemlidir. 231. İyiler kazanır, kötüler cezalandırılır.	50	2	101. Anne ve 102. Kız kardeş kötüdür.	50	2
172. Sadık Ferdinand ile Nankör Ferdinand	232. Yardımsever olmak önemlidir. 233. İyiler kazanır.	40	2	103. Hile yapmak normaldir. 104. Sadakat önemli değildir. 105. Öldükten sonra yeniden hayata dönülür.	60	3
173. Sihirli Kuş	234. İyiler kazanır, kötüler cezalandırılır. 235. Aklını kullanmak önemlidir.	66,66	2	106. Öldükten sonra yeniden hayata dönülür.	33,33	1
174. Bayan Holle	236. Yardımseverlik önemlidir. 237. İyiler kazanır, kötüler cezalandırılır. 238. Tembellik kötüdür.	75	3	107. Üvey anne kötüdür.	25	1
175. Bayan Trude	239. Anne, baba sözü dinlenmelidir.	100	1			
176. Kuşoğlan	240. İyiler kazanır, kötüler cezalandırılır.	100	1			
177. Tanrı Yemeği				108. Zenginler cimridir.	100	1
178. Hansel ile Gretel	241. İyiler kazanır, kötüler cezalandırılır.	50	1	109. Üvey anne kötüdür.	50	1
179. Hans Evleniyor	242. Aklını kullanmak önemlidir.	50	1	110. Yalan söylemek normaldir.	50	1
180. Şanslı Hans	243. Aklını kullanmak önemlidir.	100	1			
181. Kirpi Hans	244. Verilen söz tutulmalıdır. 245. İyiler kazanır, kötüler cezalandırılır.	66,66	2	111. Aileden uzaklaşarak mutluluğa ulaşılır. 112. Aklını kullanmak önemli değildir.	33,33	1
182. Tavşan Gelin	246. Aileden izinsiz hareket edilmemelidir.	100	1			
183. Bay Kornea	247. Kötüler cezalandırılır.	100	1			
184. Jorinde ile Joringel	248. İyiler kazanır.	50	1	113. Güzellik ve dış görünüş çok önemlidir.	50	1
185. Bakire Malden	249. İyiler kazanır, kötüler cezalandırılır.	33,33	1	114. Baba kötüdür. 115. Hile yapmak normaldir.	66,66	2
186. Kedi-Fare Oyunu	250. Aklını kullanmak önemlidir.	33,33	1	116. Kurnazlar kazanır. 117. İyiler kaybeder, kötüler kazanır.	66,66	2
187. Knoist ile						

Üç Oğlu						
188.Kral Keçisakal	251.Alay etmek kötüdür. 252.Verilen söz tutulmalıdır. 253.Kibirlemek kötüdür. 254.Affetmek önemli bir erdemdir.	100	4			
189.Bit ile Pire						
190.Aşkı ve Acıyı Paylaşmak	255.Kavga etmek kötüdür.	100	1			
191.Kurbağa Masalı	256.Paylaşmak önemlidir. 257.Hayvanlara zarar vermek kötüdür.	66,66	2	118.Maddiyat için kendine zarar verilebilir.	33,33	1
192.Korkmayı Öğrenmenin Masalı				119.Babalar çocukları arasında ayırım yapar. 120.Hayvanlara zarar vermek normaldir.	100	2
193.Meryem Ana	258.Yalan söylemek kötüdür. 259.Verilen söz tutulmalıdır. 260.İnsanın hatasını anlaması önemli bir erdemdir.	100	3			
194.Pfriem Usta	261.Hayvanlara zarar vermek kötüdür. 262.Huysuzluk yapmak kötüdür.	100	2			
195.Meryem'in Bardağı	263.Yardımsverlik önemlidir.	100	1			
196.Rapunzel	264.Hırsızlık yapmak kötüdür. 265.Verilen söz tutulmalıdır. 266.İyiler kazanır.	75	3	121.Herkese güvenilir.	25	1
197.Masal Bilmecesi	267.Aklını kullanmak önemlidir.	100	1			
198.Balıkçıl ile İbibik	268.Aklını kullanmak önemlidir.	100	1			
199.Kırmızı Başlıklı Kız	269.Herkese güvenilmez. 270.İyiler kazanır, kötüler cezalandırılır.	100	2			
200.Kuru Gürültü	271.Yalan söylemek kötüdür. 272.Kötüler	100	2			

	cezalandırılır.					
201.Karbeyazı ile Gülkırmızısı	273.Hayvanlara yardım edilmelidir. 274.Yardıms severlik önemlidir. 275.İyiler kazanır, kötüler cezalandırılır. 276.Nankörlük kötüdür.	100	4			
202.Altı Kafadar Dünyayı Dolaşiyor	277.Hile yapmak kötüdür. 278.İyiler kazanır.	40	2	122.Maddiyat çok önemlidir. 123.Meslekler arasında statü farkı vardır. 124.Alay etmek normaldir.	60	3
203.Altın Dağı	279.İyiler kazanır, kötüler cezalandırılır.	33,33	1	125.Zenginler cimridir. 126.Yalan söylemek normaldir.	66,66	2
204.Pamuk Prenses	280.Kibir lenmek kötüdür. 281.Kıskançlık kötüdür. 282.Herkese güvenilmez. 283.İyiler kazanır, kötüler cezalandırılır.	66,66	4	127.Güzellik ve dış görünüş çok önemlidir. 128.Üvey anne kötüdür.	33,33	2
205.Kir men, Mekik ve İğne	284.Çalışkan olmak önemlidir. 285.İyiler kazanır. 286.İnançlı olmak önemlidir.	75	3	129.Herkese güvenilir.	25	1
206.Saman Çöpü, Kor Ateşi ve Fasulye	287.Yardıms severlik önemlidir.	100	1			
207.Kurul Sofram Kurul	288.Yalan söylemek kötüdür. 289.Nankörlük kötüdür. 290.Hırsızlık yapmak kötüdür. 291.İyiler kazanır, kötüler cezalandırılır. 292.Gerçekler er ya da geç ortaya çıkar.	71,42	5	130.Şiddet normaldir. 131.Hayvanlara zarar vermek normaldir.	28,57	2
208.Akıllı Terzi	293.Kibir lenmek kötüdür. 294.Alay etmek kötüdür. 295.İyiler kazanır. 296.Verilen söz tutulmalıdır.	100	4			
209.Balıkçı ve Karısı	297.Açgözlülük kötüdür.	100	2			

	298.Merhamet etmek önemlidir.					
210.Fare, Kuş ve Sucuk	299.Her mesleğin kendine göre zorlukları vardır.	100	1			
211.Tavuğun Ölümü	300.Açgözlülük kötüdür.	100	1			

Ek 3. Grimm Masalları Orijinal Dildeki Farklı İletiler

Masalın Adı	Olumlu İletiler	%	f	Olumsuz İletiler	%	f
55.Sadaka	-İnançlı olmak önemlidir. -Verilen söz tutulmalıdır.					
56.Azrail	-İnançlı olmak önemlidir.					
65.Vaftiz Baba	-					
106.Ölüm Elçileri	-İyilik yapan iyilik bulur.					
108.Bremen Mızıkacıları	-İstedikten sonra her türlü para kazanılabilir.					
109.Masadaki Ekmek Kırıntıları	-Hırsızlık yapmak cezalandırılır.					
112.Üç Tüy	-Yardım etmek önemlidir. -Küçümsemek kötüdür.					
115.Üç Yeşil	-Merhamet etmek			-Tanrı		

Dal	önemlidir.			cezalandırıcıdır.		
116.Üç Zanaatkâr Oğlan	-Gerçekler er ya da geç açığa çıkar. -Dürüst olmak önemlidir.			-Para için insan öldürülür. -İnsan kendi çıkarı için iftira atabilir.		
120.İp Eğiren Kadınlar				-Karşılık beklenerek iyilik yapılır. -Dış görünüş önemlidir.		
121.Üç Dil	-Önemli olan bir şey öğrenmektir.					
122.Üç Yavru Kuş	-Gerçekler er ya da geç ortaya çıkar. -Kıskançlık kötüdür. -Kardeşlik güzel bir şeydir.					
125.Kuyu Başındaki Kız	-Yardımseverlik önemlidir.					
126.Kaz Güden Kız				-Hayvanlara zarar vermek normaldir.		
128.Altın Kaz	-Paylaşmak önemlidir. -Başkasının malına el uzatılmamalıdır. -Küçümsemek kötüdür.			-Kızlar erkeklerden daha önemsizdir.		
129.Altın Çocuklar	-Kardeşlik önemlidir.					
130.Sıska Liese				-Kadınlara şiddet normaldir.		

131.Fındık Ağacı	-Ağaçlar/bitkiler önemlidir.					
133.Tilki Hanımın Düğünü				-Fazla naz âşık usandırır.		
134.Sır Veren Güneş				-Para için insan öldürülebilir.		
136.Akıllı Else	-Hile ve yalan cezalandırılır.			-Erkek evleneceği kişiyi seçme hakkına sahip, kadın değil.		
137.Akıllı Gretel	-Açgözlülük kötüdür.			-İftira atmak normaldir.		
138.Akıllı İnsanlar				-Koca karısını dövebilir. -Hırsızlık yapmak normaldir.		
139.Başak	-Değer bilmek önemlidir.					
140.Kristal Küre				-Güvensizlik iyidir. -Dış görünüş önemlidir.		
143.Su Perisi	-					
145.Gül	-Yardımseverlik önemlidir.					
148.Dilbalığı	-Düzen önemlidir.					
149.Soru-Cevap	-Her meslek önemlidir.					

150.Altı Kafadar	-Birlikten kuvvet doğar. -Paylaşmak önemlidir.					
152.Yedi Karga	-Kardeş sevgisi önemlidir.			-Baba kötüdür.		
153.Yedi Kahraman	-Birliktelik/paylaşım güzeldir.					
156.Havva'nın Farklı Çocukları	-Ayrımcılık kötüdür.					
158.Gerçek Gelin	-Sabretmek önemlidir. -İstikrar önemlidir.					
159.Su Perisi	-Verilen söz tutulmalıdır.					
163.Yırtık Pabuçlar	-					
164.İki Kardeş				-İşkence ederek insan öldürmek normaldir.		
166.On İki Erkek Kardeş	-Sabretmek önemlidir.			-Kayınvalide kötüdür.		
171.Tekgözlü, Çiftgözlü ve Üçgözlü				-Hayvanlara zarar vermek normaldir.		
174.Bayan Holle	-Çalışkanlık iyidir. -Vatandan daha iyi bir diyar olamaz.					
181.Kirpi Hans				-Dış görünüş çok önemlidir. -Hayvanlara zarar		

				vermek normaldir.		
187.Kedi-Fare Oyunu				-Yalancılık günü kurtarır. -Bencilik karnı doyurur.		
190.Aşkı ve Acıyı Paylaşmak	-Kötüler cezalandırılır.					
192.Korkmayı Öğrenmenin Masalı	-Öğrenmek için pes etmemek gerekir, öğrenme isteğinin peşinden giden kazanır.					
193.Meryem Ana				-Merak etmek kötüdür -İtaatkâr olmamak kötüdür.		
202.Altın Dağı	-Açgözlülük kötüdür.					
205.Saman Çöpü, Kor Ateşi ve Fasulye	-Arkadaşlık ve birlikte hareket etmek önemlidir.					
206.Kurul Sofram Kurul	-Haksız kazanç elde etmeye çalışmak kötüdür.					
209.Fare, Kuş ve Sucuk	-Her işin onu profesyonelce yapan birine ihtiyacı vardır.					

ÖZ GEÇMİŞ

Adı: Buse

Soyadı: DENİZ

İletişim Bilgileri: bsdnz1111@hotmail.com

Eğitim Bilgileri

2013-2017 Yıldız Teknik Üniversitesi Türkçe Öğretmenliği Bölümü lisans

2017- Yıldız Teknik Üniversitesi Türkçe Eğitimi Anabilim Dalı yüksek lisans

Bilimsel toplantılarda sunulan ve bildiri kitabında basılan bildiriler:

1938 Okuma Kitabı ve 2017 Türkçe Ders Kitabının Metinsellik Ölçütleri Yönünden Karşılaştırmalı Değerlendirmesi. Ders Kitapları Uluslararası Sempozyumu. İstanbul 2018.

Türk ve Alman Masallarında Yer Alan İletilerin Kişisel Gelişime Katkı Sağlayıcılık Yönünden Karşılaştırılması. XI. Uluslararası Türkçenin Eğitimi ve Öğretimi Kurultayı. Ankara 2018.